

Recull d'aparicions
als mitjans de comunicació
Any 2017

institut
infància i
adolescència

Resum anual:

Durant l'any 2017, l'Institut Infància i Adolescència i els seus programes i projectes, han aparegut un total de 83 vegades als mitjans de comunicació.

SEGONS TIPUS DE MIJÀ DE COMUNICACIÓ				
Ràdio 	Televisió 	Premsa 	Online 	Total
11	8	14	50	83
5 són articles propis publicats en premsa		18 són entrevistes o contenen declaracions		

SEGONS PROGRAMA				
Benestars	Educacions	Espai públic, joc i ciutadania	Altres	Total
38	33	6	6	83

SEGONS INICIATIVA	
Per iniciativa del mitjà	17
Per iniciativa de l'Institut	66
TOTAL	83

A més...	
Peticions derivades a altres institucions o persones expertes	5

Llistat d'aparicions per ordre cronològic (amb enllaços):

DATA	TIPUS MITJÀ	MITJÀ	
05/01/2017	tv	BTV - Verd Primera	Entrevista a Maria Truñó sobre el dret dels infants a la ciutat
11/01/2017	premsa	Directa	Francesco Tonucci: "Que un infant vagi sol a l'escola hauria de ser una expressió de confiança".
12/01/2017	online	Ara Criatures	Repensar la ciutat amb ull d'infant.
23/03/2017	tv	Badalona TV	Badalona aprova el pla de treball per saber de quines eines disposa la ciutat per la infància
23/03/2017	ràdio	Cerdanyola info	Cerdanyola busca llum informativa sobre el millor temps educatiu.
23/03/2017	online	Cerdanyola info	Cerdanyola busca llum informativa sobre el millor temps educatiu.
30/03/2017	tv	Betevé Televisió	L'Ajuntament pregunta per primer cop als infants sobre el seu benestar
30/03/2017	ràdio	Betevé Ràdio	Barcelona es pregunta pel benestar dels seus infants.
31/03/2017	online	El Diari de l'educació	Barcelona enquesta els seus infants per saber com se senten
03/04/2017	online	Diari Ara	Barcelona pregunta a 4.000 alumnes sobre el seu benestar.
06/04/2017	tv	Betevé Televisió	Els professionals dels serveis socials decideixen com millorar l'atenció a l'usuari
12/04/2017	tv	TV3	Importants contrastos educatius a Barcelona segons el districte
12/04/2017	tv	Betevé	Barcelona constata les desigualtats educatives segons el districte
12/04/2017	ràdio	RAC1	Presentació de l'informe Oportunitats Educatives
12/04/2017	ràdio	Catalunya Ràdio	Presentació de l'informe Oportunitats Educatives
12/04/2017	online	El Periódico	La tasa de escolarización de menores de 3 años en Barcelona es del 42,5%, diez puntos más que en 2006
12/04/2017	online	Vilaweb	La taxa d'escolarització de menors de 3 anys a Barcelona és del 42,5%, deu punts més que el 2006
12/04/2017	online	Lainformacion.com	La tasa de escolarización de menores de 3 años en Barcelona es del 42,5%, diez puntos más que en 2006
12/04/2017	online	Directe!cat	Un informe de l'Ajuntament de Barcelona detecta grans diferències entre districtes en matèria d'èxit escolar
12/04/2017	online	CCMA	Un informe de l'Ajuntament de Barcelona detecta grans diferències entre districtes en

			<u>matèria d'èxit escolar</u>
12/04/2017	online	ACN	<u>Un informe de l'Ajuntament de Barcelona detecta grans diferències entre districtes en matèria d'èxit escolar</u>
12/04/2017	online	CCMA (3/24)	<u>De Ciutat Vella a Sarrià, les desigualtats educatives de Barcelona</u>
12/04/2017	online	Ara.cat	<u>Vuit cops més suspensos a Ciutat Vella que a Sarrià-Sant Gervasi</u>
12/04/2017	online	La Vanguardia	<u>La 'brecha educativa' en Barcelona: las diferencias de éxito escolar entre distritos ricos y pobres</u>
12/04/2017	online	El País	<u>El fracàs escolar maltracta els districtes més pobres de Barcelona</u>
12/04/2017	online	El Periódico	<u>Un jove a Ciutat Vella té vuit vegades més risc de fracàs escolar que un de Sarrià</u>
12/04/2017	online	Naciodigital.cat	<u>El fracàs escolar de Ciutat Vella multiplica per vuit el de Sarrià</u>
12/04/2017	online	Europa Press	<u>La tasa de escolarización de menores de 3 años en Barcelona es del 42,5%, diez puntos más que en 2006</u>
12/04/2017	online	20 minutos	<u>La tasa de escolarización de menores de 3 años en la ciudad de Barcelona es del 42,5%</u>
12/04/2017	online	eldigital.barcelona.cat	<u>Milloren els resultats educatius, però es mantenen les desigualtats territorials</u>
13/04/2017	premsa	Ara	Vuit cops més suspensos a Ciutat Vella que a Sarrià-Sant Gervasi
13/04/2017	premsa	El país	El fracaso escolar en Ciutat Vella es 8 veces superior al de Sarrià
13/04/2017	premsa	El Periódico	El fracàs escolar a Ciutat Vella és 8 vegades superior al de Sarrià
13/04/2017	premsa	El Punt Avui	Hi ha viut cops més suspensos a Ciutat Vella que a Sarrià
13/04/2017	premsa	La Razón	El fracaso escolar se ensaña con los barrios más pobres de Barcelona
13/04/2017	online	La Razón	<u>El fracaso escolar se ensaña con los barrios más pobres de Barcelona</u>
15/04/2017	premsa	La Vanguardia	L'èxit escolar va per barris
06/05/2017	online	EIDigital Barcelona	<u>Primera enquesta als nois i a les noies sobre el seu benestar</u>
07/05/2017	online	Vilaweb	<u>Barcelona preguntarà els joves de 10 a 12 anys pel seu benestar a la ciutat</u>
12/05/2017	online	El Diari de l'Educació	<u>Política de rendes: on queda la infància?</u>
13/05/2017	online	eldiario.es	<u>Política de rentas: ¿dónde queda la infancia?</u>
16/05/2017	tv	InfoK	<u>Barcelona pregunta als nens i nenes com estan</u>
01/06/2017	online	El Periodico	<u>¿Qué día empieza el cole este septiembre?</u>
07/06/2017	online	Educa.barcelona	<u>Mirada àmplia, corresponsabilitat i inversió per fer front als 17 reptes educatius de</u>

			<u>Barcelona</u>
10/06/2017	online	Ara Criatures	<u>Els reptes educatius de Barcelona</u>
10/06/2017	premsa	Ara Criatures	<u>Els reptes educatius de Barcelona</u>
19/07/2017	online	Social.cat	<u>Què passa quan preguntes a 4.000 nois i noies "com estàs?"</u>
30/07/2017	premsa	El Periódico	<u>Colau vol erradicar de l'ordenança les multes per jugar a pilota</u>
06/08/2017	Online	Playground	<u>Barcelona jugable: la ciudad quiere que los niños vuelvan a la calle</u>
13/11/2017	online	20 minutos	<u>El 27% de los niños barceloneses de 10 a 12 años no están satisfechos con su cuerpo</u>
13/11/2017	online	Ara	<u>Un terç dels infants d'entre 10 i 12 anys no estan satisfets amb el seu cos</u>
13/11/2017	tv	Betevé	<u>Els nois d'entre 10 i 12 anys volen més temps lliure i autonomia</u>
13/11/2017	online	CCMA	<u>Més temps lliure i més autonomia: les demandes dels nens barcelonins</u>
13/11/2017	online	El Diari de l'Educació	<u>Més de la meitat dels nens creuen que no tenen prou temps lliure</u>
13/11/2017	online	El Diario	<u>Más de la mitad de los niños barceloneses creen que no tienen suficiente tiempo libre</u>
13/11/2017	online	eldigital.cat	<u>La primera encuesta a nens i nenes sobre el seu benestar</u>
13/11/2017	online	El Periódico	<u>Los niños barceloneses valoran su satisfacción con un 9 y tres de cada diez no lo está</u>
13/11/2017	online	Europa Press	<u>Los niños barceloneses valoran su satisfacción con un 9 y tres de cada diez no lo está</u>
13/11/2017	online	Gente	<u>Los niños barceloneses valoran su satisfacción con un 9 y tres de cada diez no lo está</u>
13/11/2017	ràdio	Cadena Ser	<u>Informativo Hora 14</u>
13/11/2017	ràdio	Cadena Ser	<u>Programa El Balcó (minut 25)</u>
13/11/2017	online	La Vanguardia	<u>Un 30% de los niños barceloneses no está suficientemente satisfecho</u>
13/11/2017	online	Metropoli Abierta	<u>Los niños de BCN creen que los adultos no les escuchan</u>
14/11/2017	ràdio	Catalunya Ràdio	<u>El Matí de Catalunya Ràdio parla dels resultats de l'enquesta</u>
14/11/2017	ràdio	La COPE	<u>Entrevista a Laia Pineda, coordinadora del projecte Parlen els nens i nenes de Barcelona</u>
14/11/2017	premsa	Ara	<u>Un terç dels infants d'entre 10 i 12 anys no estan satisfets amb el seu cos</u>
14/11/2017	premsa	El País	<u>El 27% de los niños de Barcelona no está satisfecho con su cuerpo</u>
14/11/2017	premsa	El Periódico	<u>La meitat dels nens de BCN demanen més temps lliure</u>

14/11/2017	premsa	La Razón	Tres de cada diez niños entre 10 y 12 años no está satisfecho con su cuerpo
14/11/2017	online	El Periódico	<u>Estimats Reis Mags: vull més temps lliure i més independència</u>
14/11/2017	online	El Punt Avui	<u>Un terç dels nens d'entre 10 i 12 anys de Barcelona no està satisfet amb el seu cos</u>
14/11/2017	online	Estris.cat	<u>Més temps lliure i autonomia personal reclamen els nens i nenes d'entre 10 i 12 anys</u>
15/11/2017	online	Social.cat	<u>Més temps lliure i més autonomia: la demanda majoritària de més de 4.000 infants barcelonins</u>
17/11/2017	online	Educa.barcelona	<u>Els camins escolars a la ciutat de Barcelona. Entre límits i avenços</u>
20/11/2017	premsa	Diari Ara	<u>Les ciutats s'han convertit en entorns "hostils" per al joc dels nens</u>
20/11/2017	online	Social.cat	<u>Barcelona vol donar veu a la infància i millorar els seus serveis d'atenció</u>
23/11/2017	ràdio	RAC1	<u>Barcelona pregunta als nens i nenes per primera vegada (minut 24)</u>
24/11/2017	online	Educa.barcelona	<u>Propostes per reforçar la participació a l'Audiència pública de Nois i Noies de Barcelona</u>
25/11/2017	online	Ara Criatures	<u>Menja o no menja? Transtorns alimentaris en infants</u>
28/11/2017	ràdio	Betevé Ràdio	<u>Un 42 % d'estudiants no està satisfet amb la seva vida escolar</u>
08/12/2017	ràdio	Cadena SER	<u>Volem menys cotxes i més parcs</u>

Btv (betevé)
05/01/2017

Barcelona Televisió Segueix-nos f t+ Btv.cat BTVNotícies BarcelonaFM

Dimarts 17.01.2017 6.7°C El Temps

PORTADA EN DIRECTE PROGRAMACIÓ A LA CARTA PROGRAMES CINEMA INFORMATIUS SÈRIES

A LA CARTA

CERCA UN PROGRAMA

Cerca paraula Nom programa Data inici Data fi

PROGRAMES A LA CARTA - VERD PRIMERA

 Verd primera: Entrevista a Maria Truïó
05.01.2017
Maria Truïó, director de l'Institut d'Infància i Adolescència de Barcelona

Programa Verd primera

COMPARTeix

f t

Copia

<http://www.btv.cat/alacarta/verd-primera/4544>

Francesco Tonucci, pedagog i investigador

“Que un infant vagi sol a l’escola hauria de ser una expressió de confiança”

Francesco Tonucci saceja les consciències allà on parla. Deixeble de Maria Montessori, Gianni Rodari i altres pedagogs italians de referència, la seva tesi sobre el comportament de la mainada ha esdevingut una revolució amb vista a entendre els conflictes del nostre entorn. A través del dibuixant i vinyetista Faro -el seu *alter ego*- i d'antologies com *La ciutat dels nens* (1991), propugna la necessitat d'atendre els nens i les nenes i deixar-les lliures perquè siguin persones autònomes, solidàries i capaces de llaurar-se el seu propi futur. El plantejament de Tonucci -recollit també a *Quan els infants diuen Prou!* o a *Benvingut, Joan. Cartes a un nen que ha de néixer*- ha donat peu als Camins escolars, el Parlament dels nens o els Consells urbans, iniciatives que han obligat a repensar la funció de la família, l'escola i la ciutat. Mirant sempre *amb ulls de nen*, aquest jubilat astut i intrèpid, investigador al Centre Nacional de Recerca Italià en l'àrea de psicologia i cognició, posa els seus coneixements al servei d'una nova societat en què la infància pot tenir un paper catàrtic, democràtic i transformador.

Alex Romaguera
@AlexRomaguera

L'any 1991 vas impulsar el projecte Internacional La ciutat dels infants, que proposava canvis perquè les ciutats adoptessin la infància com a paràmetre ambiental i de sostenibilitat. Quin és l'origen d'aquesta experiència?

Havia de ser una setmana dedicada a la infància de Fano, la meua ciutat, on valgués proposar que s'apliqués el programa pilot Camí segur, un projecte que instava els nens i les nenes a organitzar-se per anar juntes a l'escola. Arran de l'èxit del programa, el consell municipal em va oferir que n'assumís la direcció científica, cosa que valgués acceptar a condició que esdevingués un laboratori permanent sobre el paper dels infants a l'espai públic. Des d'aleshores, més de 200 ciutats -la majoria italianes, però també catalanes (Badalona, el Prat de Llobregat, Granollers, Reus, Rubí, Vic, València, Gandia o Alzira, entre altres) i de l'Amèrica del Sud- s'han adherit a la iniciativa, que, com que és difícil de coordinar des de Fano, hem traslladat a l'institut de Roma on impartim classes.

Als teus estudis, assenyalas que les ciutats desenvolupen planificacions urbanístiques poc adequades per a la mainada. Quina és la causa?

Parteix d'una anàlisi històrica. Arran dels estralls que va provocar la Segona Guerra Mundial, la civilització es va trobar que havia de reconstruir les ciutats. Doncs bé: la construcció es va fer pensant únicament en les persones adultes i, en particular, en el prototipus de l'home treballador. Així doncs, tant a nivell urbanístic com d'horaris i de mobilitat i serveis, s'havien d'ajustar a aquest personatge adult, productiu, políticament fort i que manejava els consensos electorals bàsics. Conseqüentment, això duia a satisfer els seus capricis i les seves joguines preferides, com ara els cotxes, fet que ha provocat que les ciutats estiguin més adaptades als vehicles que no pas a les persones -i menys a les que s'allunyen d'aquest retrat d'home treballador: s'oblideu d'amplis col·lectius, entre ells, la mainada.

Això s'ha plasmat a les grans urbs italianes?

Ho recull la mateixa Constitució del país, que al seu primer article defineix Itàlia com una república democràtica sustentada en el treball, al qual s'assigna un paper preponderant i central en la vida col·lectiva. Ocupa el primer lloc en la jerarquia de valors, cosa molt preocupant si tenim en compte la quantitat de persones que no tenen feina o l'han perduda i les que, per edat i altres circumstàncies -com el cas dels infants-, no hi tenen accés. Hem de considerar aquests col·lectius menys ciutadans que la resta? Segurament, els pares de la carta magna no pretenien això, però els perjudicis que ha causat aquesta jerarquització són evidents.

Els nens i les nenes es desplacen a un rol subsidiari?

Deixen de ser prioritaris en la mesura que no contribueixen al creixement econòmic. Se'ls tracta com a futurs adults a qui només caldrà proporcionar protecció perquè siguin importants el dia de demà i educació a fi d'efecte que arribin a l'edat adulta tal com nosaltres desitgem. Això col·lideix frontalment amb la Convenció sobre els Drets de l'Infant.

La Convenció, adoptada per l'Assemblea General de les Nacions Unides a finals de 1989, estipula que la infància sigui titular de drets dels quals ara no disposa?

No és un text revolucionari, tinguem-ho clar, perquè sobretot se centra en els drets que advoquen per la seva defensa davant la malaltia, l'explotació, la fam, el treball, l'abús sexual i la guerra. Aspectes claus perquè ens interpel·len a ser responsables com a societat. El seu valor radica en el fet que, a diferència de la tesi que els nens i les nenes seran futurs ciutadans, afirma que en realitat ja ho són, però petits que siguin. Queda reflectit als articles 12, 13, 14, 15, 16 i 31 de la Convenció, relatius al concepte de ciutadania, en què es proclama el dret dels infants a ser escoltats, reunir-se amb els seus amics, jugar i expressar-se en llibertat.

FOTOGRAFIES DE L'ENTREVISTA:
VICTOR SERRI

Penses que el model de ciutat que s'imposa actualment va en el sentit contrari?

Sí, perquè converteix el cotxe en el màxim beneficiari en detriment de la resta d'elements que conformen la ciutat. S'han escurçat les voreres als vianants i s'ha incrementat el nombre d'aparcaments, cosa que ha relegat l'espai públic a un paper residual. A Itàlia, per exemple, el 80% de l'espai públic és privatitzat continuament per pàrquings i vehicles. I quines persones transiten amb els vehicles? Només el 30% dels habitants; els altres -un 70%, incloent-hi els menors- resten exclosos.

L'urbanisme, tal com està plantejat, segrega les persones?

Crea espais compartimentats per cada grup de població, també pels infants. En lloc de permetre que visquin i ocupin l'esfera pública, se'ls habiliten ludoteques, serveis educatius i altres recintes *ad hoc* per esbargir-se. D'entrada, això és positiu, ja que el joc esdevé una de les activitats decisives al llarg de la vida, especialment durant els primers anys. Però, perquè els nens juguin, han de poder sortir de casa sense els pares. Sí, com passa ara, surten acompanyats, els posem en un recinte i els vigilem, cosa que és un oximoron: si juguen vigilats, no juguen. A Pontevedra, l'alcalde -Miguel Anxo Fernández, del BNG- ho ha tingut en compte i, des de fa temps, ha implementat mesures per pacificar la ciutat. Ha dissenyat els carrers de manera que els nens puguin sortir-hi

i jugar-hi i, tot i haver modificat una norma, que ha fet que els cotxes tinguin poc espai on aparcar, la gent ho aprecia.

Encara veiem com una anomalia que la infància jugui sola i circuli pels carrers al seu aire?

Això ha evolucionat amb els anys. Abans, els nens i les nenes passejaven sols i els que anaven amb els seus pares era perquè s'havien perdut. Tothom els prenia el pèl i se'ls considerava uns marginats. Ara, en canvi, deixar que un infant vagi sol a l'escola es rep com l'efecte d'un abandonament, quan hauria de ser una expressió de la confiança i l'amor que senten els pares cap a ell ("crec amb tu i t'estimo tant que et deixo anar sol"). Però, a causa de la pèrdua del sentit de la realitat, els pares pensen que són ximplers i incapaços.

Poden creure que, amb els conflictes que hi ha a les ciutats, és una temeritat que passegin sols...

Els resultats indiquen tot el contrari. A la ciutat de Pesaro, per exemple, vaig demanar als comandaments de la policia poder fer una enquesta sobre els accidents ocorreguts durant vuit anys entre els 2.000 escolars de primària (de 6 a 11 anys d'edat) que cada dia anaven caminant sols a l'institut. Resumidament: l'estudi no va detectar cap incident. En canvi, sí que se n'havien registrat mitja dotzena entre els escolars que es desplaçaven acompanyats dels seus pares en cotxe. Per tant, deixar-los sols no és cap problema.

“

La construcció de les ciutats es va fer pensant únicament en les persones adultes i, en particular, en el prototipus de l'home adult, productiu i políticament fort

Els infants deixen de ser prioritaris en la mesura que no contribueixen al creixement econòmic; se'ls tracta com a futurs adults a qui només caldrà proporcionar protecció

”

Les raons cal buscar-les en la por i la desconfiança que mostrem les persones adultes?

Avaluem els nostres fills en funció de com actuem nosaltres. Per això no acceptem que, quan surten al carrer, siguin inquietos i observadors, recullin papers de terra o es quedin embadalits davant d'una botiga. Ells ho viuen com una experiència en la qual han de gaudir del trajecte. En canvi, nosaltres sortim de casa amb l'únic objectiu de no arribar tard a un lloc, de manera que veiem la seva conducta com un conflicte.

Per a la infància, les referències espai-temps són diferents de les nostres?

Sí; i això fa que ens equivoquem. Ho expliquen diversos professors i experts escolars. Els nens i les nenes de sis, set i vuit anys són capaços d'administrar-se el temps i, si saben a quina hora han de sortir de casa, deixen les coses preparades el dia abans. En canvi, si els aixequem del llit, els rentem, els vestim, els alimentem, els posem la motxilla a l'esquena i el traslladem en cotxe fins a la porta de l'escola, no tindrem la seguretat que arribin a temps i, a més a més, mostraran déficits d'atenció perquè pràcticament arribaran adormits. Per contra, si ells es fan càrrec d'aquests passos (preparar-se els deures, la roba o la motxilla), al llarg del camí, podran esbargir-se una estona amb els seus amics i entraran a l'aula amb un nivell d'atenció més elevat. Està comprovat empíricament.

És certa, doncs, la hipòtesi freudiana segons la qual els nens i les nenes poden ser subjectes autosuficients?

La doctora Maria Montessori, creadora del mètode de filosofia en l'educació, deia que "el nen es fa sol i és ell qui construeix l'home". Tant és així que els infants són indicadors ambientals i pacificadors quan ens mostren que l'entorn urbà és saludable perquè poden transitar-hi i interactuar. Però, a més a més, proporcionen seguretat. Quan nosaltres pensem en termes de seguretat, acostumem a associar-ho a la presència d'agents de policia, càmeres de vídeo i altres tecnologies destinades a garantir el control i la vigilància. Una funció que abans requeria en la ciutadania, que s'ocupava de l'ambient urbà i el cuidava, i que ara hem delegat en els polítics, a qui reclamem que dediquin recursos a desplegar mitjans per fer-nos sentir segurs. Per contra, la presència d'un nen a la via pública ens obliga a fer-nos-en càrrec i això fa que construïm un veïnatge i un sentit de comunitat adequat al seu voltant, cosa que, de retruc, produeix seguretat.

Les ordenances del civisme que avui apliquen molts ajuntaments estan més orientades al control que no pas al foment de la relació veïnal?

Ho veiem amb els senyals de *Prohibit jugar a pilota*, que contravenen l'article 31 de la Convenció sobre els Drets de l'Infant, on s'explicita el dret dels nens i les nenes a jugar. Recordo un cartell penjat al barri de Miraflores, a Lima (Perú), on es podia llegir: *Prohibit jugar a pilota excepte pels nens*. És a dir: ens trasllada la idea que és preferible jugar en un camp de futbol, però, alhora, que hem de permetre que els infants juguin on vulguin, quan vulguin i amb qui vulguin. Només hem d'advertir-los que s'abstinguin de fer-ho quan la gent descansa o en hores assenyalades. Prohibir-los jugar, doncs, va contra el seu dret de viure una experiència i de ser autònoms.

Es tracta que les criatures participin d'un imaginari basat en altres valors?

Caldria aplicar l'article 12 de la Convenció, quan diu: "L'infant, així que tingui un judici propi, té dret a expressar la seva opinió en tot allò que l'afecta i veure com aquesta opinió és atesa". És a dir, tenim el deure d'escoltar-lo quan es debat o es decideix sobre qualsevol assumpte que l'incumbeix. No sols respecte al disseny i el funcionament de la ciutat, també pel que fa a les accions educatives, que han de tenir en compte la seva escolta i la seva participació. Només així se sentiran involucrats en la presa de decisions. I l'actual model educatiu està incomplint aquest esquema, ja que es tanca en si mateix i es distancia de les famílies en lloc d'ajudar-les a superar aquest neguit de projectar els seus desitjos sobre els fills. Lluny de ser entretinguda, l'escola ha esdevingut un espai hermètic i avorrit.

Els Consells de nens són una eina que pot ajudar a resoldre aquests déficits?

Són útils, igual que els Parlaments dels nens, els Camins escolars o altres instruments que ja han adoptat força municipis i que ens permeten conèixer les seves necessitats. Hem d'entendre que l'aportació dels nens i les nenes és bàsica perquè està exempta dels vicis consumistes i la cultura de la rapidesa que imposa la societat de consum. Per tant, ells poden ajudar a millorar el nostre ambient i la nostra qualitat de vida, no només la seva.

“

Els nens i les nenes de sis, set i vuit anys són capaços d'administrar-se el temps i, si saben a quina hora han de sortir de casa, deixen les coses preparades el dia abans

Els infants ho viuen com una experiència en la qual han de gaudir del trajecte. En canvi, nosaltres sortim de casa amb l'únic objectiu de no arribar tard a un lloc

”

“L'escola ha de ser un lloc d'intercanvi i relació, un lloc per aprendre a viure”

“

Hem d'entendre que l'aportació dels infants és bàsica perquè està exempta dels vicis consumistes i la cultura de la rapidesa que imposa la societat de consum

L'experiència de Finlàndia ens demostra l'error que ha suposat agrupar la mainada en funció de la seva edat, sobretot si tenim en compte que l'homogeneïtat no existeix

”

Com veus el sistema educatiu actual. Afavoreix l'autonomia de l'alumnat o, per contra, consideres que està mal enfocat?

La millor escola és la que treballa a partir de l'experiència dels seus escolars. Alguns professors em diuen que els nens no aporten res i jo els responc: si no aporten res, potser és perquè no tenen res a explicar. Explicaran els mateixos deures que fan amb la resta dels seus companys? Parlaran sobre l'agenda d'activitats tan atapeïda i complicada per la qual els volem preparar? Ho faran sobre el que miren a la televisió o a través de la seva consola? L'escola hauria de convèncer la família perquè els deixi viure una aventura a partir de la descoberta i el joc. Deixant-los temps lliure i respectant els seus ritmes, aconseguirem que fomentin l'autoestima i tinguin coses interessants per explicar a l'aula.

Quins països poden inspirar aquesta escola desitjable?

Finlàndia és un bon exemple. Allà, no hi ha exàmens, els alumnes tenen menys hores d'aula i la primària comença a partir dels set anys. Ens demostra l'error que ha suposat agrupar els infants en funció de la seva edat, sobretot si tenim en compte que l'homogeneïtat no existeix i que els alumnes no tenen ni tindran mai el mateix nivell. També, en aquesta línia, caldria renunciar a les aules i fer tallers. Ara mateix, se'ls col·loca en una classe on arriba un professor, treuen un llibre, després el

desen i n'agafen un de nou perquè entra un altre mestre... i així continuament. Es veuen obligats a canviar el xip a cada matèria, quan seria més fàcil si alternessin els llocs. Podrien començar en un laboratori i treballar amb instruments científics, després entrar en una classe on el professor els llegeix literatura o música i, més tard, fer un taller d'art en què poguessin manipular colors i altres materials.

Qui ha de promoure aquests canvis?

Principalment, els mestres. A ells els pertoca propugnar un altre model, però veiem que s'han format -a la universitat- a força de prendre apunts i repetir el que han memoritzat a l'examen. Per tant, si la proposta continua sent la lliçó, els llibres de text, els apunts i la repetició, llavors, l'escola no canviarà pas. Només ho farà si els mestres es formen adequadament per observar i extreure les aptituds dels infants. Al capdavant, es tracta de reconèixer el talent que té cadascú i d'adonar-se d'on es pot expressar i desenvolupar aquesta excel·lència, ja sigui a través d'una activitat artesanal, relacionada amb la música, el cos, les matemàtiques o la intel·ligència, tant se val. L'error rau a destinar esforços ingents a avaluar el que simplement és superficial i impedir que els alumnes es preparin per al futur. L'escola ha de ser un lloc d'intercanvi i relació entre els nens i les nenes, no per aprendre matèries, sinó per aprendre a viure. Hem d'escoltar què volen i oferir-los el millor camí perquè progressin. ◀

A.F.

12/01/2017

Repensar la ciutat amb ulls d'infant

La jornada 'El dret dels infants a la ciutat' impulsa el debat sobre la necessitat d'adequar l'espai públic de Barcelona als drets i necessitats dels infants i adolescents

COMPARTEIX 31

COMENTA 0

para:cat/5c/ara:cat/.../584c6b7a333f/

Més de 300 persones van debatre, al mes de desembre, sobre com fer la ciutat més amigable per als infants i adolescents en el marc de la jornada 'El dret dels infants a la ciutat. Millorem el nostre espai públic', que es va dur a terme a l'Espai Jove La Fontana, coorganitzada per l'Institut Municipal d'Educació de Barcelona (IMEB) i l'Institut Infància i Adolescència de Barcelona.

La jornada tenia per objectiu **obrir un debat ciutadà sobre els reptes i les millores necessàries en l'espai públic perquè Barcelona sigui més apropiada per créixer-hi i viure-hi la infància i l'adolescència i, de retruc, per a la resta de la ciutadania**. Una ciutat que respongui als drets i necessitats de la infància i l'adolescència i permeti als infants i adolescents apropiar-se novament dels seus carrers i places, per jugar, per estar, per ser, per créixer. En aquest sentit, és especialment rellevant que la principal conclusió de la jornada fos que una ciutat millor per a la infància és una ciutat millor per a tothom.

La jornada va posar de manifest que donar prioritat als drets i necessitats específiques dels infants suposa abordar els grans reptes de ciutat, de manera que tota la ciutadania en sortiria beneficiada. És el cas, per exemple, de **quatre drets reconeguts en la Convenció dels Drets dels Infants** i que tenen molta relació amb l'espai públic: el dret a la salut, el dret al joc i el temps lliure, el dret a participar i ser escoltats i el dret al màxim desenvolupament. Tots **entronquen amb reptes importants per a la ciutat**, com ara la contaminació i la mobilitat sostenible, la necessitat de més temps i espais comunitaris, la participació ciutadana i l'autonomia i la seguretat personal, respectivament.

La principal conclusió de la jornada va ser que una ciutat millor per a la infància és una ciutat millor per a tothom

COMPARTeix

COMENTA

LA IMPORTÀNCIA DE LA INFÀNCIA PER A LA VIDA SOCIAL A LA CIUTAT

Durant la jornada es va recordar **que la presència d'infants al carrer és un bon indicador de la qualitat de vida social i comunitària** a les ciutats. Hi ha una estreta relació entre les característiques de l'espai urbà i les diverses activitats ciutadanes que s'hi desenvolupen. Per tant, si es volen estimular les interaccions i la vida comunitària cal millorar les condicions per poder estar a l'aire lliure i fer ús de l'espai públic, en especial, afavorint entorns per a la trabada i el joc, que són tant o més importants per a un desenvolupament saludable dels nois i noies com la nutrició, l'habitatge, la salut o l'educació, tal com afirma la Convenció dels Drets dels Infants.

D'altra banda, també es va fer èmfasi que els governs, també els locals, tenen una sèrie d'obligacions per avançar en el dret al joc i en la creació d'entorns que promoguin el benestar i el màxim desenvolupament de la infància i l'adolescència, tal com estableixen la Convenció dels Drets dels Infants i la Carta de Ciutadania, Drets i Deures de Barcelona.

Com recorden les Nacions Unides, els governs locals tenen també obligacions per generar entorns apropiats. En primer lloc, planificar els entorns, instal·lacions i espais de joc i esbarjo, tenint en compte l'interès de l'infant, la igualtat d'oportunitats i l'enfocament de gènere. En segon lloc, oferir oportunitats de participar i ser escoltats als nens, nenes i adolescents en l'elaboració de polítiques i estratègies relacionades amb el joc i el lleure, la creació de parcs i el disseny de comunitats. I en tercer lloc, recollir dades i avaluar aquestes polítiques i programes per rendir comptes de com avancen els drets dels infants i adolescents a través de la millora de l'espai públic de la ciutat, realitzant recerques sobre la diversitat d'usos de l'espai públic en les seves vides quotidianes.

AMPLIA LA INFORMACIÓ

La ciutat, amb ulls d'infant

D'acord amb les propostes formulades en la jornada, així com amb les demandes formulades per infants i adolescents en diversos processos participatius com el PAM, i amb les observacions que la Convenció dels Drets dels Infants formula a les administracions locals respecte del dret al joc, l'Institut Infància i Adolescència de Barcelona, com a instrument públic dedicat a acompanyar l'administració local en el seu paper de garantia dels drets d'infants i adolescents, seguirà fent propostes i impulsant canvis concrets.

Algunes d'aquestes propostes són **revisar l'actual plec de condicions de les zones de joc infantil** amb criteris d'afavorir l'exercici del dret al joc, així com **revisar l'actual ordenança del civisme des d'una perspectiva dels drets dels infants**, establir zones de baixes emissions al voltant d'escoles i instituts com a àrees prioritàries de protecció permanent contra la contaminació, instal·lar més aparcaments de bicis i també de patinets al davant dels centres educatius o crear òrgans o espais estables on infants i adolescents puguin establir un diàleg amb l'Ajuntament, entre altres.

—CITAT— =VALORS

EL • VIST

- 1 Del fracàs escolar se n'aprèn
- 2 Quan la Rumba entra a les aules
- 3 Premis i càstigs: ni funcionen ni eduquen

l'informatiu

Televisió de Badalona

Veure programa en [made tv](#)

2600

23 de Març de 2017 Migdia

L'informatiu

23/03/2017

00:15:51 | 11 reproduccions | ☆☆☆☆☆

0 vots

[YouTube](#) [Tut](#) [G+](#) [0](#)

Afegeix a + <> Inseix-lo al teu web < Comparteix Talls personalitzats

Lexconseller català deconomia, Macià Alavedra ha reconegut haver cobrat comissions amb l'exsecretari de Presidència de la Generalitat, Lluís Prenafeta, per intermediar a favor d'empresaris perquè rebessin adjudicacions públiques relacionades amb les operacions del Port de Badalona i d'un edifici de pisos de Sant Andreu de Llavaneres.

DUATLÓ Cerdanyola
Lliga de clubs FCTRI Duatló de carretera

Diumenge, 26 de març
de 2017 - 10.30h

CERDANYOLA INFO Portal multimèdia

Portada **Notícies** Cerdanyola TV Cerdanyola Ràdio Especials Opinió

Cercar

Cultura Economia Esports Política Societat

Cerdanyola busca llum informativa sobre el millor temps educatiu

Societat | Dijous, 23 de Març de 2017

Obviar els aprenentges extracurriculars que formen part de l'educació d'un infant o adolescent és voler ser cec, afirma Elena Sintès, cap de Coneixement de l'Institut Infància i Adolescència de Barcelona i una de les ponents en la II Jornada sobre El Temps Educatiu que proposa el Projecte Educatiu de Cerdanyola (PEC) per aquest dissabte al matí a la Biblioteca i que va més enllà de l'habitual dicotomia jornada intensiva-jornada partida per abordar el temps complet.

AUDIOS

23-03-2017 Elvi Vila

23-03-2017 Elena Sintès

23-03-2017 Entrevista amb Elvi Vila i Elena Sintès

— La comunitat educativa de Cerdanyola tomarà a debatre aquest dissabte, dia 25 de març i a partir de les 10.15 hores, a la sala Cranados de la Biblioteca Central, sobre el temps educatiu. Després de posar l'accent en la importància d'entendre que el temps educatiu a les escoles va més enllà de l'horari lectiu en la primera jornada celebrada al mes de gener, de pensar i repensar els temps dins l'escola, però també fora de l'escola, ara, aquesta segona jornada convindrà professionals -docents i no docents- i famílies a dialogar, reflexionar i debatre sobre què vol dir i què implica l'educació a temps complet per als infants i els adolescents, i sobre el finançament i la gestió d'aquest temps no lectiu.

La regidora d'Educació, Elvi Vila, remarca que l'objectiu d'aquestes jornades és aconseguir que tota la comunitat educativa disposi d'informació i eines per decidir el millor sobre el temps educatiu. Vila manifesta que, en el mig del debat sobre la jornada intensiva a les escoles en què diversos centres educatius de la ciutat ja havien mesurat el seu interès a la Generalitat, es va posar sobre la taula la necessitat de posar tota la informació a l'abast perquè cada centre, dins de la seva autoritat, prengui la millor decisió. Vila insisteix l'objectiu "no és convèncer" de res, sinó donar el màxim d'informació sobre els diferents models que existeixen ja que inicialment es parlava del debat jornada intensiva o partida, aquest dissabte es fa una jornada basada en el model de temps complet i n'hi haurà una tercera sobre un altre model per tenir una visió global i completa sobre el debat.

Una oferta més rica de l'estructurament curricular

Una de les ponents de la jornada de dissabte serà Elena Sintès, que oferirà la conferència *L'educació a temps complet. Cap a un temps educatiu amb més i millors oportunitats educatives*. La cap de Coneixement de l'Institut Infància i Adolescència de Barcelona indica que el temps complet tracta de reconstruir el temps educatiu per oferir millors oportunitats per a infants i adolescents, defugint la dicotomia entre jornada intensiva o partida amb llarga pausa per dinar. Sintès indica que hi ha altres projectes que volen garantir l'obertura dels centres fins a mitja tarda "amb aprenentatges formals i no formals, lectius i no lectius, que busquen programar una oferta educativa més rica" de l'estructurament curricular.

La investigadora explica que el temps complet garanteix que l'organització ha de respondre a l'interès de l'infant amb una oferta educativa en horaris saludables i que permeten el màxim desenvolupament dels infants i que s'ajustin a les necessitats del seu entorn -famílies, centres, professors... perquè l'escola és un espai centralitzador d'interessos diversos però sempre ha de prevaldre els dels infants.

Sintès manifesta que fins ara la discussió habitual era sobre com es distribuïa el temps lectiu "quan l'important és que s'hi posi" en el temps educatiu. La investigadora recorda que hi ha molta educació fora de l'escola que va des del lleure educatiu als aprenentatges informals que arriben a través de l'entorn, la comunitat o les tecnologies de la informació. Elena Sintès insisteix que "obviar això és voler ser cecs" i destaca que cal anar cap a una educació del segle XXI.

En aquest sentit, Vila subratlla que el Projecte Educatiu de Cerdanyola sempre ha tingut molt clar que l'educació no és només la que a dins d'una escola i per això el PEC vol involucrar tots els agents de la ciutat en l'educació dels infants, però també de la resta de persones que som receptors d'educació formal i no formal. La regidora destaca que l'aportació de les famílies és molt important perquè moltes vegades els debats es fan a l'interior de les escoles o als despatxos de l'Administració i s'ha de trencar aquesta dinàmica perquè tothom aprengui dels altres.

En aquest sentit, la jornada de dissabte comptarà també amb la participació d'Anna Comas, directora de l'Escola La Maquinista de Barcelona que exposarà l'experiència d'aquest centre.

LA CIUTAT EN IMATGES

Exposició "La Shoah. El genocidi nazi del poble jueu"

EXPOSICIÓN AFOCER

Concurs social febrer 2017

FUGINT DE L'HOLOCAUST

Catalunya i els refugiats jueus de la Segona Guerra Mundial

conillet

Clams Segura

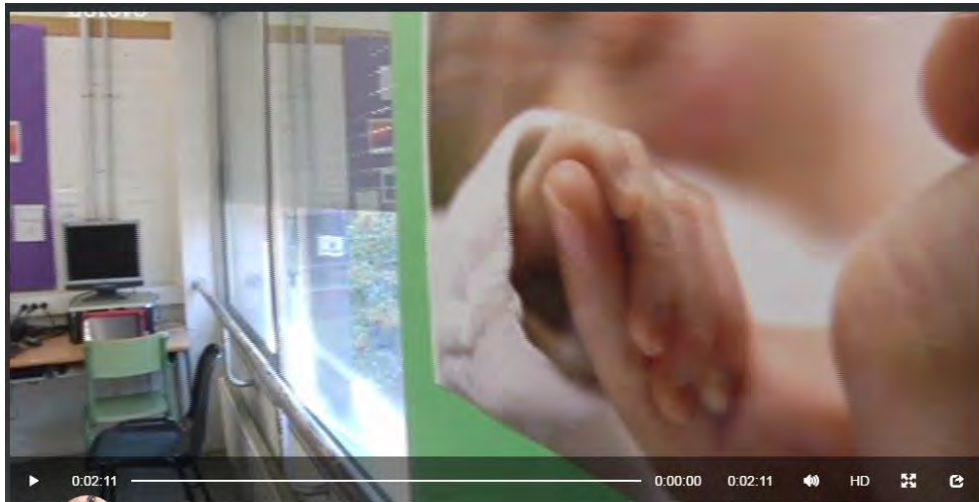
Gestoria Piqué Riba s.l.

CLÍNICA DENTAL VIRGEN del PILAR

Mesón vizcaíno

Ptge. Ajuntament, 4

Patricia Álvarez
@patalgar
dijous 30 de març, 2017, 21:09

L'Ajuntament pregunta per primer cop als infants sobre el seu benestar

L'enquesta es fa a 4.000 alumnes d'entre 10 i 12 anys per conèixer-ne les opinions sobre la família, els amics, l'escola i el barri on viuen

L'Institut Infància i Adolescència de Barcelona està fent per encàrrec del consistori un qüestionari inèdit a nois de 50 escoles públiques i concertades de tots els districtes. Les preguntes, basades en una enquesta internacional, busquen conèixer el benestar dels alumnes i les percepcions que tenen sobre el seu entorn. El projecte és un gir important en la forma de recollir dades sobre infància perquè fins ara es feia preguntant als adults. L'objectiu és extreure'n propostes de política local per millorar la satisfacció d'aquest sector de la població.

L'Escola Doctor Ferran i Clua, del barri del Congrés i els Indians, és un dels centres educatius que participen en el projecte **Benestar subjectiu de la infància** a Barcelona. L'Àrea de Drets Socials de l'Ajuntament ha impulsat aquesta iniciativa per **conèixer les satisfaccions i percepcions** dels alumnes d'entre 10 i 12 anys de 50 escoles de complexitat diferent. Es tracta d'un termòmetre sobre com se senten i com valoren el seu entorn: **família, amics, escola i barri on viuen**.

L'enquesta és anònima, una característica molt important de la recerca per aconseguir la sinceritat dels participants. **"Hi ha determinades informacions sobre la vida dels infants que només podem saber preguntant-les-hi"**, ha afirmat Maria Trunó, directora de l'Institut Infància i Adolescència de Barcelona, instrument públic que lidera el projecte.

Les dades obtingudes es podran **comparar internacionalment** ja que el qüestionari està basat en l'**enquesta Children's worlds**, que s'ha fet en una vintena de països. Tot i això, l'objectiu principal del consistori és extreure'n propostes de política local. A la tardor, els coordinadors del projecte tornaran a les aules per **contrastar els resultats amb els alumnes i escoltar les idees** que tenen per millorar el seu benestar.

notícies més vistes

El carrer de l'Almirall Cervera, a un pas de ser el nou carrer...

L'Estat aportarà 10 M € al transport de Barcelona per a la congelació de tarifes

Els treballadors del telefèric de Montjuïc faran vaga el 14 i 15 d'abril

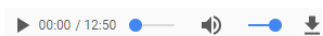
Redacció btvnotícies
dijous 30 de març, 2017, 17:54

Barcelona es pregunta pel benestar dels seus infants

En la secció 'El diari de l'educació', amb Pau Rodríguez, descobrim el projecte Benestar subjectiu de la infància a Barcelona, una macroenquesta duta a terme per l'Institut Infància i Adolescència de Barcelona per saber, de primera mà, com se senten els infants barcelonins a casa, amb els amics o a l'escola. La iniciativa, els resultats de la qual es coneixeran el curs vinent, abraça unes 50 escoles i 4.000 nens. En aquesta secció de 'La tarda de Barcelona', de betevé 91.0 fm, visitem un dels seus tallers a l'Escola Mestre Morera, a Ciutat Meridiana.

Escolteu-ho aquí:

— societat — educació — nou barris
— adolescència — enquestes — escoles

notícies més vistes

El carrer de l'Almirall Cervera, a un pas de ser el nou carrer...

L'Estat aportarà 10 M € al transport de Barcelona per a la congelació de tarifes

Els treballadors del telefèric de Montjuïc faran vaga el 14 i 15 d'abril

el diari de l'educació

FUNDACIÓ Periodisme Plural

INICI BLOGS ESCOLA JOVENTUT I INFÀNCIA UNIVERSITAT RECERCA LABORAL LLENGUA I CULTURA MÉS EDUCACIÓ OPINIÓ

TEMES DEL DIA » Gènere Drets Humans Escola Inclusiva Innovació Tecnologia Revista Per Què LOMCE Educació d'adults

Barcelona enquesta els seus infants per saber com se senten

Més de 4.000 nens i nenes barcelonins d'entre 10 i 12 anys participen en una macroenquesta de l'Institut Infància i Adolescència que vol conèixer com se senten a casa, en família, amb els amics o a l'escola.

- La infància que exerceix el dret a la ciutat
- Deixeu que els nens votin (o almenys que participin)!
- Els fills dels altres o els infants de tothom? Desigualtat i pobresa

Pau Rodríguez [Segueix @paurodra](#)

31.03.2017 - 05:00 [Tuit](#) [Comparteix](#)

"Sentir-se bé, tenir salut, amics, poder jugar, estar bé emocionalment...". Així responen la Sara, la Maria, la Montse i l'Airam, quatre alumnes de Sisè de l'escola Mestre Morera de Barcelona quan se'ls pregunta què és per a ells el **benestar**. És la seva opinió i la tenen bastant clara. Però quin és el seu grau de benestar? I el de la resta d'infants barcelonins? El projecte **Benestar subjectiu de la infància a Barcelona**, de l'Institut Infància i Adolescència, s'ha proposat de mesurar-ho per encàrrec de l'Ajuntament de la ciutat.

- "És molt més que una enquesta": a la secció d'El Diari de l'Educació a Betevé

Gairebé durant una hora, els alumnes de Sisè d'aquesta escola de Ciutat Meridiana se sotmeten a una extensa enquesta anònima que els pregunta coses que ni sospitaven que tenien a veure amb com es troben ells. "El que no entenc és per què em pregunten si visc molt lluny de l'escola", expressa l'Airam. I s'hi afegeix la Montse: "També és raro que preguntin si dormo sola o acompanyada. ¡Però si quan dormo no fas res!", s'exclama. Com ells, fins al mes d'abril uns 4.000 nens i nenes d'entre 10 i 12 anys –de 50 escoles de tipologies diverses– se sotmeten a aquest qüestionari que els interroga sobre com se senten amb ells mateixos, a casa, amb els germans, els amics o a l'escola, si tenen cobertes les necessitats bàsiques, el lleure...

"Volem tenir dades subjectives, la seva percepció i vivència sobre com se senten, que els genera benestar en els principals àmbits de la vida", exposa Maria Truñó, directora de l'Institut Infància i Adolescència. Els resultats, que es coneixeran a l'inici del curs vinent, poden servir per contrastar-los amb les dades "habituals" de caràcter macroeconòmic, com les taxes de pobresa infantil o de fracàs escolar, explica Truñó. També esperen que aflorin "qüestions de violència i malestar en les seves relacions que d'altra banda són molt difícils de captar. Les estadístiques on es pregunta a adults no t'ho aporten", conclou.

Es refereix a informes com els de l'[Enquesta de les Condicions de Vida](#) que fa la Generalitat, que pregunta als adults sobre la realitat dels seus fills. En altres casos sí que s'enquesta directament els menors, com l'estudi sobre salut [FRESC](#) que promou el Consorci Sanitari de Barcelona, però en el seu cas se circumscriu a l'àmbit de la salut.

Per elaborar l'enquesta no s'ha partit de zero, sinó que els seus impulsors han adaptat una metodologia ja dissenyada per [Children's World](#), iniciativa de recerca internacional per copsar el benestar dels infants de diferents països. [Aquell estudi comptava amb la participació d'Espanya](#). De fet, la mostra era catalana i anava a càrrec d'un grup de recerca la UdG, i els seus resultats dibuixen una infància lleugerament més satisfeta amb el seu entorn –des de la relació amb els pares fins la casa on viuen– que la resta de països. Truñó, tanmateix, desaconsella la comparativa entre països amb recerques de caràcter subjectiu com aquesta.

faràs possible el diari de l'educació... **fes-te subscriptor!!**

educació

I rebràs cada any quatre llibres i la revista Ed

Els hem escrit pensant en tu

Coeducació, famílies, innovació, convivència: El Diari de l'Educació edita quatre llibres per als subscriptors

EduMindUp!
NEUROCIÈNCIA A L'AULA
CONDICIONS ESPECIALS FINS AL 15 D'ABRIL

inscriu-te!
Condicions especials fins al 15 d'abril

REVISTA **PER QUÈ?**

El terrorisme ataca el cor de Londres

Els articles més destacats, al teu correu

* camp obligatori

Correu electrònic

Nom

Cognoms

Ciutat

Inscriu-te

L'equip de l'Institut Infància i Adolescència passant el qüestionari a l'escola Mestre Morera

“El primer objectiu a l'escola és que es coneguin”

Als infants de l'escola Mestre Morera no és la primera vegada que els pregunten com estan. “Quan estem tristos o tenim algun conflicte ens pregunten com ens sentim, si estem bé, i ens ajuden”, explica la Sara. “Si venim amb mala cara perquè hem tingut algun problema amb la família ens intenten donar suport, i ho detecten com si tinguessin un sensor!”, rebla una de les seves companyes. La directora del centre, Noemí Rocabert, confirma el que diuen els seus alumnes. “Per nosaltres això és fonamental: sense saber com estan no podem començar a fer classe”, explica. “El primer objectiu de la nostra escola és que ells es coneguin”, subratlla. El seu és un centre catalogat d'alta complexitat, és a dir, que la majoria dels seus alumnes són de famílies amb dificultats socioeconòmiques, i és potser per això que aquí assegurar-se del benestar dels infants està a dalt de tot en l'escala de prioritats.

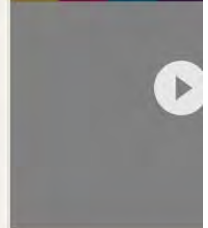
Rocabert celebra aquest esforç per obtenir dades del benestar dels infants barcelonins. No només perquè “en general la societat és sorda davant les necessitats dels nens i dels col·lectius vulnerables”, opina, sinó també perquè “les institucions sempre van per darrere a l'hora de respondre a aquestes necessitats”.

Ets me
P3, P
Descarrega't gr
amb materials pe
Sant Jordi, F
la Vella Qu

Recomanat per a tu

CINEMES

Entrevistes més re

Montserrat Planella: “L'e
més eines per avaluar d
complexitat”

Jordi Collet: “Sense les fa
comunitat no es pot fer

“En matemàtiques s'apr
que llegint definicions o
teoremes”

Francesco Tonucci: “Un a
els infants fa gimnàstica

Julio Carabaña: “PISA me

La consciència del propi benestar

Però un nen de 10 o 12 anys és capaç de valorar amb criteri quines són les seves necessitats? O quin és l'origen del seu benestar? “A vegades ens quedem astorats de com sincers i honestos són a l'hora de parlar del seu interior, de recinèixer la ràbia, l'enuig o la felicitat”, expressa la directora. Traslladat a un estudi estadístic, la pregunta és la mateixa, i la respon Truñó. “Les dades que optindrem són vàlides en la mesura que ens mostren la seva opinió”, sentència.

Després de la publicació de l'estudi tindrà lloc la segona part del projecte, que consistirà en tornar als centres no només per mostrar-los els resultats, sinó per obrir un nou procés participatiu en què els mateixos nens i nenes puguin aportar solucions i propostes sobre com millorar el seu propi benestar. De moment, la Sara, la Maria, la Montse i l'Airam ja tenen algunes idees que no apareixien en les preguntes del qüestionari i que, segons ells, tenen molt a veure amb el benestar: la contaminació del barri, la seva alimentació, i el material i mobiliari de l'escola.

Barcelona pregunta a 4.000 alumnes sobre el seu benestar

L'Ajuntament enquesta per primera vegada a estudiants d'entre 10 i 12 anys de 50 centres

MARIA ALTIMIRA BARCELONA ACTUALITZADA EL 03/04/2017 17:30

Un membre del grup d'enquestadors explica als alumnes com han de completar el qüestionari digital

"M'agrada que s'interessin pels nostres problemes, per solucionar les coses que ens van malament" explica el Víctor que, amb 11 anys, és un dels **4.000 nois** que ha participat a l'enquesta impulsada per l' **Ajuntament de Barcelona, per millor el benestar dels**

menors. És la primera vegada que es realitza aquest qüestionari, que s'ha adreçat a alumnes d'entre 10 i 12 anys, i que s'ha realitzat a 50 centres de la ciutat. "Jo no sabia que els nens teníem drets", afegeix pensatiu el seu company Dídac de l' **escola Doctor Ferran i Clua de Sant Andreu**, tot just després de completar el qüestionari de 50 preguntes.

"Es tracta de donar veu als nois i noies, preguntant-los com estan i com és la seva vida a casa, a l'escola i al barri, per tal d'elaborar propostes a partir de l'anàlisi d'aquesta informació i elevar-les a l'àmbit de la política pública", explica la **directora de l'Institut Infància i Adolescència de Barcelona, Maria Turró**. A través d'aquest projecte pioner, el consistori pretén donar compliment als drets de l'infant -els mateixos que en Dídac acaba de descobrir-, que reivindiquen que els més petits han de ser escoltats.

Un diagnòstic per a fer propostes

El qüestionari, inspirat en l'enquesta internacional [Children's World](#) i realitzat a través de dispositius iPad, pregunta sobre les **relacions familiars**, les **condicions de la llar**, la **relació amb els amics i les amigues**, la vida a l'escola i al barri i les activitats que realitzen els menors en horari extraescolar. Unes temàtiques a partir de les quals s'aborden qüestions com ara la **solidesa de les relacions familiars**, la **violència entre germans**, el '**bullying**', la salut dels enquestats i la sensació de seguretat a l'escola, al barri i a la llar.

"Un cop s'hagin tractat les dades i tinguem la foto de la situació, els nois i noies hauran d'ajudar-nos a **interpretar les conclusions i a fer propostes**", precisa Truñó. Aquesta tasca es realitzarà a partir de la **propera tardor** i els resultats els traslladaran a la comunitat educativa perquè **elevi** les propostes que consideri adequades a l'Ajuntament de Barcelona.

Els també pregunten

A la classe de sisè de primària del Dídac i del Víctor, el contingut del qüestionari ha donat pas a un **torn de preguntes**: "Per què no es diu res sobre com ens tracten els professors?", "Per què pregunten sobre les baralles a l'escola i no hi ha cap opció per respondre que no n'hi ha, de baralles?", inquireixen dos alumnes.

Dubtes i interrogants, però també **comentaris i valoracions**: "Trobo que preguntar sobre si els pares estan junts o separats és una cosa molt personal", comenta una noia respecte una de les qüestions plantejades a l'enquesta. Un company de classe li respon que l'enquesta és **voluntària i anònima** i que, per tant, sempre hi ha l'opció de no contestar. "També és veritat", clou un tercer.

El torn de preguntes s'acaba i les converses dels alumnes s'estenen pel passadís abans de la represa de les classes. Els enquestadors comenten la jugada a l'aula i expliquen, satisfets, la bona rebuda d'aquesta iniciativa per part de l'alumnat. Fins i tot n'hi ha hagut, diu Truñó, que en resposta a les qüestions de valoració de l'enquesta han escrit un "Gràcies per preguntar!".

2

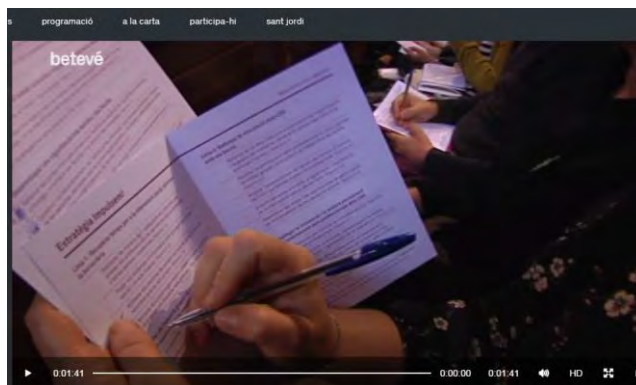
3

4

5

El

PUBL

Els professionals dels serveis socials decideixen com millorar l'atenció a l'usuari

Barcelona culmina el procés participatiu Impulsem! en què uns 500 treballadors han fet més d'un miler d'aportacions. També decideixen quines són les mesures més urgents

Els treballadors dels serveis socials de Barcelona han estat cridats a aportar idees per millorar la qualitat de l'atenció que es dona a l'usuari, i la resposta per part dels treballadors ha estat aclaparadora. Més de la meitat, uns 500, han presentat propostes. També s'ha donat la veu a usuaris i entitats. El resultat n'ha estat un pla d'acció que es desenvoluparà fins al 2019.

La feina va començar fa mesos amb la recopilació d'informació per definir quins havien de ser els objectius i línies a seguir per millorar l'atenció a les persones que acudeixen als serveis socials. Ja aleshores en van quedar clares les línies mestres: **reduir la burocràcia, implicar entitats i veïnat o, per exemple, potenciar l'apoderament de l'usuari**. Un concepte que, segons la tinenta d'alcalde de Drets Socials, Laia Ortiz, "vol dir creure que les persones tenen capacitats, que poden, i que només necessiten instruments d'acompanyament, també emocional. Vol dir donar aquell instrument que de vegades és un recurs econòmic o a vegades és un suport psicològic. **No fer un tema caritatiu, o assistencialista, que al final acaba generant dependència**".

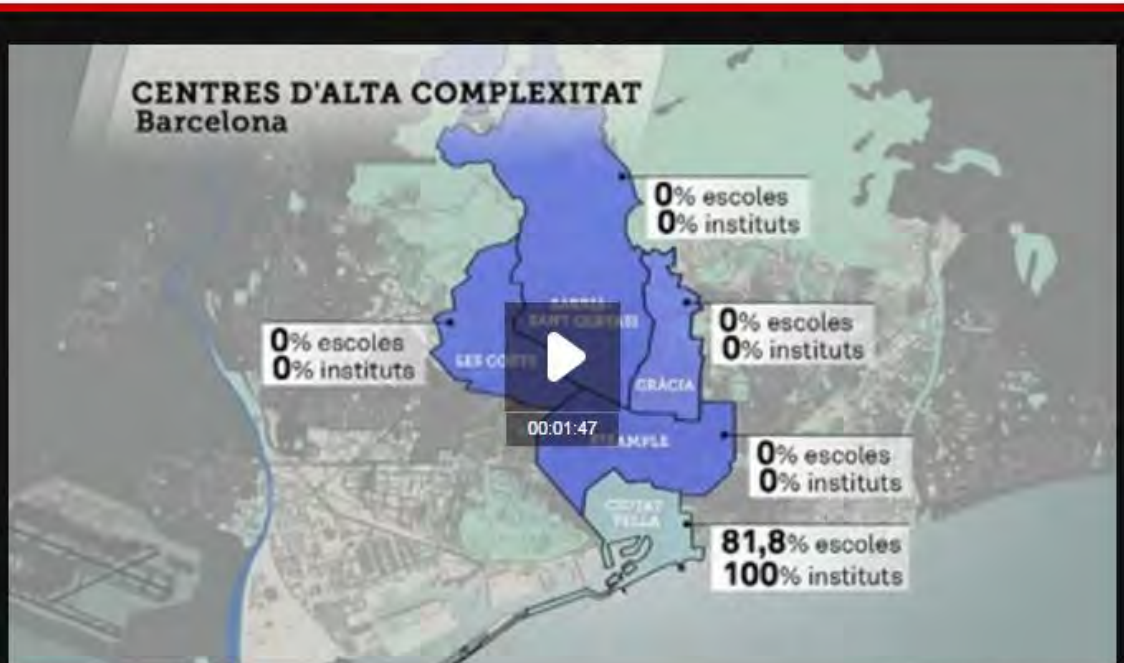
Des de l'Institut Municipal de Serveis Socials es reconeix, a més, que **amb la crisi s'han estat prioritzant les prestacions econòmiques i la provisió de serveis** en detriment dels projectes de grup o comunitaris. Unes iniciatives que, segons el gerent de l'organisme, Jordi Sánchez, cal tornar a potenciar perquè "el treball en grup que reuneix persones que pateixen una mateixa situació, el fet de comentar quines coses els passen, els fa molt més capaços de millorar la seva situació personal".

Totes aquestes mesures han sortit de les aportacions que han fet els professionals dels serveis socials de Barcelona, així com d'opinions d'entitats veïnals i usuaris, que han

ajudat a configurar un pla d'acció que s'ha de desenvolupar fins al 2019 (determinades mesures ja s'han posat en marxa). El document s'ha posat en comú aquest dimecres a l'edifici històric de la Universitat de Barcelona i, per acabar-lo de definir, s'ha demanat a tots els treballadors que votin quines cinc mesures volen que siguin prioritàries.

Els usuaris posen un notable als serveis socials de Barcelona

Durant el 2016 es va fer un estudi amb gairebé 12.300 persones que va permetre posar nota a l'atenció rebuda als serveis socials. **La nota mitjana va ser de 7,6 sobre 10.** Els aspectes més ben valorats van ser la intimitat i confidencialitat en l'atenció (8,6) i l'amabilitat i respecte dels professionals (8,5). **La pitjor nota se la va endur el temps d'espera per ser atesos, amb un 6,8.**

TELENOTÍCIES

WEB DEL PROGRAMA

Importants contrastos educatius a Barcelona segons el districte

12/04/2017

0

INSEREIX

L'Ajuntament elabora el primer gran estudi per radiografiar la realitat educativa a la ciutat

AQUEST CLIP ÉS DE:

Telenotícies migdia - 12/04/2017

betevé programes seccions programació a la carta participa-hi sant jordi

Districte	Alumnes que no superen proves 4t ESO
Ciutat Vella	35,5 %
Sarrià-Sant Gervasi	4,5 %

Publicitat

La diada de Sant Jordi juga amb betevé a barri&llibre.

Redacció btvnotícies
dimecres 12 d'abril, 2017, 15:40

notícies més vistes

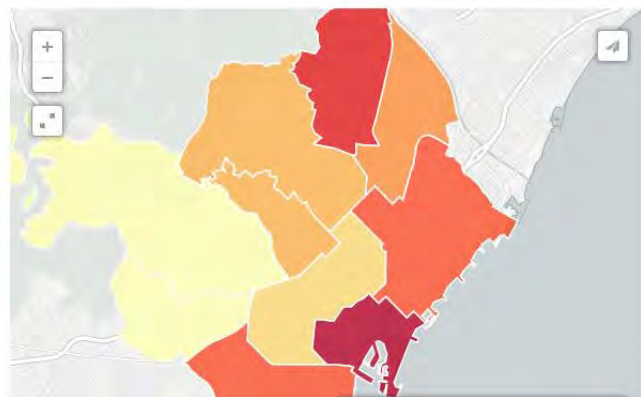
- Els pares de la Llar d'Infants Sant Agustí busquen centre "in extremis"
- Un taxi atropella un jove menor d'edat al carrer de la Indústria

Barcelona constata les desigualtats educatives segons el districte

Un informe inèdit encarregat per l'Ajuntament remarca la millora dels resultats dels alumnes però alerta que les grans diferències es mantenen

Hi ha millores però la gran bretxa entre alguns districtes es manté. És el que conclou el primer informe Oportunitats educatives en la infància i l'adolescència, encarregat per l'Ajuntament. L'estudi recull dades ben il·lustratives, com que el 35,5 % dels alumnes de Ciutat Vella no superen les proves de nivell de 4t d'ESO, mentre que a les Corts aquesta xifra és només del 4,5 %.

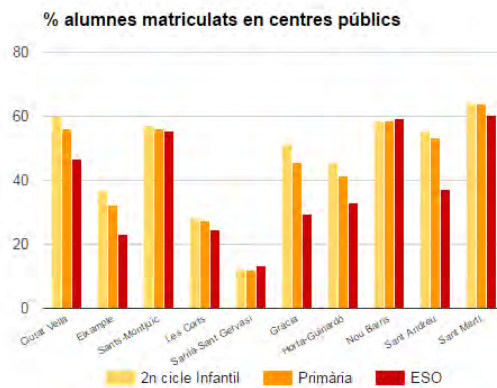
La diferència es redueix una mica a les proves de 6è, de manera que **l'alumnat que no les supera a Ciutat Vella és el 22 % pel 5,4 % de les Corts**. Tot i això, la mitjana de la ciutat queda per sobre de la de Catalunya.

També hi ha una gran diferència pel que fa als alumnes amb majors dificultats, que es concentren en centres públics de Ciutat Vella. El districte aplega el 82 % dels centres de primària i secundària qualificats de màxima complexitat, mentre que a Sarrià - Sant Gervasi, les Corts, l'Eixample i Gràcia no n'hi ha cap.

L'informe identifica més diferències notables pel que fa al repartiment dels infants entre centres públics i privats. Per exemple, a Sant Martí el 60 % dels alumnes van a la pública, mentre que a Sarrià - Sant Gervasi el percentatge baixa fins al 13,5 %.

Tot i així, les dades de matrícula a P3 mostren una tendència a l'equilibri, ja que en les sol·licituds per al proper curs pràcticament es van igualar (6.301 a les concertades i 6.201 a les públiques).

Els ajuts de menjador són un altre dels elements en què l'estudi es fixa per constatar les desigualtats i recull com a Nou Barris el 26,6 % dels alumnes reben l'ajut, per un mínim 2,9 % que ho fa a Sarrià - Sant Gervasi.

Tot i que en l'última dècada l'escolarització en el primer cicle d'educació infantil ha crescut "notablement", encara hi ha grans diferències. Segons les dades de l'informe, a Ciutat Vella un de cada quatre alumnes va a l'escola bressol, mentre que a Sarrià i a les Corts ho fan més de la meitat dels infants.

Més inversió i menys segregació

L'informe, elaborat per l'Institut Infància i Adolescència, recomana enfocar les polítiques municipals a "evitar la concentració d'un determinat perfil d'alumnat en centres concrets" i combatre l'estigmatització d'alguns centres. També es demana un augment de la inversió als centres de més complexitat per tal de poder reduir les ràtios i reforçar el professionals de suport als alumnes.

En aquest sentit, la tinenta d'alcalde de Drets Socials, Laia Ortiz, ha destacat en la presentació de l'informe que les dades confirmen una vegada més que "hi ha uns determinats factors socials que acaben condicionant l'èxit escolar i els resultats educatius". Segons Ortiz, per això, qualsevol política que contribueixi a l'equitat social tindrà "un impacte en l'educació" i remarca que moltes de les recomanacions de l'informe "estaran en la línia de moltes de les estratègies municipals".

— societat — educació
 — ajuntament de barcelona — escola pública — escoles

Estàs escoltant
INFO RAC1

Genèrica 12/4/2017

CATALUNYA AL DIA

TOTS ELS ÀUDIOS

WEB DEL PROGRAMA

Catalunya al dia Barcelona 12.04.2017

12/04/2017

0

INSEREIX

S'accentuen les diferències educatives entre els districtes de Barcelona, tot i la millora de resultats en el global de la ciutat. Segons el primer informe d'Oportunitats Educatives de Barcelona, hi ha forts desequilibris entre districtes pel que fa a l'escolarització de 0 a 3 anys o els centres públics d'alta complexitat, per exemple entre Ciutat Vella i Sarrià.

La tasa de escolarización de menores de 3 años en Barcelona es del 42,5%, diez puntos más que en 2006

COMENTARIOS 0

A⁺ A⁻ Cuerpo de letra

Imprimir noticia

ENVÍA UNA CARTA
DEL LECTOR

EUROPAPRESS
Barcelona

MIÉRCOLES, 12 DE ABRIL DEL 2017 - 14:20 CEST

El 22% de los alumnos de Ciutat Vella suspenden las pruebas en sexto de Primaria

La directora del Instituto Infancia y Adolescencia de Barcelona, Maria Truñó, y la teniente de alcalde de Derechos Sociales del Ayuntamiento, Laia Ortiz, han afirmado que la tasa de escolarización de menores de tres años en la ciudad es del 42,5%, mientras que en 2006 era del 32,9%.

Lo ha dicho Ortiz en la presentación del primer Informe Oportunitats Educatives a Barcelona 2016, que ha subrayado que este aumento ha sido asumido mayoritariamente por la guarderías municipales, que entre 2006 y 2016 han pasado de atender el 8,9% de los niños al 20%, mientras que el otro 22,5% lo cubren las guarderías privadas.

Ciutat Vella es el distrito con la tasa de escolarización de menores de tres años más baja (26,7%), seguido de Nou Barris (37,4%) y Horta-Guinardó (35,5%), mientras que en Sarrià-Sant Gervasi y Les Corts el 58% de los niños están escolarizados, por lo que Truñó ha reclamado incrementar la oferta pública y aplicar criterios de equidad en el acceso a las guarderías, entre otros.

Los territorios con menos plazas públicas de guarderías son Sarrià-Sant Gervasi (11,6%) y el Eixample (13,7%), y la cobertura pública se eleva hasta cerca del 26% en Nou Barris y Sant Martí, lo que indica que en los distritos con tasas de escolarización más bajas son lo que, al mismo tiempo, las plazas públicas cubren mejor la demanda.

Truñó ha observado que los criterios de acceso y los precios se consideran las principales barreras de acceso a las guarderías municipales, aunque el Gobierno municipal ha recordado que se ha producido un aumento "notable" en las bonificaciones, que en el curso 2015-2016 alcanzaron a 2.766 niños.

El informe también apunta que las escuelas públicas de la ciudad escolarizan el 45% de los alumnos de educación infantil de segundo ciclo, el 42% de educación primaria y el 36% de educación secundaria obligatoria, por lo que la matriculación en la red concertada es superior en todas las etapas, especialmente en la secundaria.

SEGREGACIÓN ESCOLAR

Ortiz ha destacado que el alumnado socialmente desfavorecido no se distribuye de manera equilibrada en el conjunto de la red escolar, sino que se concentra en unas escuelas e institutos determinados, un fenómeno que el Gobierno municipal asegura que "incide negativamente en la calidad del sistema educativo".

Este fenómeno se puede observar a través de la distribución de la población extranjera en los centros educativos --los datos indican que la red pública está sobrerrepresentada en todas las etapas educativas, especialmente la secundaria-- y en la distribución de centros de máxima complejidad --en Ciutat Vella representan el 81,8% de los centros públicos--.

RESULTADOS EDUCATIVOS

En relación a las pruebas realizadas en sexto de Primaria, el 22% de los alumnos de Ciutat Vella no las supera, seguido de Nou Barris (19%), Sants-Montjuïc (16,8%) y Sant Martí (13,8%), una situación similar a la que se produce con los resultados de las pruebas hechas en cuarto de la ESO, que en Ciutat Vella suspenden el 35,5% de los alumnos.

En la educación postobligatoria, la mayor parte de los estudiantes optan por el bachillerato --unos 22.300 alumnos en el curso 2015-2016--, aunque en los últimos diez años los que optan por cursar un Ciclo Formativo de Grado Medio (CFGM) han pasado de 9.000 a 12.000 matriculados, mientras que los Ciclos Formativos de Grado Superior han aumentado de 13.700 a 22.100.

En 2015, el 73% de los alumnos que habían pedido plaza de Formación Profesional (FP) lo hizo en un centro público, aunque éstos sólo pudieron absorber el 59% de las preinscripciones, por lo que los centros concertados y privados --con precios más elevados-- recibieron "flujos importantes" de estudiantes, lo que influye en el acceso y continuación de los cursos.

Ortiz ha subrayado que a este hecho hay que añadir que la distribución de los centros públicos, concertados y privados varía mucho según los distritos, y ha afirmado que en Gràcia y en Sant Andreu no hay ningún centro de FP de titularidad pública.

EUROPA PRESS

La taxa d'escolarització de menors de 3 anys a Barcelona és del 42,5%, deu punts més que el 2006

El 22% dels alumnes de Ciutat Vella suspelen les proves a sisè de Primària

Aquest text és un servei de l'agència Europa Press. VilaWeb no ha intervingut ni en la selecció, ni en la redacció, ni en el contingut de

12.04.2017 15:09

ÚLTIMES NOTÍCIES

11:35 Arqueòlegs egipcis fan una troballa important a Luxor

10:29 Un virus informàtic segrestades de l'Ajuntament de Rialp

10:00 300 llibres possibles per al 2017

BARCELONA, 12 (EUROPA PRESS)

Notícies del dia

Cada matí rebreu les notícies del dia a la vostra bústia de correu

Subscriure'm

La directora de l'Institut Infància i Adolescència de Barcelona, Maria Truño, i la tinent d'alcalde de Drets Socials de l'Ajuntament, Laia Ortiz, han afirmat que la taxa d'escolarització de menors de tres anys a la ciutat és del 42,5%, mentre que el 2006 era del 32,9%.

Ho ha dit Ortiz durant la presentació del primer Informe Oportunitats Educatives a Barcelona 2016, que ha subratllat que aquest augment ha estat assumit majoritàriament per les guarderies municipals, que entre 2006 i 2016 han passat d'atendre el 8,9% dels nens al 20%, mentre que l'altre 22,5% el cobreixen les guarderies privades.

Ciutat Vella és el districte amb la taxa d'escolarització de menors de tres anys més baixa (26,7%), seguit de Nou Barris (37,4%) i Horta-Guinardó (35,5%), mentre que a Sarrià-Sant Gervasi i les Corts el 58% dels nens estan escolaritzats, per la qual cosa Truñó ha reclamat incrementar l'oferta pública i aplicar criteris d'equitat en l'accés a les guarderies, entre d'altres.

Els territoris amb menys places públiques de guarderies són Sarrià-Sant Gervasi (11,6%) i l'Eixample (13,7%), i la cobertura pública s'eleva fins a prop del 26% a Nou Barris i Sant Martí, la qual cosa indica que els districtes amb taxes d'escolarització més baixes són aquells en què, al mateix temps, les places públiques cobreixen millor la demanda.

Truñó ha observat que els criteris d'accés i els preus es consideren les principals barreres d'accés a les guarderies municipals, encara que el Govern municipal ha recordat que s'ha produït un augment "notable" en les bonificacions, que en el curs 2015-2016 van aconseguir 2.766 nens.

L'informe també apunta que les escoles públiques de la ciutat escolaritzen el 45% dels alumnes d'educació infantil de segon cicle, el 42% d'educació primària i el 36% d'educació secundària obligatòria, per la qual cosa la matriculació a la xarxa concertada és superior a totes les etapes, especialment a la secundària.

SEGREGACIÓ ESCOLAR

Ortiz ha destacat que l'alumnat socialment desfavorit no es distribueix de manera equilibrada en el conjunt de la xarxa escolar, sinó que es concentra en unes escoles i instituts determinats, un fenomen que el Govern municipal assegura que "incideix negativament en la qualitat del sistema educatiu".

Aquest fenomen es pot observar a través de la distribució de la població estrangera als centres educatius –les dades indiquen que la xarxa pública està sobrerrepresentada en totes les etapes educatives, especialment la secundària– i en la distribució de centres de màxima complexitat –a Ciutat Vella representen el 81,8% dels centres públics–.

RESULTATS EDUCATIUS

En relació a les proves realitzades a sisè de Primària, el 22% dels alumnes de Ciutat Vella no les supera, seguit de Nou Barris (19%), Sants-Montjuïc (16,8%) i Sant Martí (13,8%), una situació similar a la qual es produeix amb els resultats de les proves fetes a quart d'ESO, que a Ciutat Vella suspenen el 35,5% dels alumnes.

A l'educació postobligatòria, la major part dels estudiants opten pel batxillerat –uns 22.300 alumnes en el curs 2015-2016–, encara que en els últims deu anys els que opten per cursar un Cicle Formatiu de Grau Mitjà (CFGM) han passat de 9.000 a 12.000 matriculats, mentre que els Cicles Formatius de Grau Superior han augmentat de 13.700 a 22.100.

El 2015, el 73% dels alumnes que van demanar plaça de Formació Professional (FP) ho va fer en un centre públic, encara que aquests només van poder absorbir el 59% de les preinscripcions, per la qual cosa els centres concertats i privats –amb preus més elevats– van rebre “fluxos importants” d'estudiants, la qual cosa influeix en l'accés i continuació dels cursos.

Ortiz ha subratllat que a aquest fet cal afegir que la distribució dels centres públics, concertats i privats varia molt segons els districtes, i ha afirmat que a Gràcia i Sant Andreu no hi ha cap centre d'FP de titularitat pública.

[VilaWeb no és com els altres. Fer un diari compromès i de qualitat té un cost alt i només amb el vostre suport econòmic podem continuar creixent. [Cliqueu aquí.](#)]

EDUCACIÓN - ESCUELAS

La tasa de escolarización de menores de 3 años en Barcelona es del 42,5%, diez puntos más que en 2006

POR EUROPA PRESS / LAINFORMACION.COM
BARCELONA | 12/04/2017 - 14:20

Etiquetas Escuelas, Estudiantes, examen, Presupuesto Estatal.

El 22% de los alumnos de Ciutat Vella suspenden las pruebas en sexto de Primaria

La directora del Instituto Infancia y Adolescencia de Barcelona, Maria Truñó, y la teniente de alcalde de Derechos Sociales del Ayuntamiento, Laia Ortiz, han afirmado que la tasa de escolarización de menores de tres años en la ciudad es del 42,5%, mientras que en 2006 era del 32,9%.

Lo ha dicho Ortiz en la presentación del primer Informe Oportunitats Educatives a Barcelona 2016, que ha subrayado que este aumento ha sido asumido mayoritariamente por la guarderías municipales, que entre 2006 y 2016 han pasado de atender el 8,9% de los niños al 20%, mientras que el otro 22,5% lo cubren las guarderías privadas.

Ciutat Vella es el distrito con la tasa de escolarización de menores de tres años más baja (26,7%), seguido de Nou Barris (37,4%) y Horta-Guinardó (35,5%), mientras que en Sarrià-Sant Gervasi y Les Corts el 58% de los niños están escolarizados, por lo que Truñó ha reclamado incrementar la oferta pública y aplicar criterios de equidad en el acceso a las guarderías, entre otros.

Los territorios con menos plazas públicas de guarderías son Sarrià-Sant Gervasi (11,6%) y el Eixample (13,7%), y la cobertura pública se eleva hasta cerca del 26% en Nou Barris y Sant Martí, lo que indica que en los distritos con tasas de escolarización más bajas son lo que, al mismo tiempo, las plazas públicas cubren mejor la demanda.

Truñó ha observado que los criterios de acceso y los precios se consideran las principales barreras de acceso a las guarderías municipales, aunque el Gobierno municipal ha recordado que se ha producido un aumento "notable" en las bonificaciones, que en el curso 2015-2016 alcanzaron a 2.766 niños.

El informe también apunta que las escuelas públicas de la ciudad escolarizan el 45% de los alumnos de educación infantil de segundo ciclo, el 42% de educación primaria y el 36% de educación secundaria obligatoria, por lo que la matriculación en la red concertada es superior en todas las etapas, especialmente en la secundaria.

SEGREGACIÓN ESCOLAR

Ortiz ha destacado que el alumnado socialmente desfavorecido no se distribuye de manera equilibrada en el conjunto de la red escolar, sino que se concentra en unas escuelas e institutos determinados, un fenómeno que el Gobierno municipal asegura que "incide negativamente en la calidad del sistema educativo".

Este fenómeno se puede observar a través de la distribución de la población extranjera en los centros educativos --los datos indican que la red pública está sobrerrepresentada en todas las etapas educativas, especialmente la secundaria-- y en la distribución de centros de máxima complejidad --en Ciutat Vella representan el 81,8% de los centros públicos--.

RESULTADOS EDUCATIVOS

En relación a las pruebas realizadas en sexto de Primaria, el 22% de los alumnos de Ciutat Vella no las supera, seguido de Nou Barris (19%), Sants-Montjuïc (16,8%) y Sant Martí (13,8%), una situación similar a la que se produce con los resultados de las pruebas hechas en cuarto de la ESO, que en Ciutat Vella suspenden el 35,5% de los alumnos.

En la educación postobligatoria, la mayor parte de los estudiantes optan por el bachillerato --unos 22.300 alumnos en el curso 2015-2016--, aunque en los últimos diez años los que optan por cursar un Ciclo Formativo de Grado Medio (CFGM) han pasado de 9.000 a 12.000 matriculados, mientras que los Ciclos Formativos de Grado Superior han aumentado de 13.700 a 22.100.

En 2015, el 73% de los alumnos que habían pedido plaza de Formación Profesional (FP) lo hizo en un centro público, aunque éstos sólo pudieron absorber el 59% de las preinscripciones, por lo que los centros concertados y privados --con precios más elevados-- recibieron "flujos importantes" de estudiantes, lo que influye en el acceso y continuación de los cursos.

Ortiz ha subrayado que a este hecho hay que añadir que la distribución de los centros públicos, concertados y privados varía mucho según los distritos, y ha afirmado que en Gràcia y en Sant Andreu no hay ningún centro de FP de titularidad pública.

ACN

Estàs convocat!

< Anterior | Següent >

General

Política Internacional Cultura Comunicació Societat Economia Esports Agricultura

Notícies d'una comarca:

BARCELONÈS | DIMECRES, 12 D'ABRIL DE 2017 14:23 H

Un informe de l'Ajuntament de Barcelona detecta grans diferències entre districtes en matèria d'èxit escolar

Les matrícules tendeixen per primer cop a la igualtat entre pública i concertada però la primera concentra els alumnes amb més dificultats

ACN Barcelona.-Un informe encarregat per l'Ajuntament de Barcelona detecta grans diferències entre districtes en matèria d'èxit escolar, el que denota que les condicions socials i econòmiques acaben determinant l'experiència educativa. Així, el 22% de l'alumnat de Ciutat Vella no supera la prova de 6è de Primària, mentre que a Sarrià-Sant Gervasi el percentatge baixa al 5,6%. En el cas de l'ESO, la diferència encara és més gran, des del 35,5% fins al 4,5%. Es dona el mateix fenomen pel que fa a l'escolarització de l'etapa de 0 a 3 anys. La taxa és del 26,7% a Ciutat Vella, mentre que a Sarrià i a Les Corts puja fins al 58%. Es produeix segregació escolar, amb concentració d'alumnes amb més dificultats a centres públics. Una altra dada que revela l'informe és que les matrícules a Primària tendeixen per primer cop a la igualtat entre pública i concertada.

Segons l'Informe d'Oportunitats Educatives a Barcelona 2016, elaborat per l'Institut d'Infància i d'Adolescència, la ciutat millora els resultats educatius en els darrers cursos, però aquests resultats són desiguals. Els districtes de Ciutat Vella, Nou Barris, Sants-Montjuïc i Sant Martí són els que registren els percentatges més elevats de suspens en les proves de competències bàsiques de Primària i Secundària. En canvi, els més baixos es corresponen amb els districtes més rics, és a dir, Gràcia, l'Eixample, Sarrià-Sant Gervasi i Les Corts. L'informe mostra algunes dades que expliquen aquesta situació. L'alumnat socialment desafavorit no es distribueix de manera equilibrada en el conjunt de la xarxa escolar, sinó que es concentra en unes escoles i instituts determinats. Les dades indiquen que els alumnes estrangers estan sobrerrepresentats a la xarxa pública en tots els districtes excepte Sarrià-Sant Gervasi. Així mateix, la distribució territorial dels centres de màxima complexitat també és molt desigual. Són escoles amb elevats percentatges d'alumnes que tenen necessitats específiques. A Ciutat Vella, el 81,8 dels centres públics de Primària i tots els instituts de Secundària són de màxima complexitat, però als districtes més rics no n'hi ha cap. Aquesta concentració comporta uns resultats acadèmics inferiors. Per tot plegat, l'informe recomana una escolarització equilibrada per reduir la segregació escolar i treballar per reduir les desigualtats dels resultats educatius entre

districtes. La tinent d'alcaldia de Drets Socials, Laia Ortiz, ha constatat que això només es pot aconseguir amb polítiques que avancin en l'equitat dels indicadors socioeconòmics dels districtes més desafavorits. Un fenomen que s'observa és que els últims anys s'està tendint a l'equilibri entre les dues xarxes. Les sol·licituds per al curs 2016-2017 pràcticament es van arribar a igualar, quan sempre havia passat per davant l'escola concertada, a diferència de la resta de Catalunya. També aquí hi ha diferències entre districtes. A Sarrià-Sant Gervasi el percentatge d'alumnes 3-12 escolaritzats en centres públics és només del 13,5%, i a Sant Martí arriba al 60. Diferències també en la taxa d'escolarització de 0-3 anys. Així mateix, es registren grans diferències entre districtes pel que fa a la taxa d'escolarització de l'etapa de 0 a 3 anys. Si bé és cert que el nombre de nens escolaritzats ha passat del 32,5% l'any 2006 al 42,5 d'enguany, hi ha una gran diferència entre els diferents barris de la ciutat. Ciutat Vella registra un 26,7% de taxa i districtes com Nou Barris o Horta-Guinardó no arriben al 40%. En canvi, Les Corts i Sarrià-Sant Gervasi freguen el 60%. Ortiz ha remarcat que la introducció de la tarificació social pretén revertir aquesta situació i que el preu deixi de ser un problema per escolaritzar un infant. En general, més de la meitat dels infants de menys de tres anys no va a l'escola bressol o a la llar d'infants, i alhora emergeixen noves iniciatives de criança al marge, especialment al districte de Gràcia. La cobertura de la demanda d'escoles bressol municipals ha augmentat però quatre de cada deu sol·licituds no obtenen plaça. L'informe recomana incrementar l'oferta pública per a la primera infància i aplicar criteris d'equitat en l'accés. Falta oferta pública d'FPPEl que fa a l'educació post-obligatòria, la major part dels estudiants opten pel batxillerat, però els estudis que més han crescut són els cicles formatius, tot i que l'índex d'abandonament en el cas dels de grau mig és molt elevat, arribant al 37%. En aquesta etapa augmenta molt el pes dels centres privats, fins al punt que a Gràcia i a Sant Andreu no hi ha cap oferta d'FP que sigui pública.

Un informe de l'Ajuntament de Barcelona detecta grans diferències entre districtes en matèria d'èxit escolar

12 Abr 2017 - 14:30

Pla conjunt de la directora de l'Institut d'Infància i Adolescència, Maria Truñó, i de la tinenta d'alcaldia de Drets Socials, Laia Ortiz, el 12 d'abril del 2017 (horitzontal)

ACN Barcelona.-Un informe encarregat per l'Ajuntament de Barcelona detecta grans diferències entre districtes en matèria d'èxit escolar, el que denota que les condicions socials i econòmiques acaben determinant l'experiència educativa. Així, el 22% de l'alumnat de Ciutat Vella no supera la prova de 6è de Primària, mentre que a Sarrià-Sant Gervasi el percentatge baixa al 5,6%. En el cas de l'ESO, la diferència encara és més gran, des del 35,5% fins al 4,5. Es dona el mateix fenomen pel que fa a l'escolarització de l'etapa de 0 a 3 anys. La taxa és del

26,7% a Ciutat Vella , mentre que a Sarrià i a Les Corts puja fins al 58%. Es produeix segregació escolar, amb concentració d'alumnes amb més dificultats a centres públics. Una altra dada que revela l'informe és que les matrícules a Primària tendeixen per primer cop a la igualtat entre pública i concertada.

Segons l'Informe d'Oportunitats Educatives a Barcelona 2016, elaborat per l'Institut d'Infància i d'Adolescència, la ciutat millora els resultats educatius en els darrers cursos, però aquests resultats són desiguals. Els districtes de Ciutat Vella, Nou Barris, Sants-Montjuïc i Sant Martí són els que registren els percentatges més elevats de suspens en les proves de competències bàsiques de Primària i Secundària. En canvi, els més baixos es corresponen amb els districtes més rics, és a dir, Gràcia, l'Eixample, Sarrià-Sant Gervasi i Les Corts. L'informe mostra algunes dades que expliquen aquesta situació. L'alumnat socialment desafavorit no es distribueix de manera equilibrada en el conjunt de la xarxa escolar, sinó que es concentra en unes escoles i instituts determinats. Les dades indiquen que els alumnes estrangers estan sobrerrepresentats a la xarxa pública en tots els districtes excepte Sarrià-Sant Gervasi. Així mateix, la distribució territorial dels centres de màxima complexitat també és molt desigual. Són escoles amb elevats percentatges d'alumnes que tenen necessitats específiques. A Ciutat Vella, el 81,8 dels centres públics de Primària i tots els instituts de Secundària són de màxima complexitat, però als districtes més rics no n'hi ha cap. Aquesta concentració comporta uns resultats acadèmics inferiors. Per tot plegat, l'informe recomana una escolarització equilibrada per reduir la segregació escolar i treballar per reduir les desigualtats dels resultats educatius entre districtes. La tinenta d'alcaldia de Drets Socials, Laia Ortiz, ha constatat que això només es pot aconseguir amb polítiques que avancin en l'equitat dels indicadors socioeconòmics dels districtes més desafavorits. Un fenomen que s'observa és que els últims anys s'està tendint a l'equilibri entre les dues xarxes. Les sol·licituds per al curs 2016-2017 pràcticament es van arribar a igualar, quan sempre havia passat per davant l'escola concertada, a diferència de la resta de Catalunya. També aquí hi ha diferències entre districtes. A Sarrià-Sant Gervasi el percentatge d'alumnes 3-12 escolaritzats en centres públics és només del 13,5%, i a Sant Martí arriba al 60. Diferències també en la taxa d'escolarització de 0-3 anys. Així mateix, es registren grans diferències entre districtes pel que fa a la taxa d'escolarització de l'etapa de 0 a 3 anys. Si bé és cert que el nombre de nens escolaritzats ha passat del 32,5% l'any 2006 al 42,5 d'enguany, hi ha una gran diferència entre els diferents barris de la ciutat. Ciutat Vella registra un 26,7% de taxa i districtes com Nou Barris o Horta-Guinardó no arriben al 40%. En canvi, Les Corts i Sarrià-Sant Gervasi freguen el 60%. Ortiz ha remarcat que la introducció de la tarificació social pretén revertir aquesta situació i que el preu deixi de ser un problema per escolaritzar un infant. En general, més de la meitat dels infants de menys de tres anys no va a l'escola bressol o a la llar d'infants, i alhora emergeixen noves iniciatives de criança al marge, especialment al districte de Gràcia. La cobertura de la demanda d'escoles bressol municipals ha augmentat però quatre de cada deu sol·licituds no obtenen plaça. L'informe recomana incrementar l'oferta pública per a la primera infància i aplicar criteris d'equitat en l'accés. Falta oferta pública d'FP pel que fa a l'educació post-obligatòria, la major part dels estudiants opten pel batxillerat, però els estudis que més han crescut són els cicles formatius, tot i que l'índex d'abandonament en el cas dels de grau mig és molt elevat, arribant al 37%. En aquesta etapa augmenta molt el pes dels centres privats, fins al punt que a Gràcia i a Sant Andreu no hi ha cap oferta d'FP que sigui pública.

Notícies

Societat

Política

Món

Economia

Tecnologia

Cultura

Anàlisi

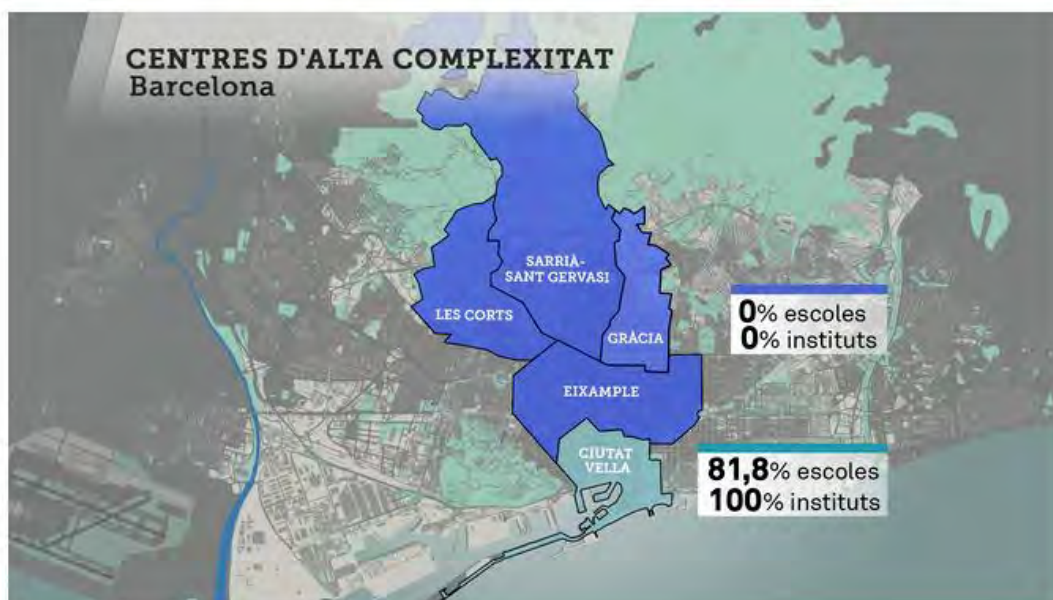
Cor

BARCELONA

De Ciutat Vella a Sarrià, les desigualtats educatives de Barcelona

Un 26,7% d'alumnes estan escolaritzats a l'escola bressol a Ciutat Vella, mentre que el 58% ho estan a Sarrià i les Corts, segons el primer informe d'Oportunitats Educatives en la Infància i l'Adolescència de Barcelona

Redacció · 12 Abr 2017 - 14.55

CENTRES D'ALTA COMPLEXITAT

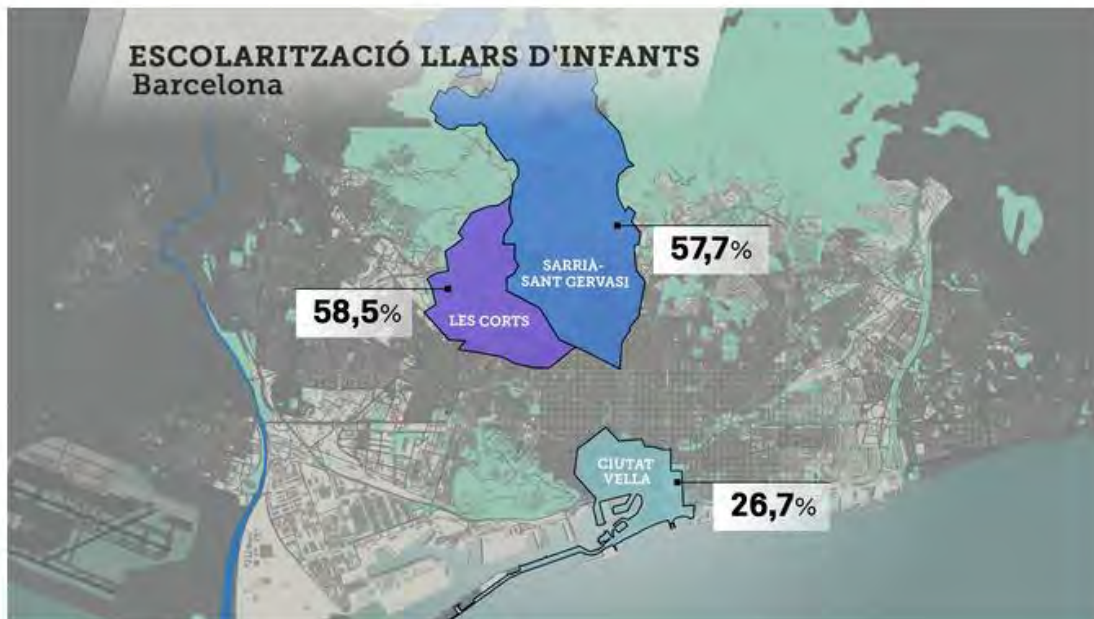
El primer informe d'Oportunitats Educatives en la infància i l'adolescència, de l'Ajuntament de Barcelona, constata que s'han millorat els resultats educatius a nivell general -proves d'avaluació, taxa d'abandonament escolar o titulacions postobligatòries - a la ciutat però que es mantenen les diferències entre els deu districtes.

L'alumnat socialment desafavorit es concentra en determinades escoles i instituts. L'estudi constata forts desequilibris entre districtes en els centres públics d'alta complexitat: a Ciutat Vella: 81,8% dels centres públics de primària són d'alta complexitat i els de secundària ho són tots mentre a Nou Barris, el 47,8 de Primària ho són i la meitat a secundària. Per contra, a l'Eixample, Gràcia, les Corts i Sarrià Sant-Gervasi no hi ha ni una escola ni un institut de màxima complexitat.

Creix l'escolarització abans dels 3 anys

L'escolarització en el primer cicle d'Educació Infantil ha crescut en els darrers anys **passant del 32,9% de nens escolaritzats de 0-2 anys el 2006 al 42,5% el 2016**, una mitjana més alta que la catalana i l'espanyola i que s'ha assumit sobretot a la xarxa de centres públics, que ha passat del 8,9% al 20% en aquests anys.

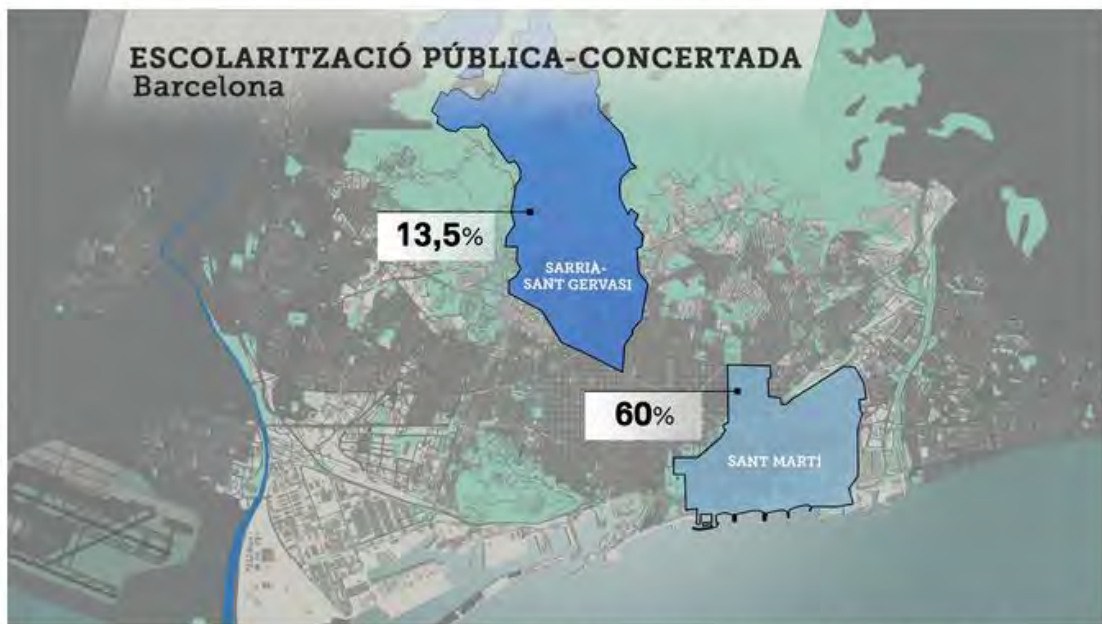
Tot i això hi ha grans diferències entre districtes també es mantenen: taxa més baixa és Ciutat Vella (26,7%) mentre que les més altes són a Sarrià i Les Corts, amb una taxa d'escolarització del 58%.

Les principals raons que al·leguen les famílies per no escolaritzar els fills en aquesta etapa, el preu i les bonificacions, malgrat s'han incrementat. Davant d'això, l'informe apunta que **cal ampliar places d'escoles bressol** i espais familiars municipals, revisar sistema preus públics, avançar cap a un model de primera infància més integral o valorar iniciatives d'educació comunitàries.

Del 60% d'alumnes de 3 a 12 anys en centres públics a Sant Martí al 13,5% a Sarrià

En el darrer curs, les sol·licituds de matriculació a Primària **han tendit a la igualtat entre pública i concertada**. De fet, en el curs actual gairebé s'han igualat: 6.313 sol·licituds a escoles concertades i 6.201 a les públiques. Amb tot, es constaten altre cop notables diferències entre districtes: el 60% dels alumnes de 3 a 12 anys estan escolaritzats en centres públics a Sant Martí, mentre que a Sarrià-Sant Gervasi, el percentatge és del 13,5%.

En general, les escoles públiques escolaritzen el 45% dels alumnes d'educació infantil de segon cicle, el 42% d'educació primària i el 36% d'educació secundària obligatòria.

El 22% dels alumnes a Ciutat vella no supera la prova de 6è, el 5,4 a les Corts

Els alumnes de Barcelona obtenen bons resultats a les proves de sisè de Primària amb mitjana superior a la de Catalunya, però es constaten fortes diferències **en els resultats educatius entre districtes**: a Ciutat Vella, el 22% dels alumnes no superen la prova, mentre que a les Corts aquest percentatge baixa fins al 5,4%.

Els alumnes de Barcelona obtenen bons resultats a les proves de sisè de Primària amb mitjana superior a la de Catalunya, però es constaten fortes diferències **en els resultats educatius entre districtes**: a **Ciutat Vella, el 22% dels alumnes no superen la prova, mentre que a les Corts** aquest percentatge baixa fins al **5,4%**.

En el cas de quart ESO, la diferència és encara més gran: **des del 35,5% que no supera la prova a Ciutat Vella, fins al 4,5% a les Corts**.

Les diferències també es constaten en les activitats de fora de l'horari escolar. A les zones on es concentren més els centres educatius d'alta complexitat són també els que hi ha més suport escolar.

Per evitar aquestes desigualtats, l'informe considera que calen actuacions orientades a evitar-ho, com l'increment d'inversió per reduir ràtios, incrementar el suport escolar o reforçar l'equip docent.

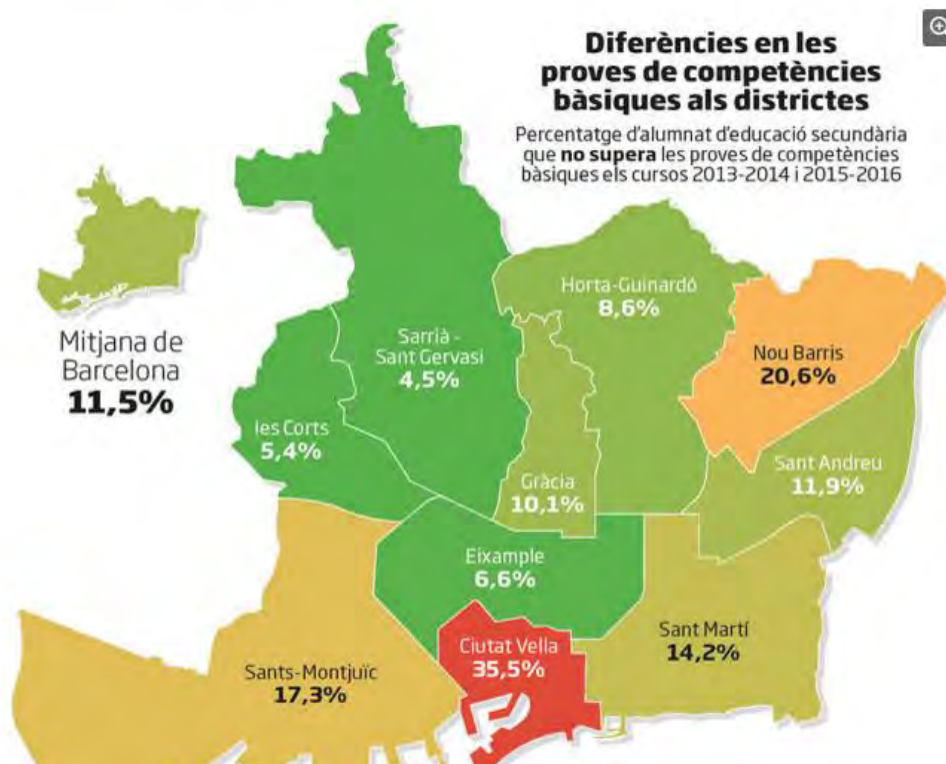
Augmenten els alumnes de cicles formatius

Finalment, l'estudi constata que en els darrers anys **han crescut els alumnes de cicles formatius**. En els de grau mitjà s'ha passat de 9.000 a 12.000 alumnes, tot i que també tenen la taxa d'abandonament més alta: 37%. En el de grau superior, s'ha passat dels 13.700 a 22.100, amb una taxa d'abandonament del 13%.

Vuit cops més suspensos a Ciutat Vella que a Sarrià-Sant Gervasi

Mentre que tots els instituts de Ciutat Vella són de màxima complexitat, a Sarrià-Sant Gervasi, a les Corts, a l'Eixample i a Gràcia no n'hi ha cap, segons l'informe 'Oportunitats Educatives a Barcelona 2016'

NÚRIA MARTÍNEZ Barcelona ACTUALITZADA EL 12/04/2017 22:15

Diferències entre districtes en les competències bàsiques

Els resultats acadèmics per districtes a Barcelona tenen una correlació amb la renda disponible a cada zona de la ciutat. Un 35,5% d'alumnes de **quart d'ESO de Ciutat Vella** van suspendre les proves de competències bàsiques del departament d'Ensenyament durant els cursos 2013-2014 i 2015-2016, mentre que a Sarrià-Sant Gervasi, només ho va fer un 4,5%. O el que és el mateix: hi ha quasi vuit cops més suspensos entre els estudiants a **Ciutat Vella** que a **Sarrià Sant-Gervasi**. La mitjana de suspesos a Barcelona se situa en l'11,5%.

La conclusió s'extreu de l'informe '**Oportunitats Educatives a Barcelona 2016**', encarregat per l'Ajuntament de Barcelona i elaborat per l'Institut Infància i Adolescència, que mostra grans desigualtats en els resultats educatius dels alumnes segons el districte. En una escala on la mitjana és 100, la renda familiar disponible de **Sarrià Sant-Gervasi** està en el 188, mentre que la de Ciutat Vella queda en el 85,5, segons dades municipals.

A les proves de competències bàsiques de sisè primària els resultats dels alumnes mostren divergències similars. A **Ciutat Vella**, van suspendre el 22% dels alumnes, mentre que a les Corts ho van fer un 5,4%. Això vol dir que hi ha quatre cops més suspensos en aquest districte cèntric de la ciutat que a les Corts. La mitjana de suspesos a primària a Barcelona és de l'12,6%. "A Barcelona hi ha moltes oportunitats educatives, però estan repartides de manera desigual", va apuntar **la tinent d'alcalde de Drets Socials, Laia Ortiz**, en la presentació de l'informe dimecres. Va denunciar que "els determinants socials estan condicionant l'èxit escolar".

Davant d'aquestes dades, el director de la **Fundació Jaume Bofill, Ismael Palacin**, creu que la pregunta que cal fer-se és si l'escola de Barcelona "reprodueix, amplifica o redueix les desigualtats socials". "La correlació entre nivell d'educació i de riquesa hi és a tot el món", assegura Palacin, que afegeix que el que constata l'informe és la "incapacitat de Barcelona

per reduir les diferències". En aquest sentit, reivindica un pla de xoc municipal "sense matisos" contra la segregació. "Barcelona hauria de ser exemple en abolir la segregació, promovent la corresponsabilitat de l'escola pública i la concertada", insisteix.

Per combatre la segregació, el professor de pedagogia de la Universitat de Barcelona (UB) **Enric Prats** creu que cal augmentar els recursos i el personal dels centres d'alta complexitat. "Una mesura que es podria fer és disminuir les ràtios per classe en funció dels resultats de les proves de competències", apunta Prats. També reivindica més recursos als centres que treguin resultats molt baixos. El **professor de pedagogia de la UB** recorda que als alumnes més desfavorits els pot "costar més llegir i interpretar l'examen" i afegeix que difícilment disposaran de reforç escolar si el necessiten.

Un altre indicador que mostra les diferències entre barris és el **percentatge de repetidors**. Mentre que a Ciutat Vella van repetir el 9,4% d'estudiants de 4t d'ESO el curs 2015-2016, a Sarrià-Sant Gervasi només va repetir l'1,7%. És a dir, la proporció més gran d'alumnes repetidors es dona, precisament, als districtes amb més concentració de centres de màxima complexitat i segregació escolar. "La segregació juga contra la possibilitat de prestar l'atenció adequada a l'alumnat i minva les oportunitats educatives", conclou l'informe. Pel que fa a nivell de ciutat, les noies autòctones repeteixen menys que la resta, mentre que les noies i els nois estrangers són els que presenten una taxa de repetició més elevada. Per a Palacin, les grans desigualtats educatives entre barris amaguen "desigualtats molt pitjors entre centres". "Barcelona té molt marge per treballar amb el repartiment de l'alumnat", apunta Palacin, que afegeix que cal intensificar els esforços contra l'abandonament escolar. En la mateixa línia, denuncia que no hi ha mecanismes d'escoles de segones oportunitats.

Una altra dada que mostra les desigualtats entre districtes és la diferència en la concentració de centres de màxima complexitat. Mentre que a Ciutat Vella el 100% d'instituts públics són de màxima complexitat, a Sarrià-Sant Gervasi, a les Corts, a l'Eixample

d'instituts públics són de màxima complexitat, a Sarrià-Sant Gervasi, a les Corts, a l'Eixample i a Gràcia no n'hi ha cap. Globalment, un 29% dels instituts de Barcelona estan considerats d'alta complexitat.

Pel que fa als centres públics de màxima complexitat de primària, Ciutat Vella concentra el 81,8%, mentre que, de nou, no n'hi ha cap a Sarrià-Sant Gervasi, a les Corts, a l'Eixample o a Gràcia. Una de les mesures per reduir l'abandonament en zones desfavorides és, per a Enric Prats, la implantació dels institut-escola. "Que no hagin de canviar de centre en començar l'ESO podria ajudar a evitar el fracàs escolar i l'abandonament", apunta Prats, que defensa flexibilitar el currículum segons el centre.

Desigualtats dels 0 als 2 anys

L'ús de les llars d'infants també és un clar indicador rellevant. Segons l'estudi, hi ha realitats oposades entre districtes pel que fa a la taxa d'escolarització de l'etapa de 0 a 2 anys. Si bé és cert que el nombre de nens escolaritzats ha passat del 32,5% de l'any 2006 al 42,5% del 2016, l'informe indica que hi ha una gran diferència entre els diferents districtes de la ciutat. Ciutat Vella registra una taxa del 26,7%, mentre que Sarrià-Sant Gervasi i les Corts registren el 58%. Ortiz va apuntar que la introducció de la tarificació social pretén revertir aquesta situació i que "el preu deixi de ser un problema per escolaritzar un infant".

A Barcelona, la matriculació a la xarxa concertada és superior a la pública en totes les etapes, sobretot a secundària. Només està matriculat a la xarxa pública el 45% de l'alumnat d'infantil de segon cicle, el 42% del de primària i el 36% de secundària. Una vegada més, les diferències entre els districtes són notables. A Sant Martí, el 60% de l'alumnat de primària i secundària estan en centres públics, mentre que a Sarrià-Sant Gervasi, només el 12 i el 13,5%, respectivament. En canvi, a Catalunya, els centres públics absorbeixen el principal gruix d'alumnes, tant a primària com a secundària, amb el 67,2 i el 62,7%, respectivament.

INFORME

La 'brecha educativa' en Barcelona: las diferencias de éxito escolar entre distritos ricos y pobres

- Un estudio encargado por el consistorio radiografía cómo las condiciones sociales y económicas acaban determinando la experiencia académica
- El conjunto de la ciudad ha mejorado resultados en la última década, tanto en las evaluaciones de Primaria como en las tasas de abandono escolar y titulaciones posobligatorias

Profesora y dos alumnas de las guardería Collserola, en el barrio de la Zona Franca (Archivo / Àlex Garcia)

Lo + Visto

Paula Echevarría:
"No permitiré que
destrocen al hombre
que amo"

¿Qué genes
heredamos de la
abuela materna?

"Analfabeto, si me
pasa algo el
responsable serás
tú"

Paula Echevarría y
David Bustamante
volcados en la
comunidad de su hija
que será en junio

Comparte en Facebook

Comparte en Twitter

REDACCIÓN Y AGENCIAS, Barcelona

12/04/2017 14:30 | Actualizado a 12/04/2017 15:33

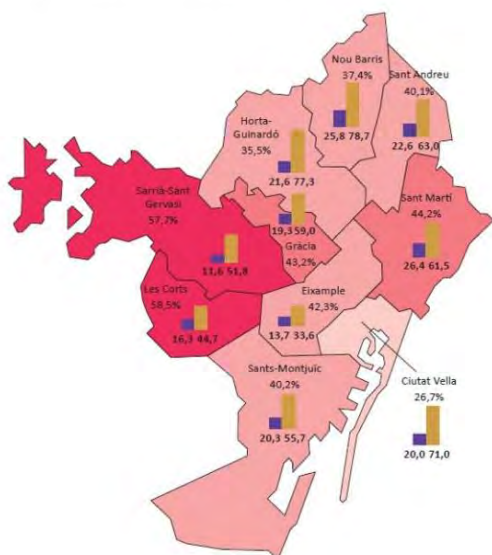
Un **informe** encargado por el **Ayuntamiento de Barcelona** detecta **grandes diferencias** entre **distritos** en materia de **éxito escolar**, lo que denota que las condiciones sociales y económicas acaban determinando la experiencia educativa. La **segregación escolar**, con concentración de alumnos con más dificultades a centros públicos, dificulta el aprendizaje en los **barrios más desfavorecidos**. La **distribución desigual de las guarderías** municipales en los diez distritos **y de la oferta pública de enseñanza posterior a la ESO** también se revelan como factores de distorsión entre barrios.

Son algunas de las conclusiones del estudio *Oportunitats Educatives a Barcelona 2016*, elaborado por el Institut Infància i Adolescència, una **iniciativa de nueva creación** para tomar el pulso de forma actualizada a la realidad escolar de la ciudad. Lo ha presentado este miércoles la tercera teniente de alcalde, **Laia Ortiz**, que ha destacado que “mejorar la educación en Barcelona significa mejorar la equidad”, una orientación que ha asegurado que guía las políticas educativas del consistorio. El gobierno municipal prevé que este sea el primero de una serie de informes periódicos que de forma regular muestren la evolución de la ciudad y ayuden en la toma de decisiones en materia educativa.

Entre los **datos** ofrecidos, el informe muestra que el 22% del alumnado de Ciutat Vella no supera la prueba de 6º de Primaria, mientras que en Sarrià-Sant Gervasi el porcentaje baja al 5,6%. En el caso de la ESO, la diferencia es aún mayor: desde el 35,5% de hasta el 4,5%. El porcentaje de alumnos 3-12 escolarizados en centros públicos es sólo del 13,5% en Sarrià-Sant Gervasi, mientras que en Sant Martí llega al 60%.

Este fenómeno se observa con aún más claridad en la escolarización en la etapa de 0 a 3 años: la tasa de niños y niñas que acuden a guarderías es del 26,7% en Ciutat Vella, mientras que en Sarrià y en Las Cortes sube hasta el 58%. Ortiz ha remarcado que la introducción de la tarificación social pretende revertir esta situación y que el precio deje de ser un problema

Mapa 4.2. Oferta de places públiques respecte el total de població 0-2 i demanda atesa, per districte. Any = 2015-2016

% Escolarització d'infants 0-2 (Barcelona = 41,5%)

■ 26,7% - 34,6%   ■ % Cobertura pública en població 0-2 (Barcelona = 20%)
■ 34,6% - 42,6%   ■ % Demanda pública atesa (Barcelona = 59,2%)
■ 42,6% - 50,5%
■ 50,5% - 58,5%

Font: elaboració pròpia a partir de les dades del Departament d'Ensenyament i del Consorci d'Educació de Barcelona.

Tendencia ascendente

Otro dato que revela el informe es que el conjunto de **la ciudad ha mejorado resultados** en la **última década**, tanto en las evaluaciones de Primaria como en las tasas de abandono escolar y titulaciones posobligatorias. La escolarización de los menores de dos años y la participación en actividades de ocio educativo son notablemente mayores que la media en Catalunya y España. Además las matrículas de Primaria en centros públicos y concertados tienden por primera vez a igualarse.

Un dato esperanzador es que los menores de tres años escolarizados han subido del 32,9% al 42,5% en 10 años en el conjunto de la ciudad. La mayor parte del aumento, indica el estudio, lo ha asumido la red pública de guarderías, que ya cuenta con 98 centros y cubre a dos de cada diez escolarizados. Sin embargo, todavía más de la mitad de los menores de tres años no va a la guardería y cuatro de cada diez solicitudes no obtienen plaza. Por ello, el informe recomienda seguir incrementando la oferta pública para la primera infancia y aplicar criterios de equidad en el acceso.

Gràfic 4.1. Evolució de l'escolarització en el primer cicle d'educació infantil, segons titularitat. Any = 2006-2007, 2009-2010, 2012-2013 i 2015-2016

Font: elaboració pròpia a partir de les dades del Departament d'Ensenyament i de l'IDESCAT

Evolución de la escolarización en el primer ciclo de educación infantil según titularidad (Ayuntamiento Barcelona)

Nou Barris (79%), Ciutat Vella (71%) y Horta-Guinardó (77%) son los distritos donde las guarderías públicas alcanzan una cuota mayor. También emergen nuevas fórmulas de crianza al margen de la escolarización temprana, especialmente en el distrito de Gràcia.

Respecto a la educación posobligatoria, la mayor parte de los estudiantes optan por el bachillerato, pero los estudios que más han crecido son los ciclos formativos. No obstante, el índice de abandono en el caso de los de escolarización temprana, especialmente en el distrito de Gràcia.

Respecto a la educación posobligatoria, la mayor parte de los estudiantes optan por el bachillerato, pero los estudios que más han crecido son los ciclos formativos. No obstante, el índice de abandono en el caso de los de grado medio es muy elevado, llegando al 37%. En esta etapa aumenta mucho el peso de los centros privados, hasta el punto de que en Gràcia y en Sant Andreu no hay ninguna oferta de FP que sea pública.

Consulte el informe completo:

[Oportunitats Educatives a Barcelona 016 by La Vanguardia on Scribd](#)

El fracàs escolar maltracta els districtes més pobres de Barcelona

Cap institut públic de Sarrià requereix necessitats educatives especials davant del 100% dels centres de secundària de Ciutat Vella, catalogats com a centres de màxima complexitat

ALFONSO L. CONGOSTRINA
Barcelona · 12 ABR 2017 · 16:45 CEST

Un nen i dues nenes llegeixen còmics.

Els alumnes de quart d'ESO dels centres educatius de [Ciutat Vella](#) tenen vuit vegades més possibilitats de [patir fracàs escolar](#) que els de [Sarrià-Sant Gervasi](#). Aquesta dada es depreu del primer [Informe d'Oportunitats Educatives](#), l'elaboració del qual ha encarregat l'Ajuntament de Barcelona a l'Institut d'Infància i Adolescència del Consistori. L'estudi mesura també el percentatge d'alumnes d'educació primària i secundària que no supera les proves de competències bàsiques. El 22% dels alumnes de primària i el 35,5% dels de secundària de Ciutat Vella no superen aquests exàmens enfront del 5,6 % dels alumnes de primària i el 4,5% dels de secundària de Sarrià que també fracassen a l'escola.

MÉS INFORMACIÓ

El preu de les escoles bressol públiques de Barcelona dependrà de la renda de cada família

Les escoles amb més del 50% d'alumnes estrangers es dupliquen des del 2006

L'estudi ha estat presentat aquest dimecres al matí per la tercera tinent d'alcalde, [Laia Ortiz](#), i la directora de l'Institut de la Infància i Adolescència, [Maria Truñó](#). Ortiz ha llançat una veu d'alerta davant de les desigualtats educatives que existeixen entre els districtes de la ciutat i ha alertat que el paper del Consistori és intentar corregir les diferències que en la majoria d'ocasions venen heretades per la procedència de les famílies o les seves condicions socioeconòmiques.

Segons la tinent d'alcalde, "l'alumnat socialment desfavorit no es distribueix de manera equilibrada en el conjunt de la xarxa escolar sinó que es concentra en escoles i instituts determinats". Truñó va alertar que els alumnes que no tenen la nacionalitat espanyola estan "sobrerrepresentats en totes les etapes educatives i, especialment, en la secundària" dels centres públics. La presència de nens estrangers en una etapa educativa comparada amb el percentatge de menors en aquest districte mostra que existeix una sobrerrepresentació d'alumnes estrangers en els centres públics de tota la ciutat, amb l'excepció de Sarrià. D'aquesta forma el percentatge d'alumnes estrangers de 3 a 5 anys a les escoles de Ciutat Vella és del 50%, mentre que en Sarrià és del 4%.

Ortiz ha lamentat que aquesta "segregació ve de vegades provocada per haver creat zones educatives molt àmplies". D'altra banda, l'informe alerta de la distribució del que han batejat com a centres de màxima complexitat (43 en primària i 19 en secundària). Són aquells centres amb elevats percentatges d'alumnes amb necessitats específiques, "ja sigui per algun problema de salut, procedents d'entorns desfavorables o de famílies immigrants que arrossegueu problemes de comprensió, integració, acolliment...". Aquests centres tenen necessitats específiques i requereixen una dedicació exclusiva de l'equip docent. A Ciutat Vella el 81,8% dels centres públics de primària i el 100% dels de secundària són de màxima complexitat. A les Corts, Sarrià-Sant Gervasi i Gràcia cap dels centres té necessitats específiques.

L'informe destaca diferents punts que remarquen la [bretxa socioeconòmica de la ciutat](#). Per exemple, Ciutat Vella és el districte amb la taxa d'escolarització de nens de 0 a 2 anys més baixa de Barcelona (26,7%), seguit d'Horta-Guinardó (35,5%) i Nou Barris (37,4%). En l'altre extrem es troben Sarrià-Sant Gervasi i les Corts on el 58% dels menors són escolaritzats abans dels tres anys. L'estudi destaca que més de la meitat dels menors de tres anys de la ciutat no estan escolaritzats "perquè no poden o perquè no volen" i proposa incrementar l'oferta pública de primera infància.

Ortiz ha denunciat que només "sis de cada deu preinscripcions d'alumnes a centres de Formació Professional públics tenen plaça. A més hi ha districtes com Gàcia o Sant Andreu que no tenen cap centre que imparteixi cicles formatius".

Un jove a Ciutat Vella té vuit vegades més risc de fracàs escolar que un de Sarrià

■ Un informe de l'ajuntament constata la desigual distribució de les oportunitats educatives que hi ha a la ciutat

■ Els barris rics dupliquen el percentatge de nens escolaritzats entre els zero i els dos anys

COMENTARIS 26

JOAN PUIG

A⁺ A⁻ Mida de lletra

MARÍA JESÚS IBÁÑEZ / BARCELONA

DIMECRES, 12 D'ABRIL DEL 2017 - 13:13 CEST

Tot i la millora de resultats que han registrat en els últims anys els estudiants que acaben l'educació obligatòria a Barcelona, el **risc de fracàs escolar** d'un alumne a **Ciutat Vella multiplica per vuit el d'un jove de Sarrià-Sant Gervasi**. O el que és el mateix: mentre que un 35,5% dels alumnes de quart d'ESO del districte del centre de la ciutat suspenen les proves de competències bàsiques que organitza la Generalitat, a Sarrià el percentatge baixa al 4,5%. La mitjana en el conjunt de la capital catalana és de l'11,5%.

Barcelona és, en termes generals, un municipi amb una **acceptable oferta d'oportunitats educatives**, però els recursos estan mal repartits. Com passa amb **la desigual distribució de la riquesa**, també des del punt de vista educatiu, Barcelona és una **ciutat amb un greu dèficit d'equitat**, segons recull l'**Informe d'Oportunitats Educatives** presentat aquest dimecres per l'ajuntament.

La mala distribució territorial i les condicions socioeconòmiques de les famílies que viuen en cada districte són les principals causants, segons l'informe, de la inequitat. "Hi ha zones on es registra una **escolarització més baixa dels nens d'entre zero i dos anys**, on es produeix **més segregació escolar** [i la consegüent aparició de guetos] i on es donen **pitjors resultats educatius**", constata l'estudi, el primer d'aquestes característiques que es fa a la ciutat. Entre els desfavorits destaquen la ja citada Ciutat Vella i el districte de Nou Barris, però "una mirada més detallada" també permetria detectar barris en què la realitat "queda amagada darrere de les grans xifres del districte".

A LA GUARDERIA I LES EXTRAESCOLARS

¿En quins aspectes es noten més les **diferències entre rics i pobres**? Primer, en l'**ús que es fa de les guarderies o la denominada educació de la primera infància**. Encara que des del 2006, el **percentatge d'alumnes de jardins d'infància** de la ciutat ha passat del 32,5% al 42,5%, Ciutat Vella és el districte, segons assenyala l'informe, "amb la taxa d'escolarització de nens de zero a dos anys més baixa (26,7%)". El principal argument que donen les **famílies que prefereixen quedar-se amb el nen** a casa és, en aquest cas, el del preu.

"També és considerablement inferior al conjunt de la ciutat a Nou Barris (37,4%) i a Horta-Guinardó (35,5%). A l'altre extrem, a Sarrià-Sant Gervasi i a les Corts, al voltant del 58% dels nens són escolaritzats abans dels 3 anys", diu.

La tinenta d'alcalde de Drets Socials del consistori, Laia Ortiz, ha admès que una de les assignatures pendents d'anàlisi serà la utilització i l'impacte que tenen les **activitats de reforç escolar** que es fan a les zones més desafavorides. Tot i que els districtes que concentren el nombre més elevat de centres educatius d'alta complexitat socioeconòmica també són **els que tenen més recursos de suport escolar**, es dona la circumstància que **també són els que tenen més dificultats per superar les proves de competències bàsiques**, segons recull l'estudi.

Dimecres 19 d'abril de 2017

PORTADA POLÍTICA OPINIÓ SOCIETAT CULTURA SUCCESSOS TERRITORIS PAÍS VALENCIÀ

BARCELONA: EDUCACIÓ

El fracàs escolar de Ciutat Vella multiplica per vuit el de Sarrià

► Ho revela un informe municipal, segons el qual les matrícules tendeixen per primer cop a la igualtat entre pública i concertada però la primera concentra els alumnes amb més dificultats

Redacció | 12/04/2017 a les 14:31h

6 comentaris

Especial: Barcelona

Arxivat a: Societat, ensenyament, Ajuntament de Barcelona, districtes, èxit escolar, educació, Barcelona, Laia Ortiz

SIGNA PEL REFERENDUM
pactepelreferendum.cat

Un informe encarregat per l'Ajuntament de Barcelona detecta grans diferències entre districtes en matèria d'èxit escolar, el que denota que les condicions socials i econòmiques acaben determinant l'experiència educativa. Així, el 22% de l'alumnat de Ciutat Vella no supera la prova de 6è de Primària, mentre que a Sarrià-Sant Gervasi el percentatge baixa al 5,6%.

En el cas de l'ESO, la diferència encara és més gran, des del 35,5% fins al 4,5. Es dona el mateix fenomen pel que fa a l'escolarització de l'etapa de 0 a 3 anys. La taxa és del 26,7% a Ciutat Vella, mentre que a Sarrià i a Les Corts puja fins al 58%. Es produeix segregació escolar, amb concentració d'alumnes amb més dificultats a centres públics. Una altra dada que revela l'informe és que les matrícules a Primària tendeixen per primer cop a la igualtat entre pública i concertada.

A blue banner with a white Twitter bird icon on the left. The text in the center reads "Promociona tus Tweets". On the right, there is a smaller text box with the text "Cómo Quick Promote puede hacer crecer tu empresa. Descubre cómo." and a right-pointing arrow icon.

Segons l'Informe d'Oportunitats Educatives a Barcelona 2016, elaborat per l'Institut d'Infància i d'Adolescència, la ciutat millora els resultats educatius en els darrers cursos, però aquests resultats són desiguals. Els districtes de Ciutat Vella, Nou Barris, Sants-Montjuïc i Sant Martí són els que registren els percentatges més elevats de suspens en les proves de competències bàsiques de Primària i Secundària. En canvi, els més baixos es corresponen amb els districtes més rics, és a dir, Gràcia, l'Eixample, Sarrià-Sant Gervasi i Les Corts.

L'informe mostra algunes dades que expliquen aquesta situació. L'alumnat socialment desafavorit no es distribueix de manera equilibrada en el conjunt de la xarxa escolar, sinó que es concentra en unes escoles i instituts determinats. Les dades indiquen que els alumnes estrangers estan sobrerrepresentats a la xarxa pública en tots els districtes excepte Sarrià-Sant Gervasi.

Així mateix, la distribució territorial dels centres de màxima complexitat també és molt desigual. Són escoles amb elevats percentatges d'alumnes que tenen necessitats específiques. A Ciutat Vella, el 81,8 dels centres públics de Primària i tots els instituts de Secundària són de màxima complexitat, però als districtes més

rics no n'hi ha cap. Aquesta concentració comporta uns resultats acadèmics inferiors.

Recomanació d'una escolarització equilibrada

Per tot plegat, l'informe recomana una escolarització equilibrada per reduir la segregació escolar i treballar per reduir les desigualtats dels resultats educatius entre districtes. La tinenta d'alcaldia de Drets Socials, Laia Ortiz, ha constatat que això només es pot aconseguir amb polítiques que avancin en l'equitat dels indicadors socioeconòmics dels districtes més desafavorits.

Un fenomen que s'observa és que els últims anys s'està tendint a l'equilibri entre les dues xarxes. Les sol·licituds per al curs 2016-2017 pràcticament es van arribar a igualar, quan sempre havia passat per davant l'escola concertada, a diferència de la resta de Catalunya. També aquí hi ha diferències entre districtes. A Sarrià-Sant Gervasi el percentatge d'alumnes 3-12 escolaritzats en centres públics és només del 13,5%, i a Sant Martí arriba al 60.

Diferències també en el 0-3 anys

Així mateix, es registren grans diferències entre districtes pel que fa a la taxa d'escolarització de l'etapa de 0 a 3 anys. Si bé és cert que el nombre de nens escolaritzats ha passat del 32,5% l'any 2006 al 42,5 d'enguany, hi ha una gran diferència entre els diferents barris de la ciutat. Ciutat Vella registra un 26,7% de taxa i districtes com Nou Barris o Horta-Guinardó no arriben al 40%. En canvi, Les Corts i Sarrià-Sant Gervasi freguen el 60%. Ortiz ha remarcat que la introducció de la tarifació social pretén revertir aquesta situació i que el preu deixi de ser un problema per escolaritzar un infant.

En general, més de la meitat dels infants de menys de tres anys no va a l'escola bressol o a la llar d'infants, i alhora emergeixen noves iniciatives de criança al marge, especialment al districte de Gràcia.

La cobertura de la demanda d'escoles bressol municipals ha augmentat però quatre de cada deu sol·licituds no obtenen plaça. L'informe recomana incrementar l'oferta pública per a la primera infància i aplicar criteris d'equitat en l'accés.

quatre de cada deu sol·licituds no obtenen plaça. L'informe recomana incrementar l'oferta pública per a la primera infància i aplicar criteris d'equitat en l'accés.

Falta oferta pública d'FP

Pel que fa a l'educació post-obligatòria, la major part dels estudiants opten pel batxillerat, però els estudis que més han crescut són els cicles formatius, tot i que l'índex d'abandonament en el cas dels de grau mig és molt elevat, arribant al 37%.

En aquesta etapa augmenta molt el pes dels centres privats, fins al punt que a Gràcia i a Sant Andreu no hi ha cap oferta d'FP que sigui pública.

[Oportunitats educatives a Barcelona 2016](#) by [nacioidigital](#) on Scribd

La tasa de escolarización de menores de 3 años en Barcelona es del 42,5%, diez puntos más que en 2006

Publicado 12/04/2017 14:18:38 CET

El 22% de los alumnos de Ciutat Vella suspenden las pruebas en sexto de Primaria

BARCELONA, 12 Abr. (EUROPA PRESS) -

La directora del Instituto Infancia y Adolescencia de Barcelona, Maria Truñó, y la teniente de alcalde de Derechos Sociales del Ayuntamiento, Laia Ortiz, han afirmado que la tasa de escolarización de menores de tres años en la ciudad es

DESCUBRE QUE
BARCELONA ES MUCHO MÁS
Barcelona es mucho más

Últimas noticias / Catalunya >>

- El PP retira la petición de comparecencia de Rufián en el Parlament
- El CAP Lloret iniciará obras en la planta baja del edificio el lunes
- Perejaume y la galerista Mariana Draper, premios honoríficos de los GAC 2017

[Más noticias >>](#)

Lo más leído

Catalunya **europa press**

- 1 Identifican una nueva diana

La directora del Instituto Infancia y Adolescencia de Barcelona, Maria Truñó, y la teniente de alcalde de Derechos Sociales del Ayuntamiento, Laia Ortiz, han afirmado que la tasa de escolarización de menores de tres años en la ciudad es del 42,5%, mientras que en 2006 era del 32,9%.

Lo ha dicho Ortiz en la presentación del primer Informe Oportunitats Educatives a Barcelona 2016, que ha subrayado que este aumento ha sido asumido mayoritariamente por la guarderías municipales, que entre 2006 y 2016 han pasado de atender el 8,9% de los niños al 20%, mientras que el otro 22,5% lo cubren las guarderías privadas.

Ciutat Vella es el distrito con la tasa de escolarización de menores de tres años más baja (26,7%), seguido de Nou Barris (37,4%) y Horta-Guinardó (35,5%), mientras que en Sarrià-Sant Gervasi y Les Corts el 58% de los niños están escolarizados, por lo que Truñó ha reclamado incrementar la oferta pública y aplicar criterios de equidad en el acceso a las guarderías, entre otros.

Los territorios con menos plazas públicas de guarderías son Sarrià-Sant Gervasi (11,6%) y el Eixample (13,7%), y la cobertura pública se eleva hasta cerca del 26% en Nou Barris y Sant Martí, lo que indica que en los distritos con tasas de escolarización más bajas son lo que, al mismo tiempo, las plazas públicas cubren mejor la demanda.

Truñó ha observado que los criterios de acceso y los precios se consideran las principales barreras de acceso a las guarderías municipales, aunque el Gobierno municipal ha recordado que se ha producido un aumento "notable" en las bonificaciones, que en el curso 2015-2016 alcanzaron a 2.766 niños.

El informe también apunta que las escuelas públicas de la ciudad escolarizan el 45% de los alumnos de educación infantil de segundo ciclo, el 42% de educación primaria y el 36% de educación secundaria obligatoria, por lo que la matriculación en la red concertada es superior en todas las etapas, especialmente en la secundaria.

SEGREGACIÓN ESCOLAR

Ortiz ha destacado que el alumnado socialmente desfavorecido no se distribuye de manera equilibrada en el conjunto de la red escolar, sino que se concentra en unas escuelas e institutos determinados, un fenómeno que el Gobierno municipal asegura que "incide negativamente en la calidad del sistema educativo".

Este fenómeno se puede observar a través de la distribución de la población extranjera en los centros educativos --los datos indican que la red pública está sobrerrepresentada en todas las etapas educativas, especialmente la secundaria-- y en la distribución de centros de máxima complejidad --en Ciutat Vella representan el 81,8% de los centros públicos--.

RESULTADOS EDUCATIVOS

En relación a las pruebas realizadas en sexto de Primaria, el 22% de los alumnos de Ciutat Vella no las supera, seguido de Nou Barris (19%), Sants-Montjuïc (16,8%) y Sant Martí (13,8%), una situación similar a la que se produce con los resultados de las pruebas hechas en cuarto de la ESO, que en Ciutat Vella suspenden el 35,5% de los alumnos.

En la educación postobligatoria, la mayor parte de los estudiantes optan por el bachillerato --unos 22.300 alumnos en el curso 2015-2016--, aunque en los últimos diez años los que optan por cursar un Ciclo Formativo de Grado Medio (CFGM) han pasado de 9.000 a 12.000 matriculados, mientras que los Ciclos Formativos de Grado Superior han aumentado de 13.700 a 22.100.

En 2015, el 73% de los alumnos que habían pedido plaza de Formación Profesional (FP) lo hizo en un centro público, aunque éstos sólo pudieron absorber el 59% de las preinscripciones, por lo que los centros concertados y privados --con precios más elevados-- recibieron "flujos importantes" de estudiantes, lo que influye en el acceso y continuación de los cursos.

Ortiz ha subrayado que a este hecho hay que añadir que la distribución de los centros públicos, concertados y privados varía mucho según los distritos, y ha afirmado que en Gràcia y en Sant Andreu no hay ningún centro de FP de titularidad pública.

BARCELONA

La tasa de escolarización de menores de 3 años en la ciudad de Barcelona es del 42,5%

- La tasa ha crecido 10 puntos respecto a 2006.
- Este aumento ha sido asumido mayoritariamente por la guarderías municipales, que entre 2006 y 2016 han pasado de atender el 8,9% de los niños al 20%.
- Ciutat Vella es el distrito con la tasa de escolarización de menores de tres años más baja (26,7%).
- Los territorios con menos plazas públicas de guarderías son Sarrià-Sant Gervasi (11,6%) y el Eixample (13,7%).

La directora del Instituto Infancia y Adolescencia de Barcelona, Maria Truñó, y la teniente de alcalde de Derechos Sociales del Ayuntamiento, Laia Ortiz, han afirmado que la tasa de escolarización de menores de tres años en la ciudad es del **42,5%**, **mientras que en 2006 era del 32,9%**.

Lo ha dicho Ortiz en la presentación del primer Informe Oportunitats Educatives a Barcelona 2016, que ha subrayado que este aumento ha sido asumido mayoritariamente por la guarderías municipales, que entre 2006 y 2016 han pasado de atender el 8,9% de los niños al 20%, mientras que el otro 22,5% lo cubren las guarderías privadas.

Ciutat Vella es el distrito con la tasa de escolarización de menores de tres años más baja (26,7%), seguido de Nou Barris (37,4%) y Horta-Guinardó (35,5%), mientras que en Sarrià-Sant Gervasi y Les Corts el 58% de los niños están escolarizados, por lo que Truñó ha reclamado incrementar la oferta pública y aplicar criterios de equidad en el acceso a las guarderías, entre otros.

PUBLICIDAD

Combina actividad física con alimentación variada y equilibrada www.habitosdevidasaludables.com

inRead invented by Teads

Los territorios con menos plazas públicas de guarderías son Sarrià-Sant Gervasi (11,6%) y el Eixample (13,7%), y la cobertura pública se eleva hasta cerca del 26% en Nou Barris

En Sarrià-Sant Gervasi el 58% de los niños están

Los territorios con menos plazas públicas de guarderías son Sarrià-Sant Gervasi (11,6%) y el Eixample (13,7%), y la cobertura pública se eleva hasta cerca del 26% en Nou Barris y Sant Martí, lo que indica que en los distritos con tasas de escolarización más bajas son lo que, al mismo tiempo, las plazas públicas cubren mejor la demanda.

En Sarrià-Sant Gervasi el 58% de los niños están escolarizados

Truñó ha observado que los criterios de acceso y los precios se consideran las principales barreras de acceso a las guarderías municipales, aunque el Gobierno municipal ha recordado que se ha producido un **aumento "notable" en las bonificaciones**, que en el curso 2015-2016 alcanzaron a 2.766 niños.

El informe también apunta que las escuelas públicas de la ciudad escolarizan el 45% de los alumnos de educación infantil de segundo ciclo, el 42% de educación primaria y el 36% de educación secundaria obligatoria, por lo que la matriculación en la red concertada es superior en todas las etapas, especialmente en la secundaria.

Segregación escolar

Ortiz ha destacado que el alumnado socialmente desfavorecido no se distribuye de manera equilibrada en el conjunto de la red escolar, sino que se concentra en **unas escuelas e institutos determinados**, un fenómeno que el Gobierno municipal asegura que "incide negativamente en la calidad del sistema educativo".

Este fenómeno se puede observar a través de la distribución de la población extranjera en los centros educativos -los datos indican que la red pública está sobrerrepresentada en todas las etapas educativas, especialmente la secundaria- y en la distribución de centros de máxima complejidad -en Ciutat Vella representan el 81,8% de los centros públicos-.

Resultados educativos

En relación a las **pruebas realizadas en sexto de Primaria, el 22% de los alumnos de Ciutat Vella no las supera**, seguido de Nou Barris (19%), Sants-Montjuïc (16,8%) y Sant Martí (13,8%), una situación similar a la que se produce con los resultados de las pruebas hechas en cuarto de la ESO, que en Ciutat Vella suspenden el 35,5% de los alumnos.

En la educación postobligatoria, la mayor parte de los estudiantes optan por el bachillerato -unos 22.300 alumnos en el curso 2015-2016-, aunque en los últimos diez años los que optan por cursar un Ciclo Formativo de Grado Medio (CFGM) han pasado de 9.000 a 12.000 matriculados, mientras que los Ciclos Formativos de Grado Superior han aumentado de 13.700 a 22.100.

Los ciclos de Grado Superior han aumentado de 13.700 a 22.10

En 2015, **el 73% de los alumnos que habían pedido plaza de Formación Profesional (FP) lo hizo en un centro público**, aunque éstos sólo pudieron absorber el 59% de las preinscripciones, por lo que los centros concertados y privados -con precios más elevados- recibieron "flujos importantes" de estudiantes, lo que influye en el acceso y continuación de los cursos.

Ortiz ha subrayado que a este hecho hay que añadir que la distribución de los centros públicos, concertados y privados varía mucho según los distritos, y ha afirmado que en Gràcia y en Sant Andreu no hay ningún centro de FP de titularidad pública.

Publicat el 12/04/2017 a les 17:47 h. Redacció

Milloren els resultats educatius, però es mantenen les desigualtats territorials

Els resultats educatius a Barcelona han millorat al llarg de la darrera dècada, però es mantenen grans desigualtats entre districtes. L'escolarització en el primer cicle d'educació infantil ha crescut en un 10% entre els anys 2006 i 2016. A més, la demanda de matrícula a la xarxa de centres públics s'equipara amb la de centres concertats. Són algunes de les dades que mostra el primer informe d'oportunitats educatives de la infància i l'adolescència de Barcelona.

L'informe d'oportunitats educatives mostra una radiografia dels recursos educatius de la ciutat i és el primer d'una sèrie d'estudis periòdics que permetran tenir informació actualitzada per poder dur a terme polítiques més eficients en matèria d'educació. Durant la presentació de l'informe, la tinent d'alcaldia de Drets Socials, Laia Ortiz, ha explicat la necessitat d'un diagnòstic clar: "Necessitem un instrument per entendre quina és la situació dels recursos educatius i dels indicadors, amb mirada de territori per districtes, que sigui útil per saber cap a on hem d'orientar els recursos i quins són els reptes que hem de superar com a ciutat", ha manifestat.

El document, inèdit, organitza i detalla les dades per districtes, per poder analitzar els resultats amb perspectiva de territorialitat, i mostra com les xifres es distribueixen de manera molt desigual a la ciutat. Un exemple d'aquesta desigualtat són les proves de sisè de primària i quart d'educació secundària obligatòria (ESO), que tenen millors resultats a Barcelona ciutat que a la mitjana de Catalunya, però que presenten una gran disparitat per districtes. A les Corts un 5,4% de l'alumnat no supera la prova de primària. A Ciutat Vella, en canvi, el percentatge es quadruplica i arriba a un 22% de l'alumnat que no passa aquesta prova. En el cas de la prova de quart d'ESO, la diferència és encara més gran: a les Corts, el 4,5% no la supera i a

Més informació

Ciutat Vella, el 35,5%.

Ateses les xifres, Ortiz ha ressaltat que, malgrat l'evolució positiva de les dades, cal estar alerta. “L'informe mostra que hi ha determinants socials que acaben condicionant l'èxit escolar i els resultats educatius de la ciutat”, ha dit. I s'ha mostrat confiada en la posada en marxa de polítiques que fan avançar quant a equitat, tant en indicadors socioeconòmics com en les condicions de vida. “Quan estem parlant de renda d'infància, de famílies monoparentals o de Pla de xoc contra la pobresa, també estem influint en les oportunitats educatives d'aquells infants”, ha recordat. També ha esmentat altres polítiques públiques que s'estan aplicant. “Som conscients que cal multiplicar les oportunitats, i per això apostem per més escoles bressol, per la [tarifació social](#), per incloure la segregació com a tema clau i per l'augment de l'oferta pública, enguany amb sis noves escoles públiques a la ciutat”, ha manifestat.

Augment de l'escolarització en l'educació infantil

En els darrers anys s'ha passat del 32,9% d'infants de la ciutat matriculats a l'escola bressol (any 2006) al 42,5% de l'any 2016. La major part de l'increment s'ha assumit des de la xarxa de centres públics, que s'ha incrementat fins a arribar a les 98 escoles bressol actuals. Malgrat el fort increment en el percentatge d'escolarització del primer cicle d'educació infantil, continua havent-hi grans diferències pel que fa als districtes. La taxa més baixa es troba, de nou, a Ciutat Vella, amb un 26,7% dels infants escolaritzats, mentre que a districtes com Sarrià – Sant Gervasi o les Corts la taxa és del 58%.

Concentració territorial de centres de màxima complexitat

Els alumnes amb més dificultats derivades del seu context es concentren en els centres públics i en determinats territoris. A Ciutat Vella, el 81,8% dels centres públics de primària i la totalitat dels de secundària es consideren de màxima complexitat.

L'informe recomana incrementar la inversió en els centres amb més complexitat per reduir ràtios, reforçar l'equip docent o augmentar el suport escolar als alumnes. Als districtes de Sarrià – Sant Gervasi, les Corts, l'Eixample i Gràcia no hi ha cap centre de màxima complexitat, ni de primària ni de secundària.

Equilibri en la demanda de matrícula entre centres públics i concertats

Les escoles públiques escolaritzen el 45% dels infants d'educació infantil de segon cicle, el 42% d'educació primària i el 36% d'educació secundària obligatòria. Les dades mostren que, en els darreres anys, s'està tendint a l'equilibri entre les dues xarxes. Per al curs 2016-2017 hi va haver 6.313 sol·licituds de matrícula per a P3 a les escoles concertades i 6.201 a les públiques.

Les diferències entre centres públics i concertats també són notables als districtes: a Sant Martí, per exemple, el 60% de l'alumnat està escolaritzat en centres públics. A Sarrià – Sant Gervasi, només el 13,5% opten per aquesta opció.

Suport escolar

Un 9,1% de l'alumnat de primària i un 10,5% del de secundària realitzen activitats de suport escolar organitzades per l'Administració pública o per entitats socioeducatives. Les zones on es concentren més centres educatius amb complexitat elevada és on hi ha més serveis de suport escolar. A Ciutat Vella més del 35% de l'alumnat de primària i més del 40% del de secundària fan activitats de suport escolar.

Societat

ENSENYAMENT

Vuit cops més suspensos a Ciutat Vella que a Sarrià-Sant Gervasi

Els instituts d'alta complexitat es concentren en pocs barris mentre que a l'Eixample o Gràcia no n'hi ha

NURIA MARTÍNEZ
BARCELONA

Els resultats acadèmics per districtes a Barcelona tenen una correlació amb la renda disponible a cada zona de la ciutat. Un 35,5% d'alumnes de quart d'ESO de Ciutat Vella van suspendre les proves de competències bàsiques del departament d'Ensenyament durant els cursos 2013-2014 i 2015-2016, mentre que a Sarrià-Sant Gervasi, només ho van fer un 4,5%. O, cosa que és el mateix: hi ha quasi vuit cops més suspensos entre els estudiants a Ciutat Vella que a Sarrià-Sant Gervasi. La mitjana de suspesos a Barcelona se situa en l'11,5%. La conclusió s'extreu de l'informe *Oportunitats educatives a Barcelona 2016*, encarregat per l'Ajuntament de Barcelona i elaborat per l'Institut Infància i Adolescència, que mostra grans desigualtats en els resultats educatius dels alumnes segons el districte. En una escala en què la mitjana és 100, la renda familiar disponible de Sarrià-Sant Gervasi està en el 188, mentre que la de Ciutat Vella queda en el 85,5, segons dades municipals.

A les proves de competències bàsiques de sisè de primària els resultats dels alumnes mostren divergències semblants. A Ciutat Vella, van suspendre el 22% dels alumnes, mentre que a les Corts ho van fer un 5,4%. Això vol dir que hi ha quatre cops més suspensos en aquest districte cèntric de la ciutat que a les Corts. La mitjana de suspesos a primària a Barcelona és del 12,6%.

"A Barcelona hi ha moltes oportunitats educatives, però estan repartides de manera desigual", va apuntar la tinent d'alcalde de Drets Soci-

als, Laia Ortiz, en la presentació de l'informe dimecres. Ortiz va denunciar que "els determinants socials estan condicionant l'èxit escolar".

Davant d'aquestes dades, el director de la Fundació Jaume Bofill, Ismael Palacín, creu que la pregunta que cal fer-se és si l'escola de Barcelona "reproduïx, amplifica o redueix les desigualtats socials". "La correlació entre nivell d'educació i de riquesa existeix a tot el món", assegura Palacín, que afegeix que el que constata l'informe és la "incapacitat de Barcelona per reduir les diferències". En aquest sentit, reivindica un pla de xoc municipal "sense matissos" contra la segregació. "Barcelona hauria de ser exemple en l'abolició de la segregació, promovent la corresponsabilitat de l'escola pública i la concertada", insisteix.

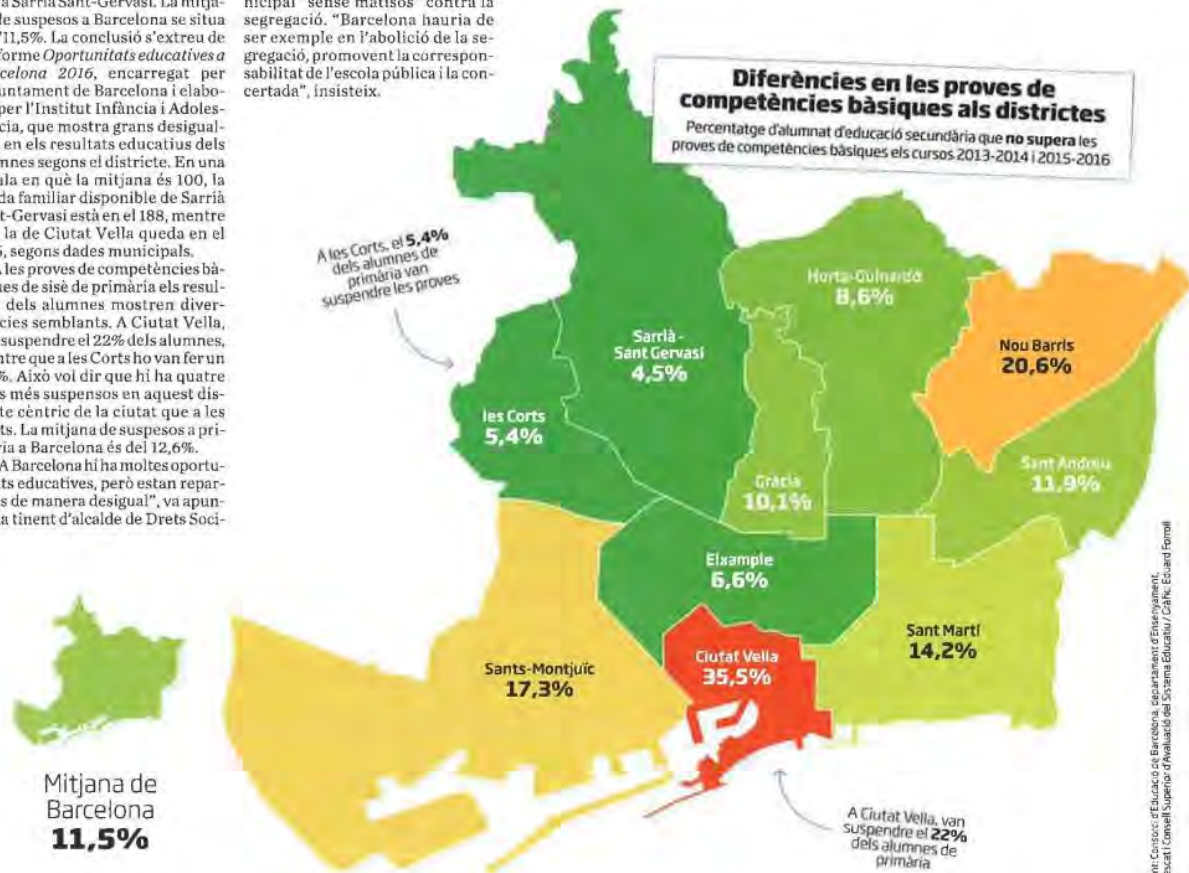
Diferències
A Ciutat Vella
van repetir
el 9,4%
d'estudiants,
i a Sarrià,
l'1,7%

Per combatre la segregació, el professor de pedagogia de la Universitat de Barcelona (UB) Enric Prats creu que cal augmentar els recursos i el personal dels centres d'alta complexitat.

"Una mesura que es podria dur a terme és disminuir les ràtios per classe en funció dels resultats de les proves de competències", apunta Prats. També reivindica més recursos als centres que treguin resultats molt baixos. El professor de pedagogia de la UB recorda que als alumnes més desfavorits els pot "costar més llegir i interpretar l'examen" i afegeix que

difícilment disposaran de reforç escolar si el necessiten. Un altre indicador que mostra les diferències entre barris és el percentatge de repetidors.

Mentre que a Ciutat Vella van repetir el 9,4% d'estudiants de 4t d'ESO el curs 2015-2016, a Sarrià-Sant Gervasi només van repetir l'1,7%. És a dir, la proporció més gran d'alumnes repetidors es dona, precisament, als districtes amb més concentració de centres de màxima complexitat i segregació escolar. "La segregació juga contra la possibilitat de prestar l'atenció adequada a l'alumnat i minva les oportunitats

**SET DETINGUTS
PER ABUSAR D'UN
ADOLESCENT**

La Guàrdia Civil ha detingut set homes a València acusats de contactar per internet amb un noi de 16 anys i obligar-lo a mantenir relacions sexuals sota l'amenaça de difondre fotografies íntimes seves.

**INVESTIGATS
PER LA FOTO
D'UNA MENOR**

El jutjat de menors de Lleida investiga si dos adolescents van difondre la fotografia d'una noia de 17 anys despullada a través de les xarxes socials i si un la va coaccionar per mantenir-hi relacions sexuals.

educatives", conclou l'informe. A nivell de ciutat, les noies autòctones repeteixen menys que la resta, mentre que les noies i els nois estrangers són els que presenten una taxa de repetició més elevada. Per a Palacín, les grans desigualtats educatives entre barris amaguen "desigualtats molt pitjors entre centres". "Barcelona té molt de marge per treballar amb el repartiment de l'alumnat", apunta Palacín, que afegeix que cal intensificar els esforços contra l'abandonament escolar. En la mateixa línia, denuncia que no hi ha mecanismes d'escoles de segones oportunitats.

Una altra dada que mostra les desigualtats entre districtes és la diferència en la concentració de centres de màxima complexitat. Mentre que a Ciutat Vella el 100% d'instituts públics són de màxima complexitat, a Sarrià-Sant Gervasi, a les Corts, a l'Eixample i a Gràcia no n'hi ha cap. Globalment, un 29% dels instituts de Barcelona estan considerats d'alta complexitat.

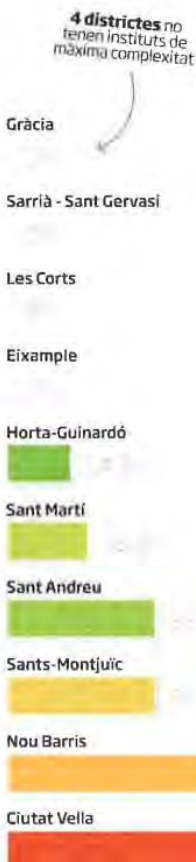
Per lo que fa als centres públics de màxima complexitat de primària,

Ciutat Vella en concentra el 81,8%, mentre que, de nou, no n'hi ha cap a Sarrià-Sant Gervasi, a les Corts, a l'Eixample o a Gràcia. Una de les mesures per reduir l'abandonament en zones desfavorides és, per a Enric Prats, la implantació dels instituts-escoles. "Que no hagin de canviar de centre en començar l'ESO podria ajudar a evitar el fracàs escolar i l'abandonament", apunta Prats, que defensa flexibilitzar el currículum segons el centre.

Desigualtats dels 0 als 2 anys

L'ús de les llars d'infants també és un clar indicador rellevant. Segons l'estudi, hi ha realitats oposades entre districtes pel que fa a la taxa d'escolarització de l'etapa de 0 a 2 anys. Si bé és cert que el nombre de nens escolaritzats ha passat del 32,5% de l'any 2006 al 42,5% del 2016, l'informe indica que hi ha una gran diferència entre els districtes de la ciutat. Ciutat Vella registra una taxa del 26,7%, mentre que Sarrià-Sant Gervasi i les Corts registren el 58%. Ortiz va apuntar que la introducció de la tarificació social pretén revertir aquesta situació i que "el preu deixi de ser un problema per escolaritzar un infant".

A Barcelona, la matriculació a la xarxa concertada és superior a la pública en totes les etapes, sobretot a secundària. Només està matriculada a la xarxa pública el 45% de l'alumnat d'infantil de segon cicle, el 42% del de primària i el 36% del de secundària. Una vegada més, les diferències entre els districtes són notables. A Sant Martí, el 60% de l'alumnat de primària i secundària està en centres públics, mentre que a Sarrià-Sant Gervasi, només el 12% i el 13,5%, respectivament. En canvi, a Catalunya, els centres públics absorbeixen el principal gruix d'alumnes, tant a primària com a secundària, amb el 67,2% i el 62,7%, respectivament.

**Distribució desigual
dels centres públics de
màxima complexitat**

Percentatge de centres públics de secundària de màxima complexitat el curs 2014-2015

La mitjana de Barcelona és del 29,2%

Una llar d'infants de Barcelona tanca dimarts per desnonament

Els pares no ho sabien i 60 nens hauran de ser reubicats

La llar d'infants de Sant Agustí continua oberta aquests dies previs a les vacances de Setmana Santa. A la foto, els pares a l'hora de la sortida dels nens. FRANCESC MELCÓN

MÀRIA ALTÍMIRA
BARCELONA

Uns 60 nens es quedaran sense la seva plaça a la llar d'infants Sant Agustí dimarts vinent quan tornin de vacances de Setmana Santa. Aquell dia està previst que s'executi el desnonament d'aquest centre privat, situat al carrer Indústria 93 de Barcelona, arran d'una demanda per impagament interposada per la propietària de l'espai. Carolina Soto Aliaga, membre de l'equip de direcció del centre privat, va titllar el cas d'"injustícia" i no va voler fer declaracions sobre els motius que expliquen aquesta situació "fins que totes les famílies, moltes de vacances, no estiguin informades i s'hagi pogut reubicar tots els infants". Amb tot, la procuradora de la propietària va explicar a l'ARA que la direcció del centre deu prop de 40.000 euros des d'octubre del 2015 i que aquesta no és la primera diligència de llançament que pesa sobre la direcció per desnonar la guarderia, amb 65 anys d'història.

La notícia ha caigut com una galleda d'aigua freda entre els pares dels infants escolaritzats, que van ser informats de la situació per la direcció dimarts passat i ara exigeixen que es busquin solucions per posposar la decisió judicial. "L'únic que volem és que els nostres fills acabin el curs aquí, amb els seus amics", va assegurar Carol Rodríguez, una de les mares dels nens i nenes de 0 a 3 del centre Sant Agustí. Fonts del Consorci d'Educació de Barcelona

Reubicació
L'Ajuntament diu que tots els nens tindran plaça en un centre de la zona

Lloguer
La propietària de l'immoble assegura que la guarderia deu prop de 40.000 euros

van assegurar que l'únic que es pot fer des de l'administració és reubicar aquests infants en altres escoles bressol de titularitat privada de la zona. Laia Ortiz, tinent d'alcalde de Drets Socials, va afirmar dimecres que cap nen es quedarà sense plaça, i fonts del consorci van explicar que confien que "tots els nens podran començar dimarts dia 18 a la nova llar d'infants".

"Ningú ens garanteix que les condicions siguin les mateixes", va lamentar Rodríguez, que segurament haurà de dur la seva filla a un centre de la ronda Guinardó, a 20 minuts a peu de l'actual centre. Rodríguez també va criticar que la direcció del centre "no és transparent" i que amaga detalls. Rodríguez va posar en qüestió la seva gestió i va dir que si hi ha desnonament "és perquè no s'ha pagat" i es va preguntar: "Els nostres calés on han anat?" Rodríguez va reconèixer que com que "no hi ha res clar", els pares han començat a "malpensar".

La segona data de desnonament

La procuradora que representa la propietat va explicar que la primera execució de llançament estava prevista per al 30 de maig del 2016 i que es va suspendre després d'un acord entre la direcció i la propietat per garantir que els nens acabessin el curs. La direcció, d'acord amb la versió d'aquesta font, es va comprometre aleshores a entregar les claus al mes de juliol però va incomplir el pacte. La de dimarts serà, doncs, la "segona data assenyalada" per dura terme el desnonament.

Examen de competencias básicas en el CEIP Josep Maria Jujol de Barcelona. / JOAN SÁNCHEZ

Los alumnos de Ciutat Vella suspenden ocho veces más que los de Sarrià

AL FONSO L. CONGOSTRINA, Barcelona
Los alumnos de cuarto de ESO de Ciutat Vella tienen ocho veces más posibilidades de sufrir fracaso escolar que los de Sarrià. Este dato se desprende del primer Informe de Oportunidades Educativas del

Ayuntamiento de Barcelona. El estudio revela que el 22% de los alumnos de primaria y el 35% de los de secundaria de Ciutat Vella no superan las pruebas de competencias básicas frente al 5,6% y al 4,5% de los de Sarrià.

El estudio fue presentado ayer por la tercera teniente de alcalde, Laia Ortiz, y la directora del Instituto de la Infancia y Adolescencia, María Truñó. Ortiz lanzó la voz de alerta ante las desigualdades educativas que existen entre los distritos y aseguró que el pa-

pel del Consistorio es intentar corregir las diferencias que en la mayoría de ocasiones vienen heredadas por la procedencia familiar o su situación socioeconómica.

Según la teniente de alcalde, "el alumnado socialmente desfavorecido no se distribuye de ma-

nera equilibrada en el conjunto de la red escolar, sino que se concentra en escuelas e institutos determinados".

Truñó alertó de que los alumnos que no tienen la nacionalidad española están "sobrerrepresentados en todas las etapas educativas

Una guardería cierra por desahucio

La dirección de la guardería privada Sant Agustí, del Eixample de Barcelona, comunicó el martes a los padres de sus 50 alumnos —de entre cinco meses y dos años— que después de Semana Santa el centro cerrará tras recibir una orden de desahucio de los propietarios del inmueble. Los padres recurrieron al Ayuntamiento y, ayer, la gerente del Instituto Municipal de Educación de Barcelona, Emilia Andreu, explicó que desde el Consorcio de Educación se ha contactado con guarderías privadas del barrio para reubicar a los bebés.

y, especialmente, en la secundaria" de los centros públicos. A modo de ejemplo, el porcentaje de alumnos extranjeros de 3 a 5 años en las escuelas de Ciutat Vella es del 50% mientras que en Sarrià es del 4%. Ortiz lamentó que esta "segregación viene a veces provocada por haber creado zonas educativas muy amplias".

Por otro lado, el informe alerta de la distribución de los centros de máxima complejidad (43 en primaria y 19 en secundaria). Son aquellos centros con elevados porcentajes de alumnos con necesidades específicas, "ya sea por algún problema de salud, procedentes de entornos desfavorables o de familias inmigrantes que arrastran problemas de comprensión, integración, acogida...". Estos centros requieren una dedicación exclusiva de todo el equipo docente. En Ciutat Vella el 81,8% de los centros públicos de primaria y el 100% de los de secundaria son de máxima complejidad. En les Corts, Sarrià-Sant Gervasi y Gràcia ninguno de los centros tiene necesidades específicas.

El informe destaca diferentes puntos que remarcan la brecha socioeconómica de la ciudad. Por ejemplo, Ciutat Vella es el distrito con la tasa de escolarización de niños de 0 a 2 años más baja de Barcelona (26,7%), seguido de Horta-Guinardó (35,5%) y Nou Barris (37,4%). En el otro extremo se encuentra Sarrià-Sant Gervasi y les Corts donde el 58% de los menores son escolarizados antes de los tres años. El estudio destaca que más de la mitad de los menores de tres años de la ciudad no están escolarizados "porque no pueden o porque no quieren" y propone incrementar la oferta pública de primera infancia.

El porcentaje más alto de repetidores (9,4% en Ciutat Vella) se encuentra también en los distritos con más centros de alta complejidad y más segregación escolar. En Sarrià es del 1,7%.

Las urgencias tienen que reducir un 10% los pacientes que están más de un día sin cama

Salud despliega un paquete de medidas para contener la saturación en el servicio

JESSICA MOUZO, Barcelona
El Departamento de Salud explicó ayer su plan para descongestionar las urgencias de los hospitales catalanes, que sufren saturaciones recurrentes. La "hoja de ruta", como la han llamado, incorpora un paquete de medidas donde las alternativas a la hospitalización tradicional y la reorganización de los dispositivos de emergencia asumen el grueso de las propuestas. El objetivo es contener las urgencias y, en concreto, reducir un 10% los pacientes que esperan más de 24 horas en los pasillos sin cama. En cuatro años, ningún enfermo podrá estar más de un día en el servicio

desde que entra por admisión hasta que es dado de alta, derivado a otro centro o ingresado en planta.

"Hay un desajuste entre la demanda de servicios de urgencias y la respuesta del sistema sanitario, entre otras cosas porque la demanda crece y es variable", reconoció Cristina Nadal, directora del Área de atención sanitaria del Servicio Catalán de la Salud (CatSalut). El Departamento admitió que el sistema no es capaz de responder con eficacia y agilidad al nuevo perfil de paciente que se presenta en las urgencias —enfermos crónicos o oncológicos, que requieren de una atención más

Un paciente en un pasillo del hospital del Vall d'Hebron. /

compleja—. El plan, aseguró el consejero de Salud, Toni Comín, aspira a reducir esta brecha entre la demanda y la atención, aunque avisó de que los resultados no se verán a corto plazo.

Los planes estacionales que se empleaban hasta ahora para reorganizar las urgencias —se inyectaban más recursos de camas y profesionales durante los periodos de mayor presión asistencial, como la época de gripe— se han quedado obsoletos porque la demanda "ya no es tan estacional", reconoció David Elvira, director del

CatSalut. Con la nueva carpeta de medidas sobre la mesa, Salud exigirá a todos los hospitales que reduzcan un 10% en un año los pacientes que están en urgencias más de 24 horas. Aunque la realidad de cada centro es diferente —unos tienen más presión asistencial y saturación que otros—, la medida es igual para todos. Algunos centros como Vall d'Hebron llegan a tener hasta el 50% de los pacientes esperando más de 24 horas. En el Sant Pau, en cambio, es alrededor del 25%.

Para lograr este objetivo y con

el argumento de que más de la mitad de las urgencias pueden atenderse fuera del hospital, el Departamento ha optado por desplegar una red de centros de urgencia de atención primaria (CUAP) en las zonas de mayor densidad de población y apostar por la hospitalización domiciliar en los sitios de mayor dispersión poblacional. Además, Salud pondrá en marcha cuatro equipos de apoyo integral a la cronicidad (ESIC) para atender a los pacientes crónicos complejos antes de que se descompensen. En los propios servicios de urgencias, se montarán equipos estables y permanentes.

Otras medidas concretas para "combatir la saturación" de las urgencias, según Salud, pasan por crear una unidad de preingreso con 12 camas y otra de hospitalización de agudos con 30 plazas en el hospital Moisès Broggi y dar altas médicas antes de las 12 del mediodía. Además, también se harán "derivaciones a la inversa", es decir, de hospital hacia CUAP, para que el paciente sea atendido en el lugar adecuado a su gravedad.

Elvira explicó que el montante necesario para desplegar el plan este año está dentro del presupuesto de 2017.

ESTUDI DEL CONSISTORI

El fracàs escolar a Ciutat Vella és 8 vegades superior al de Sarrià

La falta d'equitat que divideix els barris per nivell de renda es repeteix en educació

Els districtes rics doblen el percentatge de nens d'entre 0 i 2 anys escolaritzats

MARÍA JESÚS IBÁÑEZ BARCELONA

Tot i la millora de resultats que han registrat en els últims anys els estudiants que acaben l'educació obligatòria a Barcelona, el risc de fracàs escolar d'un alumne a Ciutat Vella multiplica per vuit el d'un jove de Sarrià-Sant Gervasi. O el que és el mateix: mentre que un 35,5% dels alumnes de quart d'ESO del districte del centre de la ciutat suspelen les proves de competències bàsiques, a Sarrià el percentatge baixa fins al 4,5%. La mitjana en el con-

junt de la capital catalana és de l'11,5%.

La ciutat de Barcelona és, en termes generals, un municipi amb una acceptable oferta d'oportunitats educatives, però els recursos estan mal repartits. Com passa amb la desigual distribució de la riquesa, també des del punt de vista educatiu Barcelona és una ciutat amb un greu dèficit d'equitat, segons recull l'Informe d'Oportunitats Educatives, elaborat per l'Institut d'Infància i Adolescència de Barcelona i que va ser presentat aquest dimecres passat per part de l'ajuntament.

la tendència

LA PÚBLICA GUANYA TERRENY

A PUNT D'IGUALAR

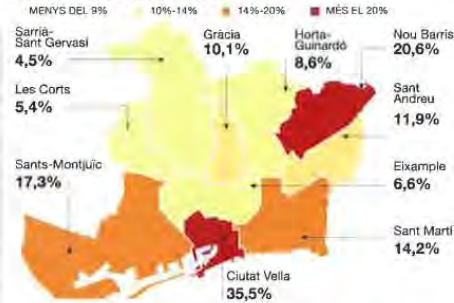
► A l'espera que les properes setmanes es coneguin les dades definitives de la preinscripció escolar, tot apunta que l'escola pública i la concertada podrien quedar empatades en nombre d'alumnes el curs vinent 2017-2018 a la ciutat de Barcelona. Seria la primera vegada que això passa a la ciutat. Hi ha districtes, com el de Sant Martí, on el 60% dels nens en edat escolar ja van a centres públics. A Sarrià-Sant Gervasi només són el 13,5%.

DES DE LA GUARDERIA / La mala distribució territorial i les condicions socioeconòmiques de les famílies que viuen a cada districte són les principals causants, segons l'informe, d'aquesta falta d'equitat. «Hi ha zones on es registra una escolarització més baixa dels nens d'entre zero i 2 anys, on es produeix més segregació escolar i la consegüent aparició de guetos i on es donen més mals resultats educatius», constata l'estudi, el primer d'aquestes característiques que es fa a la ciutat. Entre els desafavorits destaquen la ciutat de Ciutat Vella i el districte de Nou Barris, però «una mirada més detallada» també permetria detectar barris amb una realitat que «queda amagada rere les grans xifres del districte».

¿En quins aspectes es noten més les diferències entre rics i pobres?

INFORME D'OPORTUNITATS EDUCATIVES

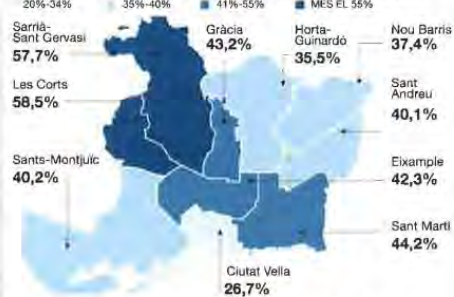
ALUMNES DE SECUNDÀRIA QUE NO SUPEREN LES COMPETÈNCIES BÀSIQUES

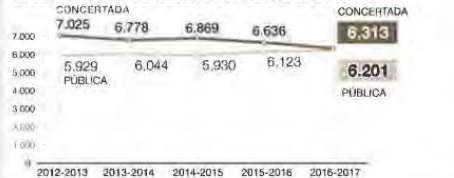
ALGUNES TIPUS D'ESTUDIANTS QUE REPETEIXEN 4t D'ESO

ESCOLARITZACIÓ DE NENS DE 0 A 2 ANYS EN EL CURS 2015-2016

EVOLUCIÓ DE LA DEMANDA DE PREINSCRIPCIÓ A P-3

Font: Institut d'Infància i Adolescència i Ajuntament de Barcelona. EL PERIÓDICO

Primer de tot, en l'ús que es fa de les guarderies o de la denominada educació de la primera infància. Encara que, des del 2006, el percentatge d'alumnes de jardins d'infància de la ciutat ha passat del 32,5% al 42,5%, Ciutat Vella és el districte, segons assenyalava l'informe, «amb la taxa d'escolarització de nens de zero a 2 anys més baixa (26,7%)». El principal argument que donen les famílies que opten per quedar-se amb el nen a casa és, en aquest cas, el del preu.

«També és considerablement inferior al percentatge del conjunt de la ciutat a Nou Barris (37,4%) i a Horta-Guinardó (35,5%). A l'altre extrem, a Sarrià-Sant Gervasi i a les Corts, al voltant del 58% dels nens són escolaritzats abans dels 3 anys», diu l'informe.

ASSIGNATURES PENDENTS / La tinent d'alcalde de Drets Socials del consistori, Laia Ortiz, ha admès que una de les assignatures pendents d'anàlisi serà la utilització i l'impacte que tenen les activitats de reforç escolar que es realitzen a les zones

L'ajuntament estudiarà per què els alumnes de zones amb més reforç escolar no tenen més bones notes

més desafavorides de la ciutat. Malgrat que els districtes que concentren el nombre més gran de centres educatius d'alta complexitat socioeconòmica són també els que disposen de més recursos de suport escolar, es dona la circumstància que aquests són també els que tenen més dificultats per superar les proves de competències bàsiques, segons recull l'estudi.

Entre les seves conclusions, l'informe reclama més inversió per reduir el nombre d'alumnes per aula als centres educatius més desafavorits, reforçar els equips docents d'aquestes escoles i els programes de reforç escolar. A més a més, amb l'objectiu de combatre la segregació, la regidora Ortiz s'ha mostrat partidària de reduir les dimensions de les zones educatives perquè la selecció de col·legi també sigui més igualitària. ■

CONTROVÈRSIA A L'AJUNTAMENT

Fernández Díaz demana prioritzar l'acollida de refugiats cristians

Colau li respon que primar credos vulnera els drets humans

EL PERIÓDICO BARCELONA

El president del grup del PP a l'Ajuntament de Barcelona, Alberto Fernández Díaz, es va reafirmar aquest dimecres en la seva petició que la capital

catalana prioritzï l'acollida de refugiats cristians que fugen dels seus països perquè són perseguits. Fernández Díaz ja va fer aquesta petició dimarts, un dia després dels atemptats a dues esglésies coptes a Egipte.

«Ser cristià afegeix un plus de vulnerabilitat i perillositat en països en guerra o on atempta l'integritat islàmica», va sostenir el dirigent popular en un comunicat, insistint així en

la seva proposta.

Ho va fer després que el govern d'Ada Colau li hagués retret el seu posicionament, amb crítiques també de l'alcalde, que va assegurar que la proposta és discriminatòria i vulnera els drets humans: «Confo que reflexioni i rectifiqui, perquè és molt greu», va assenyalar Colau a Twitter. Lluny de fer cas a l'alcalde, Fernández Díaz va assenyalar que el govern

► Alberto Fernández Díaz.

municipal parla de la vulneració de drets quan ha donat prioritat als que deixen el seu lloc d'origen per la seva orientació sexual, una cosa que «ningú pot interpretar com una vulneració de drets ni una discriminació als altres col·lectius».

El líder municipal del PP va argumentar també que «els països musulmans no acullen refugiats cristians i, de fet, tampoc musulmans, els seus propis germans de fe, que també han de buscar acollida a Europa», i va recordar que «al seu dia el Canadà ja es va apuntar a donar acollida a refugiats cristians». En aquesta ocasió va ser la tinent d'alcalde Laia Ortiz qui li va replicar, acusant-lo d'«atiar l'odi» i de voler tornar a l'«època de les croades». ■

SOCIETAT

P30

Terrassa regula l'activitat dels seus clubs cannàbics

El pla per regular aquests establiments en deixa el 50% fora d'ordenació

Dels tretze amb llicència, només sis estan a prou distància d'equipaments

No tindrà caràcter retroactiu i la norma s'aplicarà als nous

EL PUNT AVUI+

1,20€

Edició de Barcelona

DIJOUS • 13 d'abril del 2017. Any XLII. Núm. 14246 - AVUI / Any XXXIX, Núm. 13116 - EL PUNT

BARCELONA

P29

Hi ha vuit cops més suspensos a l'ESO a Ciutat Vella que a Sarrià

INFORME • Un estudi de l'Ajuntament de Barcelona posa xifres a la desigualtat educativa entre districtes de la ciutat

CENTRES • Vuit de cada deu escoles de la zona centre de la capital catalana estan tipificades com "de màxima complexitat"

Badalona

P28

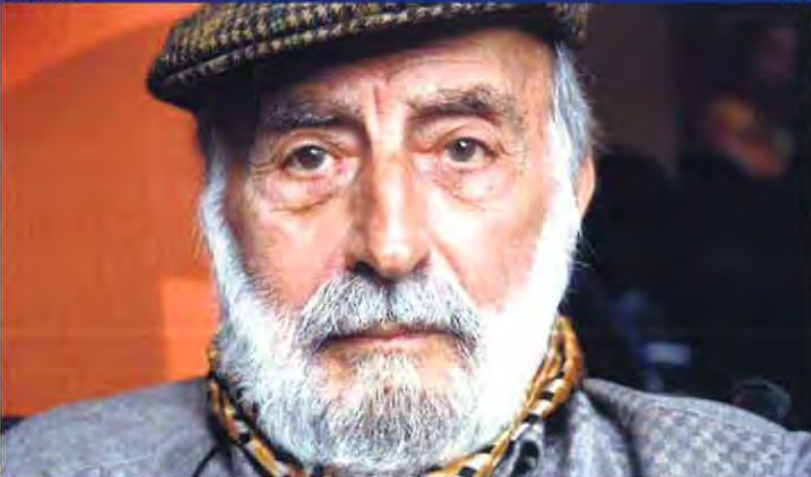
La processó del Silenci de Badalona ■ I.M.

30 anys recuperant una vella devoció

La processó del Silenci badalonina és la més antiga documentada a Catalunya

CULTURA

P41

Josep Palau i Fabre, en una imatge d'arxiu, hauria arribat als cent anys aquest 2017 ■ ARXIU

Un Any Palau i Fabre farcit

El prestigiós poeta i biògraf de Picasso hauria fet cent anys

Sortim

P31

Misteri del Sant Crist de l'Agonia ■ COL·L. MISTERIS D'OLESA

Olesa posa en escena la Ruta dels Misteris

FRANCIAC
Juga tant com vulguis des de 25 € al mes
Informació 972 47 10 28

diplomat legal 1023 149 1116

amb el suport de

L'APUNT

Recursos diferents a les escoles

Ferran Espada

també les ales d'àngel, l'únic element salvat d'una versió anterior del misteri construït durant els anys quaranta del segle XX i restaurat completament l'any 2013. Fotografies inèdites, vestuari dels diferents personatges de la processó com ara Judes, els estaferms, la Verònica, els escolans i una talla del segle XVIII són alguns dels elements que es van poder veure en l'exposició, que va ser el portic de la celebració de la processó aquest vespre.

Avançament beneficis
Aquest any la processó torna a avançar-se una hora respecte al seu horari habitual i començarà el seu recorregut pels carrers de Dalt la Vila a les nou del vespre. Els organitzadors valoren molt positivament el canvi d'horari, que es va aplicar per primer cop l'any passat i que els va reportar un increment de públic que xifren entre un 30 i un 40%.

La novetat més destacada d'aquest any és que els misteris sortiran de l'església de Santa Maria a les cinc de la tarda i es col·locaran al carrer del Temple, a l'exterior de l'església perquè tothom que ho vulgui els pugui veure. El servei d'ordre de la processó farà la custodia dels misteris i a la sortida hi haurà els estaferms de la Confraria de Sant Anastasi i els escolans del *Record i memòria*. D'aquesta manera, segons Agustí Subirats, es procura "que la gent pugui viure durant més temps l'ambient de la processó". L'altra novetat d'aquesta edició serà l'entrada solemne del Sant Sepulcre a l'església, a càrrec dels estaferms. Allà, es trobarà a l'altar major amb la Mare de Déu dels Dolors, i, després de la lectura d'uns textos, els dos misteris quedaran col·locats als dos costats de l'altar major.

Les celebracions d'aniversari no s'acaben aquest any. Un cop tancada la celebració dels trenta anys de la recuperació de la processó, els seus administradors començaran a pensar en l'any vinent, quan la processó del Silenci complirà 390 anys. ■

Plantejar el sistema educatiu com un tot homogeni on es pot aplicar la mateixa recepta en totes les escoles és una evident equivocació. Les escoles anomenades d'alta complexitat necessiten uns recursos que d'altres no requereixen. I és evident que aquestes escoles es concentren en determinats barris de les nostres ciutats. De la mateixa manera, als municipis petits la

problemàtica és una altra. Perquè la tipologia de l'escola la marca el tipus de societat en què està inserida. Però, al marge de calibrar els recursos, convindria també avaluar quin professorat i equip directiu té cada escola. Perquè qui pot ser un bon professor en segons quina dinàmica positiva, pot ser un desastre educatiu en determinades aules complexes.

El percentatge d'alumnes de 4t d'ESO que no superen les proves de competències bàsiques a Barcelona és de l'11,5% ■ E.M.

L'índex de suspesos a l'ESO a Ciutat Vella multiplica per vuit el que es dona a Sarrià

■ Un estudi municipal posa xifres a la desigualtat educativa entre districtes a Barcelona ■ El 81% d'escoles del centre, tipificades de "màxima complexitat"

F.E.
BARCELONA

Un estudi elaborat per l'Ajuntament de Barcelona conclou que la realitat acadèmica de la capital catalana està lluny de ser homogènia i presenta grans contrastos entre districtes. Una conclusió que si bé ja podia ser imaginable com a tesi genèrica, ara es concreta i s'exemplifica amb la lectura, i corresponent interpretació, de les diferents xifres de l'informe. Una d'elles és la de l'índex de suspesos a quart d'ESO els dos últims cursos, que al conjunt de la ciutat se situa de mitjana en un 11,5%. Però en el cas específic de Sarrià-Sant Gervasi, una zona que any rere any encapçala tots els rànquings locals de renda, aquest percentatge cau fins al 4,5%. A l'altre extrem hi ha el cas de Ciutat Vella —el sisè districte més ric de la ciutat—, on l'indicador s'enfila fins al

La frase

“Hi ha una sèrie de determinants socials que acaben condicionant l'èxit educatiu”
Laila Ortiz
TINENTA D'ALCALDE DE DRETS SOCIALS

La xifra

14.050

alumnes van demanar plaça en un centre públic d'FP. D'aquests, poc més de 8.430 van ser admesos

Més demanda que oferta a FP

Una de les conclusions que s'extreuen de l'informe municipal és que la demanda per estudiar en un centre públic supera l'oferta de places existent. Una circumstància que es dona en les diferents escoles que conformen el sistema educatiu, també a la Formació Professional (FP), una branca que no hi ha expert que no asseguri que cal no només reforçar sinó també potenciar. Doncs bé, l'estudi explica que el curs passat més de 14.050 alumnes van fer la preinscripció per cursar

FP en un centre públic barceloní, però només el 60% van acabar tenint plaça. Aquest índex de cobertura és, si fa no fa, el mateix que es dona en el cas de les escoles bressol. Tornant a l'FP, aquesta manca de places se suma al fet que en dos districtes, Gràcia i Sant Andreu, tota l'oferta lectiva és privada o concertada. Sobre què representa això, un exemple: el cost d'un estudi de cuina, que en un centre públic és de 1.000 euros, és de 3.000 en un de concertat i de 6.000 en un de privat.

35,5%. És a dir, vuit cops més. El mateix passa amb les dades d'escolarització de 0 a 2 anys. En aquest cas, els dos pols oposats els marquen les Corts, amb un percentatge del 58,5%, i de nou Ciutat Vella, amb un 26,7%. El valor de referència de mitjana de l'úrbis és del 42,5%. Posats a observar diferències, una altra. A Nou Barris i el centre de la capital, el volum de matriculats estrangers a les escoles bressol públiques supera el 30%. A Sarrià, és de l'1,7%.

Aquesta desigualtat global, però, arriba als seus màxims quan s'observa la distribució territorial dels centres de màxima complexitat, aquells que estan en entorns desfavorits. Doncs bé, a Ciutat Vella el 81% dels centres públics de primària i tots els de secundària reben aquesta qualificació. En canvi a Sarrià, les Corts, l'Eixample o Gràcia, no en tenen cap. ■

BARCELONA Estafa 98.000 euros a l'àvia que cuidava

Els Mossos d'Esquadra han detingut la cuidadora d'una dona de 81 anys malalta d'Alzheimer per haver-li estafat 98.430 euros a Barcelona. La investigació va començar quan els familiars van denunciar que havien detectat una desviació d'una gran quantitat de diners de la víctima i van assenyalar que la presumpta autora era la cuidadora, una dona de 29 anys de nacionalitat argentina. Segons fonts policials, la treballadora va aprofitar que s'havia guanyat la confiança de la víctima per encarregar-se de diverses tasques rutinàries i aconseguir l'accés a la seva llibreta i a les targetes bancàries. A partir del 2015 va començar a retirar diners que posteriorment acabaria traspasant al seu propi compte bancari i fins aquest any es va traspasar un total de 98.430 euros. Després de passar a disposició judicial, la presumpta estafadora va ser posada en llibertat amb càrrecs. ■ REDACCIÓ

BADALONA Confisquen milers de pollets per decorar mones

La Guàrdia Civil ha intervingut 15.000 pollets decoratius de mones de Pasqua procedents del contraban i que podien comportar un risc per als nens per la seva mala qualitat. Segons van informar ahir fonts del cos policial en un comunicat, efectius de la patrulla fiscal de Premià de Mar van realitzar tres inspeccions en locals de Badalona que comercialitzaven aquest tipus de joguines i van localitzar partides sense les garanties de seguretat per als menors. Els productes van ser retirats del mercat i s'ha aixecat un acta per infracció de contraban per l'entrada il·legal d'aquesta mercaderia procedent de la Xina, ja que el gènere no disposava de la documentació que acredités la seva procedència legal. La Guàrdia Civil ha denunciat tres ciutadans xinesos, veïns de Badalona, responsables de la mercaderia retirada. L'operació ha estat posada en coneixement de la Duana de Barcelona i de l'Agència Catalana de Consum. ■ REDACCIÓ

CATALANA

David J. FERNÁNDEZ.- Barcelona

El Ayuntamiento presentó ayer un informe que, bajo el título «Oportunidades educativas en Barcelona 2016: la educación de la infancia y la adolescencia en la ciudad», desgana la situación educativa de los jóvenes barceloneses en función de su barrio de residencia. El informe revela que, pese a la relativa mejora en los resultados académicos, la segregación en determinados centros educativos, tanto públicos como privados, se mantiene.

El informe, el primero que recoge las estadísticas y radiografía los servicios educativos de la ciudad, aportando datos por distritos, lo ha elaborado el Instituto Infancia y Adolescencia de Barcelona, muestra cómo el alumnado socialmente desfavorecido no se distribuye de manera equilibrada en el conjunto de la red escolar barcelonesa, ni siquiera en la de los distritos, sino que se concentra en unas escuelas e institutos determinados. Así, el estudio explica datos como que el 35,5% de los alumnos de Ciutat Vella no superan las pruebas de nivel de 4º de ESO, mientras que en les Cortes esta cifra es sólo del 4,5%. La diferencia se reduce un poco en las pruebas de 6º, de manera que el alumnado que no las supera en Ciutat Vella es el 22% por el 5,4% de las Cortes. No obstante, la media de la ciudad se sitúa por encima de la de Cataluña. También hay una gran diferencia con respecto a los alumnos con mayores dificultades, que se concentran en centros públicos de Ciutat Vella. El distrito reúne el 82% de los centros de primaria y secundaria cualificados de máxima complejidad, mientras que en Sarrià - Sant Gervasi, las Cortes, el Eixample y Gràcia no hay ninguno.

PÚBLICOS Y PRIVADOS

El informe identifica más diferencias notables en cuanto al reparto de los niños entre centros públicos y privados. Por ejemplo, en

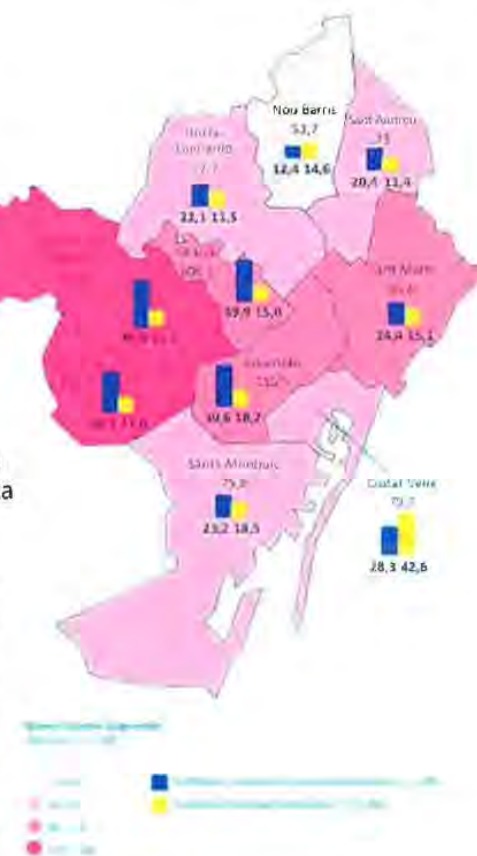
El fracaso escolar se enseña con los barrios más pobres de Barcelona

Un informe encargado por el Ayuntamiento analiza la situación educativa de los jóvenes en función de su barrio y alerta de los peligros de la segregación

San Martí el 60% de los alumnos en la pública, mientras que en Sarrià-Sant Gervasi el porcentaje baja hasta el 13,5%. Sin embargo, los datos de matrícula en P3 muestran una tendencia al equilibrio, ya que en las solicitudes para el próximo curso prácticamente se igualaron (6.301 a las concertadas y 6.201 a las públi-

cas). Las ayudas de comedor son otro de los elementos en que el estudio se fija para constatar las desigualdades y recoge como Nou Barris el 26,6% de los alumnos reciben la ayuda, por un mínimo 2,9% que lo hace en Sarrià - Sant Gervasi. La teniente de alcaldía de Derechos Sociales, Laia Ortiz, señaló que los centros de más complejidad se concentran en los barrios donde hay más complejidad es lógico, pero ante «la segregación, que toda la complejidad se concentre en un centro», deben tomarse medidas y aportar recursos. Para combatir la segregación, Laia Ortiz, se manifestó partidaria de reducir las dimensiones de las zonas educativas y desincentivar la selección de centros educativos, tanto públicos como privados. El informe apuesta por implementar una estrategia con actuaciones orientadas a evitar la concentración de un determinado perfil de alumnado en centros concretos, y por otra, combatir la cronificación y estigmatización de algunos centros. También demanda un incremento de la inversión en los centros con más complejidad para poder reducir ratios, reforzar el equipo docente o incrementar el apoyo escolar a los alumnos.

Para Laia Ortiz, «el informe muestra una evolución positiva de los datos globales de la ciudad, y también evidencia que hay unos determinantes sociales de cada niño que acaban condicionando

el éxito educativo de la ciudad». Por su parte, la directora del Instituto Infancia y Adolescencia, que ha elaborado el estudio, María Truño, ha puesto énfasis en que «en Barcelona los niños crecen en entornos muy diferentes, y la educación debería ayudara corregir estas desigualdades» para lo que hay que «incrementar las oportunidades educativas priorizando la inversión en los entornos con más necesidades». El informe confirma que Barcelona mejora los resultados educativos en la

última década, y que resultados educativos globales de la ciudad son buenos tanto en cuanto a pruebas de evaluación en Primaria y Secundaria, porcentaje de abandono escolar o titulaciones postobligatorias.

Ortiz añadió que del informe «se derivan dos conclusiones: que las políticas que hagan avanzar en la equidad desde las diferentes vertientes tendrán un efecto directo sobre la educación, y que la educación tiene también un papel de revertir la iniquidad».

PANORAMA

EL PP DENUNCIA QUE EL DÉFICIT DEL BICING PODRÍA SUBIR UN 10%

► El portavoz adjunto del PP municipal, Javier Mulleras, aseguró que la alcaldesa Ada Colau puede aumentar el déficit del Bicing en un 10%, con el nuevo contrato. Mulleras estima que el déficit del Bicing podría superar los 13,6 millones de euros por que hará que el ayuntamiento asuma el coste del vandalismo y los robos del 15% de las bicicletas, estimado en 1,3 millones de euros anuales.

DESARTICULAN UNA BANDA QUE ROBABA COCHES

► Agentes de la Policía Nacional y de los Mossos d'Esquadra han desarticulado un grupo criminal organizado que robaba vehículos de alta gama que alquilaba con documentación falsa y para después revenderlos en Libia y Argelia.

CIERRA UNA GUARDERÍA POR DESAHUCIO CON 60 NIÑOS

► La guardería privada Sant Agustí de Barcelona ha comunicado a las familias de los 50 niños de 0 a 3 años matriculados en el centro que el próximo martes, 18 de abril, cesa su actividad porque el juez ha ordenado el desahucio del local portavoz de la asociación de padres y madres, Carol Rodríguez, el anuncio ha cogido por sorpresa a las familias, alguna de las cuales había matriculado a su hijo hace menos de un mes.

Portada impresa

Hemeroteca

Secciones

Ediciones

Multimedia

Servici

Miércoles, 19 Abril 2017. Actualizado a las 12:19h

LA RAZÓN.es

OPINIÓN
Alfonso Uss
Evitar el
disgusto

OPINIÓN ESPAÑA INTERNACIONAL ECONOMÍA SOCIEDAD TECNOLOGÍA A TU SALUD RELIGIÓN DI

SE HABLA DE

Elecciones en Estados Unidos Estados Unidos Famosos Champions League
Violencia de género Series

CATALUÑA

Inicio > Ediciones > Cataluña

El fracaso escolar se ensaña con los barrios más pobres de Barcelona

- Un informe encargado por el Ayuntamiento analiza la situación educativa de los jóvenes en función de su barrio y alerta de los peligros de la segregación.

Compartir 132

Twitter

G+1 0

Pinit

13 de abril de 2017. 09:20h

David J. Fernández. Barcelona.

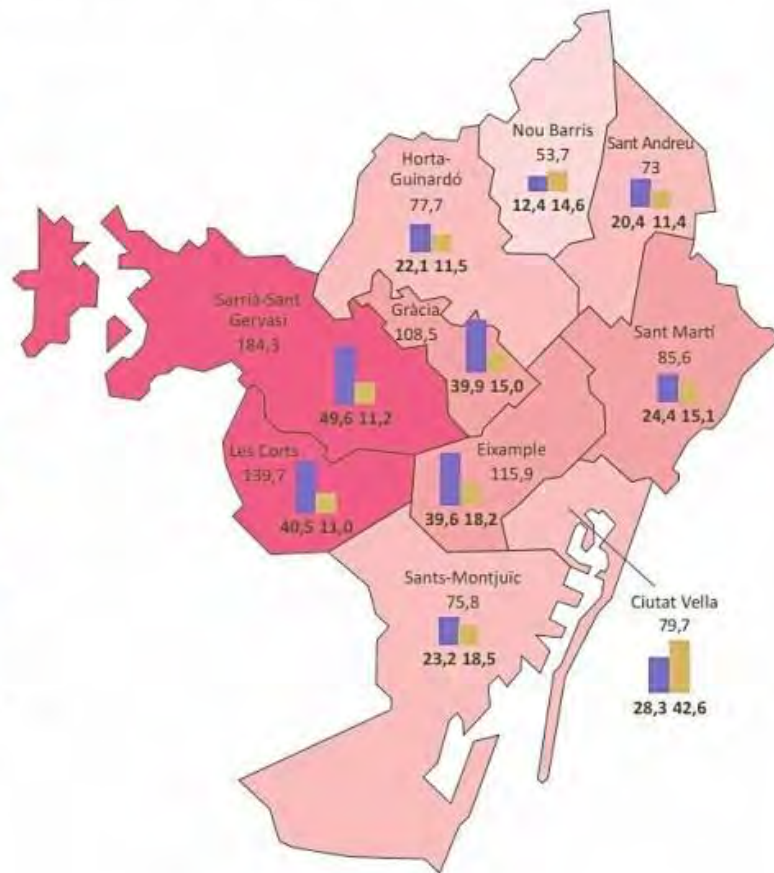
CASTILLA Y LEÓN

La Universidad de Salamanca implica a la Biblioteca Nacional en su aniversario

EDUCACIÓN

El destierro de la Literatura (y otras disfunciones de quitar la Lomce)

Renda Familiar Disponible (Barcelona = 100)

- 53 - 60
- 60 - 80
- 80 - 120
- 120 - 185
- % Població amb estudis superiors (Barcelona = 29,4%)
- % Població estrangera (Barcelona = 16,4%)

El 35% de los alumnos de ciutat vella no supera la eso, en les corts, solo el 4,5%.

El Ayuntamiento presentó ayer un informe que, bajo el título «Oportunidades educativas en Barcelona 2016: la educación de la infancia y la adolescencia en la ciudad», desgrana la situación educativa de los jóvenes barceloneses en función de su barrio de residencia. El informe revela que, pese a la relativa mejora en los resultados académicos, la segregación en determinados centros educativos, tanto públicos como privados, se mantiene.

El informe, el primero que recoge las estadísticas y radiografía los servicios educativos de la ciudad, aportando datos por distritos, lo ha elaborado el Instituto Infancia y Adolescencia de Barcelona, muestra cómo el alumnado socialmente desfavorecido no se distribuye de manera equilibrada en el conjunto de la red escolar barcelonesa, ni siquiera en la de los distritos, sino que se concentra en unas escuelas e institutos determinados. Así, el estudio explica datos como como que el 35,5% de los alumnos de Ciutat Vella no superan las pruebas de nivel de 4º de ESO, mientras que en les Corts esta cifra es sólo del 4,5%. La diferencia se reduce un poco en las pruebas de 6º, de manera que el alumnado que no las supera en Ciutat Vella es el 22% por el 5,4% de las Corts. No obstante, la media de la ciudad se sitúa por encima de la de Cataluña. También hay una gran diferencia con respecto a los alumnos con mayores dificultades, que se concentran en centros públicos de Ciutat Vella. El distrito reúne el 82% de los centros de primaria y secundaria cualificados de máxima complejidad, mientras que en Sarrià - Sant Gervasi, las Corts, el Eixample y Gràcia no hay ninguno.

Públicos y privados

El informe identifica más diferencias notables en cuanto al reparto de los niños entre centros públicos y privados. Por ejemplo, en San Martí el 60% de los alumnos en la pública, mientras que en Sarrià-Sant Gervasi el porcentaje baja hasta el 13,5%. Sin embargo, los datos de matrícula en P3 muestran una tendencia al equilibrio, ya que en las solicitudes para el próximo curso prácticamente se igualaron (6.301 a las concertadas y 6.201 a las públicas). Las ayudas de comedor son otro de los elementos en que el estudio se fija para constatar las desigualdades y recoge como Nou Barris el 26,6% de los alumnos reciben la ayuda, por un mínimo 2,9% que lo hace en Sarrià - Sant Gervasi.

La teniente de alcaldía de Derechos Sociales, Laia Ortiz, señaló que los centros de más complejidad se concentren en los barrios donde hay más complejidad es lógico, pero ante «la segregación, que toda la complejidad se concentre en un centro», deben tomarse medidas y aportar recursos. Para combatir la segregación, Laia Ortiz, se manifestó partidaria de reducir las dimensiones de las zonas educativas y desincentivar la selección de centros educativos, tanto

públicos como privados. El informe apuesta por implementar una estrategia con actuaciones orientadas a evitar la concentración de un determinado perfil de alumnado en centros concretos, y por otra, combatir la cronificación y estigmatización de algunos centros. También demanda un incremento de la inversión en los centros con más complejidad para poder reducir ratios, reforzar el equipo docente o incrementar el apoyo escolar a los alumnos.

Para Laia Ortiz, «el informe muestra una evolución positiva de los datos globales de la ciudad, y también evidencia que hay unos determinantes sociales de cada niño que acaban condicionando el éxito educativo de la ciudad». Por su parte, la directora del Instituto Infancia y Adolescencia, que ha elaborado el estudio, Maria Truñó, ha puesto énfasis en que «en Barcelona los niños crecen en entornos muy diferentes, y la educación debería ayudar a corregir estas desigualdades» para lo que hay que «incrementar las oportunidades educativas priorizando la inversión en los entornos con más necesidades». El informe confirma que Barcelona mejora los resultados educativos en la última década, y que resultados educativos globales de la ciudad son buenos tanto en cuanto a pruebas de evaluación en Primaria y Secundaria, porcentaje de abandono escolar o titulaciones postobligatorias.

Ortiz añadió que del informe «se derivan dos conclusiones: que las políticas que hagan avanzar en la equidad desde las diferentes vertientes tendrán un efecto directo sobre la educación, y que la educación tiene también un papel de revertir la iniquidad».

Els alumnes de districtes més desfavorits tenen vuit vegades més risc de fracàs que els de renda alta

L'èxit escolar va per barris

CARINA FARRERAS
Barcelona

L'educació no reverteix la desigualtat social a Barcelona. De la mateixa manera que els nens nascuts en famílies desfavorides presenten una salut més precària en comparació amb la resta, també corren el risc de rebre una educació més fràgil que no els garanteix la igualtat d'oportunitats laborals i vitals. Davant d'aquesta evidència, els experts en educació proposen una sèrie de mesures enfocades a garantir l'equitat de l'educació: més guarderies públiques –importantes per ajudar a contrarestar el dèficit cultural de l'entorn–, més orientació professional en acabar l'educació obligatòria –per evitar els abandonaments–, més oferta de cicles formatius públics –ja que el preu els exclou dels privats–, més escoles de segona oportunitat –per concloure l'etapa obligatòria–, menys concentració d'alumnes immigrants o amb necessitats especials en determinats centres, més extraescolars a preu públic...

Aquests passos cap a l'equitat no són innovadors però es fan evidents després de conèixer l'informe *Oportunitats educatives a Barcelona 2016* que l'Institut Infància i Adolència ha publicat aquesta setmana i que posa negre sobre blanc el fet que la situació de desigualtat social en una ciutat tan estratificada com Barcelona condiona l'èxit educatiu dels nens. I no per previsible les dades són menys importants. En comparació amb els barris de més renda de la ciutat, els estudiants nascuts en un districte desfavorit, dins d'una família sense estudis superiors i amb una renda inferior a la mitjana, tenen vuit vegades més risc de fracàs escolar, taxes d'abandonament més altes i menys oportunitat de continuar després de l'ESO.

Els indicadors de risc de vulnerabilitat social més elevats es troben a Ciutat Vella i Nou Barris. A l'altre extrem se situen els districtes de l'Eixample, les Corts, Sarrià-Sant Gervasi i Gràcia. Els quatre districtes restants –Sants-Montjuïc, Horta-Guinardó, Sant Andreu i Sant Martí– ocupen posicions intermèdies, si bé coexisteixen famílies de diversitat socioeconòmica.

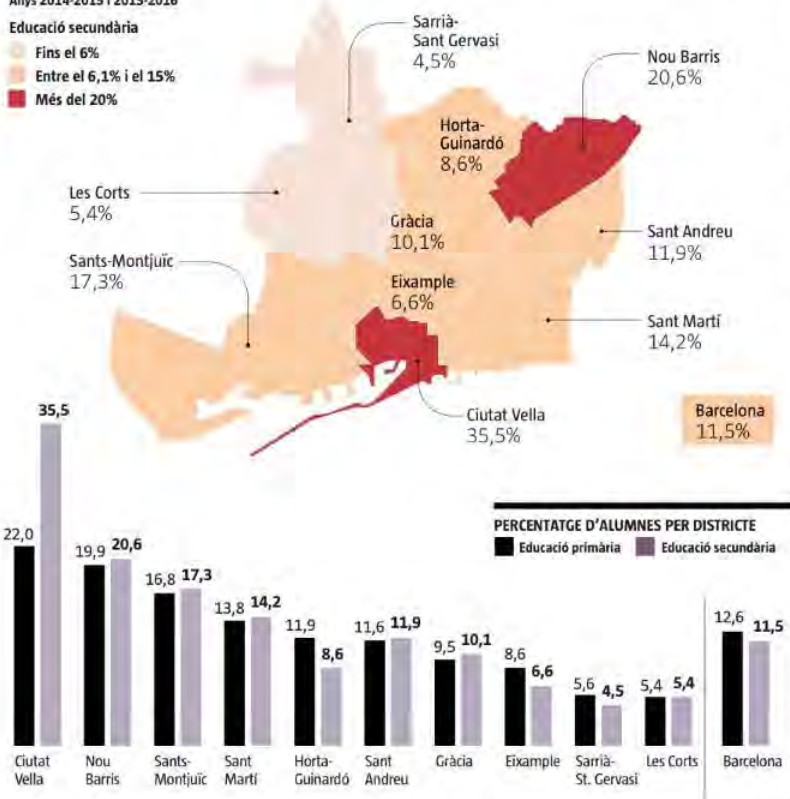
"Només hi ha places públiques de guarderia per a la meitat dels demandants", assenyala Ismael Palacín, director de la Fundació Jaume

Percentatge d'alumnes d'educació primària i secundària que no supera les proves de competències bàsiques

Anys 2014-2015 i 2015-2016

Educació secundària

- Fins el 6%
- Entre el 6,1% i el 15%
- Més del 20%

FONT: "Oportunitats educatives a Barcelona 2016: l'evolució de la infància i l'adolescència a la ciutat"

Anna Monell / LA VANGUARDIA

Falta oferta de FP

■ L'estudi evidencia la falta de centres que ofereixen cicles formatius a preus públics, cosa que exclou les famílies sense recursos a matricular els seus fills en centres de formació professional. "Per entrar a batxillerat n'hi ha prou amb un 5 de nota, però per a FP, com que no hi ha prou oferta, es posa

nota de tall", explica Aina Tarabini, professora de Sociologia de la UAB. I l'alumnat que vol fer cuina, acaba fent electricitat. "Això, juntament amb la falta d'una bona orientació professional en l'educació obligatòria, explica l'alt abandonament en cicles formatius", indica Tarabini. "La crisi ha reduït la xifra d'aban-

donament escolar, ja que els adolescents no troben ocupacions precàries en la construcció, però això no vol dir que estudiïn". Repeteixen, no van a classe i tenen baixa vinculació amb el seu procés educatiu. I no sempre troben la comprensió del docent. "Encara pesa això que 'qui no val, a FP'", diu Boris Mir.

donament escolar, ja que els adolescents no troben ocupacions precàries en la construcció, però això no vol dir que estudiïn". Repeteixen, no van a classe i tenen baixa vinculació amb el seu procés educatiu. I no sempre troben la comprensió del docent. "Encara pesa això que 'qui no val, a FP'", diu Boris Mir.

Per garantir l'equitat, els experts demanen més guarderies, més orientació i menys segregació

parat per la llei d'Educació", afirma. En alguns barris, com Ciutat Vella, la totalitat d'instituts estan catalogats d'alta complexitat, mentre que tres districtes no en tenen ni un de sol. "Alguns d'aquests centres han renunciat a rebre els ajuts que el Govern els dona –com ràtios baixes– per evitar l'estigmatització", assenyala Manel Pulido, coordinador de CC.OO. La solució passa, en la seva opinió, per millorar la política de recursos humans i econòmics, i donar suport a les campanyes de dignificació dels centres per evitar la segregació en la matriculació. També creu que la igualtat s'aconsegueix fora de les aules, ajudant les famílies amb necessitats i subvencionant les extraescolars.

L'estudi insta l'Ajuntament a enfocar-se amb urgència en la població infantil més vulnerable (nois, estrangers, de rendes baixes) en alguns centres determinats i als districtes més desfavorits. Per a Boris Mir, director del programa Escola Nova 21, l'aposta moderna i més justa seria personalitzar l'aprenentatge. "No es pot separar el nen dels seus condicionants familiars i socials. Tot i això, no existeix una política d'informació compartida entre el metge, els serveis socials i les escoles que expliqui la globalitat del nen. Si una família està en crisi, el nen també ho està i no aprèn igual". Per a això es requereix, més que classes de repàs –inefícaces, segons l'estudi–, una atenció personalitzada. ●

Publicat el 06/05/2017 a les 11:52 h. Redacció

Primera enquesta als nois i a les noies sobre el seu benestar

Amb l'objectiu de donar veu als nois de 10 a 12 anys i d'obtenir dades inèdites i rellevants que permetin formular propostes de política local per millorar el benestar de la infància a la ciutat, s'ha posat en marxa el projecte "Benestar subjectiu de la infància a Barcelona. Parlen els nois i noies: satisfaccions, percepcions i expectatives". La primera fase ha consistit en una enquesta realitzada a 3.970 alumnes de 52 escoles. A la tardor se'n contrastaran els resultats amb els nois i es recolliran les propostes que plategin per millorar el benestar de la infància i l'adolescència.

El projecte reconeix, per primera vegada, els infants i adolescents com a ciutadans de ple dret amb punts de vista propis. La tinenta d'alcaldia de Drets Socials, Laia Ortiz, ha assegurat en aquest sentit: "Necessitem comptar amb la participació directa dels nois i les noies per fer les millors polítiques públiques d'infància." L'enquesta els interroga sobre qüestions bàsiques de la seva vida, com la família, les amistats, l'escola o el barri on viuen per conèixer-ne de primera mà les opinions, percepcions i expectatives en relació amb el seu benestar.

Ortiz ha afegit que els infants són un bon indicador de la qualitat de vida en una ciutat: "Si ells són feliços i tenen les mateixes oportunitats de gaudir de l'espai públic, de créixer, de formar-se o desenvolupar-se en plenitud, és que estem construint una ciutat de drets i de benestar, saludable, amable, acollidora per a tothom."

Aquest projecte suposa un gir important en la forma de recollir dades sobre la infància i l'adolescència, ja que fins ara la informació s'extreia d'enquestes a les famílies i no es consultava

directament els nois. Tampoc no s'havien fet mai abans un debat sobre els resultats amb els participants ni una interpretació conjunta.

A més, les dades obtingudes seran homologables internacionalment, ja que per elaborar el qüestionari s'ha partit de l'enquesta internacional Children's Worlds, cosa que permetrà comparar els resultats amb els de més de trenta països.

El projecte de recerca està liderat per l'Institut Infància i Adolescència, un consorci públic adscrit a l'Ajuntament que acompanya els ens locals en el seu paper de garants dels drets dels infants i els adolescents. També hi col·laboren el Consorci d'Educació de Barcelona, representants de la direcció de centres de primària i de l'Institut de Recerca sobre Qualitat de Vida, de la Universitat de Girona.

Més informació

> [Nota de premsa](#)

Este dimarts s'obri el termini de presentació de sol·licituds per als viatges de l'Imerso 2017-2018

Els Rolling Stones actuaran a Barcelona el 27 de setembre

Cels poc nuvolosos i temperatures sense canvis a la Comunitat Valenciana excepte a Castelló, on baixaran

EUROPA PRESS

Barcelona preguntarà als joves de 10 a 12 anys pel seu benestar a la ciutat

L'Ajuntament de Barcelona ha impulsat un nou projecte amb el qual pretén donar veu als joves de 10 a 12 anys de la ciutat per obtenir dades inèdites i rellevants que desemboquin en polítiques locals de millora del seu benestar.

ÚLTIMES NOTÍCIES

08:41 Manuel Valls serà candidat a l'Assemblea francesa pel partit d'Emmanuel Macron

Sense anuncis

Favorit

BARCELONA, 6 (EUROPA PRESS)

L'Ajuntament de Barcelona ha impulsat un nou projecte amb el qual pretén donar veu als joves de 10 a 12 anys de la ciutat per obtenir dades inèdites i rellevants que desemboquin en polítiques locals de millora del seu benestar.

Notícies del dia

Cada matí rebreu les notícies del dia a la vostra bústia de correu

Subscriure'm

La iniciativa, batejada com a 'Benestar subjectiu de la infància a Barcelona. Parlen els nois i noies: satisfaccions, percepcions i expectatives', és un projecte d'investigació a nivell municipal liderat per l'Institut d'Infància i Adolescència de Barcelona, ha informat el consistori aquest dissabte en un comunicat.

Consisteix en dues fases: la primera és una enquesta a 3.970 joves de 52 escoles escollides de forma aleatòria i representativa, i la segona, que s'iniciarà a la tardor, consistirà a interpretar els resultats conjuntament amb els nens.

Les dades recollides seran inèdites i subjectives lloc que és la primera vegada que es desenvolupa una iniciativa similar sobre el benestar subjectiu a la ciutat i, a més, serà informació homologable a nivell internacional ja que s'ha realitzat a partir d'una enquesta internacional Children's World.

El projecte compta amb el suport del Consorci d'Educació de Barcelona, de representants dels centres de primària i de l'Institut d'Investigació sobre la Qualitat de Vida de la Universitat de Girona (UdG).

08:00 Les portades del dimarts 9 de maig de 2017

05:01 Guia del viatger interestel·lar

05:00 Elogi de la follia

02:00 El Barça és política, i què

02:00 Doctor Prats, un grup virtual que triomfa a la vida real

22:39 Parelles impossibles pugen a l'escenari de l'Apolo per a celebrar el retorn d'iCat FM

22:00 La campanya de les primàries del PSOE comença avui amb dos candidats més igualats que no es preveia

DIUMENGE 14
DE MAIG DEL 2017
AVINYÓ

VilaWeb

Política de rendes: on queda la infància?

No hem arribat a desenvolupar una política d'infància que doni amplis suports públics, entre d'altres amb una política de rendes que ponderi adequadament el fet de tenir menors d'edat a càrrec.

- Els infants més vulnerables s'han empobrit 4,5 vegades més que la resta
- Les entitats defensen la viabilitat d'una ajuda de 2.500 euros anuals per nen
- Els fills dels altres o els infants de tothom? Desigualtats i pobresa

Maria Truñó

[Segueix @mariatrua1](#)

12.05.2017 - 07:23

[Tuit](#)

[Comparteix](#)

Presentació del llibre 'Escola, famílies i comunitat', amb els autors Jordi Collet i Antoni Tort

Els infants tutelats estan majoritàriament en centres. Foto: Andrea Schunert (flickr)

Fa temps que ho sabem i se'n parla: les desigualtats socials creixen i ho fan especialment en l'etapa vital estratègica de la infància. Al voltant de 3 de cada 10 infants i adolescents viuen situacions de pobresa o exclusió social i això és una vulneració del seu dret a un nivell de vida adequat, un dret humà reconegut en la Convenció sobre els Drets de l'Infant, que hipoteca el seu present i el seu futur. Aquesta situació, que ens situa a la cua d'Europa en benestar infantil, ja fa anys que s'arrossega amb unes xifres que no milloren significativament i que són molt similars a Espanya, a Catalunya i a Barcelona.

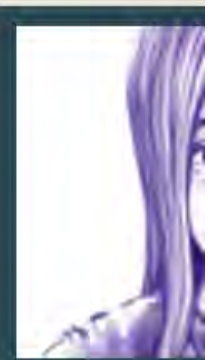
No només sabem que les desigualtats creixen, també fa massa temps que tenim evidències sobre l'impacte dels factors socials en la salut i en les trajectòries educatives dels infants i adolescents. Però no només això, sinó que cada vegada tenim més dades sobre l'estreta correlació entre la inversió en protecció social de la infància i la reducció de les taxes de pobresa entre els ciutadans més petits i com aquesta ha estat una clau en aquells països que han protegit la seva infància dels estralls de la crisi. Sabem que aquí tenim l'ascensor social espatllat i que a qui li toqui néixer en una família amb pocs ingressos i poca formació, és altament probable que deixi en herència als seus futurs fills o filles un entorn empobrit i un horitzó de poques oportunitats. Com corrobora el recent informe de l'Institut Infància i Adolescència, encara no estem aconseguint compensar les desigualtats socials de partida mitjançant una educació orientada a l'equitat.

Hi ha un dèficit històric en protecció social de la infància

També sabem que les principals causes de fons de la pobresa que afecta a la infància i l'adolescència són tres: la precarietat laboral dels seus pares i mares, l'excessiu cost de l'habitatge (amb especial incidència a la ciutat de Barcelona on més del 40% de les famílies amb infants gasten més en habitatge del que les Nacions Unides consideren assequible), així com el dèficit històric de despesa pública per infant i de polítiques de protecció social a les seves famílies: mentre la UE-28 hi dedica el 2,4% del seu PIB, Espanya només un 1,3% i Catalunya 0,8%.

Malgrat totes les evidències de l'alt retorn social de la inversió en la infància com a intervenció primerenca, aquesta segueix sent baixa en comparació a l'entorn europeu i, per si no fos prou, és poc eficaç i no aconsegueix reduir significativament les taxes de pobresa en la població de 0-17, cosa que aquí sí s'assoleix amb el col·lectiu de gent gran (a través de les pensions) i en altres països on la quantia i la cobertura d'aquestes prestacions és molt més generosa i potent. De fet, en 21 dels 28 països europeus existeixen prestacions universals per infant a càrrec.

Però aquí, al sud d'Europa, en l'imaginari col·lectiu segueix dominant la idea que els infants i adolescents són cosa de cada casa i que les famílies fan, privadament i bonament, el que poden per criar els seus fills i filles. És cert que les famílies són les primeres responsables de cuidar els infants, però les administracions tenen l'obligació de donar-los suport quan està en entredit el seu dret a un nivell de vida adequat (art.27 de la Convenció). És a dir: quan els ingressos no els arriben, les

"Som iguals
diferents?"
a la 'Revisió'

"Els espais
diuen a les
sou els pro
de l'educa
vostres fi

Els articles m
teu correu

famílies necessiten suports econòmics per poder fer el seu paper de famílies i cuidar els infants i adolescents.

Fer front a les pobreses en la infància amb estratègies que funcionin i que transformin les condicions materials i relacionals és, òbviament, complex i demana múltiples actuacions de política pública. Però el cert és que no hem arribat a desenvolupar una política d'infància que doni amplis suports públics, entre d'altres amb una política de rendes que ponderi adequadament el fet de tenir menors d'edat a càrrec, i que assegurí recursos suficients perquè els nens i nenes puguin créixer i viure de manera saludable i digna.

Les ciutats tenen un paper en la garantia de rendes?

Davant de l'escenari d'unes administracions superiors (tant la Seguretat Social com la Generalitat) que no fan bé la feina que els tocava en la política de rendes per fer front a les desigualtats i l'empobriment de la infància, poden fer alguna cosa les ciutats? D'entrada i competencialment parlant es podria respondre que no, però, per sort, Barcelona s'entossudeix amb mesures que, siguin o no de la seva competència, sí que són de la seva incumbència. Aquestes actuacions han d'anar més enllà dels reptes de seguir treballant perquè els serveis educatius, de salut i socials siguin efectivament assequibles, de qualitat i orientats a l'equitat i a millorar la vida dels infants i adolescents de la ciutat. Es tracta també que les polítiques d'habitatge, d'ocupació, de mobilitat i, també, les polítiques de rendes i ajuts es pensin en clau d'infància.

Durant els llargs treballs de la comissió al Parlament de Catalunya sobre la ILP per la Renda Garantida de Ciutadania es va fer palès un consens: que la implementació progressiva d'aquesta esperada renda comencés prioritzant les famílies amb menors d'edat a càrrec. I així ho han reclamat repetidament, en diverses versions de prestacions econòmiques i des de fa anys des del Síndic de Greuges fins a moltes entitats socials a Espanya i Catalunya (UNICEF, Taula del Tercer Sector Social, PINCAT, FEDAIA...), algunes en el marc de campanyes europees per fer realitat la recomanació de la Comissió Europea invertir en infància: trencar el cicle de desigualtats. Aquesta demanda també arriba a la ciutat de Barcelona de la mà de les entitats i del Consell Municipal de Benestar Social que planteja com a una mesura estrella, en el marc de les conclusions d'una comissió sobre l'impacte de la crisi en la infància: "establir una renda municipal de suficiència per als infants fins als 17 anys en situació de vulnerabilitat socioeconòmica on el titular és el ciutadà menor d'edat."

En aquest escenari, finalment, la primera versió d'aquesta ajuda de 100 euros mensuals per infant en situació de pobresa econòmica va veure la llum el 2015 amb el nom de *Fons d'ajuts 0-16*. L'estiu del mateix any ja s'amplià el Fons que, des de llavors, ha anat madurant i millorant significativament l'orientació, l'abast i la seva implementació i, actualment, inclou dues millores que no són menors: es tracta d'una convocatòria oberta a tothom qui compleixi els criteris de vulnerabilitat econòmica i els ajuts no estan condicionats a la disponibilitat de pressupost. Amb aquests canvis s'estima que arribarà a més de 20.000 ciutadans dels 0 als 16 anys d'entorns empobrits, el doble de fa dos anys.

Correu electrònic

Nom

Cognoms

Ciutat

Inscriu-te

C

F

Des

Rest

TA

La renda 0-16 i la importància de les polítiques del mentrestant

Com totes les ciutats, Barcelona topa amb la realitat d'una caixa d'eines limitada per transformar estructures que empobreixen i per revertir problemàtiques quotidianes d'exclusió fabricades lluny de la política local. La bona notícia és que la ciutat es planteja actuacions no només per mitigar-ne els efectes, sinó també (i forçant el guió) per activar una política del mentrestant. I ho fa tenint en compte, en primer lloc, la infància o, dit en termes jurídics de drets humans, considerant primordialment l'interès superior de l'infant.

Es podria argumentar que la ciutat es posa on no li demanen (però veiem que sí que li demanaven), i que no té competències en rendes (cert, només en té per ajuts d'emergència social). Però el cas és que sí que té capacitats i voluntats per activar-se en el mentrestant: mentre les prestacions estatals siguin de les més minses de la Unió Europea i mentre Catalunya no implementi una renda garantida de ciutadania que prioritzi i ponderi el fet de tenir infants i adolescents a càrrec.

També hi ha qui no el veu més enllà d'un ajut assistencial més dins d'una constel·lació desordenada d'ajuts i ho pot semblar (i, segons com, ho pot ser), sense copsar que té el potencial d'esdevenir una fase inicial d'una política de rendes més àmplia i coherent. I també que té el valor de fonamentar-se en dues premisses clau: una, calen suports econòmics perquè les famílies més empobrides tirin endavant i els infants no quedin al marge; i dos, les famílies tenen capacitats per gestionar aquests recursos amb autonomia i en favor del benestar dels seus fills i filles. No és fàcil fugir de la fiscalització i de la sospita, i reforçar la importància que les famílies puguin gestionar i prendre decisions sobre la vida quotidiana és una condició imprescindible perquè puguin fer de famílies i se sentin fortes i apoderades per cuidar dels més petits i joves.

En quina mesura aconseguim disminuir la demanda al banc d'aliments i normalitzar els circuits per accedir al menjar? Han canviat certes preocupacions i temes de conversa de les famílies, tal com observen algunes entitats? Els pares o mares identifiquen millores rellevants en el dia a dia dels nens i nenes? Quines percepcions i relat estan construint els nois i noies al voltant de la renda 0-16? Aquests i altres interrogants caldrà analitzar-los, seguir introduint millores escoltant professionals, famílies i els infants, i seguir generant evidències sobre els impactes d'una política de rendes amb mirada d'infància. En tot cas, és una actuació orientada a situar els infants i el seu benestar en un lloc important en les polítiques públiques locals i, per tant, suposa una aposta pels seus drets, ètica, intel·ligent i socialment estratègica.

RECOP

CIN

AL
IA
ÏT

Entrev

Montse
més ein
complex

Jordi Co
comunit

"En mat
que lleg
teoreme

Frances
els Infar

Julio Car
no es de

Enl

opinions

Política de rentas: ¿dónde queda la infancia?

- 1 No hemos llegado a desarrollar una política de infancia que dé amplios apoyos públicos, entre otros, con una política de rentas que pondere adecuadamente el tener menores de edad a cargo
- 2 Este es un artículo de [El Diari de l'Educació](#)

Maria Trufó Seguir a @mariatrusal - Directora de l'Institut Infància i Adolescència de Barcelona

13/05/2017 - 06:00h

SOBRE ESTE

El blog Opinions pr reflexió, de opinió con vocación de rel sociedad catalana y explicar Cataluña a

[Llegir Opinions en](#)

BUSCADOR

Texto a buscar

Segueix l'a al correu

El A

PUBLICIDAD

NUEVA EN P 25 AN

Un niño durmiendo dentro de su cuna EFE

Hace tiempo que lo sabemos y se habla: las desigualdades sociales crecen y lo hacen especialmente en la etapa vital estratégica de la infancia. Alrededor de 3 de cada 10 niños y adolescentes viven situaciones de pobreza o exclusión social y esto es una vulneración de su derecho a un nivel de vida adecuado, un derecho humano reconocido en la Convención sobre los Derechos del Niño, que hipoteca su presente y su futuro. Esta situación, que nos sitúa a la cola de Europa en bienestar infantil, ya hace años que se arrastra con unas cifras que no mejoran significativamente y que son muy similares en España, en Catalunya y Barcelona.

No sólo sabemos que las desigualdades crecen, también hace demasiado tiempo que tenemos evidencias sobre el impacto de los factores sociales en la salud y en las trayectorias educativas de los niños y adolescentes. Pero no sólo eso, sino que cada vez tenemos más datos sobre la estrecha correlación entre la inversión en protección social de la infancia y la reducción de las tasas de pobreza entre los ciudadanos más pequeños y como ésta ha sido una clave en aquellos países que han protegido su infancia de los estragos de la crisis. Sabemos que aquí tenemos el ascensor social estropeado y que a quien le toque nacer en una familia de bajos ingresos y poca formación, es altamente probable que deje en herencia a sus futuros hijos o hijas un entorno empobrecido y un horizonte de pocas oportunidades. Como corrobora el reciente [informe](#) del Instituto Infancia y Adolescencia, aunque no estamos consiguiendo compensar las desigualdades sociales de partida mediante una educación orientada a la equidad.

□

PUBL

¿Las ciudades tienen un papel en la garantía de rentas?

Ante el escenario de unas administraciones superiores (tanto la Seguridad Social como la Generalitat) que no hacen bien el trabajo que les tocaría en la política de rentas para hacer frente a las desigualdades y el empobrecimiento de la infancia, pueden hacer alguna que las ciudades? De entrada y competencialmente hablando se podría responder que no, pero, por suerte, Barcelona se empeña con medidas que, sean o no de su competencia, sí son de su incumbencia. Estas actuaciones deben ir más allá de los retos de seguir trabajando para que los servicios educativos, de salud y sociales sean efectivamente asequibles, de calidad y orientados a la equidad ya mejorar la vida de los niños y adolescentes de la ciudad. Se trata también de que las políticas de vivienda, de empleo, de movilidad y, también, las políticas de rentas y ayudas se piensen en clave de infancia.

Durante los largos trabajos de la comisión en el Parlament de Catalunya sobre la ILP por la Renta Garantizada de Ciudadanía se puso de manifiesto un consenso: que la implementación progresiva de esta esperada renta comenzará priorizando las familias con menores de edad a cargo. Y así lo han reclamado repetidamente, en varias versiones de prestaciones económicas y desde hace años desde el Síndic de Greuges (el Defensor del Pueblo en Catalunya) hasta muchas entidades sociales en España y Catalunya (UNICEF, Mesa del Tercer Sector Social, PINCAT, FEDAIA ...), algunas en el marco de campañas europeas para hacer realidad la recomendación de la Comisión Europea, [Invertir en infancia: romper el ciclo de desigualdades](#). Esta demanda también llega a la ciudad de Barcelona de la mano de las entidades y del [Consejo Municipal de Bienestar Social](#) que plantea como una medida estrella, en el marco de las conclusiones de una comisión sobre el impacto de la crisis en la infancia: "Establecer una renta municipal de suficiencia para los niños hasta los 17 años en situación de vulnerabilidad socioeconómica donde el titular es el ciudadano menor de edad."

En este escenario, finalmente, la primera versión de esta ayuda de 100 euros mensuales por niño en situación de pobreza económica vio la luz en 2015 con el nombre de Fondo de ayudas 0-16. El verano del mismo año ya se amplía el Fondo que, desde entonces, ha ido madurando y mejorando significativamente la orientación, el alcance y su implementación y, actualmente, incluye dos mejoras que no son menores: se trata de una convocatoria abierta a todo el que cumpla los criterios de vulnerabilidad económica y las ayudas no están condicionados a la disponibilidad de presupuesto. Con estos cambios se estima que llegará a más de 20.000 ciudadanos de los 0 a los 16 años de entornos empobrecidos, el doble de hace dos años.

hace dos años.

COLAB

Hazt
Func

PUBLICIDA

Rec

- Ade
- Cult
- The
- Eco
- Des

La renta 0-16 y la importancia de las políticas del mientras tanto

Como todas las ciudades, Barcelona topa con la realidad de una caja de herramientas limitada para transformar estructuras que empobrecen y para revertir problemáticas cotidianas de exclusión fabricadas lejos de la política local. La buena noticia es que la ciudad se plantea actuaciones no sólo para mitigar sus efectos, sino también (y forzando el guión) para activar una política del mientras tanto. Y lo hace teniendo en cuenta, en primer lugar, la infancia o, dicho en términos jurídicos de derechos humanos, considerando primordialmente el interés superior del niño.

Se podría argumentar que la ciudad se pone donde no le piden (pero vemos que sí le pedían), y que no tiene competencias en rentas (cierto, sólo tiene por ayudas de emergencia social). Pero el caso es que sí tiene capacidades y voluntades para activarse en el mientras tanto: mientras las prestaciones estatales sean de las más exiguas de la Unión Europea y mientras Catalunya no implemente una renta garantizada de ciudadanía que priorice y pondere el tener niños y adolescentes a cargo.

También hay quien no lo ve más allá de una ayuda asistencial más dentro de una constelación desordenada de ayudas y lo puede parecer (y, según como lo puede ser), sin captar que tiene el potencial de convertirse en una fase inicial de una política de rentas más amplia y coherente. Y también que tiene el valor de fundamentarse en dos premisas clave: una, se necesitan apoyos económicos para que las familias más empobrecidas salgan adelante y los niños no queden al margen; y dos, las familias tienen capacidades para gestionar estos recursos con autonomía y en favor del bienestar de sus hijos e hijas. No es fácil huir de la fiscalización y de la sospecha, y reforzar la importancia de que las familias puedan gestionar y tomar decisiones sobre la vida cotidiana es una condición imprescindible para que puedan hacer de familias y se sientan fuertes y empoderadas para cuidar de los más pequeños y jóvenes .

¿En qué medida logra disminuir la demanda al banco de alimentos y normalizar los circuitos para acceder a la comida? ¿Han cambiado ciertas preocupaciones y temas de conversación de las familias, tal como observan algunas entidades? ¿Los padres o madres identifican mejoras relevantes en el día a día de los niños y niñas? ¿Qué percepciones y relato están construyendo los chicos y chicas en torno a la renta 0-16? Estos y otros interrogantes habrá que analizarlos, seguir introduciendo mejoras escuchando profesionales, familias y los niños, y seguir generando evidencias sobre los impactos de una política de rentas con mirada de

PUBLICID

LO +

Irene Ca

Arturo P

Rodrigo

infancia. En todo caso, es una actuación orientada a situar los niños y su bienestar en un lugar importante en las políticas públicas locales y, por tanto, supone una apuesta por sus derechos, ética, inteligente y socialmente estratégica.

PUBLICIDAD

OCULTAR PUBLICIDAD

InfoK
16/05/2017

infoK 7

De dilluns a dijous, a les 19.30

[Videos](#)

[Seccions](#)

[Blog](#)

[mforeporter](#)

[infoK a l'escola](#)

[De què va?](#)

InfoK - 16/05/2017

16/05/2017

¿Qué día empieza el cole este septiembre?

- Un error administrativo demora la publicación del calendario escolar para el curso 2017-2018 en Catalunya
- Asociaciones de padres de alumnos, equipos de directivos de escuelas y empresas protestan por la demora

f 225

COMENTARIOS 22

RICARD CUGAT

Vuelta al cole en el colegio público Bogatell de Barcelona el pasado septiembre.

A+ Cuerpo de letra

Imprimir noticia

ENVÍA UNA CARTA DEL LECTOR

TONI FUENTES / M. JESÚS IBÁÑEZ / BARCELONA

JUEVES, 1 DE JUNIO DEL 2017 - 20:50 CEST

Asociaciones de padres de alumnos, equipos directivos de escuelas y hasta algunas empresas han mostrado esta semana su malestar por la **tardanza en la publicación del calendario escolar** para el próximo curso 2017-2018. El año pasado, la orden de la Conselleria

Publicidad

gasNatural
fenosa

Hecho y dicho

Gestión de reclamaciones:
Responder el 100% y no quedarnos tranquilos hasta resolverlas.

Hablamos
tu idioma

Lo + Visto Comentado

Esto es lo que creo
Jordi Évole

1

Whatsapp dejará de funcionar en estos móviles el 20 de junio

2

d'Ensenyament en que se fijaban las vacaciones y los días de inicio y de final de las clases en los centros de enseñanza no universitarios se publicó el 15 de abril en el Diari Oficial de la Generalitat. Un mes y medio antes que este 2017.

La 'conselleria' ha asegurado este jueves, en respuesta a la consulta realizada por este diario, que la resolución que debe firmar Meritxell Ruiz "se publicará la semana que viene". En principio, y a la espera de que las fechas se hagan definitivamente oficiales, parece confirmado que **el curso empezará el 12 de septiembre**, martes, y que el último día de clase antes de las vacaciones de Navidad será el 22 de diciembre. Las de Semana Santa irán del 26 de marzo al 2 de abril. "Este año **no ha habido demasiados problemas** con la confección del calendario, al caer algunos festivos en lunes", explicaba esta semana Jordi Miró, director general de Atención a la Familia y la Comunidad Educativa.

¿Por qué, entonces, se ha tardado tanto tiempo en tenerlo listo? "Porque ha sido **una tramitación lenta**", ha argumentado

Ensenyament. Otras fuentes apuntan, sin embargo, a un error administrativo a la hora de **decidir qué día empezaba la jornada intensiva en el mes de junio** para los estudiantes las escuelas públicas. Ese detalle, que para sindicatos como CCOO no es menor, habría retardado la aprobación definitiva del calendario por parte del Consell Escolar de Catalunya y su posterior envío para que la 'consellera' Ruiz lo rubricase.

¿HASTA CUÁNDO COGER VACACIONES?

"Sean cuales sean las razones, lo cierto es que, una vez más, **Ensenyament ha ignorado a las familias**, les hace ir de cabeza por no publicar con cierta antelación el calendario", ha lamentado Montse Conejo, presidenta de la federación de asociaciones de padres de alumnos de Catalunya (Fapac). Las familias, ha advertido Conejo, "necesitan planificarse, saber qué días han de tomar exactamente sus vacaciones". "Y las ampas de los colegios, que estos días van a tope con el final de curso, han de conocer también cuándo

Todo indica que el curso empezará el 12 de septiembre y que el primer trimestre durará hasta el 22 de diciembre

movies el 30 de junio

La banca más sexi de España, portada de 'Interviú'

3

Guardiola: "Votaremos aunque el Estado español no lo quiera"

4

Este es el manifiesto integro que ha leído Guardiola

5

Publicidad

El Ártico se derrite

Firma ahora. Pide que el Polo Norte sea declarado santuario global.

Publicidad

empezarán las actividades en septiembre", ha añadido.

Pese a que prácticamente todos los centros educativos dan ya por sentado que el 12 de septiembre regresan los alumnos a las aulas, "saber el detalle del calendario es determinante para **encajar en él los días de libre disposición**, por ejemplo", indica una directora de primaria. Además, recuerda, a las fiestas que marca oficialmente la Generalitat hay que añadir también las locales, "con lo que se alarga aún más el plazo para que las escuelas resuelvan sus propios calendarios".

LAS EMPRESAS, PENDIENTES

Para las empresas, la demora en la publicación del calendario escolar supone una complicación en la organización de las vacaciones y de las fiestas posteriores porque **el ritmo de las aulas marca también los periodos de actividad o descanso** de sus padres en el trabajo. "Existe una falta de sincronía entre el calendario laboral, que se aprueba con mucha antelación, y el de los colegios", asegura Laura Pelay, vicesecretaria y portavoz de la UGT de Catalunya. **El calendario laboral del 2018 se aprobó el pasado 4 de abril** en el Consell Català de Relacions Laborals. La información de la fecha de inicio del curso escolar en septiembre es, por ejemplo, una **información imprescindible** para la organización de las vacaciones de muchos padres y para saber cuántos días tienen que cubrir con actividades extraescolares o canguros.

Ese **desfase entre el calendario laboral y el escolar** causa problemas que se añaden a "las diferencias entre familias que pueden enviar a los hijos a actividades en verano y las que no pueden y tienen que quedarse en un piso", según Pelay, que reclama un debate a fondo sobre las implicaciones económicas y sociales de los largos periodos no lectivos en las escuelas y de cómo se encajan con empleos en muchos casos precarios y con calendarios incompatibles.

EL CALENDARIO LABORAL A PARTIR DE SEPTIEMBRE

Reduzca un poco cada día la grasa de su barriga no comiendo nunca estos 4 alimentos

[4 alimentos](#)

SPORT

Gazzetta: ¡El Barça ofrece 100 millones por Verratti!

Según 'La Gazzetta dello Sport', el agente de Marco Verratti presentará este lunes al PSG una oferta de 100 millones procedente del Barça

Ya ha salido la portada de SPORT

Noticias en imágenes

El turismo rural crece y crece

Cuando comprar el vuelo más barato

Un restaurante con final feliz

recomendado por

EL CALENDARIO LABORAL DEL 2018

● FESTIVO

● UNO DE ESTOS DOS FESTIVOS SERÁ RECUPERABLE

ENERO							FEBRERO						
L	M	M	J	V	S	D	L	M	M	J	V	S	D
1	2	3	4	5	6	7				1	2	3	4
8	9	10	11	12	13	14	5	6	7	8	9	10	11
15	Año nuevo			18	Reyes		12	13	14	15	16	17	18
22	23	24	25	26	27	28	19	20	21	22	23	24	25
29	30	31					26	27	28				

MARZO							ABRIL						
L	M	M	J	V	S	D	L	M	M	J	V	S	D
			1	2	3	4							1
5	6	7	8	9	10	11	2	3	Lunes de Pascua		7	8	
Viernes Santo			15	16	17	18	9	10	11	12	13	14	15
22	23	24	25	26	27	28	16	17	18	19	20	21	22
29	30	31					23	24	25	26	27	28	29
							30						

MAYO							JUNIO							
L	M	M	J	V	S	D	L	M	M	J	V	S	D	
1	2	3	4	5	6	7					1	2	3	
8	9	Primero de mayo			13	14	4	5	6	7	8	9	10	
15	16	17	18	19	20	21	11	12	13	14	15	16	17	
22	23	Segunda Pascua (en Barcelona, por confirmar)				28	29	18	19	20	21	22	23	24
30	31						25	26	27	28	29	30		

JULIO							AGOSTO							
L	M	M	J	V	S	D	L	M	M	J	V	S	D	
						1				1	2	3	4	5
2	3	4	5	6	7	8	6	7	8	9	10	11	12	
9	10	11	12	13	14	15	13	14	15	16	17	18	19	
16	17	18	19	20	21	22	20	21	22	23	24	25	26	
23	24	25	26	27	28	29	27	Asunción de la virgen						
30	31													

SEPTIEMBRE							OCTUBRE						
L	M	M	J	V	S	D	L	M	M	J	V	S	D
					1	2	1	2	3	4	5	6	7
3	4	5	6	7	8	9	8	9	10	11	12	13	14
10	11					16	15	16	17	18	19	20	21
17	18					23	22	23					28
24	25					30	29	30					

NOVIEMBRE							DICIEMBRE						
L	M	M	J	V	S	D	L	M	M	J	V	S	D
			1	2	3	4							
5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18
19	20	21	22	23	24	25	19	20	21	22	23	24	25
26	27	28	29	30			26	27	28	29	30	31	

La jornada intensiva de junio en primaria

Precisamente este próximo lunes empieza el periodo de tres semanas de jornada intensiva para los alumnos de las escuelas públicas en Catalunya, una medida que se adopta, entre otras razones, **por motivos climáticos**. "Otra vez nos encontramos con una modificación de horarios escolares que no han sido pactados con los horarios sociales, especialmente con los de los padres, aunque es cierto que algunas empresas adaptan también su jornada para facilitar la conciliación", observa Elena Sintés, socióloga especializada en educación y ponente en la comisión parlamentaria que debate sobre la reforma horaria en Catalunya.

Ante esta alteración de las rutinas diarias, opina Sintés, "**falta una respuesta de la Administración**, que o bien debería garantizar actividades de ocio educativo en las escuelas, para las familias que no se pueden hacer cargo de sus hijos, o bien tendrían que propiciar un paulatino cambio horario para los adultos".

TEMAS [Calendario escolar](#) [Calendario laboral](#) [Conciliación](#)
[Educación en Catalunya](#) [Meritxell Ruiz](#)

Mirada àmplia, corresponsabilitat i inversió per fer front als 17 reptes educatius de Barcelona

Uns reptes necessaris d'abordar per trencar el cicle de transmissió de la pobresa, perquè les oportunitats educatives que tinguin els infants i adolescents condicionarà les seves trajectòries personals i, sobretot, perquè tenim la responsabilitat col·lectiva d'assegurar els recursos necessaris per al seu màxim desenvolupament educatiu

OPINIÓ

“ Elena Sintès

7/6/2017

Comparteix

Barcelona té una sèrie de reptes a assolir si vol generar igualtat d'oportunitats educatives per als seus infants i adolescents; ja que, avui en dia, persisteixen les desigualtats educatives des de la primera infància fins a l'adolescència.

A l'informe *Oportunitats Educatives a Barcelona 2016: l'educació de la infància i l'adolescència a la ciutat*, elaborat per l'*Institut Infància i Adolescència de Barcelona* per encàrrec de l'Ajuntament de Barcelona, s'identifiquen els 17 principals reptes de ciutat i es proposen diferents línies d'orientació de política pública per tal de fer-hi front. Uns reptes que anirem resseguint en noves edicions de l'informe (el pròxim, el 2018) per veure com evoluciona l'educació dels nens i nenes de la ciutat.

AGENDA

25 anys del Consell d'Innovació Pedagògica

juny 29 @ 5:00 am - 7:00 pm

[Tots els esdeveniments](#)

L'educació hauria de compensar les desigualtats socials de partida

Ho diu la Llei d'Educació de Catalunya. Però, tal com mostren les dades recollides en l'informe, encara no ho aconsegueix plenament. Els infants i adolescents de Barcelona creixen en contextos familiars i socials molt diferents (en aspectes com la formació, orígens i renda familiar disponible) en funció de la zona de la ciutat on viuen. I aquests contextos condicionen les seves oportunitats educatives.

Per això, el primer repte que identifica l'informe va dirigit a millorar les condicions d'educabilitat: **“corregir les desigualtats de partida” (repte 1/17)**. Un repte que va estretament lligat amb el segon: **“incrementar les oportunitats educatives amb estratègies focalitzades” (2/17)**. I és que, si bé la intervenció pública ha de garantir el dret a l'educació en sentit ampli i amb un enfocament universal a tots els infants, per aconseguir-ho no calen només actuacions globals sinó que també estratègies particulars en funció de les característiques i necessitats pròpies de cada territori i les circumstàncies específiques de cada infant.

Cal una política municipal de primera infància en sentit ampli

La criança dels infants és, en primer terme, responsabilitat de cada família. Tot i així, ha de ser també un afer públic per la importància dels beneficis educatius i socials de la inversió en aquesta etapa, especialment entre els infants d'entorns més vulnerables. Malgrat els avenços aconseguits en els darrers anys, sobretot pel que fa a l'ampliació del nombre d'escoles bressol municipals, és necessari que l'oferta pública s'ampliï i diversifiqui per respondre a la pluralitat de necessitats de les famílies i sobretot les acompanyi en la criança dels seus fills i filles. L'aposta per l'escola bressol és essencial, però insuficient. Per això, cal **“plantejar una política municipal de primera infància” (6/17)** que aporti els recursos necessaris a les famílies per tal que puguin exercir el seu paper i la seva responsabilitat.

Aquests recursos passen per **“incrementar l'oferta pública d'escoles bressol i espais familiars municipals per a la primera infància” (3/17)** (només 4 de cada 10 infants de 0-3 anys estan escolaritzats i, malgrat que la cobertura de les escoles bressol ha anat creixent, és encara insuficient, així com és escàs el nombre d'espais familiars municipals), **“aplicar criteris d'equitat en l'accés a l'escola bressol” (4/17)** fomentant l'accessibilitat econòmica i incentivant la demanda de les famílies socialment més vulnerables i **“conèixer la situació educativa dels infants no escolaritzats” (5/17)** per tal d'identificar les necessitats de les famílies, i els suports amb què compten, per a l'educació i criança dels seus fills i filles.

En l'escolarització obligatòria, cal reduir desigualtats i reforçar la xarxa pública

Tot i que en els darrers anys s'està produint un canvi de tendència, la majoria d'infants de

Barcelona, a diferència del que passa a la resta de Catalunya i d'Espanya, estan escolaritzats en centres concertats. A més, existeix una segregació escolar (amb concentració d'alumnes amb més dificultats a centres públics i a determinats territoris) que incideix negativament en els resultats educatius, fent-los molt desiguals entre districtes.

Per això, els reptes en aquesta etapa són: **“fer efectiu el principi d'escolarització equilibrada per reduir la segregació escolar” (7/17)** repartint adequadament els infants amb majors necessitats específiques; **“reduir les desigualtats dels resultats educatius entre els districtes” (8/17)**; **“augmentar les places públiques” (9/17)** per apropar-nos al pes comparat amb Catalunya; **“cuidar la transició de primària a secundària” (10/17)**, que és un moment fràgil del sistema escolar (especialment a la xarxa pública) oferint acompanyament i orientació.

Apostar per l'educació post-obligatòria com a primera i com a segona oportunitat

Un dels objectius de l'Estratègia Europa 2020 és estendre l'educació post-obligatòria i reduir el nombre de joves que abandonen els estudis. Una de les vies per aconseguir-ho és **“millorar l'atenció i orientació sistemàtica després de l'ESO” (11/17)** per afavorir el pas cap als estudis post-obligatoris. A més, si bé el Batxillerat segueix sent l'opció majoritària a l'hora de cursar estudis post-obligatoris, hi ha un interès creixent pels cicles formatius, fet que genera la necessitat d'**“augmentar les places públiques i les beques per als cicles formatius” (12/17)**.

D'altra banda, les dades mostren que els cicles formatius de grau mitjà són una via espontània de segona oportunitat (cada vegada hi accedeixen més alumnes majors de 18 anys que havien deixat els estudis prèviament), tot i que també presenten una taxa d'abandonament molt elevada. Aquest fet, juntament amb la constatació que els Programes de Formació i Inserció (PFI) són encara minoritaris, planteja el repte de **“consolidar les vies de segona oportunitat” (13/17)** integrant-les en el sistema educatiu i augmentant-ne l'oferta pública.

Cal que el lleure educatiu arribi a tots els infants de la ciutat

Les activitats de lleure educatiu estan adquirint cada vegada més importància i pes en el que avui entenem per educació. De fet, el mateix concepte d'“oportunitats educatives” en el que es basa l'informe comprèn una dimensió àmplia de l'educació, més enllà de l'escola i dels resultats acadèmics, entenent que el lleure contribueix al desenvolupament personal i educatiu dels infants. Tot i així, es tracta d'un dels àmbits educatius més desiguals: com que accedir-hi depèn dels condicionants socioeconòmics i culturals de les seves famílies, els infants més desafavorits hi participen menys.

Per això, els reptes que identifica l'informe van en la línia d'“**afavorir l'accés al lleure educatiu per a tots els infants**” (15/17) i, concretament, “**articular el lleure educatiu a la ciutat**” (14/17), ja que actualment no hi ha una política pública integral que contempli i vertebrï totes les dimensions del lleure educatiu. Per millorar l'accessibilitat a aquestes activitats, també cal garantir una oferta propera de qualitat, que avanci cap a “**compensar les desigualtats territorials en l'oferta**” (16/17) i “**aprofitar millor els equipaments i l'espai públic per al lleure educatiu**” (17/17), entre d'altres, els equipaments esportius, culturals i cívics i també els centres escolars que, fora de l'horari lectiu, sovint estan infrautilitzats.

Com podem assolir aquests reptes col·lectius com a ciutat?

Aquests són els 17 reptes que ha d'assolir la ciutat de Barcelona si vol generar igualtat d'oportunitats educatives per als seus infants i adolescents. Uns reptes necessaris d'abordar pel paper que juga l'educació com a política redistributiva que pot ajudar a trencar el cicle de transmissió de la pobresa. Perquè les oportunitats educatives que tinguin els ciutadans que ara són infants i adolescents condicionarà les seves trajectòries personals en endavant. Però, sobretot, perquè tenim la responsabilitat col·lectiva d'assegurar els recursos necessaris per al màxim desenvolupament educatiu dels infants i adolescents.

Barcelona té una situació privilegiada, respecte d'altres governs municipals, per fer front a aquests reptes. D'una banda, per les seves competències -pròpies i compartides- en matèria de política educativa local, derivades de la Carta Municipal. D'altra banda, perquè disposa d'una bona base d'equipaments i serveis arreu de la ciutat, més enllà dels escolars, que tenen un alt valor educatiu. I, finalment, perquè existeixen múltiples actors implicats en les oportunitats educatives, com ara institucions municipals, professionals, famílies i teixit associatiu i d'entitats socials, esportives o culturals.

Només concebant l'educació amb una mirada àmplia, comptant amb la corresponsabilitat de tots els actors implicats i establint la inversió en educació com a prioritat de ciutat -una inversió que, per descomptat, ha d'anar orientada a l'equitat-, la ciutat serà capaç de millorar l'educació i la vida dels seus nens i nenes. És una obligació per garantir aquest dret fonamental i l'interès superior de l'infant i, alhora, una aposta per reduir les desigualtats socials presents i futures, ja que millorant la vida de nens i nenes, millora també la del conjunt de ciutadans i ciutadanes de Barcelona.

Elena Sintès és cap de coneixement de l'Institut Infància i Adolescència de Barcelona i coordinadora de l'informe “Oportunitats Educatives a Barcelona 2016: l'educació de la infància i l'adolescència a la ciutat”

ESTHER ESCOLÁN

10/06/2017

Els reptes educatius de Barcelona

La ciutat amaga un conjunt d'oportunitats educatives destinades a reduir les desigualtats en l'accés a l'educació i les taxes de fracàs escolar

COMPARTEIX 6

L'abril passat, l'Institut Infància i Adolescència de Barcelona publicava

COMENTA

0

l'**informe Oportunitats educatives a Barcelona: l'educació de la infància i l'adolescència a la ciutat**, elaborat a instàncies de l'Ajuntament de Barcelona, un document inèdit en què **es recullen les dades educatives de la ciutat** de què es disposa, detallades per districtes. La voluntat és que aquest sigui el primer d'una sèrie d'informes que es faran periòdicament amb l'objectiu de **tenir informació que permeti dur a terme polítiques més eficients**. Una radiografia que mostra que l'alumnat socialment desafavorit no es distribueix de manera equilibrada en el conjunt de la xarxa escolar, sinó que es concentra en unes escoles i uns instituts determinats, cosa que retroalimenta aquesta segregació, que, com a ciutat pionera en innovació educativa, cal que Barcelona erradiqui d'una vegada per totes.

Una radiografia que mostra que l'alumnat socialment desafavorit no es distribueix de manera equilibrada en el conjunt de la xarxa escolar

Per a **Maria Truñó, directora de l'Institut Infància i Adolescència de Barcelona**, la missió de Barcelona com a agent educatiu amb els 240.000 infants i adolescents que acull és "abordar els reptes educatius de ciutat, perquè **l'educació juga un paper molt important en la vida quotidiana dels joves, i en el seu futur**". La ciutat també té un paper clau a l'hora de "trencar el cicle de transmissió de la pobresa i les desigualtats socials". I encara més: "**Tenim la responsabilitat col·lectiva d'assegurar la inversió suficient per ampliar i repartir millor les oportunitats educatives dels nens i nenes**".

COMPARTEIX 6

COMENTA 0

MISSIÓ COMPARTIDA

A l'hora de garantir l'accés universal a una educació digna i de qualitat -un dels drets dels infants-és clau que tots els agents implicats (administracions públiques, centres docents, famílies, etc.) treballin de bracet. En aquest sentit, **Elena Sintes, cap de coneixement de l'Institut Infància i Adolescència**, apunta que la ciutat té "una situació privilegiada respecte d'altres governs municipals per fer front a aquests reptes: per les seves competències en política educativa derivades de la Carta Municipal; perquè disposa d'una bona base d'equipaments i serveis amb un alt valor educatiu, i perquè hi ha múltiples actors implicats en les oportunitats educatives, com ara els professionals, les famílies i el teixit associatiu i cultural". Cal, per tant, **comptar amb la corresponsabilitat de tots aquests actors per millorar les oportunitats educatives.**

Compensar les desigualtats socials

Per a Maria Truñó, directora de l'Institut Infància i Adolescència de Barcelona, per aconseguir que l'educació compensi les desigualtats socials de partida dels infants i adolescents calen, com a mínim, tres coses:

1. Comprensió en sentit ampli i corresponsabilitat a l'hora de fer realitat el dret a l'educació i no reduir el tema als resultats escolars.
2. Millorar les condicions d'educabilitat amb polítiques que impacten molt en l'educació tot i no ser educatives (habitatge, salut mental, rendes, ocupació...).
3. Una inversió més gran i millor en educació, orientada a l'equitat. Aquesta hauria de ser una de les prioritats pressupostàries tant de la Generalitat com de l'Ajuntament, com una aposta per la cohesió i el benestar social del conjunt de la ciutat.

COMPARTEIX

0

COMENTA

0

El diagnòstic dut a terme per l'Institut també aporta **dades esperançadores, i és que els resultats educatius globals de la ciutat són bons** tant pel que fa a proves d'avaluació a primària i ESO com pel que fa a abandonament escolar i titulacions postobligatòries. Són més altes que la mitjana catalana i espanyola, com ho són les xifres d'escolarització d'infants d'entre 0 i 2 anys o les xifres de nois i noies que participen en activitats de lleure.

El problema, en tot cas, són les **diferències en els resultats educatius entre districtes**. Entre les raons, derivades del context d'origen de cada infant, destaquen la concentració dels alumnes amb més necessitats educatives en determinats centres escolars, com al Besòs o Ciutat Vella; la distribució actual de les escoles bressol municipals entre els diferents districtes, o la distribució irregular de l'oferta pública d'ensenyaments postobligatoris.

ESCOLA BRESSOL

La taxa d'escolarització d'infants barcelonins durant la l'etapa dels 0 als 2 anys és una de les que més s'ha incrementat: el 2016, un 42,5% dels infants d'entre 0 i 2 anys assistien a la llar d'infants, gairebé un 10% més dels que ho feien el 2015. Segons l'informe, la major part d'aquest increment l'ha assumit la xarxa de centres públics, que en aquest període ha passat d'escolaritzar el 8,9% dels infants a escolaritzar-ne el 20%. El nombre de centres públics ha crescut fins a les 98 escoles bressol actuals, fet que ha permès que la demanda de places d'escoles bressol municipals es cobris al 100% als districtes de Nou Barris, Ciutat Vella i Horta-Guinardó.

Tot i així, hi **continua havent grans diferències entre els districtes pel que fa a escolarització durant el primer cicle d'infantil**, i,

mentre que Sarrià i les Corts registren una taxa del 58%, a Ciutat Vella amb prou feines s'arriba al 26%. Per reduir aquestes desigualtats, Laia Ortiz, tinent d'alcaldia de Drets Socials de l'Ajuntament, insta "no només a sumar més escoles bressol municipals a la xarxa barcelonina i a aplicar tarifes socials per accedir-hi, sinó també a acompanyar totes aquelles famílies que, tot i no plantejar-se l'escola bressol, sí que necessiten suport durant el desenvolupament dels seus fills a través, per exemple, d'espais familiars i dispositius de criança i educació d'iniciativa comunitària". L'any 2015 Barcelona acollia vuit espais familiars i 73 dispositius de criança i educació d'iniciativa comunitària, i Gràcia era el barri que aplegava, amb diferència, la major part d'aquests espais, en concret el 27%.

FRACÀS ESCOLAR

Tot i que els resultats de les proves de competències bàsiques dels alumnes barcelonins a 6è de primària i a 4t d'ESO, com dèiem, són superiors a la mitjana, **encara hi ha una distància massa gran entre l'índex de suspesos**. A primària, el 22% de l'alumnat de Ciutat Vella no supera la prova, mentre que a les Corts la suspenen només un 5,4% dels alumnes. Si ens fixem en els resultats obtinguts a 4t d'ESO, la distància (35,5% a Ciutat Vella versus 4,5% a les Corts) encara s'amplia més.

Els alumnes amb més dificultats derivades del seu context es concentren als centres públics i en determinats territoris

---

COMENTA

0

L'informe destaca també que els alumnes amb més dificultats derivades del seu context es concentren als centres públics i en determinats territoris: en el cas de Ciutat Vella, el 81,8% dels centres públics de primària i tots els de secundària estan estipulats com a centres de màxima complexitat. En canvi, **no hi ha cap centre de màxima complexitat ni de primària ni de secundària a Sarrià-Sant Gervasi, les Corts, l'Eixample o Gràcia**, una situació que, per a Ortiz, demana adoptar "una mirada de proximitat que permeti engegar plans d'acció i els recursos més adients per a cada barri".

"Cal prioritzar els recursos i exigir al departament d'Ensenyament que recuperi totes aquelles polítiques educatives que es van veure revocades a causa de les retallades", destaca Ortiz. En aquest sentit, la tinent d'alcaldia de Drets Socials apunta que l'any 2016 van posar en marxa "un programa de tres milions d'euros destinat als centres amb més dificultats que volguessin engegar iniciatives d'èxit escolar, innovació, etc.". S'ha fet també un esforç important en beques menjador, "un gest clau no només des del punt de vista d'ingesta alimentària, sinó també per reduir l'absentisme", i en temes de reforç del material i els equipaments escolars, etc. "S'estan dedicant programes a combatre la segregació i a promoure l'èxit escolar dels centres ubicats en entorns socioeconòmics més vulnerables, com el Programa d'Escoles Enriquides, a més dels d'acompanyament i reforç escolar, i s'han incrementat les opcions de lleure educatiu als barris més vulnerables".

L'abandonament escolar continua sent, però, un flagell durant l'educació postobligatòria, sobretot en els cicles formatius de grau mitjà, on la xifra se situa en el 37%. A grans trets, l'informe assenyala que **cal reforçar els programes de prevenció de l'abandonament**

instaurant mecanismes d'acompanyament i tutories. Laia Ortiz apunta, a més, que, en acabar l'educació obligatòria, "cal garantir una continuïtat, una qualitat i unes titulacions d'educació postobligatòria que permetin que els nois i noies d'entre 18 i 25 anys que van deixar els estudis puguin reprendre'ls de la millor manera possible".

Algunes experiències exitoses

A l' 'Informe d'oportunitats educatives a Barcelona' es destaquen diverses experiències rellevants d'intervenció comunitària i d'utilització dels equipaments públics, com les biblioteques i els casals, per incrementar les oportunitats educatives de tots els infants, fet que, per a Laia Ortiz, "esperona a reforçar els programes educatius i a innovar a la ciutat". La tinent d'alcaldia de Drets Socials afegeix, tanmateix, que "Barcelona ha de ser pionera en innovació educativa, però també a l'hora de posar l'accent a fer que la innovació no esdevingui una nova causa de segregació entre les escoles que poden innovar i les que no". Per evitar-ho s'ha engegat una nova eina, el programa Eines per al Canvi, en què des dels moviments de renovació pedagògica com Rosa Sensat, IL3 i Escola Nova 21 es treballa des del lideratge públic perquè totes les escoles del territori tinguin l'oportunitat d'innovar.

• ESCOLA • EDUCAR

Infància ELS REPTES EDUCATIUS DE BARCELONA

La ciutat amaga un conjunt d'oportunitats educatives destinades a reduir les desigualtats en l'accés a l'educació i les taxes de fracàs escolar

Full de ruta Compensar les desigualtats socials

Per a Maria Truñó, directora de l'Institut Infància i Adolescència de Barcelona, per aconseguir que l'educació compensi les desigualtats socials de partida dels infants i adolescents calen, com a mínim, tres coses:

1. Comprensió en sentit ampli i corresponsabilitat a l'hora de fer realitat el dret a l'educació i no reduir el tema als resultats escolars.
2. Millorar les condicions d'educabilitat amb polítiques que impacten molt en l'educació tot i no ser educatives (habitatge, salut mental, rendes, ocupació...).
3. Una inversió més gran i millor en educació, orientada a l'equitat. Aquesta hauria de ser una de les prioritats pressupostàries tant de la Generalitat com de l'Ajuntament, com una aposta per la cohesió i el benestar social del conjunt de la ciutat.

ESTHER ESCOLÁN

L'abril passat, l'Institut Infància i Adolescència de Barcelona publicava l'informe *Oportunitats educatives a Barcelona: l'educació de la infància i l'adolescència a la ciutat*, elaborat a instàncies de l'Ajuntament de Barcelona, un document inèdit en què es recullen les dades educatives de la ciutat de què es disposa, detallades per districtes. La voluntat és que aquest sigui el primer d'una sèrie d'informes que es faran periòdicament amb l'objectiu de tenir informació que permeti dur a terme polítiques més eficients. Una radiografia que mostra que l'alumnat socialment desafavorit no es distribueix de manera equilibrada en el conjunt de la xarxa escolar, sinó que es

concentra en unes escoles i uns instituts determinats, cosa que retroalimenta aquesta segregació, que, com a ciutat pionera en innovació educativa, cal que Barcelona erradiqui d'una vegada per totes.

Per a Maria Truñó, directora de l'Institut Infància i Adolescència de Barcelona, la missió de Barcelona com a agent educatiu amb els 240.000 infants i adolescents que acull és "abordar els reptes educatius de ciutat, perquè l'educació juga un paper molt important en la vida quotidiana dels joves, i en el seu futur". La ciutat també té un paper clau a l'hora de "trencar el cicle de transmissió de la pobresa i les desigualtats socials". I encara més:

"Tenim la responsabilitat col·lectiva d'assegurar la inversió suficient per ampliar i repartir millor les oportunitats educatives dels nens i nenes".

MISSIÓ COMPARTIDA

A l'hora de garantir l'accés universal a una educació digna i de qualitat —un dels drets dels infants— és clau que tots els agents implicats (administracions públiques, centres docents, famílies, etc.) treballin de braç. En aquest sentit, Elena Sintés, cap de coneixement de l'Institut Infància i Adolescència, apunta que la ciutat té "una situació privilegiada respecte d'altres governs municipals per fer front a aquests reptes: per les seves competències en política educativa derivades de la Carta Municipal; perquè disposa d'una bona base d'equipaments i serveis amb un alt valor educatiu, i perquè hi ha múltiples actors implicats en les oportunitats educatives, com ara els professionals, les famílies i el teixit associatiu i cultural". Cal, per tant, comptar amb la corresponsabilitat de tots aquests actors per millorar les oportunitats educatives.

El diagnòstic dut a terme per l'Institut també aporta dades esperançadores, i és que els resultats educatius globals de la ciutat són bons tant pel que fa a proves d'avaluació a primària i ESO com pel que fa a abandonament escolar i titulacions postobligatòries. Són més altes que la mitjana catalana i espanyola, com ho són les xifres d'escolarització d'infants d'entre 0 i 2 anys o les xifres de nois i noies que participen en activitats de lleure.

El problema, en tot cas, són les diferències en els resultats educatius en-

CRISTINA CALDERER

FRANCESC MELCION

tre districtes. Entre les raons, derivades del context d'origen de cada infant, destaquen la concentració dels alumnes amb més necessitats educatives en determinats centres escolars, com al Besòs o Ciutat Vella, la distribució actual de les escoles bressol municipals entre els diferents districtes, o la distribució irregular de l'oferta pública d'ensenyaments postobligatoris.

ESCOLA BRESSOL

La taxa d'escolarització d'infants barcelonins durant la l'etapa dels 0 als 2 anys és una de les que més s'ha incrementat: el 2016, un 42,5% dels infants d'entre 0 i 2 anys assistien a la llar d'infants, gairebé un 10% més dels que ho feien el 2015. Segons l'informe, la major part d'aquest increment l'ha assumit la xarxa de centres públics, que en aquest període ha passat d'escolaritzar el 8,9% dels infants a escolaritzar-ne el 20%. El nombre de centres públics ha crescut fins a les 98 escoles bressol actuals, fet que ha permès que la demanda de places d'escoles bressol municipals es cobri al 100% als districtes de Nou Barris, Ciutat Vella i Horta-Guinardó.

Tot i així, hi continua havent grans diferències entre els districtes pel que fa a escolarització durant el primer cicle d'infantil, i, mentre que Sarrià i les Corts registren una taxa del 58%, a Ciutat Vella amb prou feines s'arriba al 26%. Per reduir aquestes desigualtats, Laia Ortiz, tinent d'alcaldia de Drets Socials de l'Ajuntament, insta "no només a sumar més escoles bressol municipals a la xarxa barcelonina i a aplicar tarifes socials per accedir-hi, sinó també a acompanyar totes aque-

lles famílies que, tot i no plantejar-se l'escola bressol, sí que necessiten suport durant el desenvolupament dels seus fills a través, per exemple, d'espais familiars i dispositius de criança i educació d'iniciativa comunitària". L'any 2015 Barcelona acollia vuit espais familiars i 73 dispositius de criança i educació d'iniciativa comunitària, i Gràcia era el barri que aplegava, amb diferència, la major part d'aquests espais, en concret el 27%.

FRACÀS ESCOLAR

Tot i que els resultats de les proves de competències bàsiques dels alumnes barcelonins a 6è de primària i a 4t d'ESO, com deïem, són superiors a la mitjana, encara hi ha una distància massa gran entre l'índex de suspesos. A primària, el 22% de l'alumnat de Ciutat Vella no supera la prova, mentre que a les Corts la suspensen només un 5,4% dels alumnes. Si ens fixem en els resultats obtinguts a 4t d'ESO, la distància (35,5% a Ciutat Vella versus 4,5% a les Corts) encara s'amplia més.

L'informe destaca també que els alumnes amb més dificultats derivades del seu context es concentren als centres públics i en determinats territoris: en el cas de Ciutat Vella, el 81,8% dels centres públics de primària i tots els de secundària estan estipulats com a centres de màxima complexitat. En canvi, no hi ha cap centre de màxima complexitat ni de primària ni de secundària a Sarrià-Sant Gervasi, les Corts, l'Eixample o Gràcia, una situació que, per a Ortiz, demana adoptar "una mirada de proximitat que permeti engegar plans d'acció i els recursos més adients per a cada barri".

"Cal prioritzar els recursos i exigir al departament d'Ensenyament que recuperi totes aquelles polítiques educatives que es van veure revocades a causa de les retallades", destaca Ortiz. En aquest sentit, la tinent d'alcaldia de Drets Socials apunta que l'any 2016 van posar en marxa "un programa de tres milions d'euros destinat als centres amb més dificultats que volguessin engegar iniciatives d'èxit escolar, innovació, etc.". S'ha fet també un esforç important en beques menjador, "un gest clau no només des del punt de vista d'ingesta alimentària, sinó també per reduir l'absentisme", i en temes de reforç del material i els equipaments escolars, etc. "S'estan dedicant programes a combatre la segregació i a promoure l'èxit escolar dels centres ubicats en entorns socioeconòmics més vulnerables, com el Programa d'Escoles Enriquides, a més dels d'acompanyament i reforç escolar, i s'han incrementat les opcions de lleure educatiu als barris més vulnerables".

L'abandonament escolar continua sent, però, un flagell durant l'educació postobligatòria, sobretot en els cicles formatius de grau mitjà, on la xifra se situa en el 37%. A grans trets, l'informe assenyala que cal reforçar els programes de prevenció de l'abandonament instaurant mecanismes d'acompanyament i tutories. Laia Ortiz apunta, a més, que, en acabar l'educació obligatòria, "cal garantir una continuïtat, una qualitat i unes titulacions d'educació postobligatòria que permetin que els nois i noies d'entre 18 i 25 anys que van deixar els estudis puguin reprendre'ls de la millor manera possible".*

La inspiració Algunes experiències exitoses

A l'Informe d'oportunitats educatives a Barcelona es destaquen diverses experiències rellevants d'intervenció comunitària i d'utilització dels equipaments públics, com les biblioteques i els casals, per incrementar les oportunitats educatives de tots els infants, fet que, per a Laia Ortiz, "esperona a reforçar els programes educatius i a innovar a la ciutat". La tinent d'alcaldia de Drets Socials afegeix, tanmateix, que "Barcelona ha de ser pionera en innovació educativa, però també a l'hora de posar l'accent a fer que la innovació no esdevingui una nova causa de segregació entre les escoles que poden innovar i les que no". Per evitar-ho s'ha engegat una nova eina, el programa Eines per al Canvi, en què des dels moviments de renovació pedagògica com Rosa Sensat, IL3 i Escola Nova 21 es treballa des del lideratge públic perquè totes les escoles del territori tinguin l'oportunitat d'innovar.

Què passa quan preguntes a 4.000 nois i noies “com estàs?”

El projecte ‘Benestar Subjectiu de la Infància a Barcelona’ obre espais de debat per saber com viuen i se senten els infants

Infància i joventut

Investigació i recerca

Educació

Acció social

Dimecres, 19 de juliol de 2017 | 14:30 h

La Natàlia i la Joana fent l'explicació del projecte als nois i noies de l'Escola Mestre Morera | Institut Infància i Adolescència

Mar Barberà @marxaldiga

“Com estàs?”. Aquesta és la pregunta que han respost prop de 4.000 nois i noies de diferents escoles de Barcelona. El projecte **Benestar Subjectiu de la Infància a Barcelona** vol obrir espais de debat per saber

Darreres notícies

L'ONCE i el Govern renoven el conveni per potenciar la integració de persones amb discapacitat

El periodista Albert Segura serà el nou presentador del programa 'Solidaris' de Catalunya Ràdio

Elaboren una guia per evitar la discriminació i els estereotips del col·lectiu LGBTI als mitjans

El Govern perseguirà els webs que fan apologia de l'anorèxia i la bulímia

Opinions

David Vázquez Villamor
Educador social

quines actuacions caldria impulsar des de les administracions públiques i des de l'entorn més immediat d'aquests nois i noies de 10 a 12 anys.

Els estudiants de cinquè i sisè de primària han explicat com se senten. Una geògrafa, la Joana Pagès i una psicòloga, la Natàlia González, han estat les encarregades, durant quatre mesos, d'anar a 52 escoles, de diferents districtes de la ciutat per realitzar l'enquesta de *Benestar Subjectiu de la Infància a Barcelona*, un projecte que realitza l'Institut Infància i Adolescència per encàrrec de l'Ajuntament de Barcelona.

Segons la coordinadora del projecte, Laia Pineda, és "clau" saber com viuen i se senten els infants en relació a aspectes importants de les seves vides: "A partir d'aquest coneixement sabrem com estan i buscarem les fórmules pel benestar dels nostres infants", ha dit.

Obrir espais de debat

L'objectiu de la primera fase del projecte és generar dades de caràcter subjectiu, inèdites i homologables internacionalment que assentien les bases per a l'objectiu de la segona fase (i més important), que és obrir espais de debat entorn dels resultats per assenyalar actuacions que caldria impulsar des de les administracions públiques i des de l'entorn més immediat dels nois i noies: la família, l'escola i els amics.

Segons Pineda, "s'ha ajustat molt l'expectativa inicial a la final, és a dir, hem enquestat a tothom qui volíem". Per la seva banda, la Joana Pagès reconeix que ha estat un experiència molt interessant. "A tothom li agrada que li demanin opinió, els infants tenen molt a dir".

Un projecte inèdit

Les condicions amb les que s'han realitzat l'enquesta, segons Pineda, han estat molt bones, ja que han comptat "amb un equip de tres persones que han realitzat l'enquesta i han fet suport moral als infants". A més, és la primera vegada que es fa una mostra tan àmplia, enquestant tantes persones i en format digital, a través de tabletas.

La Joana reconeix que, setmana rere setmana, coneixien millor l'enquesta, fet que els permetia empatitzar més. "Quan algú alçava la mà ja sabíem més o menys cap on aniria el dubte. A mesura que passaven els dies, la nostra sensibilitat cap als temes que tracta el qüestionari augmentava i vèiem que les nostres indicacions eren més precises", explica Pagès.

Un pla que recollirà les propostes

Un cop recopilada la informació en aquesta primera fase, es durà a terme, a la tardor, la segona fase del projecte, en què, a través de tallers, es contrastaran amb els infants els resultats obtinguts i s'escoltaran les idees que tenen per poder extreure propostes concretes de millora. "La fase de retorn de resultats als infants servirà perquè siguin ells i elles les que formulen les propostes de millora", ha dit Pineda, qui ha reconegut que "el més important en què es fa protagonistes als infants per comunicar les millors, per implementar-les".

Tot i que, com reconeix Pineda, el projecte es va ampliant mentre s'implementa, es preveu que en la tercera fase del projecte, quedin recollides totes les propostes dels infants de les diferents escoles en una agenda comuna i, posteriorment, elevar als representants de la ciutat les propostes recollides.

Eduard Serra

El Recompte de persones dormint al carrer, una experiència d'Aprenentatge Servei

Laia Grabulosa

Directora de La Confederació

Coresponsabilitat i ocupació

Xavier Orreu i Guiu

Director d'Insercoop

És normal tenir una feina que no et permet viure?

Silvia Granato

Advocada

Ajudar les persones refugiades o fer-les culpables

Entrevista

"Les pràctiques discriminatòries poden ensorrar anys de lluites i conquestes"

Carles Puigdemont

President de la Generalitat de Catalunya

FIRMA AHORA

ESTA ES
LA AYUDA
DEL GOBIERNO
ESPAÑOL
EN YEMEN

ELS USOS DE L'ESPAI PÚBLIC

Colau vol erradicar de l'ordenança les multes per jugar a pilota

El consistori busca aprovar aquest mandat un nou text que no criminalitzi els nens

L'any 2015 es van posar 39 multes per aquesta infracció de la normativa i el 2016, 10

Helena López / Barcelona

Diumenge, 30/07/2017 | Actualitzat el 31/07/2017 a les 17:37 CEST

PERIODICO

La directora de l'Institut Infància i Adolescència de Barcelona, Maria Truñó, parla de cercle virtuos. «Com més nens hi ha jugant en un espai públic, aquest espai és més segur; i un espai públic segur convida a jugar els nens...», resumeix. Missatge que podria sonar a evidència, però que dista, i no poc, de la lògica que encara avui ordena els carrers i places de la ciutat, on són habituals els cartells de «prohibit jugar a pilota» i en què és molt més fàcil veure un nen enganxat a un mòbil que donant tocs a una pilota.

«La presència del cartell podria resultar anecdòtica [hi són, però es poden ignorar], però no ho és. Contribueix a un imaginari en què es criminalitza el joc, i dona ales per queixar-se a les persones a les quals molesta. Les anima a fer-ho. Està prohibit», resumeix Truñó.

INFRACCIONS

No són només els cartells, encara que aquests siguin la cara més evident ja que són al carrer, a la vista de qualsevol, i n'hi ha a gairebé tots els districtes (tot i que no se sap quants exactament perquè no hi ha un cens). El capítol quart de l'actual ordenança del civisme es titula «Ús inadequat de l'espai públic per a jocs», matèria a la qual dedica quatre articles, del 30 al 33, en què s'especifica que jugar a pilota pot ser considerat una infracció lleu i sancionat amb una multa de fins a 750 euros, «llevat que el fet constitueixi una infracció més greu». Si es dona aquest cas, la multa pot arribar als 1.500 euros.

El 2015, la Guàrdia Urbana va interposar 39 multes per jugar a pilota a l'espai públic. El 2016, 10. I no és l'únic veto. Segons l'actual ordenança de paisatge urbà està també prohibit pintar amb un guix una ratlleta a terra.

ANALYTIC

Get smarter on
with Union M

SUBSCRIBE

EL MÉS LLEGIT EL MÉS

- 1 Esquerra i CUP force aprovar la llei de rup l'1-0
- 2 La xarxa es bolca am d'una jove de la seva Tomatina
- 3 Trobat buit al fons de cotxe de la parella de Susqueda
- 4 Corea del Nord llançà sobrevola el Japó
- 5 'La Vanguardia' acom columnista Gregorio després de vetar un

DE TERRASSES, COTXES I NENS

Durant molts anys, i encara avui, la ciutat ha donat prioritats als cotxes i a les terrasses per sobre del joc dels nens, malgrat que el joc estigui reconegut a la carta dels drets de la infància. Una lògica que l'actual govern pretén revertir, amb mesures com la implantació de les superilles (que ha generat rebuig en part del veïnat) o la modificació de l'ordenança del civisme.

«Hi ha un principi general de prohibició sobre les places i la nostra idea és invertir-lo i que hi hagi un principi de tolerància; que la prohibició sigui l'excepció i no la regla, que prevalgui el principi de tolerància», apunta el tinent d'alcalde Jaume Asens. En la nova ordenança que imagina i en què treballa –i que li agradaria, si compta amb els suports necessaris, aprovar abans d'acabar el mandat–, «l'actuació de la Guàrdia Urbana seria sempre l'últim recurs»

SANCIÓ PER DESOBEDIÈNCIA

La redacció d'aquesta proposta –que volen debatre passat l'estiu– neix d'una taula en què s'han assegut totes les parts. Representants d'Infància –que reivindiquen el dret al joc com a qüestió central en les polítiques urbanes– i de la Guàrdia Urbana, que demanava tenir recursos per poder actuar en cas de conflicte. «La idea és que la policia pugui sancionar, però per desobediència i no pas per jugar. Que la sanció es basi en la desobediència, si adverteixen algú que està molestant i no cessa en la seva activitat, i no en el joc mateix», prossegueix el regidor.

La intenció, també, és descentralitzar la norma. Que siguin els districtes i els barris els que decideixin en cada espai què es pot i què no es pot fer. «Partir d'un principi de tolerància i que cada territori decideixi, davant un conflicte concret, si introdueix alguna limitació», matisa el tinent d'alcalde.

«En casos en què sí que hi ha conflictes de convivència, i n'hi ha, s'han de buscar alternatives. Després de 10 anys d'ordenança s'ha demostrat que els conflictes no es resolen amb sancions», prossegueix el regidor, que també

¿Cómo ba
nuevo tric
Barça?

TE PUEDE INT

apunta que «la legitimització de l'actuació va també en funció de la capacitat de donar alternatives».

Un cas conflictiu que el regidor coneix prou bé –va ser regidor del districte– és el de la plaça de Navas, al barri del Poble-sec. «Per evitar que, sobretot els nois més grans, ocupessin tota la plaça jugant a futbol es va optar per obrir dos patis d'escoles pròximes. La nostra idea és poder estendre aquesta proposta i ampliar horaris», explica Asens, que recorda que, sobretot en el cas de barris populars, «l'espai públic no és res més que la prolongació de la casa de la gent més pobre».

NOIS AMB PARES TREBALLANT

Molts d'aquests nois tenen els seus pares treballant tota la jornada. Nens que durant el dia no tenen ningú a casa, i per això són al carrer. Obrir patis de col·legi és una manera, a més a més, de generar nous espais públics perquè aquests nois puguin jugar.

Al districte del Raval es va buscar una fórmula semblant però no per jugar a futbol, sinó per jugar a criquet. «Ha funcionat molt bé», assenyala Truñó.

FALTA D'EDUCADORS

Un dels problemes per resoldre els casos conflictius és sens dubte la falta d'educadors de carrer. Els experts coincideixen que, en aquests assumptes, és més útil la figura d'un educador que no pas la d'un policia, però «a tot el districte de Sants-Montjuïc només hi ha quatre educadors, i dos ja són al Poble-sec», admet Asens, que assegura que el seu desig és «descarregar la Guàrdia Urbana de tasques que haurien de fer altres figures: és evident que és preferible enviar els nens a educadors que a policies», reconeix el tinent d'alcalde.

En aquesta mateixa línia, a més a més de la despenalització, l'Institut d'Infància aposta per estendre les «bones pràctiques» que des de fa anys s'han anat portant a terme en diferents barris de la ciutat. «Elaborar una guia i compartir la informació amb tots els districtes, perquè no hagin d'inventar la roda cada vegada», resumeix Truñó. Bones pràctiques com per exemple canviar la pilota de cuir per una d'espuma als comerços del barri –pilota que després recuperen, per descomptat–, com es va començar a fer a la plaça del Sol i es va estendre a altres places del barri de Gràcia.

El Periódico.cat

ERC insisteix que la llei transitorietat s'ha d'acabar de l'1-0

El Periódico.cat

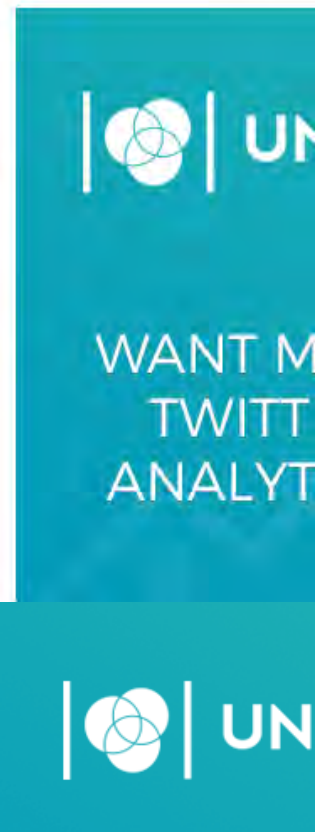
Jo tinc por

El Pe

Cin
cad
am

recomendat

Play
Ground

Like, Share & Do

Now Culture Lit Fire Sports Food Do

SPORTS

Barcelona jugable: la ciudad quiere que los niños vuelvan a la calle

Barcelona está orgullosa de su equipo profesional, pero en sus calles está prohibido jugar al fútbol. El ayuntamiento quiere ahora cambiar una ley que ha expulsado a muchos niños del espacio público

IGNACIO PATO
06 AGOSTO 2017 06:00

Si Vázquez Montalbán levantara la cabeza, volvía a morir. En la plaza que lleva desde hace ocho años su nombre, **los niños no pueden jugar al fútbol**. Su barrio Xino ahora es el Raval, y aunque ese cambio lo llegó a ver, no alcanzó a conocer la llamada **ordenanza de convivencia de 2006**.

La misma que establece **multas de entre 750 y 1500 euros por jugar a la pelota en la calle**. Ahora el ayuntamiento de Barcelona quiere eliminar esas sanciones.

Prohibido jugar a la pelota en la Plaça Manuel Vázquez Montalbán del barrio del Raval

Prohibicionismo desproporcionado

El equipo de gobierno de **Ada Colau quiere modificar una ordenanza que ha sido duramente criticada** por movimientos vecinales y sociales por legislar en base a una libertad entendida -**a la Isaiah Berlin**- más como un concepto negativo que positivo, en base a un **liberal y pseudo derecho "a no ser molestado"**.

Fuentes municipales nos aseguran que a partir de septiembre iniciarán los trámites para cambiar una ley que **"ha proyectado un imaginario prohibicionista, una ordenanza que parte de una corriente criminológica de tolerancia cero en la que Barcelona creó escuela"**. También hablan de la falta de proporcionalidad: **la multa es, según la ordenanza vigente, la misma por organizar un partido en la calle que por cualquier tipo de comportamiento xenófobo, racista, sexista u homófobo**.

La prohibición actual de jugar al fútbol en la calle se basa en una posible molestia del resto de vecinos. Algo que desde el ayuntamiento tildan de "concepto jurídico indeterminado". El resultado es **un vecindario potencialmente legitimado para "forzar que la plaza esté en silencio"** -añaden-, "cuando es natural que en el espacio público haya ruido de niños jugando".

Ya están funcionando medidas concretas para permitir juegos con balón que en 2015 originaron 39 multas y en 2016, 10. Una de ellas es abrir patios de colegio cercanos a las plazas, como ocurre en la de Navas, en Poble Sec. En el Raval esta medida se ha implementado con una especificidad social: crear espacios *ad hoc* para el cada vez más popular **cricket**. "Se trabaja para tener un patio abierto en cada barrio, es una forma de **ganar metros cuadrados de espacio público**", afirma el equipo de gobierno.

En las plazas de Gràcia, lo que comenzó como un **conflicto entre chicos que jugaban al fútbol y los camareros de las terrazas**, con la primera reacción de estos de *secuestrar* el balón, ha acabado con una original iniciativa. **Los jugadores llevan un balón de reglamento al comerciante y este se lo cambia, durante el tiempo que dure el partido, por una pelota de espuma**.

El mayor cambio será cultural, asegura el ayuntamiento. María Truñó, directora del Institut Infància i Adolescència, está de acuerdo. "No podemos gestionar el espacio público desde la queja. El juego de los niños nos beneficia a todos. **La presencia de niños jugando en la calle debería ser un termómetro de cómo se está cuidando la vida comunitaria. Es como las mariposas, cuya presencia es un buen indicador de la calidad del aire**".

Ella también cree que "no puede flotar en el aire ese mensaje de prohibido jugar". Añade que "más juego favorece la vida comunitaria, es un efecto dominó. Este tema no solo afecta a familias con hijos, **una ciudad más jugable nos beneficia a todos**". Y cree firmemente que más niños jugando en el espacio público es sinónimo no solo de un espacio más humano, sino también más seguro.

Cartel de prohibido jugar a la pelota en la calle Blai, una de las más turísticas de Poble Sec

Hacia una nueva Barcelona

En el equipo de gobierno de Barcelona creen que en el origen de la actual ordenanza se confundió convivencia con seguridad. En este sentido sostienen que 2017 es distinto a 2006, "cuando a los barceloneses les preocupaba más la inseguridad, pero ahora es **el paro o los problemas que trae el turismo intrusivo**". Una **mirada de género** o introducir la **regulación de las 'rutas de borrachera'** son otros de los objetivos de cambio en la norma.

Transformar **el espacio público en bien común** es la clave. No en vano gran parte del origen de Barcelona En Comú hay que buscarlo en Plaça Catalunya en mayo de 2011. El activismo del 15M del que se nutre el actual gobierno local ya irrumpió contraviniendo la ordenanza cívica.

Ni el ayuntamiento ni Truñó niegan un posible conflicto que podemos resumir en una palabra: balonazo. La solución pasa, en lo simbólico, por que la cartelería prohibicionista pueda ser sustituida por un 'juego con respeto'. En lo real, por la **descentralización**: que cada distrito gestione las plazas en base a sus peculiaridades. **La actual ordenanza, se lamenta el gobierno municipal, "es una ley que cae sobre toda la ciudad pero parece casi pensada para Ciutat Vella, el distrito que se lleva el 57% de las multas"**.

Truñó apela a la **solidaridad intergeneracional**. Los mayores de hoy ya jugaron en las plazas. Los niños de hoy también serán un día personas que necesiten el descanso de un banco en una plaza. La directora del Institut Infància i Adolescència señala también contradicciones como "una sociedad que tiene aversión al riesgo, que tiene miedo y sobreprotege a la infancia, pero que sufre déficit de juego, con consecuencias tan nefastas como la obesidad infantil".

Barcelona es, paradójicamente, Ciudad Amiga de la Infancia. Así la nombró UNICEF hace diez años. "Queda en algo bastante formal", opina Truñó. "Hay mucho por resolver como para asegurar que Barcelona es una ciudad amable con los niños y niñas".

DIRECTO Rusia vs España: amistoso en la tierra del Mundial

20
minutos BARCELONA

El 27% de los niños barceloneses de 10 a 12 años no están satisfechos con su cuerpo

Colegio, niño estudiando. (EUROPA PRESS)

- Barcelona realiza la primera encuesta sobre el bienestar subjetivo de estos menores.
- Se ha preguntado a 3.971 estudiantes de 52 centros escolares entre los meses de enero y de abril.
- Un 53% no están contentos con el tiempo libre que tienen y un 42% no se sienten realizados con su vida académica.

PURI CARO 13.11.2017

Los menores barceloneses de entre 10 y 12 años manifiestan no estar muy satisfechos ni con el tiempo libre que tienen, ni con la libertad de la que disponen ni con su vida de estudiantes. Tampoco se muestran demasiado contentos con su propio cuerpo. Lo afirman los resultados preliminares que arroja la primera encuesta del proyecto Parlen els nens i nenes: el bienestar subjectiu de la infància a Barcelona realizada por el [Ajuntament](#) y basada en el proyecto internacional [Children's Worlds](#), que se lleva a cabo en una treintena de países.

En esta encuesta han participado un total de 3.971 menores estudiantes de 5º y 6º de primaria de 52 escuelas de la ciudad entre los meses de enero y abril de este año. Los alumnos han manifestado en un 53% de los casos no estar muy contentos con el tiempo libre disponible y en un 47% no estarlo con la libertad que tienen. Un 42% de los niños y niñas participantes tampoco se sienten realizados con la vida de estudiantes que llevan.

El informe destaca 15 aspectos divididos en 8 ámbitos, entre ellos, el entorno escolar, el familiar, la salud o la familia. El índice de satisfacción global con la vida arroja un 31% de menores no del todo contentos con la suya, tres de cada 10, y un 69%, 7 de cada 10, que sí lo están. Un 8% se muestran muy poco satisfechos y un 23%, en cambio, bastante satisfechos.

El índice de satisfacción global con la vida arroja un 31% de menores no del

La percepción sobre su calidad de vida es muy positiva, con un índice que se sitúa entre el 9 y el 10, concretamente un 9,1. Esta nota está claramente por encima de la de los adultos, situada entre el 7 y el 8.

[todo contentos con la suya](#)

Menos contentos con su vida en global en los barrios de renta baja

La diferencia entre los escolares no demasiado satisfechos con su vida en global, en función de los barrios, es de hasta 6 puntos porcentuales dependiendo de si viven en zonas de renta alta (33%) o de renta baja (27%). Según los distritos de los centros escolares, 11 puntos separan a los menores escolarizados en Ciutat Vella (35%) de los escolarizados en Sarrià-Sant Gervasi (24%).

En la franja positiva, la salud es el aspecto mejor valorado por los niños barceloneses, con un 85% de los menores totalmente satisfechos con su estado físico y mental, mientras que en cuanto a la percepción del propio cuerpo, un 27% manifiestan no estar del todo satisfechos con el mismo.

Otros puntos en los que los encuestados no se sienten demasiado conformes son el barrio donde viven (34%), 3 de cada 10, los compañeros de clase (34%) y la atención y escucha que reciben por parte de las personas mayores (38%).

Solo tres de cada 10 niños y niñas afirman no haber sido insultados ni haber insultado a otros alumnos en la escuela y la proporción es de cuatro de cada 10 menores que no han sido pegados ni han pegado a otros. Uno de cada cuatro (25%) no están orgullosos de los amigos que tiene. Y la cifra sube 9 puntos hasta el 34% si son preguntados por su relación con los compañeros de escuela.

Estudio pionero en el Estado

Este estudio que ha realizado de forma pionera en el Estado el Institut d'Infància i Adolescència de Barcelona (IIAB) en colaboración con el [Consorci d'Educació de Barcelona](#) y del Institut de Recerca sobre Qualitat de Vida de la Universitat de Girona es además de una recogida de datos un informe de tipo subjetivo sobre el bienestar de la infancia barcelonesa.

Solo tres de cada 10 niños y niñas afirman no haber sido insultados ni haber insultado a otros alumnos

Los 3.971 participantes representan el 15% del total de niños y niñas de Barcelona escolarizados en 5º y 6º de primaria este curso. El Consistorio está valorando que este informe se repita cada tres años, aproximadamente.

En su segunda fase, que se desarrolla hasta el próximo mes de febrero, se realizarán unos 80 talleres en escuelas (comenzaron la semana pasada) basados en un proceso participativo con los menores en el que detectar propuestas de los propios niños para la mejora de su bienestar. A finales del presente curso, junio de 2018, se publicará el informe final del proyecto con un análisis pormenorizado de sus resultados y con propuestas concretas de actuaciones.

La teniente de alcalde de Drets Socials, Laia Ortiz, que ha presentado este lunes la encuesta, ha destacado que los menores son "optimistas vitales" y ha resaltado que este es el único estudio municipal en el que no se dan "diferencias relevantes en función del sexo", algo que sí sucede al preguntar ya a adolescentes.

Síguenos en Facebook para estar informado de la última hora:

Te recomendamos

La CUP descarta la lista única con el PDeCAT y revela que ERC declinó un preacuerdo

Queman 21 contenedores y 25 vehículos en menos de una hora en Sabadell

Puigdemont llama a una lista unitaria del independentismo para el 21-D

PUBLICADA EN LA DIRECCIÓN URL

<http://www.20minutos.es/noticia/3185181/0/un-27-de-los-ninos-barceloneses-de-10-a-12-anos-dicen-no-estar-muy-satisfechos-con-su-cuerpo/>

ACCEDE A LA NOTICIA ONLINE CAPTURANDO ESTE CÓDIGO EN TU MÓVIL

Un terç dels infants d'entre 10 i 12 anys no estan satisfets amb el seu cos

Més de la meitat dels enquestats a Barcelona demanen tenir més temps lliure

MARIA ORTEGA Barcelona ACTUALITZADA EL 13/11/2017 14:14

39

0

Més temps lliure. És el clam de la majoria de nens de Barcelona d'entre 10 i 12 anys, molts d'ells amb una intensa agenda d'activitats extraescolars. Tres de cada deu, a més, no estan contents amb el seu aspecte físic i la meitat clamen tenir més autonomia. L'Ajuntament de Barcelona ha presentat aquest dilluns -i ja sense la regidora socialista d'Infància, Carmen Andrés- els resultats d'una enquesta que, per primera vegada, ha consultat directament els infants. En concret, prop de 4.000 nens i nenes de mig centenar de centres escolars de la ciutat, que representen el 15% del total d'infants escolaritzats. L'enquesta mostra que un 53% dels nens no estan satisfets amb el seu temps lliure. I els responsables de l'estudi, que ara n'estan fent un del retorn a les escoles, asseguren que un dels comentaris que més els repeteixen els més petits és que voldrien passar més temps amb els seus pares.

Un 27% dels enquestats asseguren que no estan contents amb el seu cos, mentre que la valoració de les coses materials que tenen és molt més positiva: el 83% n'estan molt satisfets. A més, un 79% també estan contents de la casa on viuen. La tinent d'alcalde de Drets Socials, Laia Ortiz, s'ha preguntat, en aquest sentit, quina imatge projectem en els més petits perquè un percentatge tan elevat es declari no satisfet amb el seu aspecte, mentre que, en canvi, són molt més optimistes en el terreny dels béns materials.

Un 8%, poc satisfets amb la seva vida

En termes generals, el 69% dels enquestats es declaren molt satisfets amb la seva vida, però el 31% restant diuen que no ho estan prou. I, d'aquests, un 8% diuen que estan poc o gens satisfets en aquest sentit. Els responsables de l'enquesta asseguren que s'ha de tenir en compte el "biaix de l'optimisme vital", és a dir, el fenomen segons el qual els infants tendeixen a respondre més positivament que els adults a les mateixes preguntes. Però els resultats no són homogenis per al conjunt de la ciutat.

Hi ha diferències de fins a 11 punts entre infants escolaritzats a Ciutat Vella (35%) i a Sarrià-Sant Gervasi (24%) pel que fa al nombre d'enquestats que diuen que no estan del tot satisfets amb la seva vida. La diferència entre els infants que viuen en barris de renda baixa i els que viuen en barris de renda alta davant d'aquesta mateixa pregunta és de 6 punts (el 33% no estan satisfets als barris més vulnerables i el 27% no ho estan en els més benestants).

D'altra banda, tres de cada deu enquestats no estan contents amb el barri on viuen o amb els seus companys de classe. El 42%, en canvi, no ho estan amb la seva vida d'estudiant.

SATISFACCIÓ GLOBAL DELS INFANTS AMB LA VIDA

Poc i gens Bastant Molt

Sarrià-Sant Gervasi

Nou Barris

l'Eixample

Horta-Guinardó

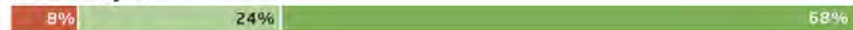
Gràcia

Sant Martí

Sants-Montjuïc

les Corts

Sant Andreu

L'enquesta l'ha impulsat el consistori i la realitzat l'Institut Infància i Adolescència de Barcelona (IIAB) amb la col·laboració del Consorci d'Educació de Barcelona i de l'Institut de Recerca sobre Qualitat de Vida de la Universitat de Girona. Ara es farà el retorn dels resultats a les aules perquè els nens els interpretin i facin propostes d'actuació. Està previst que a finals de curs es publiqui un nou informe amb resultats i propostes.

VISIBILITZANT L'ASSETJAMENT SEXUAL

Descobreix en aquest dossier la dimensió d'una problemàtica que afecta les dones en el dia a dia i que moltes han denunciat a través de la campanya #MeToo.

[DESCARREGAR DOSSIER](#)

(<https://cta-service->

cms2.hubspot.com/ctas/v2/public/cs/c/?cta_guid=2d197b33-c24f-4421-84fd-d12cd69b5190&placement_guid=8ea01035-13fc-473e-9d11-3d39824b1a84&portal_id=3465744&redirect_url=APefjpGLxojEaNmpz479Cbs3qPdYN3p-ijtj0zRIYVrmMGxIq9KpdT3tX568DWX_unRTjKNYp907ZN9AYNVt6zHQNN1YqkjLHoraitGMXRnij7_l18_cyXgaYR4fbvIYOnaBvcAQTK-Bin3Z4uKbaBKCC-u032qHpUoaGT4fhgvKr8WgsjtmBp46mbRnMQ3KVkQbX4yXimX_myQhuP_n5MMPMfD_S7xD0vvnv0CtS08KqC601sccWITE281I08CK9yEA-HUKtgBcYCgof_oHln3E1LbW9Z06rh3w&hsutk=b20a8f0d630923b8eea86cbf909bd4bb&canonical=https%3A%2F%2Fwww.ara.cat%2Fsocietat%2Fdels-infants-dentre-satisfet_0_1905409542.html&click=5eca2259-01b8-43d0-8b21-0b1649df8fd3&hstc=220574919.b20a8f0d630923b8eea86cbf909bd4bb.1506016307886.1510596783863.1510684868623.4&hssc=220574919.b20a8f0d630923b8eea86cbf909bd4bb.1506016307886.1510596783863.1510684868623.4

Comparteix a facebook (https://www.facebook.com/sharer/sharer.php?u=https://ara.cat/_71923e06?s=f)

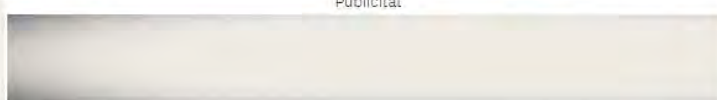
Comparteix a twitter (http://twitter.com/share?url=https%3A%2F%2Fara.cat%2F_71923e06%3Fs%3Dt&via=ARAsocietat&text=Un)

Subscriu-t'hi (<https://subscripcions.ara.cat/>)

Accedeix (https://www.ara.cat/login.html?backURL=https%3A%2F%2Fwww.ara.cat%2Fsocietat%2Fterc-dels-infants-dentre-satisfet_0_1905409542.html)

([ARA](#) [Manifest fundacional \(/manifest_fundacional.html\)](#) [Qui som \(/qui_som.html\)](#) [Publicitat \(/publicitat.html\)](#) [Avis legal \(/avis_legal.html\)](#) [Contacte](#)

([/contacte.html](#)) <http://presidencia.gencat.cat/ca/>)

Silvia Carbonell
@silviacarbonell
dilluna 13 de novembre, 2017, 12:35

Els nois d'entre 10 i 12 anys volen més temps lliure i autonomia personal

L'enquesta s'ha fet a 4.000 alumnes de Barcelona per avaluar el seu benestar

L'Ajuntament ha preguntat a 4.000 alumnes de 50 escoles de la ciutat sobre com se senten i el seu entorn: família, amics, col·legi i barri on viuen. L'anàlisi de l'enquesta mostra que els nois volen més temps lliure i autonomia personal. Hi ha un 27 % dels escolars que no estan satisfets amb el cos que tenen.

És la primera vegada que l'enquesta va dirigida a nois d'entre 10 i 12 anys, i que se n'obtenen resultats de primera mà. Abans, el formulari es feia als pares. Els punts més crítics per als nois han estat el **temps lliure del qual disposen** i la **llibertat que se'ls dona**. En canvi, la satisfacció és molt gran quan se'ls pregunta sobre salut i les coses que tenen arribant al 85 % i al 83 % respectivament i en aquest ordre.

Crítics amb el cos que tenen

Una de les respostes que alerta l'Ajuntament és que hi ha un **27 % dels enquestats que no estan a gust amb el seu cos**. Ho diu l'enquesta **Parlen els nens i nenes: el benestar subjectiu de la infància a Barcelona**, que ha encarregat el govern municipal. També hi ha un 29 % que se sent insegur mentre que la satisfacció és força gran, del 18 %, quan es parla sobre la família i les persones amb qui conviu. Sobre com els escolten els adults també hi ha una part de crítica, que arriba al 38 %.

Tallers per interpretar resultats

Ara, amb els resultats a la mà, es tornarà a parlar amb els protagonistes de l'enquesta. Se'ls presentarà les dades, faran tallers per interpretar-les i es buscaran solucions per millorar-ne el grau de satisfacció.

L'enquesta s'ha respost de forma **anònima per garantir sinceritat**. L'objectiu d'aquest formulari és extreure informació de primera mà per fer polítiques socials que millorin la satisfacció d'aquest sector de la població. El formulari s'ha fet a **50 escoles de diferents complexitats** de la ciutat.

notícies més vistes

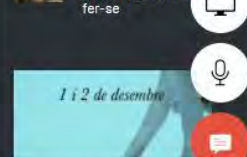
Artic ràdio: Què fer a Barcelona

Nou Barris ha perdut una parada de bus "molt necessària"

La 8a edició de la Shopping Night Barcelona, a punt fer-se

Més temps lliure i més autonomia: les demandes dels nens barcelonins

Són dades de la primera enquesta que ha fet mai l'Ajuntament de Barcelona preguntant directament a nens de 10 a 12 anys

Redacció 13 Nov 2017 - 19.34

Imatge d'arxiu de l'Escola Cal Maiol de Barcelona

El **53% dels infants barcelonins** consideren que **no tenen prou temps lliure**. Per **primera vegada**, l'Ajuntament de Barcelona ha enquestat infants **entre 10 i 12 anys** per saber si estan satisfets amb la vida que tenen. I el temps que poden dedicar al lleure és **l'aspecte més mal valorat**, com explica Maria Truñó, directora de l'Institut d'Infància i Adolescència.

"Un 71% dedica molt temps a fer deures i estudiar, un mínim de cinc dies a la setmana. Recordem que són nens i nens de cinquè i sisè de primària. I, per altra banda, dediquen poc temps a descansar."

A l'altra banda, l'aspecte **més ben valorat** per als estudiants de cinquè i sisè és la **salut**, seguit de les coses que tenen i les persones amb qui viuen.

16/11/2017

Més de la meitat dels nens creuen que no tenen prou temps lliure

Més de la meitat dels nens creuen que no tenen prou temps lliure

Una enquesta a prop de 4.000 infants de 10 a 12 anys a Barcelona revela que el 47% no està prou content amb el grau de llibertat que té i el 38%, amb com l'escolten els adults

- [Francesco Tonucci: "Un alcalde que escolta els infants fa gimnàstica democràtica"](#)
- [Barcelona enquesta els seus infants per saber com se senten](#)
- [La infància que exerceix el dret a la ciutat](#)

[Pau Rodríguez](#)

Segueix [@paurodra](#)

13.11.2017 - 14:16

Tuit

Comparteix

Un nen juga sol amb prismàtics / cc by-sa Sharron (Flickr)

Els nens i nenes disposen de poc **temps lliure**. Almenys així ho veuen ells quan se'ls pregunta per aquesta qüestió. A Barcelona, el 53% dels infants d'entre 10 i 12 anys no se sent prou satisfet amb el temps que té per decidir ell mateix a què el dedica. **La quantitat de temps lliure és un dels elements de la seva vida que valoren més negativament**, segons una macroenquesta subjectiva que pregunta per primer cop als nens i nenes de la capital catalana com se senten sobre aspectes crucials de la seva vida com la salut, els amics, la família, el barri o la seva escola.

L'enquesta *Parlen els nens i nenes: el benestar subjectiu de la infància a Barcelona*, de la qual s'han presentat aquest dilluns una sèrie de resultats preliminars, va preguntar a prop de 4.000 nens i nenes de Barcelona, de 52 escoles diferents, sobre la seva satisfacció amb la vida. És la primera vegada que una Administració catalana intenta mesurar el benestar global infantil preguntant-ho als propis nens: el projecte l'impulsa l'Ajuntament de Barcelona i va a càrrec de l'**Institut Infància i Adolescència de Barcelona**, que ha utilitzat un mètode dissenyat per **Children's Word**, una iniciativa de recerca que enquesta nens d'arreu del món.

Gràfic 30. Mitjanes de la satisfacció amb com utilitzes el teu temps i la quantitat de temps lliure que tens per fer el que vols amb relació a la resta de satisfaccions

Font: Enquesta de Benestar Subjectiu de la Infància a Barcelona (EBSIB, 2017)

Una de les conclusions que aporta l'estudi és que els nens i nenes "expressen que volen més temps lliure i guanyar en autonomia personal", apunta Maria Truñó, directora de l'Institut Infància i Adolescència de Barcelona. El 47% dels infants manifesta no estar prou content amb el grau de llibertat que té a casa, a l'escola o al carrer. En aquest sentit, el 38% tampoc no ho està amb com els escolten els adults i el 40% amb la seva vida d'estudiant.

Els autors de l'estudi consideren que un infant "no està prou satisfet" amb un aspecte de la seva vida quan contesta que no ho està "gens", "poc" o fins i tot que ho està "bastant". Aquest últim ja el consideren indicatiu de que alguna cosa pot no anar bé en la vida dels nens, ja que quan els infants responen a enquestes subjectives entra en acció el "biaix de l'optimisme vital". Aquest concepte indica que els nens i nenes tendeixen a valorar les coses molt més positivament que els adults.

Més temps amb la família

Sobre la gestió del temps propi, Laia Pineda, coordinadora del projecte, assegura que "una de les coses que més ens diuen és que voldrien passar més temps amb els seus pares". "No tot el que els preocupa té a veure amb les condicions materials: a vegades té a veure amb els espais que comparteixen amb la família, on et pot sentir escoltat i tens coses a dir", prossegueix Pineda.

¿Per què tenen sensació de tenir poc temps? ¿Què consideren que els ocupa massa estona en el seu dia a dia? Una segona fase de l'estudi analitzarà més en profunditat les dades per detectar les causes dels malestans infantils (això ho faran, a més, amb tallers a les escoles on ja van anar a fer les enquestes), però una ullada a les activitats que fan fora de l'escola pot donar algunes pistes. El 71% dels nens i nenes dedica almenys cinc dies a la setmana a fer una estona de deures cada tarda. El 65% dedica alguna estona a mirar la televisió; el 57%, a xerrar amb la família; el 49%, a les xarxes socials, i només un 37% a jugar a videojocs.

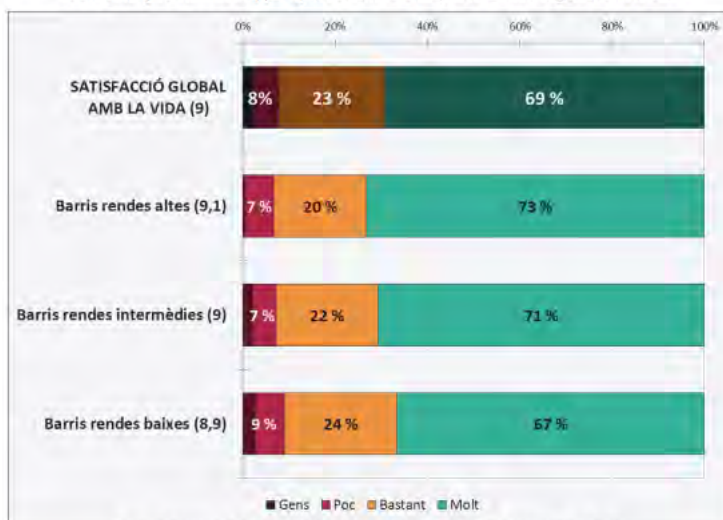
"Per als nens i nenes, la seva vida fora de l'escola és molt important, i els adults ho tenim poc present", apunta Carles Barba, coordinador del projecte Educació a Temps Complet i durant anys implicat en entitats de lleure educatiu. "És un toc d'atenció", afegeix Barba, que considera que els adults haurien d'escoltar més els nens sobre els seus interessos i desitjos a l'hora de fer activitats fora de l'escola. "Un cop garantit això, el que ens hem de cuidar és que allò que volen fer en el seu temps lliure sigui accessible, que no hi hagi barreres econòmiques", sosté.

Barba apunta al risc de "sobresaturar les agendes dels nens" a les tardes amb activitats extraescolars, però alhora alerta que en les famílies de classe baixa l'accés al lleure educatiu segueix sent molt difícil per raons econòmiques.

Satisfacció amb el seu cos, diferències per barris...

L'enquesta de l'Institut Infància i Adolescència de Barcelona recull moltes dades encara per desenvolupar, però les primeres conclusions conviden a posar el focus en altres problemàtiques a banda de la del temps lliure. Per exemple, el 27% dels nens i nenes d'aquesta edat no està prou satisfet amb el seu cos. Laia Ortiz, tercera tinenta d'Alcaldia de Barcelona, ha expressat en la seva intervenció en la roda de premsa que això hauria de fer repensar "quines imatges es projecten sobre els infants perquè estiguin insatisfets en edats tan primerenques", en referència als rols de gènere o als estereotips corporals que marquen els cànons de bellesa actuals.

Gràfic 8. Mitjana i distribució, per tipus de barri de la llar, de la satisfacció global amb la vida

Font: Enquesta de Benestar Subjectiu de la Infància a Barcelona (EBSIB, 2017)

Font: Institut Infància i Adolescència de Barcelona

Una altra dada rellevant és la diferència entre barris de la ciutat, tot i que són més subtils del que es podria pensar. "Tant els infants dels barris de rendes més altes com els de rendes intermèdies i baixes, expressen una satisfacció vital al voltant de la mitjana", apunta l'estudi. Agrupats en tres grups els barris en funció de la renda, en els més benestants el 73% dels nens està molt satisfet, mentre que en els menys benestants, el percentatge baixa fins al 67%.

Catalunya (/catalunya/)

Más de la mitad de los niños barceloneses creen que no tienen suficiente tiempo libre

- El Ayuntamiento de Barcelona encuesta por primera vez a los niños de la ciudad de 10 a 12 años para conocer cómo perciben su bienestar
- El 47% de los niños no está lo bastante satisfecho con el grado de libertad de que dispone y el 38% con cómo los escuchan los adultos
- Su visión de su salud es muy positiva, aunque hay respuestas preocupantes: uno de cada cuatro no está muy satisfecho con su cuerpo

Pau Rodríguez (/autores/pau_rodriguez/)

13/11/2017 - 20:55h

Más de la mitad de los niños barceloneses creen que no tienen suficiente tiempo libre

Los niños barceloneses tienen poco tiempo libre. Al menos así lo ven ellos cuando se les pregunta por esta cuestión. El 53% de los niños de entre 10 y 12 años que viven en la capital catalana no se sienten suficientemente satisfechos con el tiempo de que disponen para dedicarlo a lo que les plazca. Este es uno de los elementos de su vida que valoran más

negativamente, según una macroencuesta que pregunta por primera vez a los niños barceloneses cómo se sienten sobre aspectos cruciales de su día a día, como la salud, la familia, el barrio o sus amigos.

La encuesta *[Hablan los niños y niñas: el bienestar subjetivo de la infancia en Barcelona](http://institutinfancia.cat/wp-content/uploads/2017/11/20171111_EBSIB_primeresdades_informe.pdf)* (http://institutinfancia.cat/wp-content/uploads/2017/11/20171111_EBSIB_primeresdades_informe.pdf), impulsada por el Ayuntamiento de Barcelona, ha preguntado a cerca de 4.000 niños y niñas de 52 escuelas diferentes sobre su satisfacción con la vida. Es la primera vez que una Administración catalana trata de medir el bienestar global infantil preguntando a los propios niños. El proyecto, llevado a cabo por el Instituto Infancia y Adolescencia de Barcelona, utiliza la metodología de Children's World, entidad que desde hace años encuesta a niños de todo el mundo.

Una conclusión que aporta el estudio en Barcelona es que los niños "expresan que quieren más tiempo libre y ganar autonomía personal", apunta Maria Truñó, directora del Instituto Infancia y Adolescencia de Barcelona. El 47% de los encuestados manifiesta no estar contento con el grado de libertad de que dispone –en casa, en la escuela o en la calle–. En este sentido, el 38% tampoco lo está con cómo los escuchan los adultos y el 40%, con su vida de estudiante.

Los autores del informe advierten de que el estudio hay que leerlo siendo conscientes del "sesgo del optimismo vital" con el que los niños responden a las encuestas. Con este término se refieren a que ellos tienden a valorar las cosas de forma mucho más positiva que los adultos. Así, Truñó considera que un niño "no está suficientemente satisfecho" con algún aspecto de su vida cuando contesta cualquier cosa que esté por debajo de "muy satisfecho" (en el estudio: nada, poco o bastante).

En este sentido, la valoración global de su vida es de 9,1 sobre 10, una media similar a la del resto de países del mundo, según la información recogida por Children's World. Entre lo que valoran más positivamente está su salud (9,4), su hogar (9,2) o las personas con las que viven (9,2). Entre lo peor valorado, destaca el tiempo libre (7,8 de media), su vida de estudiante o su grado de libertad.

Más tiempo con la familia

Sobre la gestión del tiempo propio, Laia Pineda, coordinadora del proyecto, asegura que "una de las cosas que más nos dicen es que querrían pasar más tiempo con sus padres". "No todo lo que les preocupa tiene que ver con las condiciones materiales: a veces tiene que ver con los espacios que comparten con la familia, donde se pueden sentir más escuchados o que tienen algo que decir", prosigue Pineda.

¿Por qué tienen sensación de tener poco tiempo? Esta primera fase de la encuesta no entra en las causas de los malestares infantiles –lo harán a partir de este curso con una serie de talleres en las escuelas a las que ya acudieron–, pero un vistazo a las actividades que hacen los chavales fuera de la escuela puede dar alguna pista.

El 71% de los niños y niñas dedica al menos cinco días a la semana a hacer un rato de deberes por la tarde. El 65% dedica algún rato a ver la televisión; el 57%, a charlar con la familia; el 49%, a las redes sociales, y un 37% a jugar a videojuegos.

"Para los niños, su vida fuera de la escuela es muy importante, pero esto los adultos lo tenemos poco presente", apunta Carles Barba, coordinador del proyecto Educación a Tiempo Completo, que estudia las oportunidades educativas de los niños fuera del horario lectivo. "Este estudio supone un toque de atención", añade Barba, que considera que los adultos deberían escuchar más a los niños sobre sus intereses y deseos a la hora de realizar actividades fuera de la escuela.

"Y una vez garantizado esto, lo que tenemos que asegurar es que lo que quieren hacer en su tiempo libre sea accesible, que no haya barreras económicas", sostiene. Barba apunta al riesgo de "sobresaturar las agendas de los niños" con actividades extraescolares, pero a la vez alerta de que el acceso a actividades de ocio educativo o deportivas sigue siendo mucho más complicado para las familias de clase baja.

Satisfacción con su cuerpo, diferencias por barrios...

La encuesta del Instituto Infancia y Adolescencia de Barcelona recoge muchos datos aún por desarrollar, pero las primeras conclusiones invitan a poner el foco en otras problemáticas además de la del tiempo libre. Por ejemplo, el 27% de los niños de esta edad no están suficientemente satisfechos con su cuerpo.

En la rueda de prensa de presentación del estudio, Laia Ortiz, tercera teniente de Alcaldía de Barcelona y concejala de Derechos Sociales, apuntó que esto debería abrir un debate sobre "qué imágenes se proyectan sobre los niños para que estén insatisfechos con su aspecto en edades tan tempranas", en referencia a los roles de género o los estereotipos corporales que marcan los cánones de belleza actuales.

Otro dato relevante es la diferencia entre barrios de la ciudad, aunque estos son más leves de lo que se podría pensar. "Tanto los niños de los barrios de rentas más altas como los de rentas intermedias y bajas, expresan una satisfacción vital en torno a la media", apunta el estudio. Dividiendo los distritos en tres grupos en función de su renta, en los más acomodados el 73% de los niños está muy satisfecho con su vida, mientras que en los menos pudientes, el porcentaje baja hasta el 67%.

"Demasiadas veces hablamos de infancia sin tenerlos en cuenta, y la mirada adulta tiene un sesgo muy grande a la hora de dar respuesta a las necesidades de los niños", ha expresado Ortiz, que ha insistido que esta encuesta permite constatar cómo tan importante para ellos pueden ser sus condiciones materiales de vida como las relacionales, es decir, cómo valoran su familia, amigos o tiempo de juego.

13/11/2017 - 20:55h

Los niños barceloneses valoran su satisfacción con un 9 y tres de cada diez no lo están

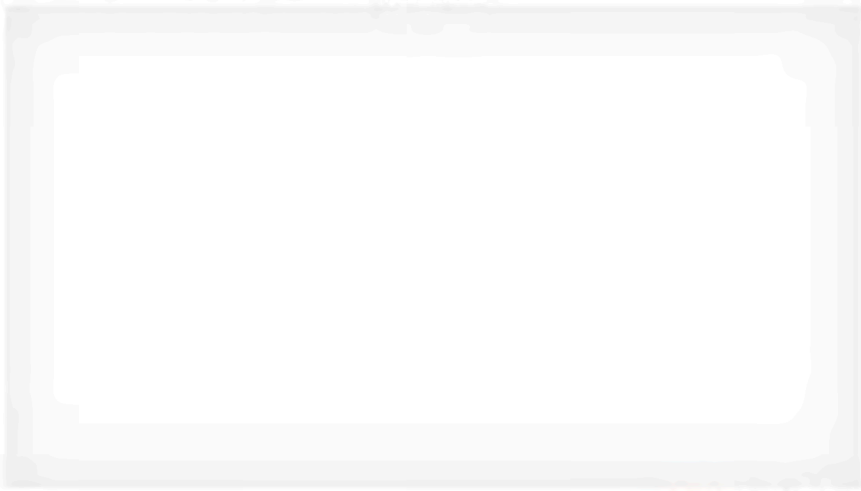

Barcelona - Lunes, 13/11/2017 a las 15:57 CET

Existen diferencias por distrito y renta y los niños piden más tiempo libre y autonomía personal

Los niños barceloneses entre 10 y 12 años valoran con un 9 su satisfacción global con la vida, pero tres de cada diez no están suficientemente satisfechos --expresan que lo están bastante, poco o nada--, ha explicado este lunes la teniente de alcalde de Derechos Sociales, Laia Ortiz.

PUBLICIDAD

inRead invented by Teads

Ha destacado en rueda de prensa que, al analizar esta encuesta, se debe tener en cuenta el "sesgo de optimismo vital" de los niños, más positivos que los adultos, por lo que tienden a responder con mejores valoraciones las preguntas, como han demostrado otras realizadas en otros países.

Es la primera vez que el Ayuntamiento impulsa esta encuesta, realizada a 3.971 niños en 52 centros escolares y en base a un cuestionario validado internacionalmente, que se ha llevado a cabo en más de 30 países de todo el mundo, ha resaltado la directora del Instituto de Infancia y Adolescencia, María Truñó.

El 69% de los niños asegura que está totalmente satisfecho con su vida en global, mientras que el 31% señala que no lo está lo suficiente --el 8% de ellos dice estar poco o nada satisfecho, mientras que el resto lo están bastante--, y los ámbitos mejor valorados son la salud y sus pertenencias.

Los ámbitos peor valorados son el tiempo libre (sólo el 47% está muy satisfecho), su autonomía (53%), la vida de estudiante (58%), el uso de tiempo (60%), cómo escuchan los adultos (62%), los niños de la clase (66%), el barrio de residencia (66%) y la seguridad (71%).

Esta web utiliza 'cookies' propias y de terceros para ofrecerte una mejor experiencia y servicio. Al navegar o utilizar nuestros servicios, aceptas el uso que hacemos de ellas. Puedes cambiar la configuración de 'cookies' en cualquier momento.

Aceptar

Más información

que tiene (83%) y la salud (85%).

VARIACIONES POR SEXO Y BARRIOS

No se aprecian diferencias relevantes de satisfacción entre niños y niñas, algo que no ocurre en ninguna otra encuesta de la ciudad, ha detallado Ortiz, que ha señalado que se trata de un dato relevante porque indica "cuándo empiezan las diferencias de percepciones entre niños y niñas".

Han señalado que existe una diferencia de seis puntos porcentuales de niños que no están suficientemente satisfechos entre los barrios de renta baja, con el 33%, y los de renta alta, con el 27%, y también hay variaciones en función del distrito en el que se ubica la escuela.

Los niños que no se muestran suficientemente satisfechos escolarizados en Sant Andreu y Ciutat Vella (35%) superan con 11 puntos porcentuales los que lo hacen en Sarrià-Sant Gervasi (24%), el distrito con más niños satisfechos, seguido por Nou Barris y Eixample (70%).

El proyecto, llamado 'Parlen els nens i nenes: el benestar subjectiu de la infància a Barcelona', constará de una segunda fase en la que se analizarán los resultados en los 52 centros educativos, con talleres en los que participarán los niños, que representan un 15% de los escolarizados en quinto y sexto de Primaria.

[VER COMENTARIOS](#)

0 Comentarios

Te recomendamos

El Periódico Videos

Vivir como un auténtico neoyorquino en plena Barcelona

El Periódico Videos

Albiol anuncia que llevará a la fiscalía el uso de niños "como escudos humanos" en la...

Sport

Batistuta admite que le dolió ver cómo Messi le arrebató el récord de máximo goleador de la selección

Bodeboca

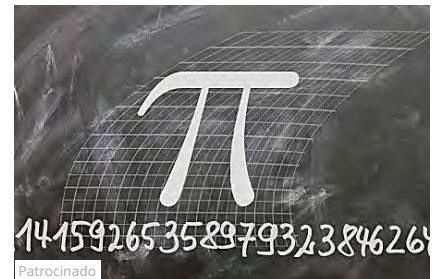
El referente en Rioja Ramón Bilbao ahora en una oferta única

1&1 Digital Guide

Ciberseguridad: protección digital a todos los niveles

El Economista

Curiosidades del número Pi que seguro que desconocías

recomendado por

cuando te jubiles?

Descubre más

europapress / catalunya

Los niños barceloneses valoran su satisfacción con un 9 y tres de cada diez no lo están

TENER
UNA EMPRE

EUROPA PRESS

Y EN BANKI
NOS TIRAM
CONTIGO.

Publicado 13/11/2017 15:54:55 CET

Existen diferencias por distrito y renta y los niños piden más tiempo libre y autonomía personal

BARCELONA, 13 Nov. (EUROPA PRESS) -

Los niños barceloneses entre 10 y 12 años valoran con un 9 su satisfacción global con la vida, pero tres de cada diez no lo están --expresan que lo están bastante, poco o nada--, ha explicado este lunes la teniente de alcalde de Der

Ha destacado en rueda de prensa que, al analizar esta encuesta, se debe tener en cuenta el "sesgo de optimismo positivos que los adultos, por lo que tienden a responder con mejores valoraciones las preguntas, como han demostrado otros países.

Es la primera vez que el Ayuntamiento impulsa esta encuesta, realizada a 3.971 niños en 52 centros escolares y de validez internacionalmente, que se ha llevado a cabo en más de 30 países de todo el mundo, ha resaltado la directora del Instituto de Infancia y Adolescencia, María Truñó.

El 69% de los niños asegura que está totalmente satisfecho con su vida en global, mientras que el 31% señala que no lo está lo suficiente --el 8% de los niños asegura que no lo está lo suficiente--, y los ámbitos mejor valorados son la salud y sus pertenencias.

Uso de cookies

Esta web utiliza cookies propias y de terceros para analizar su navegación y ofrecerle un servicio más personalizado y publicidad acorde a sus intereses.

Continuar navegando implica la aceptación de nuestra [política de cookies](#) - [Aceptar](#)

que se proyectan a los niños para que "en una edad tan temprana se sientan insatisfechos con su cuerpo", según Ortiz.

El 73% está muy satisfecho de sus aprendizajes escolares; el 75%, de sus amigos; el 79%, de la casa donde reside, y el 82%, de las personas con las que vive, mientras que los ámbitos que generan más satisfacción entre los niños encuestados son las cosas que tiene (83%) y la salud (85%).

VARIACIONES POR SEXO Y BARRIOS

No se aprecian diferencias relevantes de satisfacción entre niños y niñas, algo que no ocurre en ninguna otra encuesta de la ciudad, ha detallado Ortiz, que ha señalado que se trata de un dato relevante porque indica "cuándo empiezan las diferencias de percepciones entre niños y niñas".

Han señalado que existe una diferencia de seis puntos porcentuales de niños que no están suficientemente satisfechos entre los barrios de renta baja, con el 33%, y los de renta alta, con el 27%, y también hay variaciones en función del distrito en el que se ubica la escuela.

Los niños que no se muestran suficientemente satisfechos escolarizados en Sant Andreu y Ciutat Vella (35%) superan con 11 puntos porcentuales los que lo hacen en Sarrià-Sant Gervasi (24%), el distrito con más niños satisfechos, seguido por Nou Barris y Eixample (70%).

El proyecto, llamado 'Parlen els nens i nenes: el benestar subjectiu de la infància a Barcelona', constará de una segunda fase en la que se analizarán los resultados en los 52 centros educativos, con talleres en los que participarán los niños, que representan un 15% de los escolarizados en quinto y sexto de Primaria.

Enlaces Patrocinados

El mango de ducha que te cuida. Y te da placer (¡Está al -50%!) [Ver más](#)

LiveSalud

Estas 23 preguntas analizan su nivel de educación [Ver más](#)

Definition

La verdad sobre Cristiano que nadie se ha atrevido a contar [Ver más](#)

Desafío Mundial

Los mejores 5 antivirus del 2017 [Ver más](#)

ScanGuard Antivirus

Ganga para Barcelona : vuelos baratos desde 8€ [Ver más](#)

www.jetcost.es

¿Sabes en realidad quién es Puigdemont? [Ver más](#)

NoticarioDirecto.com

Cambia de vida a los 55 gracias a su nuevo trabajo online [Ver más](#)

lanoticiaperfecta.com

La mochila que triunfa en EEUU llega a España (Rebajada al -50%) [Ver más](#)

Noticias Tecno

Las mejores páginas de citas para conocer chicas! [Ver más](#)

Mejores Páginas de Citas

Te contamos todo lo que debes saber para vender tu casa [Ver más](#)

HOUSELL

VIII FERIA DE LA CASTAÑA

del 15 al 19 de noviembre

martes, 14 de noviembre de 2017 | 21:06 | www.gentedigital.es |

Gente

Búsqueda personal

Menu X

Los niños barceloneses valoran su satisfacción con un 9 y tres de cada diez no lo están

Existen diferencias por distrito y renta y los niños piden más tiempo libre y autonomía personal

13/11/2017 - 15:54

Existen diferencias por distrito y renta y los niños piden más tiempo libre y autonomía personal

BARCELONA, 13 (EUROPA PRESS)

Los niños barceloneses entre 10 y 12 años valoran con un 9 su satisfacción global con la vida, pero tres de cada diez no están suficientemente satisfechos --expresan que lo están bastante, poco o nada--, ha explicado este lunes la teniente de alcalde de Derechos Sociales, Laia Ortiz.

Ha destacado en rueda de prensa que, al analizar esta encuesta, se debe tener en cuenta el "sesgo de optimismo vital" de los niños, más positivos que los adultos, por lo que tienden a responder con mejores valoraciones las preguntas, como han demostrado otras realizadas en otros países.

Es la primera vez que el Ayuntamiento impulsa esta encuesta, realizada a 3.971 niños en 52 centros escolares y en base a un cuestionario validado internacionalmente, que se ha llevado a cabo en más de 30 países de todo el mundo, ha resaltado la directora del Instituto de Infancia y Adolescencia, María Truñó.

El 69% de los niños asegura que está totalmente satisfecho con su vida en global, mientras que el 31% señala que no lo está lo suficiente --el 8% de ellos dice estar poco o nada satisfecho, mientras que el resto lo están bastante--, y los ámbitos mejor valorados son la salud y sus pertenencias.

Los ámbitos peor valorados son el tiempo libre (sólo el 47% está muy satisfecho), su autonomía (53%), la vida de estudiante (58%), el uso de tiempo (60%), cómo escuchan los adultos (62%), los niños de la clase (66%), el barrio de residencia (66%) y la seguridad (71%).

La satisfacción de los niños con su propio cuerpo no es suficiente en el 27% de los casos, algo que debe hacer reflexionar sobre las imágenes que se proyectan a los niños para que "en una edad tan temprana se sientan insatisfechos con su cuerpo", según Ortiz.

El 73% está muy satisfecho de sus aprendizajes escolares; el 75%, de sus amigos; el 79%, de la casa donde reside, y el 82%, de las personas con las que vive, mientras que los ámbitos que generan más satisfacción entre los niños encuestados son las cosas que tiene (83%) y la salud (85%).

VARIACIONES POR SEXO Y BARRIOS

No se aprecian diferencias relevantes de satisfacción entre niños y niñas, algo que no ocurre en ninguna otra encuesta de la ciudad, ha detallado Ortiz, que ha señalado que se trata de un dato relevante porque indica "cuándo empiezan las diferencias de percepciones entre niños y niñas".

Han señalado que existe una diferencia de seis puntos porcentuales de niños que no están suficientemente satisfechos entre los barrios de renta baja, con el 33%, y los de renta alta, con el 27%, y también hay variaciones en función del distrito en el que se ubica la escuela.

Los niños que no se muestran suficientemente satisfechos escolarizados en Sant Andreu y Ciutat Vella (35%) superan con 11 puntos porcentuales los que lo hacen en Sarrià-Sant Gervasi (24%), el distrito con más niños satisfechos, seguido por Nou Barris y Eixample (70%).

El proyecto, llamado 'Parlen els nens i nenes: el benestar subjectiu de la infància a Barcelona', constará de una segunda fase en la que se analizarán los resultados en los 52 centros educativos, con talleres en los que participarán los niños, que representan un 15% de los escolarizados en quinto y sexto de Primaria.

13/11/2017

The screenshot shows the top navigation bar of the playSER website. It includes the logo 'playSER' and several menu items: 'EN DIRECTO', 'A LA CARTA', 'PARRILLA', 'SER', and 'SIGUENOS' with social media icons. Below this is a blue bar with 'SERCAT 103.5 FM' and navigation links for 'AUDIOS', 'PARRILLA', 'PROGRAMAS', 'NOTICIAS', and 'QUIÉNES SOMOS'. The main content area is titled 'HORA 14 CATALUNYA' and features a large heading 'Hora 14 Catalunya (13/11/2017)'. Below the heading, it states 'Emitido el 13-11-2017 14:05 CET' and provides social media sharing options (Facebook, Twitter, Google+) and a 'DESCARGAR' button. The broadcast is identified as 'Sergi Caballero de 14:05 a 14:30'. On the right side, there is a promotional graphic for 'Celebra la vida' with the text 'Puedes elegir el cuándo, el cómo, incluso el porqué, pero lo que de verdad importa es con quién.'

The screenshot shows a news article on the website. The article title is 'Casi la mitad de los niños de Barcelona entre 10 y 12 años se siente inseguros cuando caminan por su barrio y no les gustan los espacios que tienen en la calle para jugar según revela una encuesta.' The article is attributed to 'Cadena Ser - HORA 14 CATALUNYA' and is dated 'Año: 01/00'. The article text is partially visible, showing the beginning of the story. On the left side, there is a sidebar with a list of 14 articles, including 'Casi la mitad de los niños de Barcelona entre 10 y 12 años se siente inseguros cuando caminan por su barrio y no les gustan los espacios que tienen en la calle para jugar según revela una encuesta.', 'El Periódico de Catalunya - Catalán - Avui', 'La meitat dels nens de BCN demanen més temps lliure', 'Lola López: "Qualsevol persona que decideix immolar-se en un atemptat és també una víctima"', 'City Rep Track 2017 - The most reputable cities in the world', and 'Hoy han entrado en funcionamiento 4 nuevas líneas de autobús en Barcelona.'

playSE2 EN DIRECTO A LA CARTA PARRILLA SE2 SIGUENOS: f t g i

SERCAT 103.5 FM AUDIOS PARRILLA PROGRAMAS > NOTICIAS > QUIÉNES SOMOS

EL BALCÓ

El Balcó (13/11/2017)

Emitido el 13-11-2017 19:00 CET

f t G+ ↓ DESCARGAR

De dilluns a divendres, de 19:00 a 20:00 amb Carla Turró. L'anàlisi de l'actualitat, amb entrevistes, reportatges, tertúles i tota la informació. de 19:00 a 20:00

SE2 CATALUNYA Cadena SER Catalunya 2.711 Me gusta

Me gusta esta página Contactarnos

Sé el primero de tus amigos en indicar que te gusta esto.

SE2 Cadena SER Catalunya hace 18 horas

Messi sube esta foto a Fa...

DIRECTO

Sigue aquí toda la actualidad sobre Cataluña y las elecciones del 21-D

SEGÚN UNA ENCUESTA MUNICIPAL

Un 30% de los niños barceloneses no está suficientemente satisfecho

Los menores piden más tiempo libre y autonomía personal

Imagen de archivo de un grupo de menores en Barcelona (Alex Garcia)

Comparte en Facebook

Comparte en Twitter

Más noticias

Descubierto un planeta candidato a albergar vida a sólo 11 años luz de la Tierra

Zaplana, a Ignacio González: "Aznar está con un odio africano a Rajoy"

El independentismo rehace el discurso entre quejas internas de "flagelación"

Selena Gomez sí sabe cómo proteger su piel del frío

EUROPA PRESS, Barcelona
13/11/2017 15:57 | Actualizado a 13/11/2017 17:14

Los niños barceloneses entre 10 y 12 años valoran con un **9 su satisfacción global con la vida**, pero **tres de cada diez no están suficientemente satisfechos** -expresan que lo están bastante, poco o nada-, ha explicado este lunes la teniente de alcalde de Derechos Sociales, Laia Ortiz.

Ha destacado en rueda de prensa que, al analizar esta encuesta, se debe tener en cuenta el "sesgo de optimismo vital" de los niños, más positivos que los adultos, por lo que tienden a responder con mejores valoraciones las preguntas, como han demostrado otras realizadas en otros países.

La satisfacción de los niños con su propio cuerpo no es suficiente en el 27% de los casos

Es la primera vez que el **Ayuntamiento** impulsa esta **encuesta**, realizada a **3.971 niños** en **52 centros escolares** y en base a un cuestionario validado internacionalmente, que se ha llevado a cabo en más de 30 países de todo el mundo, ha resaltado la directora del Instituto de Infancia y Adolescencia, María Truñó.

El 69% de los niños asegura que está totalmente satisfecho con su vida en global, mientras que el 31% señala que no lo está lo suficiente --el 8% de ellos dice estar poco o nada satisfecho, mientras que el resto lo están bastante--, y los ámbitos mejor valorados son la salud y sus pertenencias.

Los ámbitos peor valorados

Los **ámbitos** peor valorados son el **tiempo libre** (sólo el 47% está muy satisfecho), su **autonomía** (53%), la **vida de estudiante** (58%), el uso de **tiempo** (60%), cómo **escuchan** los adultos (62%), los niños de la clase (66%), el barrio de residencia (66%) y la seguridad (71%).

La satisfacción de los niños con su propio **cuerpo** no es suficiente en el **27% de los casos**, algo que debe hacer reflexionar sobre las imágenes que se proyectan a los niños para que "en una edad tan temprana se sientan insatisfechos con su cuerpo", según Ortiz.

El 73% está muy satisfecho de sus aprendizajes escolares; el 75%, de sus amigos; el 79%, de la casa donde reside, y el 82%, de las personas con las que vive, mientras que los ámbitos que generan más satisfacción entre los niños encuestados son las cosas que tiene (83%) y la salud (85%).

Variaciones por barrios

No se aprecian diferencias relevantes de satisfacción entre niños y niñas, algo que no ocurre en ninguna otra encuesta de la ciudad, ha detallado Ortiz, que ha señalado que se trata de un dato relevante porque indica "cuándo empiezan las diferencias de percepciones entre niños y niñas".

Han señalado que existe una diferencia de seis puntos porcentuales de niños que no están suficientemente satisfechos entre los barrios de renta baja, con el 33%, y los de renta alta, con el 27%, y también hay variaciones en función del distrito en el que se ubica la escuela.

Los niños que no se muestran suficientemente satisfechos escolarizados en **Sant Andreu** y **Ciutat Vella** (35%) superan con 11 puntos porcentuales los que lo hacen en **Sarrià-Sant Gervasi** (24%), el distrito con más niños satisfechos, seguido por **Nou Barris** y **Eixample** (70%).

El proyecto, llamado *Parlen els nens i nenes: el benestar subjectiu de la infància a Barcelona*, constará de una segunda fase en la que se analizarán los resultados en los 52 centros educativos, con talleres en los que participarán los niños, que representan un 15% de los escolarizados en quinto y sexto de Primaria.

La encuesta la ha realizado el Ayuntamiento de Barcelona a 3.971 niños de 52 centros escolares

Temas relacionados: [Ciutat Vella](#) [Eixample](#) [Nou Barris](#)

AYUNTAMIENTO

LUNES, 13 DE NOVIEMBRE DE 2017

Los niños de BCN creen que los adultos no les escuchan

Una encuesta municipal revela que casi uno de cada tres pequeños quiere cambiar de barrio, de colegio y de amigos

Niños patinando en la superilla del Poblenou / JORDI GINABREDA

TENER
UNA EMPRESA
ES TIRARSE
A LA PISCINA.
Y EN BANKIA
NOS TIRAMOS
CONTIGO.

XAVIER ADELL

Aunque en general ven la vida con mucho más optimismo que los adultos, **los niños barceloneses no están del todo satisfechos con la forma en la que viven**. Casi la mitad de ellos cree que **los adultos “no les escuchan ni les tienen en cuenta”** y una cifra importante querría cambiar de barrio, de colegio e incluso de amigos. Estas son algunas de las principales conclusiones que se extraen de la primera encuesta a 4.000 escolares de entre 10 y 12 años (estudiantes de 5º y 6º de Primaria) realizada por el Ayuntamiento de Barcelona, **un estudio pionero en España** y cuyos resultados serán debatidos en una segunda fase con los propios protagonistas en las escuelas para que sirvan como herramienta de mejora.

La mayoría de los niños barceloneses puntúa sus vidas con notas de sobresaliente (entre un 9 y un 10). Sin embargo sus vidas tampoco son perfectas. Más de la mitad de los menores encuestados (53%) no está del todo satisfecho con su tiempo libre -dedicado en un 71% de los casos a hacer deberes y a estudiar durante cinco días a la semana; y **prácticamente la mitad querría tener algo más de libertad y, sobre todo, querrían ser más escuchados por las personas mayores y pasar más tiempo con sus padres**. “Esta propia encuesta es una forma de que los niños ejerzan su derecho a ser escuchados”, ha explicado la teniente de alcalde de Servicios Sociales del Ayuntamiento de Barcelona, Laia Ortiz (BeC).

COSAS DE ADULTOS

Pero igual que ocurre con los adultos, **la opinión de los niños varía en función de las rentas familiares, del barrio donde viven y del barrio donde está su escuela** “aunque de forma menos notoria que en los adultos”, ha matizado Ortiz. Mientras uno de cada tres niños que viven en los barrios de menores rentas no está satisfecho con su vida, la cifra se reduce al 27% en los barrios con mayores rentas. Pero si se tiene en cuenta el barrio en el

su clase social, “porque **valoran más las cosas inmateriales, como sentirse atendidos y escuchados, que las materiales**”, ha subrayado la teniente de alcalde.

Al acercar la lupa a los resultados de la encuesta es cuando empiezan a aparecer esas cosas con las que los niños no están tan contentos. La primera es el colegio, pero no el hecho de ir sino el centro escolar. Un 42% no está satisfecho con su escuela y uno de cada cuatro encuestados (25%) ni siquiera con lo que aprende en el aula.

AMIGOS POCO AMIGOS

Parte de la culpa la tienen los amigos (o mejor dicho, los no amigos). **El 34% no está contento con sus compañeros de escuela y un 25% con sus amigos en general.** El dato más preocupante es que la mitad de los pequeños tiene la sensación de que sus compañeros de estudios no le ayudan en nada en clase. Este malestar no es gratuito: **el 69% de los niños ha insultado o ha sido insultado alguna vez y el 60% ha pegado o ha sido pegado alguna vez vez.**

Otro aspecto relevante es que **uno de cada tres niños directamente no está contento con el barrio en el que vive.** A esta cifra se incrementa hasta el 45% en el caso de los que encuentra deficientes los espacios para jugar y divertirse próximos a su casa y sube hasta la mitad (49%) el número de niños que no se siente seguro cuando pasea por su barrio.

Otra conclusión positiva que se extrae de la encuesta es que **prácticamente no hay diferencias de opinión entre niños y niñas**, que no empiezan a ver las cosas de forma diferente en función de su sexo “hasta llegar a la adolescencia”, ha explicado Ortiz. Como conclusión, cabe destacar dos datos preocupantes: **el 27% de los niños no se siente satisfecho con su cuerpo y un 15% tiene dificultades para dormir.**

TE RECOMENDAMOS

1h

REACCIONA

No reciclar vidre provoca:
Malbaratament de recursos naturals
Despesa d'energia
Emissions de CO2

EL MATÍ DE CATALUNYA RÀDIO TOTS ELS ÀUDIOS WEB DEL PROGRAMA

El matí de Catalunya Ràdio, de 07 a 08 h -
14/11/2017

14/11/2017 [social icons] 0 INSERIR

14/11/2017 al Programa Herrera en COPE

Entrevista a Laia Pineda, coordinadora del projecte *Parlen els nens i nenes de Barcelona*

Herrera en COPE (14/11/2017) - De 12 a 13

Herrera en COPE es el programa que más crece de la radio española. Está dirigido por el comunicador mejor valorado. De 12 a 13 con Carlos Herrera. Hablamos del futuro de las pensiones con Yolanda Gómez, subdirectora de ABC. La próxima ausencia de la Selección Italiana en el Mundial 2018 con Eva Fernández, corresponsal COPE en Italia. La fosforera automática, con Carlos Gutiérrez.

f t

Herrera en COPE (14/11/2017) - De 12 a 13
Herrera en COPE es el programa que más crece de la radio española. Está dirigido por... 00:12 / 33:09

LO MÁS ESCUCHADO

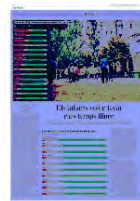
- El Partidazo de COPE (Programa Completo, 13-11-2017)
- Escucha la entrevista completa de Mariano Rajoy en 'Herrera en COPE'
- 1ª parte, El Partidazo de COPE (13-11-2017)
- Herrera en COPE (14/11/2017) - De 9 a 10
- 2ª parte, El Partidazo de COPE (13-11-2017)

14 Noviembre, 2017

P 18-19

Un terç dels nens i nenes d'entre 10 i 12 anys no estan satisfets amb el seu cos

EDUCACIÓ

SATISFACCIÓ DELS INFANTS AMB ELS ASPECTES DE LA VIDA

MARIA ORTEGA /
 NÚRIA MARTÍNEZ
 BARCELONA

Els infants volen tenir més temps lliure

Un terç dels nens d'entre 10 i 12 anys no estan satisfets amb el seu cos

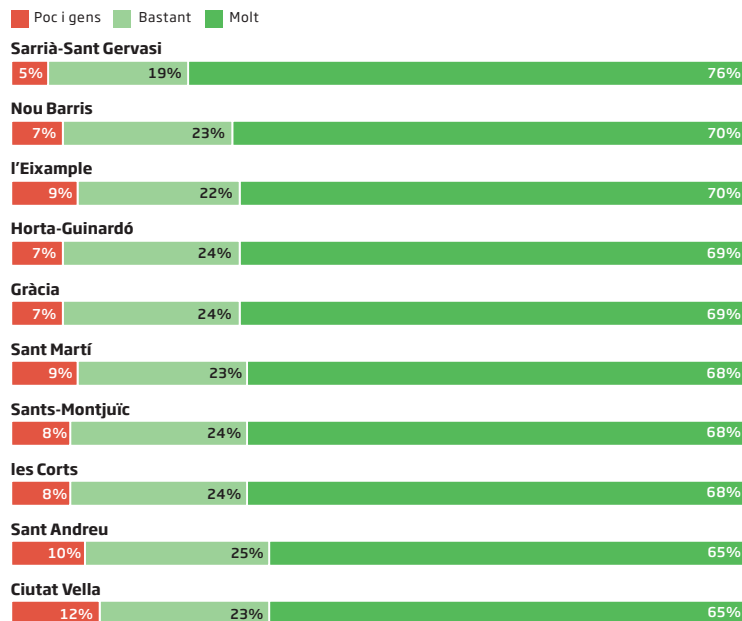
Més temps lliure. És el clam de la majoria de nens de Barcelona d'entre 10 i 12 anys, molts d'ells amb una intensa agenda d'activitats extraescolars. Tres de cada deu, a més, no estan contents amb el seu aspecte físic i la meitat clamen tenir més autonomia. L'Ajuntament de Barcelona va presentar ahir -i ja sense la regidora socialista d'Infància, Carmen Andrés- els resultats d'una enquesta que, per primera vegada, ha consultat directament els infants.

En concret, prop de 4.000 nens i nenes de mig centenar de centres escolars de la ciutat, que representen el 15% del total d'infants escolaritzats. L'enquesta mostra que un 53% dels nens no estan satisfets amb el seu temps lliure. I els responsables de l'estudi, que ara n'estan fent un de retorn a les escoles, asseguren que un dels comentaris que més els repeteixen els més petits és que voldrien passar més temps amb els seus pares.

"Els resultats de l'enquesta tornen a mostrar que tenim dificultats per trobar espais de qualitat entre infants i família", expressa Edgar Iglesias, membre del departament de pedagogia aplicada de la Universitat Autònoma de Barcelona (UAB), que considera que els infants també volen poder decidir què fan amb el seu temps.

Per a Iglesias, els "drets dels infants recullen el seu dret a avorrir-se, a aprendre sols i a ser educats amb acompanyament", i considera

SATISFACCIÓ GLOBAL DELS INFANTS AMB LA VIDA

Font: Ajuntament de Barcelona / Gràfic: M. Asín

que "cal combinar diferents espais perquè aquests drets quedin garantits". Com a part de la solució, l'expert considera convenient que les famílies estiguin atentes a les inquietuds dels nens. En aquest sentit, recorda que no s'han de carregar els infants d'activitats extraescolars i que se'ls ha de deixar temps per avorrir-se. "Això els farà connectar emocionalment amb qui són: avorrir-se és una forma interessant de conèixer-se i d'identificar interessos i inquietuds", insisteix.

Diferències entre districtes

Un 27% dels enquestats asseguren que no estan contents amb el seu cos, mentre que la valoració de les coses materials que tenen és molt més positiva: un 83% n'estan molt satisfets. A més, un 79% també estan contents de la casa on viuen. La tinent d'alcalde de Drets Socials, Laila Ortiz, es va preguntar ahir, en aquest sentit, quina imatge projectem en els més petits perquè un percentatge tan elevat es declari no satisfet amb el seu aspecte, mentre que, en canvi, són molt més optimistes en el terreny dels béns materials.

En termes generals, un 69% dels enquestats es declaren molt satis-

Foto: Jordi Riberaygua Magallon
Font: Ajuntament de Barcelona
Gràfic: M. Asin

fets amb la seva vida, però el 31% restant diuen que no n'estan prou. I, d'aquests, un 8% diuen que estan poc o gens satisfets amb la vida. Els responsables de l'enquesta asseguren que s'ha de tenir en compte el "biaix de l'optimisme vital", és a dir, el fenomen segons el qual els infants tendeixen a respondre més positivament que els adults a les mateixes preguntes. Però els resultats no són homogenis per al conjunt de la ciutat.

Hi ha diferències de fins a 11 punts entre infants escolaritzats a Ciutat Vella (35%) i a Sarrà-Sant Gervasi (24%) pel que fa al nombre d'enquestats que diuen que no estan del tot satisfets amb la seva vida. La diferència entre els infants que viuen en barris de renda baixa i els que viuen en barris de renda alta davant d'aquesta mateixa pregunta és de 6 punts (el 33% no estan satisfets als barris més vulnerables, i el 27% no ho estan en els més benestants). D'altra banda, tres de cada deu enquestats no estan contents amb el barri on viuen o amb els seus companys de classe. Un 42%, en canvi, no ho estan amb la seva vida d'estudiant.

L'enquesta l'ha impulsat el consistori i l'ha realitzat l'Institut Infància i Adolescència de Barcelona (IIAB) amb la col·laboració del Consorci d'Educació de Barcelona i de l'Institut de Recerca sobre Qualitat de Vida de la Universitat de Girona. Ara es farà el retorn dels resultats a les aules perquè els nens els interpretin i facin propostes d'actuació. Està previst que a finals de curs es publiqui un nou informe amb resultats i propostes. —

14 Noviembre, 2017

El 27% de los niños de Barcelona no está satisfecho con su cuerpo

A. L. CONGOSTRINA, **Barcelona**
El 27% de los niños de entre 10 y 12 años que viven en Barcelona aseguran no sentirse satisfechos con su cuerpo. Este porcentaje se desprende de la encuesta *Hablan los niños y niñas: El bienestar subjetivo de la infancia en Barcelona*, realizada por el Ayuntamiento.

La directora del instituto de la infancia en el Consistorio, María Truño, aseguró que el informe destaca que el 69% de los niños se encuentra "totalmente

satisfechos con su vida". Un 31% manifiestan no estarlo suficiente y un 8% expresa estar poco o nada satisfecho con su vida. El informe no remarca diferencias significativas entre sexos: los niños no satisfechos con su vida son el 31% y las niñas, el 30%. Truño destacó que hay diferencias según el lugar de residencia. "En los barrios de renta baja, el 33% de los niños no están satisfechos globalmente con sus vidas mientras que en los de renta alta son el 27%. Por distritos,

en los centros escolares de Ciutat Vella y Sant Andreu el 35% de los niños no están conformes con su vida y en Sarrià-Sant Gervasi el 24%", resaltó la directora del instituto.

El 53% de los niños dicen no estar satisfechos con la cantidad de tiempo libre que tienen y el 48% no están suficientemente satisfechos con su grado de autonomía. Un 42% no están conformes con su "vida de estudiante". De las actividades que hacen los niños fuera de la escuela, el 71%

dedica un mínimo de cinco días a la semana a hacer "deberes" y estudiar.

El 34% no está satisfecho de sus amigos y solo tres de cada diez "no han sido insultados ni han insultado". Solo el 40% de los encuestados aseguran no haber sido agredidos ni haber agredido a nadie.

La salud es el aspecto más valorado. Un 85% de los menores expresan estar muy satisfechos de su salud. Pese a ello, el 15% de los niños dice que ha tenido dificultades para dormir un mínimo de 5 o 6 días a la semana. El 19% manifiesta no estar satisfechos con su entorno familiar. El 87% de los niños aseguran que hay personas en la familia que se preocupan de ellos pero cuatro de cada diez afirman

que su padre o su madre "no le escuchan lo suficiente y no le tienen suficientemente en contra".

Ortiz aseguró que los menores tienden a responder "más positivamente que los adultos a las mismas preguntas. De tal forma que en otras encuestas donde se pregunta a los adultos sobre la percepción de su calidad de vida se sitúa entre 7 y 8 mientras que en los menores se sitúa entre 9 y 10. Hay que destacar este sesgo de optimismo vital para analizar la encuesta".

3.971 niños y niñas, de entre 10 y 12 años, de 52 escuelas han contestado la encuesta que según la segunda teniente de alcalde de Barcelona, Laia Ortiz, "es la primera vez que se realiza en una ciudad dentro de España".

GRAN BARCELONA ▶ La meitat dels nens de BCN demanen més temps lliure → P. 30

La meitat dels nens de BCN volen més temps lliure i menys control

Una enquesta revela la insatisfacció dels nois de 10 a 12 anys amb el seu grau d'independència

Una de les dades més preocupants és que un de cada quatre està descontent amb el seu cos

ANTON ROSA
 BARCELONA

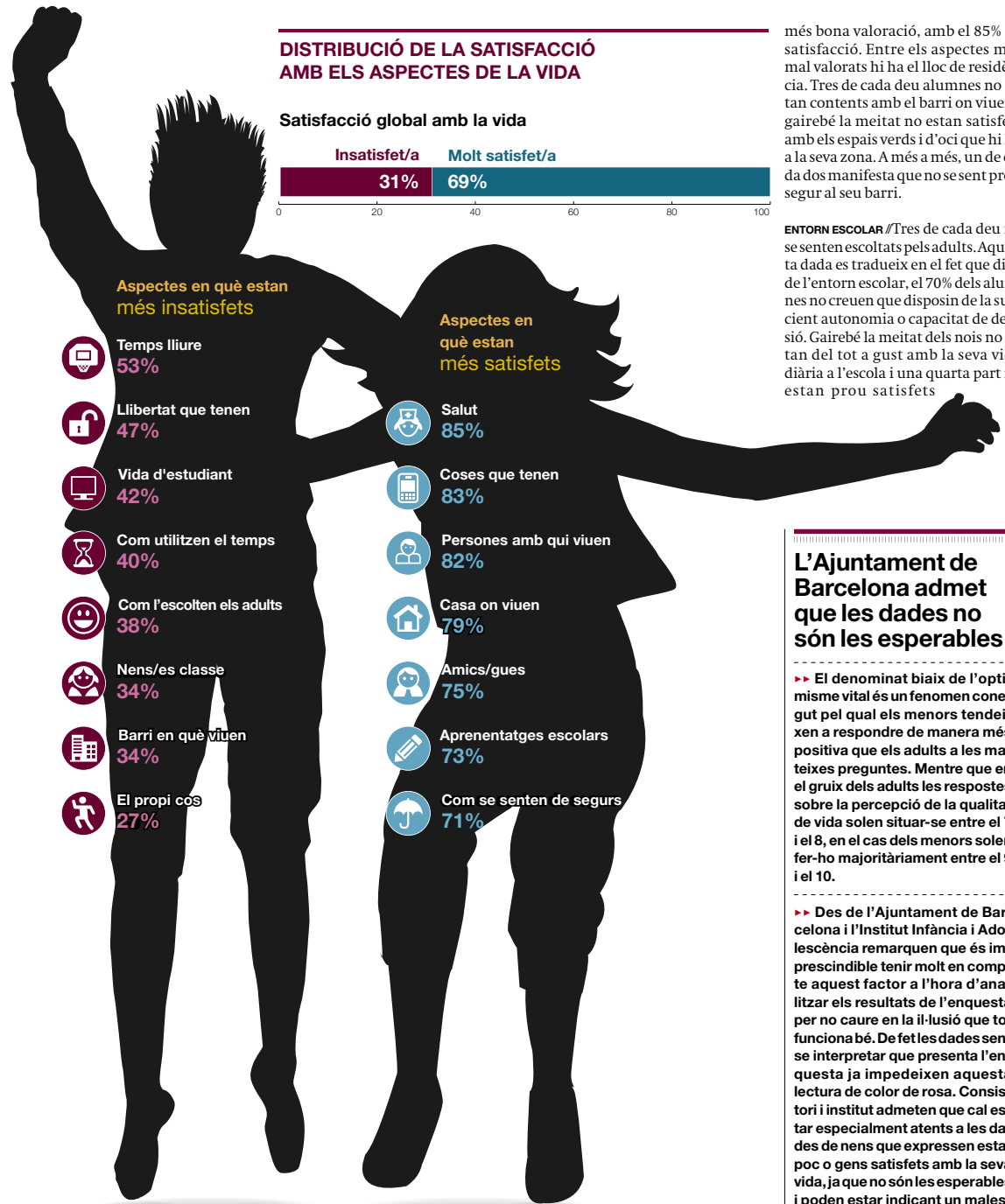
Si els nens de l'etapa final de primària encara creguessin en els Reis Mags i si Ses Majestats d'Orient complaguessin la petició d'intangibles, les cartes a Melcior, Gaspar i Baltasar tindrien un fort to reivindicatiu: «Vull més temps lliure» i «vull més llibertat» serien segur dos clàssics. Perquè el que passa és que més de la meitat (el 53%) dels barcelonins d'entre 10 i 12 anys reclamen més temps lliure i gairebé la meitat (el 47%) exigeixen més llibertat.

Barcelona ha preguntat per primera vegada als nens pel seu benestar. En concret, l'ajuntament ha realitzat juntament amb l'Institut d'Infància i Adolescència de Barcelona (IIAB) una enquesta a 4.000 alumnes d'entre 10 i 12 anys de 52 escoles de la ciutat. A més de revelar que els citats percentatges de nois i noies estan més aviat farts d'activitats extraescolars i que els seus pares els tallin les ales, els resultats tenen una clara cara b: més d'una quarta part (el 27%) estan insatisfets amb el seu cos. A més, més d'una tercera part dels menors (el 42%) estan descontents amb la seva vida d'estudiants.

Per Maria Truñó, directora de l'IIAB, és alarmant que més d'un miler dels 4.000 alumnes enquestats estiguin preocupats pel seu cos. Malgrat que no arriben al 10% els nens i preadolescents que es manifesten poc o gens conformes amb el seu físic, el fet agafa especial rellevància al tractar-se d'escolars que tan sols cursen entre cinquè i sisè de primària. «¿Quina imatge projectem als nens perquè se sentin insatisfets amb el seu cos?», s'ha interrogat Ortiz. En els pròxims mesos es farà una anàlisi exhaustiva de les enquestes per interpretar les dades, va explicar Truñó.

Els resultats preliminars no mostren a penes variació en funció del sexe. No obstant, sí que hi ha diferències considerables segons la procedència dels nens. La taxa d'insatisfacció global és sis punts superior als barris pobres (33%) que als rics (27%). I, segons el districte del centre escolar, la diferència s'incrementa fins als 11 punts: 35% d'insatisfacció a Ciutat Vella per 24% a Sarrià-Sant Gervasi.

Pel que fa a benestar general, gairebé el 70% dels nens diuen estar totalment d'acord amb la seva vida en general. La salut és l'aspecte amb

més bona valoració, amb el 85% de satisfacció. Entre els aspectes més mal valorats hi ha el lloc de residència. Tres de cada deu alumnes no estan contents amb el barri on viuen i gairebé la meitat no estan satisfets amb els espais verds i d'oci que hi ha a la seva zona. A més a més, un de cada dos manifesta que no se sent prou segur al seu barri.

ENTORN ESCOLAR /Tres de cada deu no se senten escoltats pels adults. Aquesta dada es tradueix en el fet que dins de l'entorn escolar, el 70% dels alumnes no creuen que disposin de la suficient autonomia o capacitat de decisió. Gairebé la meitat dels nois no estan del tot a gust amb la seva vida diària a l'escola i una quarta part no estan prou satisfets

L'Ajuntament de Barcelona admet que les dades no són les esperables

► El denominat biaix de l'optimisme vital és un fenomen conegut pel qual els menors tendeixen a respondre de manera més positiva que els adults a les mateixes preguntes. Mentre que en el gruix dels adults les respostes sobre la percepció de la qualitat de vida solen situar-se entre el 7 i el 8, en el cas dels menors solen fer-ho majoritàriament entre el 9 i el 10.

► Des de l'Ajuntament de Barcelona i l'Institut d'Infància i Adolescència remarquen que és imprescindible tenir molt en compte aquest factor a l'hora d'anàlitzar els resultats de l'enquesta per no caure en la il·lusió que tot funcionarà bé. De fet, les dades sense interpretar que presenta l'enquesta ja impedeixen aquesta lectura de color de rosa. Consistori i institut admeten que cal estar especialment atents a les dades de nens que expressen estar poc o gens satisfets amb la seva vida, ja que no són les esperables i poden estar indicant un malestar important.

amb l'aprenentatge rebut al seu centre. Fins i tot, el 24% no se senten completament segurs a l'escola.

Aquesta certa desafecció amb l'entorn escolar també es manifesta en la relació amb els seus companys. La meitat dels nens no creuen que els seus amics els ajudarien davant un problema i sis de cada deu han pegat o han rebut cops.

INICIATIVA INTERNACIONAL // La fase inicial del projecte *Parlen els nens i les nenes: el benestar subjectiu de la infància a Barcelona* ha consistit en aquesta primera onada d'enquestes a una mostra representativa del 15% dels 27.285 nens entre 10 i 12 anys matriculats en centres educatius de la ciutat.

El qüestionari és una adaptació del que proposa Children's World, la iniciativa internacional dins de la qual s'emmarca el projecte que ha implementat el consistori, que consta de tres onades i compta amb la col·laboració de fins a 30 estats repartits pel món. Les dades obtingudes a Barcelona confirmen la tendència al fenomen del *biaix de l'optimisme vital*, que ja s'ha vist en altres països. Aquest factor fa referència a la idea que els nens tendeixen a respondre més positivament que els adults a les mateixes preguntes. La percepció de la qualitat de vida puja entre un i dos punts en infants respecte a adults.

Laia Ortiz

TINENTA D'ALCALDE

«Aquest informe ens permetrà abordar les polítiques de la ciutat des dels drets de la infància»

El següent pas del projecte consistirà en un procés participatiu que ja va començar la setmana passada en algunes escoles. En aquesta segona etapa es compartiran els primers resultats de l'informe amb els alumnes a través de 80 tallers per debatre a classe i formular conjuntament propostes de millora. «És imprescindible interpretar amb ells els resultats», va explicar Ortiz. Segons la tinenta d'alcalde de Drets Socials aquest projecte és una oportunitat per dialogar i definir una agenda on els nens sentin que «la ciutat els escolta» i se'ls reconegui com a ciutadans de ple dret.

La previsió del projecte és repetir l'onada d'enquestes en un marge de tres o quatre anys. A final d'aquest curs es presentarà l'informe complet amb tots els resultats analitzats per poder identificar els principals reptes i poder implementar mesures coordinades des de tots els actors implicats. =

CATALUÑA

Montse ESPANYOL- Barcelona

Hace ya muchos años, el que fue el 28º presidente de los Estados Unidos, Woodrow Wilson, advertía de que «si desea hacer enemigos, intente cambiar algo». Porque por instinto, los cambios dan miedo a las personas. Más si se trata de poner a circular autobuses en dirección contraria al sentido de la marcha. Además de los vecinos, los padres y profesores de la escuela Infant Jesús de Barcelona se llevaron las manos a la cabeza hace dos semanas cuando vieron que el Ayuntamiento de Barcelona se disponía a hacer obras en el carril de aparcamiento de zona azul del lado montaña de la Travessera de Gràcia para convertirlo en un carril bus, desde la calle Balmes dirección Francesc Macià.

«¡Pero si los coches circulan en dirección contraria!», exclamaban algunos padres confusos. Imaginaron lo peor, niños y abuelos que se agolpan en la salida de la escuela cayendo al carril bus. Enseguida se organizaron para pedir medidas a la escuela y la sorpresa fue que la dirección del colegio no sabía nada. Era día 2 de noviembre y apenas quedaban diez días para que el nuevo autobús, el D40, que cruza Barcelona en diagonal desde Via Favència a plaza España, entrara en funcionamiento junto a tres líneas más: la V5, que enlaza Mare de Déu del Port con Pedralbes; la V31, que va de la Mar Vella a Trinitat Vella, y la V29, del Fòrum a Roquetes. Además de la D40, por Travessera también pasa el 27. Se acabó también el privilegio de aparcar en doble fila para dejar y recoger niños de la escuela.

Lo primero que hizo la dirección del colegio fue pedir una reunión con responsables del Ayuntamiento de Barcelona. El día 10,

tres días antes de la puesta en marcha de las nuevas líneas de la red ortogonal, que el gobierno de Xavier Trias empezó a desplegar en 2012, el director de la escuela Infant Jesús, Josep Maria Ramón, se vio con el gerente del distrito de Sarrià-Sant Gervasi y el jefe de movilidad de Transports Metropolitans de Barcelona (TMB). Ambas partes lamentaron la falta de diálogo. El colegio pidió trasladar el carril bus al otro lado de travessera de Gràcia, pero la respuesta fue «no, porque por causas técnicas es inviable».

Para afrontar el primer día de la

puesta en marcha del «bus a la contra», como un vecino bautizó a la nueva línea para alertar a una motorista que se jugó el pellejo al girar para enfilarse Aribau, durante el fin de semana, instalaron una barrera provisional. El Ayuntamiento comprobó «in situ» que no era suficientemente larga para prevenir la seguridad del montón de padres y niños que se agolpan a la salida de la escuela y en las dos próximas semanas, cuando pongan la valla definitiva, la alargarán. Además, una patrulla de la Guardia Urbana ayudaba a organizar la entrada y la salida del colegio y un

supervisor de TMB tomaba notas porque el próximo día 24, el gerente del distrito se verá con los responsables de la escuela para evaluar el operativo.

El gerente adjunto de Movilidad e Infraestructuras, Manuel Valdés, admitía que todo cambio provoca incertidumbres. «Habrá que ver cómo la ciudad se adapta a esta nueva red de autobuses que quedará completamente habilitada el próximo año», comentó. Con la entrada en marcha de estas cuatro líneas, ahora funcionan 20 de las 28 líneas previstas de la red ortogonal, corredores verticales, hori-

zontales y diagonales que se cruzan. Aunque hay que hacer más transbordos, el mapa se simplifica y la velocidad y la frecuencia se multiplica. En un día laboral, estas líneas transportan unos 350.000 pasajeros, la mitad de los usuarios de Barcelona. La intención es ganar pasajeros. Las nuevas líneas cambian ocho recorridos (H6, H14, H16, 27, 42, 68, 91 y 109) y suprime siete (20, 26, 32, 40, 37 y 57).

La nueva red no afecta a todas las líneas, se mantendrán 43 líneas convencionales y 27 de proximidad.

El bus en contra dirección de Travessera de Gràcia se estrena con recelo vecinal

Barcelona pone en marcha 4 líneas más de la nueva red de autobuses que prevé tener lista en 2018

El colegio Infant Jesús lamenta que el Ayuntamiento no les informara personalmente y toma medidas para evitar accidentes a la salida de la escuela

EP- Barcelona

Los niños barceloneses entre 10 y 12 años valoran con un 9 su satisfacción global con la vida, pero tres de cada diez no están suficientemente satisfechos —expresan que lo están bastante, poco o nada—, explicó ayer la teniente de alcalde de Derechos Sociales, Laia Ortiz.

En rueda de prensa, destacó que, al analizar esta encuesta, se debe tener en cuenta el «sesgo de optimismo vital» de los niños, más positivos que los adultos, por lo que tienden a responder con mejores valoraciones las preguntas, como han demostrado otras realizadas en otros países. Es la primera vez que el Ayuntamiento

Tres de cada diez niños entre 10 y 12 años no está satisfecho con su cuerpo

impulsa esta encuesta, realizada a 3.971 niños en 52 centros escolares y en base a un cuestionario validado internacionalmente, que se llevó a cabo en más de 30 países de todo el mundo, ha resaltado la directora del Instituto de Infancia y Adolescencia, María Truñó.

El 69% de los niños asegura que está totalmente satisfecho con su vida en global, mientras que el 31% señala que no lo está lo suficiente —el 8% de ellos dice estar poco o nada satisfecho, mientras

que el resto lo están bastante—, y los ámbitos mejor valorados son la salud y sus pertenencias.

Los ámbitos peor valorados son el tiempo libre (sólo el 47% está muy satisfecho), su autonomía (53%), la vida de estudiante (58%), el uso de tiempo (60%), cómo escuchan los adultos (62%), los niños de la clase (66%), el barrio de residencia (66%) y la seguridad (71%).

La satisfacción de los niños con su propio cuerpo no es suficiente en el 27% de los casos, algo que

debe hacer reflexionar sobre las imágenes que se proyectan a los niños para que «en una edad tan temprana se sientan insatisfechos con su cuerpo», según Ortiz.

El 73% está muy satisfecho de sus aprendizajes escolares; el 75%, de sus amigos; el 79%, de la casa donde reside, y el 82%, de las personas con las que vive, mientras que los ámbitos que generan más satisfacción entre los niños encuestados son las cosas que tiene (83%) y la salud (85%).

Existe una diferencia de seis puntos porcentuales de niños que no están suficientemente satisfechos entre los barrios de renta baja, con el 33%, y los de renta alta, con el 27%, y también hay variaciones en función del distrito.

50 %
NIÑOS

de Barcelona quiere más tiempo libre para sus cosas

73 %
NIÑOS

Está satisfecho con su aprendizaje en la escuela

DIRECTE

Últimes notícies sobre Catalunya i les eleccions del 21-D

BENESTAR INFANTIL

Estimats Reis Mags: vull més temps lliure i més independència

La meitat dels nens barcelonins reclamen més oci i més llibertat

Una quarta part estan insatsfets amb el seu cos

13

Anton Rosa / Barcelona

Dilluns, 13/11/2017 | Actualitzat el 14/11/2017 a les 17:47 CET

PERIODICO

Si els nens de l'etapa final de primària encara creguessin en els Reis Mags i si Ses Majestats d'Orient complaguessin la petició d'intangibles, les cartes a Melcior, Gaspar i Baltasar tindrien un fort to reivindicatiu: «Vull més temps lliure» i «vull més llibertat» serien segur dos clàssics. Perquè succeeix que més de la meitat (el 53%) dels barcelonins d'entre 10 i 12 anys reclamen més temps lliure i gairebé la meitat (el 47%) exigeixen més llibertat.

Barcelona ha preguntat per primera vegada als nens pel seu benestar. En concret, l'ajuntament ha realitzat juntament

Aquesta web utilitza 'cookies' pròpies i de tercers per oferir-te una millor experiència i servei. Al navegar o utilitzar els nostres serveis, acceptes l'ús que fem de les 'cookies'. De tota manera, pots canviar la configuració de 'cookies' en qualsevol moment.

[Accepto](#)[Més informació](#)

Pel Maria Truñó, directora de l'IIAB, és alarmant que més d'un miler dels 4.000 alumnes enquestats estiguin preocupats pel seu cos. Malgrat que no arriben al 10% els nens i preadolescents que es manifesten poc o gens conformes amb el seu físic, el fet pren especial rellevància al tractar-se d'escolars que tan sols cursen entre cinquè i sisè de primària. «¿Quina imatge projectem als nens perquè se sentin insatisfets amb el seu cos?», s'ha interrogat Ortiz. En els pròxims mesos es farà una anàlisi exhaustiva de les enquestes per interpretar les dades, va explicar Truñó.

Els resultats preliminars no mostren a penes variació en funció del sexe. No obstant, sí que hi ha diferències considerables segons la procedència dels nens. La taxa d'insatisfacció global és sis punts superior als barris pobres (33%) que als rics (27%). I, segons el districte del centre escolar, la diferència s'incrementa fins als 11 punts: 35% d'insatisfacció a Ciutat Vella per 24% a Sarrià-Sant Gervasi.

Pel que fa a benestar general, gairebé el 70% dels nens diuen estar totalment d'acord amb la seva vida en general. La salut és l'aspecte amb més bona valoració, amb el 85% de satisfacció. Entre els aspectes més mal valorats hi ha el lloc de residència. Tres de cada deu alumnes no estan contents amb el barri on viuen i gairebé la meitat no estan satisfets amb els espais verds i d'oci que hi ha a la seva zona. A més a més, un de cada dos manifesta que no se sent prou segur al seu barri.

ENTORN ESCOLAR

Tres de cada deu no se senten escoltats pels adults. Aquesta dada es tradueix en el fet que dins de l'entorn escolar, el 70% dels alumnes no creuen que disposin de la suficient autonomia o capacitat de decisió. Gairebé la meitat dels nois no estan del tot a gust amb la seva vida diària a l'escola i una quarta part no estan prou satisfets amb l'aprenentatge rebut al seu centre. Fins i tot, el 24% no se senten completament segurs a l'escola.

Aquesta certa desafecció amb l'entorn escolar també es manifesta en la relació amb els seus companys. La meitat dels nens no creuen que els seus amics els ajudarien davant un problema i sis de cada deu han pegat o han rebut cops.

Satisfacció global con la vida

Aspectos en los que están más insatisfechos

Aspectos en los que están más satisfechos

Fuente: Ajuntament de Barcelona

@elperiodico / @EPGraficos

INICIATIVA INTERNACIONAL

La fase inicial del projecte Parlen els nens i les nenes: el benestar subjectiu de la infància a Barcelona ha consistit en aquesta primera onada d'enquestes a una mostra representativa del 15% dels 27.285 nens entre 10 i 12 anys matriculats en centres educatius de la ciutat.

El qüestionari és una adaptació del que proposa Children's World, la iniciativa internacional dins de la qual s'emmarca el projecte que ha implementat el consistori, que consta de tres onades i compta amb la col·laboració de fins a 30 estats repartits pel món. Les dades obtingudes a Barcelona confirmen la tendència al fenomen del biaix de l'optimisme vital, que ja s'ha vist en altres països. Aquest factor fa referència a la idea que els nens tendeixen a respondre més positivament que els adults a les mateixes preguntes. La percepció de la qualitat de vida puja entre un i dos punts en infants respecte a adults.

El següent pas del projecte consistirà en un procés participatiu que ja va començar la setmana passada en algunes escoles. En aquesta segona etapa es compartiran els primers resultats de l'informe amb els alumnes a través de 80 tallers per debatre a classe i formular conjuntament propostes de millora. És impressionant i interessant amb elles els

implementar mesures coordinades des de tots els actors implicats.

TEMES:

Estudiants Adolescents Deures Enquestes Nens

VEURE COMENTARIS

13 Comentaris

Te recomendamos

Sport

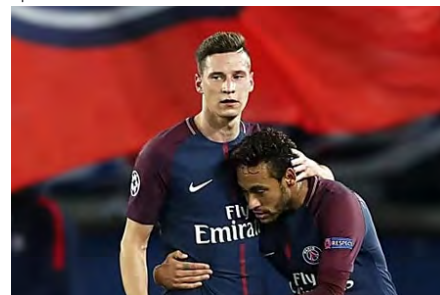
Susto de Rafa Nadal antes de volver a casa

El Periódico.cat

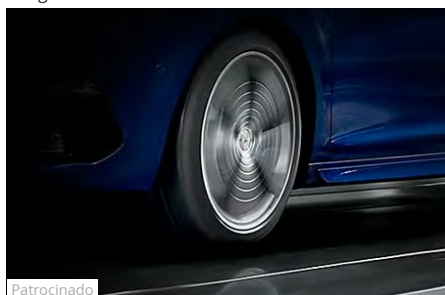
«Com que no soc 'indepe', no compto»

Sport

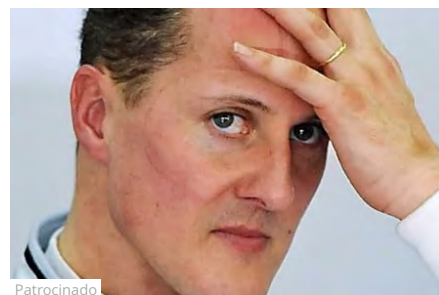
Draxler y los privilegios de Neymar

Peugeot.es

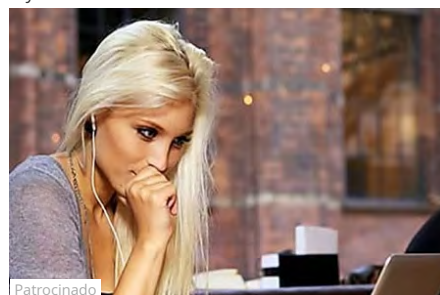
Patrocinado
Descubre el cambio automático de luces del nuevo Peugeot 308

Desafiomundial

Patrocinado
La impresionante vida de Michael Schumacher y los eventos más insólitos

My Antivirus Review

Patrocinado
Los 5 mejores programas de protección antivirus gratuitos del 2017

recomendado por

Tablet - samsung galaxy tab a t580, 16gb, 10.1 pulgadas, wifi, negro Samsung
Tablet - samsung galax...

Los 5 programas más confiables de protección antivirus del 2018
Los 5 mejores antivirus

Cómpralo por 179,90 €. Gastos de envío a partir de 0€
Tablet Samsung Galaxy ...

Ofrecido por

Friday,
24 November 2017

[Sign in](#) [Subscribe](#)

[HOME](#) [SECTIONS](#) [OPINION](#) [PRINT](#)

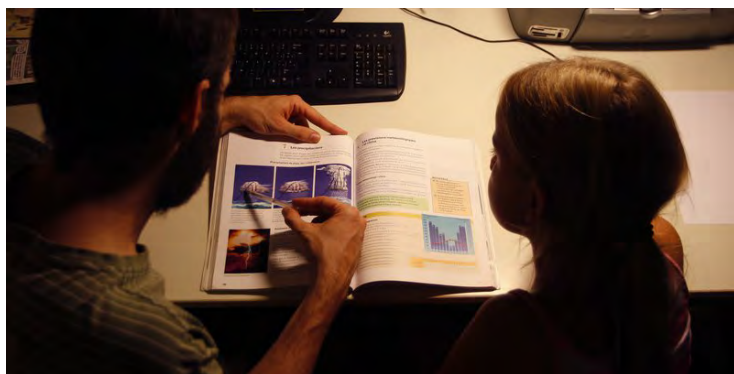
Search ...

SOCIETAT BARCELONA - 14 November 2017 2.00 h

SOCIETAT

Un terç dels nens d'entre 10 i 12 anys de Barcelona no està satisfet amb el seu cos

- Una enquesta de l'Ajuntament pregunta per primer cop als infants sobre el seu benestar
- Més de la meitat consideren que no tenen prou temps lliure

El 71 % dels infants barcelonins dedica un mínim de 5 dies a la setmana a fer els deures i estudiar Photo: ORIOL DURAN / ARXIU.

L. SAYAVERA - BARCELONA

Un terç dels infants barcelonins d'entre 10 i 12 anys no estan prou satisfets amb el seu propi cos i més de la meitat (un 53%) consideren que no tenen prou temps lliure. Les dades formen part dels primers resultats d'una macroenquesta subjectiva que ha permès preguntar a gairebé 4.000 nens i nenes de cinquè i sisè de primària –de 52 escoles de tots els districtes– com se senten en relació a aspectes molt importants de la seva vida, entre els quals hi ha la salut, l'entorn familiar, els amics, l'escola o el barri. El projecte Parlen els nens i nenes: el benestar subjectiu de la infància a Barcelona, impulsat per l'Ajuntament, va a càrrec de l'Institut Infància i Adolescència de Barcelona i és el primer cop que el consistori pregunta directament als infants com estan. Ho ha fet seguint el mètode dissenyat per la iniciativa Children's Worlds, que ha enquestat nens de més de 30 països de tot el món.

Els resultats de l'enquesta situen la satisfacció global dels infants amb la vida en una mitjana de 9 sobre 10. Aquí, però, entra en joc el biaix de l'optimisme vital, un concepte que fa referència al fet que els infants tendeixen a valorar les coses de manera molt més positiva que els adults. Així doncs, un 69% dels nens han expressat molta satisfacció amb la seva vida i es considera que 3 de cada 10 no ho estan prou. Aquí s'hi inclouen els que han manifestat gens, poca o bastant satisfacció. “Quan n'expressen bastant, i no molta, ja és un indicatiu que alguna cosa no va prou bé”, va explicar ahir la directora de l'Institut Infància i Adolescència, Maria Truñó. Els resultats són similars si s'analitzen en funció del sexe, però no si es posa el focus en la renda familiar mitjana disponible dels barris on viuen. En els menys benestants, un 33% dels infants expressen que no estan prou satisfets amb la seva vida, xifra que baixa al 27% en els barris de rendes altes.

Els tres aspectes més ben valorats pels nens són la salut, les coses que tenen i les persones amb qui viuen. En el cas de la salut, però, hi ha qüestions que no són tan positives. Un 15% dels infants diu que ha tingut dificultats per dormir cinc o sis dies a la setmana o cada dia, i un 27% no estan prou satisfets amb el seu cos. “Hauríem de reflexionar sobre quines imatges estem projectant sobre els infants perquè se sentin insatisfets en una edat tan primerenca”, va subratllar la tinent d'alcalde de Drets Socials, Laia Ortiz.

Entre els aspectes pitjor valorats pels nens destaquen la quantitat de temps lliure de que disposen per fer el que volen i la llibertat que tenen. “Estan expressant que volen més temps lliure i guanyar en autonomia personal”, va dir Truñó. I no només això. L'enquesta indica que 4

de cada 10 infants diuen que el pare o la mare no l'escolten prou, que un 24% no se senten prou segurs a l'escola i que un 45% no estan prou satisfets amb els espais per jugar al barri, entre d'altres aspectes.

El projecte es troba ara en la fase de retorn dels resultats a les escoles, on ja s'estan fent tallers participatius. L'objectiu és que els nens interpretin els resultats i facin propostes d'actuació que ajudin a millorar el seu benestar. "En el cas del temps, una de les coses que surt de manera més freqüent és que els infants volen passar-ne més amb els pares", va destacar la coordinadora del projecte, Laia Pineda. Es preveu que l'informe final es publiqui a finals d'aquest curs.

LA XIFRA

15

per cent
del total dels infants
escolaritzats a cinquè i sisè
de primària el curs passat
han participat en
l'enquesta.

Leave a comment

Sign in. Sign in if you are already a verified reader.

I want to become verified reader. To leave comments on the website you must be a verified reader.

Note: To leave comments on the website you must be a verified reader and accept the **conditions of use.**

MOST VIEWED

1. The march on Brussels begins
2. December 7 demo planned for Brussels
3. Last person injured on 17-A leaves hospital
4. Rajoy; indications of illegal cash payouts
5. Prisoners to run on Dec 21
6. Unions have doubts over second strike
7. Barefaced
8. New season brings hope and euphoria
9. Ministers claim mistreatment

Locations of scenes shot in
«GAME OF THRONES» in Girona

Cercar

PORTADA ACTUALITAT MÉS TEMPS LLIURE I AUTONOMIA PERSONAL RECLAMEN ELS NENS I NENES D'ENTRE 10 I 12 ANYS

Actualitat 14/11/2017 08:51h

Més temps lliure i autonomia personal reclamen els nens i nenes d'entre 10 i 12 anys

Gairebé 4.000 alumnes de Barcelona han participat a l'enquesta per avaluar el seu benestar

Enquesta "Parlen els nens i nenes. El benestar subjectiu de la infància a Barcelona"

L'Ajuntament de Barcelona ha presentat els resultats de l'enquesta "Parlen els nens i nenes. El benestar subjectiu de la infància a Barcelona". El 69% dels infants barcelonins valoren amb un 9 la satisfacció global amb la vida. Tot i això, el 31% no ho estan suficientment satisfets. Si analitzem la no satisfacció global segons el districte on viuen trobem que la diferència és d'1 punt entre els infants que van a l'escola a Sant Andreu i a Ciutat Vella (35%) dels que van a Sarrià (24%).

Si ens fixem per àmbits, el pitjor valorat és el temps lliure. Només un 47% n'està molt satisfet amb la quantitat de temps lliure que tenen per fer el que volen. Un altre element amb el que no estan satisfets és amb la seva autonomia (53%), la vida d'estudiant (58%), l'ús del temps (60%) o com els escolten els adults (62%) entre d'altres.

L'estudi també ha posat en relleu que el 27% dels infants enquestats no estan a gust amb el seu cos. També hi ha un 29% que se sent insegur.

És la primera vegada que el consistori impulsa aquesta enquesta, que s'ha realitzat a 3.971 infants de 52 centres escolars i amb un qüestionari validat internacionalment que s'ha dut a terme en més de 30 països de tot el món.

Aquesta web utilitza cookies tècniques, de personalització i d'anàlisi, pròpies i de tercers, per anònimament facilitar-te la navegació i analitzar estadístiques de l'ús de la web. Considerem que si segueixes navegant, acceptes el seu ús. Obtenir més informació.

ACCEPTAR

COMPARTEIX

Like 6

Tuit

G+

Comparteix

COMENTA

El teu nom *

El teu comentari *

No soc un robot

reCAPTCHA
Privadesa - Condicions

ESBORRAR

ENVIAR

Estris.cat us anima a comentar els articles publicats alhora que us demana de fer-ho amb ànim constructiu i des del sentit comú, per la qual cosa es reserva el dret de no publicar els comentaris que consideri inapropiats, que continguin insults i/o difamacions. La publicació dels comentaris no serà automàtica sinó posterior a la seva validació, i aquests reflectiran en tot cas l'opinió dels lectors i no de la publicació. El sistema emmagatzemarà els comentaris junt amb la vostra direcció IP

NOTÍCIES

Un miler de persones dormen cada nit al carrer a Barcelona

25 de novembre #JOT AMBÉ

Escoltes Catalans celebra la 45ª Assemblea General Ordinària

Obertes les inscripcions per al BcnZoom 2018

"Defenseu que es pot explicar tot als infants, adaptat i contextualitzat"

REVISTA ESTRIS NÚMERO 216

Som inclusius? Com treball...

La revista Estris centra el seu interès en la inclusió en el món del lleure...

Aquesta web utilitza cookies tècniques, de personalització i d'anàlisi, pròpies i de tercers, per anònimament facilitar-te la navegació i analitzar estadístiques de l'ús de la web. Considerem que si segueixes navegant, acceptes el seu ús. Obtenir més informació.

ACCEPTAR

[Portada \(/\)](#) / [Notícies \(notícies\)](#) / [Infància i joventut \(/categoria/infancia-i-joventut\)](#)

**6a Jornada Internacional
de mitjans de proximitat**

Auditori La Pedrera Barcelona | 21 de novembre de 2017

Una cita ineludible. Inscriu-t'hi ara!
jornades.amic.media

PUBLICITAT (PUBLICITAT)

Més temps lliure i més autonomia: la demanda majoritària de més de 4.000 infants barcelonins

Gairebé un terç dels nens i nenes d'entre 10 i 12 anys enquestats per l'Ajuntament se senten insatisfets amb el seu cos

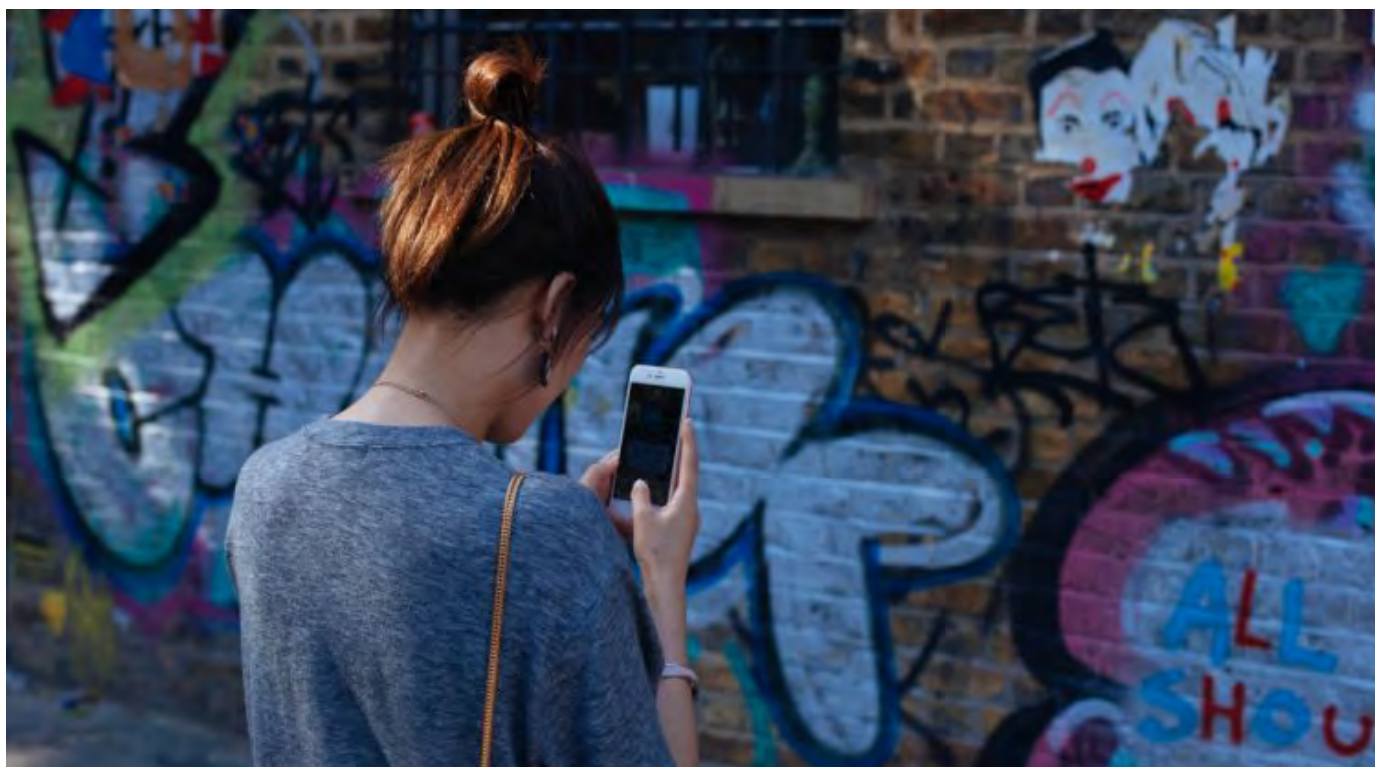
[Infància i joventut \(/categoria/infancia-i-joventut\)](#)

Dimecres, 15 de novembre de 2017 | 07:15 h

⁰ [_ \(https://www.social.cat/noticia/7449/mes-temps-lliure-i-mes-autonomia-la-demanda-majoritaria-de-mes-de-4.000-infants-barcelonin#comentaris\)](https://www.social.cat/noticia/7449/mes-temps-lliure-i-mes-autonomia-la-demanda-majoritaria-de-mes-de-4.000-infants-barcelonin#comentaris)

[\(/imatges/noticies/adolescent-jove.jpg\)](#)

Una adolescent parla a través del mòbil | Clem Onojeghuo

Redacció (/autor/redaccio)

Més temps lliure i més autonomia. Aquesta és la demanda majoritària que se'n desprèn de l'enquesta que ha realitzat l'Ajuntament de Barcelona a 4.000 infants d'entre 10 i 12 anys, en què han participat mig centenar d'escoles.

El projecte 'Parlen els nens i nenes' posa sobre la taula que el 69% dels infants se senten satisfets amb la seva vida, però voldrien millorar-ne alguns aspectes. Així, el 53% dels infants diuen no estar prou satisfets amb la quantitat de temps lliure que tenen i el 48% no està prou satisfet amb el seu grau d'autonomia. A més a més, un 42% no està prou satisfet amb la seva vida d'estudiant i un 40% amb l'ús del seu temps.

Més cures i més atenció en salut

Per altra banda, destaca que, si bé la salut és l'aspecte més ben valorat pels infants (un 85% dels infants n'està totalment satisfet), el 27% manifesta no estar prou satisfet amb el seu cos. Altres aspectes on un gruix important expressen no estar prou satisfets (Tres de cada deu) són el barri on viuen (34%), els companys i companyes de classe (34%) i com els escolten les persones adultes (38%).

Subscriu-te al butlletí (butlleti) de Social.cat per rebre les últimes novetats al teu correu.

(<http://www.printfriendly.com>)
(<http://www.primethow.com>)

⁰ <https://www.social.cat/noticia/7449/mes-temps-lliure-i-mes-autonomia-la-demanda-majoritaria-de-mes-de-4.000-infants-barcelonin#comentaris>

CATEGORIES

[Infància i joventut \(/categoria/infancia-i-joventut\)](/categoria/infancia-i-joventut)

ETIQUETES (ETIQUETES)

[adolescència \(/etiqueta/adolescencia\)](/etiqueta/adolescencia) • [infants \(/etiqueta/infants\)](/etiqueta/infants) • [joventut \(/etiqueta/joventut\)](/etiqueta/joventut) • [nenes \(/etiqueta/nenes\)](/etiqueta/nenes)
• [nens \(/etiqueta/nens\)](/etiqueta/nens) • [qualitat de vida \(/etiqueta/qualitat+de+vida\)](/etiqueta/qualitat+de+vida)

COMENTARIS

Mostra els comentaris (0) ▼

Els camins escolars a la ciutat de Barcelona. Entre límits i avenços

OPINIÓ

“ Enric Saurí

17/11/2017

Comparteix

Portada de l'informe d'avaluació dels camins escolars

El programa *'Camí escolar, espai amic'* és una de les estratègies educatives impulsades per l'Ajuntament de Barcelona per a promoure la mobilitat sostenible i segura i per incorporar la mirada de l'infant en la gestió de l'espai públic amb l'objectiu de dotar-lo d'una major autonomia i responsabilitat en la seva relació amb el mateix.

La franja verda amb les paraules "Camí escolar" pintada als passos de vianants propers a les escoles és el símbol més visible d'aquest projecte però, en realitat, va molt més enllà d'això. Els objectius del projecte són millorar la seguretat dels infants en el seu camí cap a l'escola, fomentar canvis en l'espai públic per tal de pacificar-lo i consolidar un nou relat al voltant de les diferents formes de desplaçar-se, un nou discurs que ha de comptar amb la implicació directa de les famílies a fi i efecte de reduir les pors i promoure un canvi en els hàbits de mobilitat dels infants que afavoreixin la seva autonomia.

Ara bé, fins a quin punt s'assoleixen els objectius marcats pel programa? Quins són els principals mecanismes de funcionament? Amb l'objectiu de respondre aquestes i altres qüestions es presenta l'*Informe d'avaluació del programa 'Camí escolar, espai amic'*, elaborat per l'Institut Infància i Adolescència per encàrrec de l'Institut Municipal d'Educació de Barcelona (IMEB).

Establint les coordenades del programa *'Camí escolar, espai amic'*

Moltes escoles es distancien del projecte un cop inaugurat el camí

Les dades recollides evidencien que moltes escoles inicien un procés de desenganxament o progressiu distanciament un cop inaugurat el Camí escolar i realitzades les intervencions de millora de l'espai públic. Això es dona perquè una bona part de les escoles participants en el projecte ho fan des d'una lògica instrumental (per aconseguir canvis entorn del seu centre) i no tan educativa (per fomentar un nou discurs de la mobilitat, les qüestions ambientals i de salut i l'autonomia dels infants).

La implicació de l'equip directiu, l'alumnat i les famílies, clau per a l'èxit

Les escoles que aposten per una continuïtat activa del projecte són aquelles on l'equip directiu i l'alumnat estan implicats i on el programa s'ha incorporat al *projecte de centre*. A la vegada, són els centres on durant el projecte s'ha *treballat en xarxa* (escola, famílies, entitats del barri i IMEB) i s'ha aconseguit la implicació de les famílies, especialment les AMPA.

AGENDA

No hi ha events programats en aquest moment. [Tots els esdeveniments](#)

Quan Collserola crema: fer que la veu dels nens s'escolti al món dels adults

Addictes a les pantalles: treballar amb joves per ajudar-los a desconnectar

Repensar els patis, canviar les relacions

Manca prioritització política i clarificació d'objectius i funcions dels actors municipals

L'anàlisi realitzada permet observar que existeix un complex entramat institucional amb implicació al projecte (IMEB, districtes, àrea de Mobilitat i Guàrdia Urbana) amb les seves pròpies dinàmiques, prioritats, formes de treballar i personal que contribueix a generar confusió. Qui és el responsable del projecte? De qui depèn finalment? Els diferents actors institucionals desconeixen el nivell de prioritització política que aquest projecte ha tingut pels

Manca prioritització política i clarificació d'objectius i funcions dels actors municipals

L'anàlisi realitzada permet observar que existeix un complex entramat institucional amb implicació al projecte (IMEB, districtes, àrea de Mobilitat i Guàrdia Urbana) amb les seves pròpies dinàmiques, prioritats, formes de treballar i personal que contribueix a generar confusió. Qui és el responsable del projecte? De qui depèn finalment? Els diferents actors institucionals desconeixen el nivell de prioritització política que aquest projecte ha tingut pels diferents governs municipals i, el fet que no estigui emmarcat en un *pla d'acció municipal*, la manca de clarificació en els objectius, les funcions de cada departament obstaculitzen el seu desplegament. En definitiva, es té la percepció que no hi ha un mandat polític clar el voltant del programa *'Camí escolar, espai amic'*.

Límits i febleses (del programa)

Manca una política pública integral al voltant del Camí Escolar

El camp de joc en el qual el programa s'insereix no permet la plena implementació de les seves múltiples dimensions (vinculació amb el barri, metodologia participativa, millores en relació a la mobilitat, l'espai públic i la sostenibilitat), ni tampoc el seu manteniment un cop realitzada la inauguració. De fet, es constata que no s'ha articulat una política pública integral al voltant del Camí escolar que ho faciliti. Tot seguit, s'exposen alguns dels límits detectats en l'avaluació.

L'heterogeneïtat interna del programa i el paper de l'administració municipal

La inexistència d'un protocol d'actuació comú provoca l'heterogeneïtat territorial i organitzativa del programa, en dificulta el seguiment i avaluació i la perspectiva de ciutat que es planteja des del mateix programa.

Es detecten ineficiències derivades de la parcel·lació de l'administració, de la poca capacitat per establir equips interdepartamentals i la sobresaturació dels tècnics municipals involucrats (especialment els tècnics d'educació del Districte). La manca de lideratge i el desigual compromís dels departaments implicats han generat una difusió de la responsabilitat que impacta negativament en el projecte.

La poca entitat de les demandes de mobilitat ateses

La majoria de les demandes de la comunitat educativa nascudes del programa que s'atenen des de l'administració es dilaten considerablement en el temps i fan referència a canvis de poca entitat (senyalització d'itineraris, mesures als espais d'espera, millores en la visibilitat en els passos de vianants). La manca de pressupost, la complexitat d'algunes de les mesures proposades i la poca penetració del discurs sobre la nova mobilitat no permeten prioritzar les actuacions més complexes i de major entitat.

La fragilitat de la participació

S'observen moltes mancances en relació a aquesta qüestió. Per una banda, es constata que la comunitat educativa no participa de les reunions tècniques on es discuteixen les propostes realitzades i s'acorden les mesures a implementar. Per l'altra, la participació dels infants i adolescents s'articula principalment des de la passivitat –tot els ve donat– i se'ls confereix poca capacitat de decisió. Finalment, es constata una baixa implicació de les famílies articulada al voltant del distanciament envers la institució escolar (per raons de posició social o origen) i els valors del programa, la percepció de la baixa incidència del programa en la societat i les pors relacionades amb la mobilitat autònoma dels infants.

La saturació de la comunitat educativa i la prioritització del projecte

La sobresaturació i la manca temps dels equips docents dificulten el desenvolupament del programa que, sovint, és percebut com una càrrega tot generant manca d'implicació, qüestió que s'accentua quan el Camí escolar no s'ha incorporat al projecte de centre.

I ara què? Algunes mesures a considerar

Malgrat els límits detectats, hi ha un ampli marge d'actuació per a un progressiu assoliment dels objectius fixats. En aquesta direcció, l'informe assenyala algunes mesures i propostes per millorar el funcionament del programa *'Cami escolar, espai amic'*.

A nivell d'**administració pública**, destaquen aquelles mesures relatives a la clarificació d'objectius, rols i funcionament del programa, així com la vinculació del programa amb els plans de barri, plans comunitaris o plans ambientals. I, també, la necessitat d'avaluar periòdicament el programa.

Pel que fa a la **mobilitat**, l'informe proposa que s'estableixin des de l'inici els límits de les intervencions a realitzar per no generar frustracions als centres i a les famílies. I, també, que es treballi per zones d'influència o cercles concèntrics per poder analitzar amb major deteniment l'accidentabilitat i mobilitat al voltant de l'escola i prioritzar les intervencions en aquelles zones on es concentren tots els infants.

En relació amb la **comunitat educativa**, es proposa que l'administració asseguri el suport econòmic, pedagògic i organitzatiu als centres participants al projecte per tal de reduir reticències entre el professorat o equips directius, i per millorar la vessant pedagògica del projecte. L'informe també aposta per impulsar cursos i xerrades, dirigits a les famílies, que fomentin l'autonomia de l'infant i la superació de les pors per part de pares i mares. A més, es proposa establir espais de trobada entre els diferents agents de la comunitat educativa (equips directius, professorat, famílies i alumnes) per intercanviar experiències i recursos.

A nivell **comunicatiu**, es proposen mesures per millorar la informació amb els centres educatius, les famílies i les botigues i entitats del barri, per tal de potenciar la seva implicació i per donar a conèixer els canvis en la concepció de la mobilitat que hi ha darrere el projecte.

Escriu la teva opinió

CONVIVÈNCIA

Les ciutats s'han convertit en entorns "hostils" per al joc dels nens

L'hiperproteccionisme i els cotxes han acabat limitant la presència dels infants als parcs tancats

JORDI MUMBRÚ Barcelona 20/11/2017 00:00

242

0

ERICK, 8 ANYS

Una dotzena de nens d'entre 6 i 10 anys empaiten la pilota. De cop i volta, l'Hugo xuta fort i la desitjada pilota es queda penjada dalt d'un arbre. Tots els nens s'hi acosten corrent esperant que torni a caure, però quan aixequen el cap descobreixen que la pilota no té cap intenció de baixar de l'arbre. Es queden quiets. Observen i pensen. Els petits cervells ja han entès que el joc acaba de canviar i comencen a traçar una estratègia per enfilar-se dalt de l'arbre i recuperar la pilota. La magnòlia no és gaire alta i el tronc és llis. Enfilar-s'hi sembla la millor opció, pensa l'Hugo. Però en aquell moment arriba un adult, que aixeca en braços un dels nens perquè recuperi la pilota. Ha frustrat el joc. L'escena passa al parc de Teresa Pàmies, al carrer Urgell de Barcelona. "Quan apareix un obstacle, els adults no deixen que els nens l'intentin resoldre i li prenen a l'infant la possibilitat de solucionar una situació nova i desconeguda -explica el professor i pedagog Francesco Tonucci-. Tant la satisfacció per aconseguir l'objectiu com la frustració de no aconseguir-lo són claus per a l'ensenyament".

L'escenari ideal seria que els nens poguessin jugar sense la supervisió dels adults. "A vegades m'amago per jugar i que no em vegin els pares", reconeix rient la Marina, una nena de Sant Andreu. La Marina, de set anys, pensa igual que el reconegut pedagog: jugar sense la supervisió dels adults és més divertit i potencia l'aprenentatge. "M'agrada molt jugar a les gomes al pati de l'escola i a vegades ens discutim perquè totes volem ser *primers*... però ho resollem entre nosaltres, sense que vingui cap professor", diu orgullosa la Marina.

"Jo jugava al carrer de petit"

El Joaquim, de 67 anys, en canvi, està molt content pel fet que als parcs actuals hi hagi tant de control. Està assegut, com altres pares i avis, en un dels bancs instal·lats a l'entorn de l'espai de joc per no perdre detall i intervenir si ho considera necessari. L'urbanisme dels parcs està pensat perquè els pares no perdin els nens de vista i fins i tot el material que s'utilitza és tou per absorbir l'impacte si els nens cauen. Els jocs, a més, són molt poc versàtils i no potencien la creativitat. Tot està controlat. El Joaquim reconeix que abans era molt diferent: "Jo quan era petit jugava sol a la Rambla, però a mi no feia falta que ningú em controlés. No hi havia tants perills", assegura. Quan ell era petit, els nens jugaven al carrer i els parcs infantils ni tan sols existien. No calien perquè ja hi havia el carrer. Però l'hiperproteccionisme i els cotxes -que han omplert els carrers- han buidat la ciutat de nens i han limitat el seu espai de joc als parcs infantils, on juguen controlats i confinats. L'espai més generós en convivència que els nens poden tenir, els mateixos carrers, ja no són per a ells.

L'Ajuntament de Barcelona intenta "revertir aquesta situació", segons explica la directora de l'Institut de la Infància, Maria Truñó. "Estem pensant què cal fer per afavorir el joc", explica, i ja imaginem nous parcs on els bancs dels adults siguin taules de pícnic perquè puguin fer altres coses i no estar tant pendents dels nens. Però reconeix que abans de fer canvis caldrà molta pedagogia. "Cal tenir en compte les evidències i tenir el cap fred", diu. La primera enquesta feta a 4.000 nens de la ciutat de Barcelona advertia que un 45% dels petits barcelonins no se senten prou satisfets amb els jocs infantils de la seva ciutat.

Massa protecció és inseguretat

En contra del que es pugui pensar, a la llarga l'hiperproteccionisme és pot convertir en un perill. "Si avui no deixem que els nens caiguin de la bicicleta, demà poden caure de la moto amb conseqüències dramàtiques", diu Tonucci. El pedagog recorda que no treballar la frustració també pot comportar problemes: "Hi ha nois que se suïciden per una desil·lusió".

Un altre problema que dificulta la convivència i l'aprenentatge és el fet que molts pares i mares no toleren que altres adults cridin l'atenció als seus fills. El Fernando, el responsable de la biblioteca de l'equipament Teresa Pàmies, explica que un cop va cridar l'atenció a unes mares perquè els seus fills estaven jugant a la porta giratòria. "Es van indignar i al cap d'una estona va venir el pare d'un dels nens i em va dir de tot. Vaig estar a punt de

trucar a la Guàrdia Urbana -recorda-. Un nen acompanyat dels pares és un fet privat, i és molt difícil intervenir-hi. Si va sol, és un fet públic i obliga la resta d'adults a fer-se'n càrrec". I afegeix: "Per això els nens fan més segur el carrer. És un cercle: no deixem jugar els nens al carrer perquè és insegur i el carrer és insegur perquè els nens no hi juguen".

La pilota ha tornat al terreny de joc i els nens recuperen el joc d'abans. La Laise, la Cecília i la Xènia són les mares d'alguns dels nens que empaiten la pilota i s'ho miren des dels bancs que envolten el terreny de joc: "La veritat és que seria més maco que no estiguessin sota la vigilància dels pares", diuen. L'últim llibre de Francesco Tonucci, *Els nens i les nenes pensen d'una altra manera*, editat per Graó, té una vinyeta en què una nena diu a la seva mare: "Quan jugueu vosaltres ho feu de nit i amagats... On juguem nosaltres, fins i tot hi poseu bancs per al públic!".

Comparteix a facebook (https://www.facebook.com/sharer/sharer.php?u=http://ara.cat/_71d2523d?s=f)

Comparteix a twitter (http://twitter.com/share?url=http%3A%2F%2Fara.cat%2F_71d2523d%3Fs%3Dt&via=diariARA&text=Les%20ciutats%2)

Subscriu-t'hi (<https://subscripcions.ara.cat/>)

Accedeix (https://www.ara.cat/login.html?backURL=https%3A%2F%2Fwww.ara.cat%2Fdossier%2Fciutats-shan-convertit-entorns-hostils_0_1909609021.html)

([/](#)) [© ARA Manifest fundacional \(/manifest_fundacional.html\)](#) [Qui som \(/qui_som.html\)](#) [Publicitat \(/contacte-publicitat.html\)](#) [Avis legal \(/avis_legal.html\)](#) [Contacte](#)

([/contacte.html](#)) [Generalitat de Catalunya](#)
[Departament de la Presidència](#) (<http://presidencia.gencat.cat/ca/>)

Portada / Notícies / Infància i joventut

Barcelona vol donar veu a la infància i millorar els seus serveis d'atenció

A la ciutat viuen 245.144 infants i joves menors d'edat, el que suposa el 15% de la població total

infància i joventut

Dilluns, 20 de novembre de 2017 | 15:00 h

Infants fent activitats en un casal | ACN

Redacció

Un de cada quatre ciutadans de Barcelona són infants o conviuen amb infants a casa seva, el que suposa un col·lectiu de 625.678 persones. Aconseguir donar veu a aquests infants i joves en les polítiques de la ciutat és prioritari. Per aquest motiu, l'Ajuntament constituirà un marc estable de participació dels infants en aquestes polítiques.

Amb motiu del Dia Internacional dels Drets dels Infants, un centenar de nens, nenes i adolescents participaran en una jornada per donar el seu punt de vista sobre quines característiques ha de tenir aquest marc de participació i, per tant, garantir que la seva opinió i els seus interessos siguin escoltats i tinguts en compte a l'hora de projectar les polítiques de ciutat. L'òrgan o òrgans de participació resultants hauran d'involucrar directament els infants i joves i donar-los les eines perquè es puguin expressar directament i es puguin tenir en compte les seves opinions.

El projecte és una de les principals mesures que es contempla en el Focus Infància 2017-2020 que es va presentar el dia 14 de novembre. L'objectiu és crear una estratègia que ordeni i posi en marxa mecanismes concrets de participació de la ciutadania menor d'edat, de manera que augmenti la seva visibilitat social i política.

Un model de participació basat en tres línies estratègiques

Aquesta iniciativa busca definir el model participatiu per a la infància i adolescència de la ciutat, visibilitzant i donant valor als drets de la infància i adolescència i crear un òrgan o òrgans de participació de ciutat, districtes i barris. En aquest sentit, en les darreres setmanes, i com a treball previ a les jornades, s'han dut a terme diferents debats de participació d'adolescents a diferents districtes de la ciutat.

La voluntat de tenir en compte l'opinió dels infants i adolescents de la ciutat es tradueix també en l'elaboració per primera vegada de l'**Enquesta sobre el Benestar dels Infants**, els resultats de la qual es van donar a conèixer aquesta mateixa setmana. Aquesta va ser la primera vegada en què es va preguntar a 4.000 nois i noies de 10 a 12 anys sobre el seu grau de benestar.

Subscriu-te al **butlletí** de **Social.cat** per rebre les últimes novel·tats al teu correu.

Darreres notícies

Save the Children llança una campanya per exigir una llei d'eradicació de la violència contra la infància

Barcelona combat amb un nou centre l'increment del 30% de joves extutelats sense llar del darrer any

La riquesa centralitzada: l'1% dels catalans reuneix més del 25% de la fortuna del territori

El CAC fa retirar o modificar 11 vídeos en què s'incita a l'odi contra el col·lectiu LGBTI

Hipoteca Variable BBVA

DESDE

EURIBOR	TAE VARIABLE	TIN PRIMER AÑO
+0,99	1,49%	1,99%

Sol·licita estudio personalizado

PUBLICITAT

Opinions

Arnau Fabregat

Bomber

Si la solució a un problema és una iniciativa solidària serà ben rebuda per tothom

Xavier V. Inglada

Psicòleg i filòsof

Especials dificultats

Lluís Miret

Enginyer industrial

Els optimistes

Daniel Ibarz

Director de la Fundació Bayt al-Thaqafa

On ha quedat el 'Volem acollir'?

23/11/2018

RAC 1 **EN DIRECTE**
La competència
De dilluns a divendres, de 12 a 13 h, amb els Òscars

☰ 🏠 DIRECTE A LA CARTA GRAELLA ELS ESSENCIALS 🔍 Iniciar sessió

Cercador

Programa Secció Del fins

La segona hora ▾ ▾ 23/11/2017 📅 23/11/2017 📅

Cercar

Últims àudios

Dijous, 23/11/2017
13.00 - 14.00 h
La segona hora

MURPROTEC

STOP A LAS HUMEDADES
Conozca el origen y la solución en 1 min

ÚLTIMS ÀUDIOS

Dimecres, 24/01/2018
11.00 - 12.00 h
El món a RAC1

Dimecres, 24/01/2018

Propostes per reforçar la participació a l'Audiència pública de Nois i Noies de Barcelona

És necessari reforçar l'abast de l'Audiència Pública perquè arriba a un nombre reduït d'infants i hi ha diferències significatives de participació entre primària i secundària

OPINIÓ

“ Ana Maria Novella

24/11/2017

Comparteix

Portada de l'Informe valuació del programa Audiència Pública de nois i noies de Barcelona | Institutinfancia.cat

AGENDA

No hi ha esdeveniments programats en aquest mes
esdeveniments

L'**Audiència Pública de Nois i Noies de Barcelona** ha d'arribar a ser un procés ciutadà polític educatiu que tingui sentit tant pels nois i les noies com per la ciutat en general. S'ha de contemplar com un procés participatiu i les aportacions que se'n deriven han de poder transferir i incidir en la ciutat, de manera que les aportacions dels nois i les noies permetin sumar elements de millora i optimització en les polítiques públiques de la ciutat.

Aquesta és una de les principals conclusions de l'informe *Avaluació del programa Audiència Pública de nois i noies de Barcelona*, elaborat per l'Institut Infància i Adolescència per encàrrec de l'Ajuntament de Barcelona. L'informe, que s'ha fet en col·laboració amb el Grup de Recerca en Educació Moral (GEM) de la Universitat de Barcelona, analitza els últims 10 anys del programa (2005-2016) a partir de les narratives dels agents implicats (nois i noies, mestres, tècnics, empresa externa, coordinadors del programa) i proposa un seguit de transformacions tant a curt com a mig termini per reforçar el potencial d'aquest programa.

A continuació resumim les principals conclusions, dades i propostes que recull l'informe sobre l'Audiència Pública de Nois i Noies, un programa municipal impulsat des de 1994 a través del qual l'alumnat –de sisè de primària, secundària i/o batxillerat– fa propostes a l'Administració municipal sobre la gestió de la ciutat.

És necessari reforçar l'abast de l'Audiència Pública

El programa arriba a un nombre reduït d'infants tenint en compte la dimensió de la ciutat, a més, hi ha diferències significatives de participació entre primària i secundària i una certa contradicció entre l'Audiència de ciutat i les Audiències de districte.

En el període estudiat, un total de 63 centres educatius de la ciutat de Barcelona han participat al programa, tant de primària com de secundària, tot i que la participació és molt desigual en els diferents cicles educatius (un 78,3% dels centres participants són de secundària i un 21,7% són de primària) i també en les diferents edicions (els cursos 2005-06 i 2006-07, hi van participar el 3,38% dels centres de la ciutat i, en canvi, el curs 2015-16 només ho van fer l'1,09%).

Pel que fa a l'evolució del nombre total de nois i noies participants en l'Audiència Pública de nois i noies de Barcelona s'ha reduït el nombre de 1.268 a 315 participants en el període comprès entre els anys 2005 i 2016. Mentre la participació en l'Audiència de Ciutat disminueix el nombre de participants en les Audiències de districte augmenta sobretot entre l'edició 2014-2015 i 2015-2016.

ANY	PRIMÀRIA		SECUNDÀRIA		TOTAL DE CENTRES
	PÚBLIC	PRIVAT-CONCERTAT	PÚBLIC	PRIVAT-CONCERTAT	
2005-2006	7	1	13	10	31
2006-2007	6	1	11	13	31
2007-2008	6	1	8	8	23
2008-2009	5	1	11	10	27
2009-2010	5	1	8	10	24
2010-2011	4	1	6	12	23
2011-2012	3	1	8	13	25
2012-2013	4	1	4	10	19
2013-2014	5	0	4	14	23
2014-2015	1	1	4	12	18
2015-2016	0	0	4	6	10

Distribució de la participació del centres segons nivell educatiu i titularitat | InstitutInfancia.cat

Davant d'això proposem el següent:

1. Dur a terme una anàlisi interna per determinar si el programa es destina únicament a secundària o si es vol mantenir la proposta als cursos de sisè de primària (s'ha constatat que el material didàctic està més adaptat per aquesta edat, i els docents l'han vinculat més a l'espai de tutoria o, en el seu moment, a l'assignatura de ciutadania)

2. Posar en marxa un pla de comunicació que inclogui una campanya publicitària i estratègica d'increment de participants, així com del coneixement que té la ciutadania del programa.

És necessari reforçar l'Audiència Pública com una manera d'exercir la ciutadania

El programa té una doble dimensió: la més educativa i la més participativa i, ara per ara, no està clar quina és prioritària. A més, implica poc als infants com a agents actius dins del mateix programa i la seva implementació depèn massa de la voluntat i implicació del professorat.

Els resultats de l'avaluació posen de manifest que la representació social de l'Audiència se sosté per dos paràmetres. El primer està relacionat amb si desenvolupa una funció educativa o una funció participativa. I el segon, està relacionat al grau de participació dels nois i les noies.

A més, en la diagnosi s'ha observat que els docents són l'agent central del programa i, fins i tot, diferents veus entrevistades parlen de l'Audiència Pública com "un programa de persona i no de centre".

Pel que fa al protagonisme dels nois i noies, hem pogut observar que pren més rellevància quan es comença a redactar el manifest com a fase final del procés, i és justament en moment quan la participació es redueix a un nombre molt petit de nois i noies de cada grup aula.

Davant d'això proposem el següent:

3. Dur a terme un procés intern de revisió del marc ideològic per part de l'equip de coordinació i les responsables polítiques per determinar on es posa el focus, si en la dimensió educativa o la participativa, valorant la idoneïtat de reforçar l'Audiència d'acord amb la proposta de participació ciutadana dels infants que es vol impulsar a la ciutat de Barcelona.

- Revisar el contingut del tríptic i tot aquell material de difusió que s'editi on s'expliciten els objectius del programa i el model de participació que impulsa.

4. Treballar per incorporar els infants com agents actius del programa i implicar-los des de l'inici. En aquest sentit, algunes de les accions que apunta l'informe són:

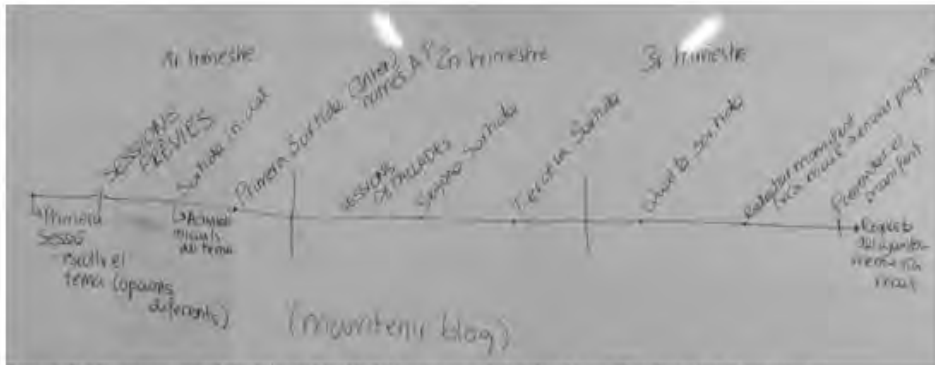
- Incrementar el nombre de trobades intercentres com a espais d'encontre entre nois i noies de diferents punts de la ciutat.

- Fomentar el treball col·laboratiu entre els grups de nois i noies i els partners implicats a cada edició del programa.

- Introduir metodologies participatives i/o el procediment d'una investigació acció participant que incrementi processos participatius.

- Promoure accions i iniciatives de col·laboració que animin a la participació i que permetin vincular més nois i noies dins del mateix procés participatiu.

Fotografia d'un esquema "L'Audiència Ideal" elaborat per nois i noies durant l'avaluació del programa | InstitutInfància.cat

5. Concebre l'Audiència Pública de Nois i Noies com un programa a través del qual els nois i noies puguin exercir la seva ciutadania i el seu dret a la participació i a ser escoltats. En aquest sentit, algunes de les recomanacions concretes són:

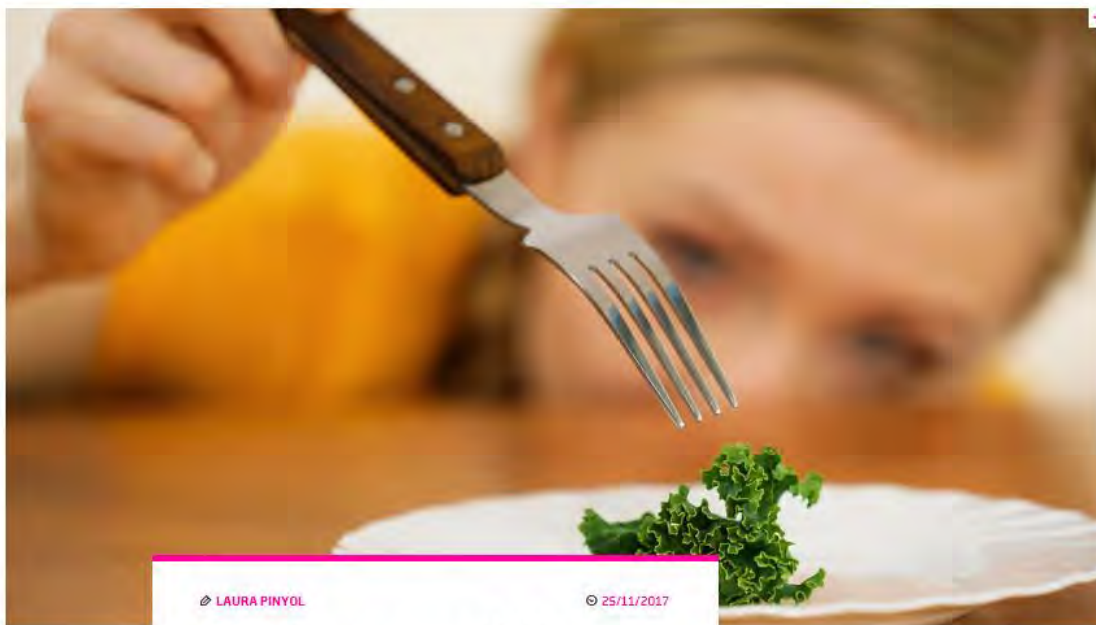
- Reforçar la vinculació dels representants polítics en el programa
- Augmentar la implicació del departament vinculat al tema o temes que s'aborden, així com dels referents de districte
- Lliurar el Manifest en el marc d'un conjunt d'accions que impliquin la participació de més nois i noies
- Garantir que l'Ajuntament fa un retorn als nois i les noies (dins del mateix curs escolar per assegurar que arribi als participants) perquè aquests sàpiguen què se n'ha fet de les seves propostes

6. Fomentar la implicació dels centres educatius, més enllà de la implicació personal del professorat ha d'arribar a ser un projecte de centre. En concret:

- Vincular el programa de l'Audiència al projecte formatiu de competències de la ciutadania activa i compromesa que té el centre.
- Revisar el tipus de material didàctic que es facilita als referents que acompanyen el procés.

Tant l'[informe complet](#) com el [resum #secano](#) estan disponibles i es poden consultar a la mediateca.

Escriu la teva opinió

 LAURA PINYOL

 25/11/2017

Menja o no menja? Trastorns alimentaris en infants i joves

El debut en trastorns de conducta alimentària cada vegada és més precoç

COMPARTEIX 44

COMENTA 0

Els **trastorns de la conducta alimentària (TCA)** són trastorns psiquiàtrics que es caracteritzen per l'**adopció de conductes anormals davant la ingesta d'aliments i per la desaprovació de la pròpia imatge corporal**. Les persones que els pateixen tendeixen a menjar molt poc o impulsivament fins a afartar-se, s'indueixen vòmits, fan exercici de manera compulsiva, fan un ús abusiu de laxants o diürètics i expressen la voluntat (i la insatisfacció) d'estar més primes.

Els **trastorns més freqüents** són l'anorèxia nerviosa, la bulímia i el trastorn per afartament. Tot i que també es donen en adults, els trastorns de conducta alimentària afecten un 5% dels adolescents i els joves i s'aprecia un fenomen d'avançament en el debut d'aquestes malalties, que cada vegada és més precoç. Segons dades dels centres especialitzats en la prevenció i el tractament de l'anorèxia i la bulímia ABB i ITA, que tenen seus a Catalunya, Madrid i Andalusia, s'estima que un 6% de les adolescents pateixen un trastorn de la conducta alimentària; és la tercera malaltia més freqüent entre aquest col·lectiu.

"El que preocupa", explica Cristina Carretero, responsable de programes de prevenció i promoció de la salut de la Fundació ABB i la Fundació FITA, és la **tendència "creixent" en el "debut d'aquestes malalties"**.

"Cada vegada és més precoç: dels 15 anys hem passat als 13, i en alguns casos a edats més inferiors, i la proporció, malgrat que s'observa una tendència en augment, és d'una afectació de nou nenes per cada nen".

ara.cat

Quan tot canvia
La realitat d'una pèrdua durant l'infantesa

DVD 'Estiu 1993'
Per només 9,95 €
27128 de gener

Tipus de trastorns de la conducta alimentària (TCA) més freqüents

L'anorèxia nerviosa: Es caracteritza per fer una dieta restrictiva amb el desig d'arribar a un pes per sota del normal i mantenir-lo.

Aquesta pèrdua de pes en un inici és voluntària, però després la persona malalta perd el control sobre el seu cos.

La bulímia nerviosa: Es distingeix de l'anorèxia per l'adopció de conductes de purga (vòmits, exercici en excés, utilització de laxants, etc.) després dels afartaments, amb l'única finalitat de no augmentar el pes o disminuir-lo.

El trastorn per afartament: S'ingereixen grans quantitats de menjar i això té com a conseqüència immediata el sobrepès, l'obesitat i tots els riscos que hi estan associats (diabetis, hipertensió, hipercolesterolèmia, etc.).

LA CONSTRUCCIÓ DE LA IMATGE CORPORAL

Mònika Jiménez i Pilar Medina són les coordinadores del **projecte MediaCorp -sobre la representació mediàtica de la imatge corporal (no) saludable-**, una recerca liderada per la Universitat Pompeu Fabra en la qual participen set universitats públiques de tot l'Estat, que estudia la influència de la publicitat en l'autodefinició del cos. Té l'origen en un projecte de recerca previ que volia **analitzar la incidència de la publicitat en els trastorns alimentaris de nens a partir de sis anys**, moment en què es comença a construir la imatge corporal. Per aquest motiu MediaCorp decideix centrar la investigació en nens i nenes d'entre cinc i nou anys, amb l'objectiu de desenvolupar una mirada crítica sobre la publicitat i els estereotips que difon, a fi de prevenir futurs trastorns de la imatge corporal i potencials trastorns alimentaris.

"Descobrir nens tan petits en hospitals afectats per TCA -explica Jiménez- evidenciava que **la prevenció havia de començar molt abans**". Amb aquest propòsit, les investigadores van llançar-se a dissenyar una eina d'educació mediàtica - www.micuerpomegusta.com - que servís per treballar en família, a l'aula o en centres i institucions dedicats a la prevenció recursos per construir una imatge corporal saludable i des d'una perspectiva positiva. "Un infant que no estigui satisfet amb el seu cos farà el possible per acostar-se als ideals de bellesa que difonen els mitjans de comunicació, a través de la publicitat i els programes infantils que consumeixin", assegura Jiménez, i el primer pas per a aquest objectiu sovint és "deixar de menjar".

Tal com passa en la població adulta, **la publicitat té una enorme influència en com els nens acabaran construint la seva pròpia imatge corporal**. Els infants estan constantment exposats a estereotips que prefiguren un cànon de bellesa determinat que es reproduceix tant en sèries de ficció infantil com en el discurs publicitari, que també és àmpliament canalitzat a través de les xarxes socials. En definitiva, "un camp de conreu perfecte perquè un infant construeixi la seva imatge de manera distorsionada i amb uns referents irreal", explica Jiménez.

I ¿hi ha un antídote per a aquest fenomen? "**Les famílies tenen un grau importantíssim de responsabilitat, però no són els únics actors**", afirma Mònika Jiménez, que és membre del grup d'investigació, comunicació, publicitat i societat (CAS) del departament de comunicació de la UPF. Jiménez adverteix que "la promoció de certs productes en horari televisiu infantil, les models que no superen la talla 34 o l'obstinació dels anunciants a utilitzar la bellesa com a sinònim de salut" també cal tenir-los en compte perquè són "agents corresponsables" de com s'indueix els infants a construir una determinada imatge corporal.

Un llibre amb pautes per identificar els desordres alimentaris

L'editorial Gedisa acaba de publicar el llibre '¿Come o no come?', escrit per Aurora Mastroleo, psicòloga i psicoterapeuta, i Pamela Pace, psicoanalista i psicoterapeuta, i que tracta sobre els desordres alimentaris. Amb la idea que és millor prevenir que curar, posen l'accent en l'educació alimentària com a base per al creixement dels infants. I exposen, a partir de testimonis i exemples reals de pares i mares, una problemàtica que cada cop és més habitual en els adolescents: la bulímia, l'obesitat o l'anorèxia. El títol parteix del vincle entre alimentació i amor -"la relació entre el cos i l'afecte de 0 a 14 anys", diu- i insisteix que la nutrició és una de les primeres formes de comunicar-se entre la mare i la criatura, i tot l'entorn familiar. A '¿Come o no come?' hi trobareu eines de prevenció i mecanismes per prestar atenció a les conductes alimentàries dels fills i detectar símptomes abans no esdevinguin un problema més gran.

SATISFET AMB EL TEU COS?

Precisament, en relació amb la satisfacció del propi cos, el 13 de novembre l'Ajuntament de Barcelona va presentar els resultats del **projecte 'Parlen els nens i nenes: el benestar subjectiu de la infància a Barcelona'**. 4.000 infants d'entre 10 i 12 anys van ser preguntats sobre el seu benestar i els elements clau que el conformen, com amics, família, escola i entorn immediat. Una de les dades sorprenents és que un 27% manifesten que no estan prou satisfets amb el seu cos.

27%

d'infants de Barcelona manifesten que no estan prou satisfets amb el seu cos

Què poden fer pares i mares en aquesta situació prematura de percepció i insatisfacció amb el propi cos, que pot abocar a trastorns molt més severos? D'entrada, Jiménez recomana visió crítica: "**El risc d'un trastorn associat a la imatge es combat amb educació mediàtica**". Com tot, la publicitat pot ser una arma de doble tall i pot servir també "per fer entendre als nens què és saludable i què no ho és, o què és real i què és fruit del retoc digital de les imatges per vendre el producte".

Carretero, al seu torn, fa una recomanació fonamental per als hàbits d'alimentació saludable: "És bàsic compartir almenys un àpat en família". Una advertència que també es troba recollida entre les **prevencions del departament de Salut per combatre les malalties de TCA: dietes completes, equilibrades i en companyia**; almenys un cop al dia la família s'ha de reunir per compartir l'àpat. En un fullet per orientar famílies també recorda que "cal fomentar l'esperit crític davant de les exigències de la moda i de l'exagerada valoració de l'aparença física".

betevé   programes   seccions   programació   a la carta

Publicitat

youtube és betevé

Redacció d'informació
dijous 28 de novembre 2017, 14:24

Facebook   Twitter   WhatsApp   Email

'El diari de l'Educació': un 42 % d'estudiants no està satisfet amb la seva vida escolar

Alumnes de la ciutat d'entre 10 i 11 anys són preguntats per la seva vida d'estudiant i personal

L'Institut Infància i Adolescència de Barcelona ha fet una enquesta entre uns 4.000 nens i nenes. Les conclusions indiquen que els nois de cinquè de primària no estan satisfets del tot amb aspectes de la seva vida, com el temps lliure i el feix.

El Pau Rodríguez ens parla del grau de complença dels nens de 10 anys i cerca trobar les explicacions del per què els nois no estan del tot a gust amb la seva vida d'estudiant. El nostre col·laborador s'ha acostat a l'Escola Baloo, de Montbau, i en parla també amb Jaume Funes, psicòleg i educador, per valorar els resultats de l'enquesta i indagar més sobre aquest tema.

▶ 00:01:57

— henta-guisardó

— educació — infància

notícies més vistes

- Artic ràdio: Què fer a Barcelona
- Recorre l'andana de l'estació de la Sagrada de l'LL...
- Barcelona, entre les 12 ciutats que els turistes han d'evitar el 2018, segons la CNN

veí | veïna

Exposició fotogràfica de
Del 20 de gener a 7 d'abril
Centre Cívic Can Batlló
Passeig Fabra i Puig, 374-376
L'Eixample

"Volem menys cotxes i més parcs"

La primera enquesta que s'ha fet als nens de Barcelona deixava titulars com que la meitat dels nens d'entre 10 i 12 anys se senten insegurs al carrer, o no els agrada el seu barri. Ara, els enquestadors han tornat a les escoles buscant les explicacions. Diuen entre d'altres que els hi agradaria poder jugar al carrer i, amb només deu anys, ja detecten el masclisme.

Els nens, a la classe mentre es feien preguntes i donaven respostes / Elisenda Colell (Cadena SER)

ELISENDA COLELL · 08/12/2017 - 17:35 h. [CET](#)

Hem anat a un dels centres que va participar a l'**enquesta de la infància** de Barcelona, l'Escola Baloo, al districte d'Horta. Era un dilluns i mentre els nens de P3 jugaven al pati, els més grans, els de sisè, estaven buscant explicacions a les seves pròpies respostes a través d'un debat moderat per experts.

Una de les dades més alarmants és que **un 30% dels nens a Barcelona no són feliços**, un percentatge que puja en barris com Ciutat Vella o Sant Martí, les zones més empobrides de la ciutat. Hi ha una diferència d'11 punts entre Sant Gervasi i Ciutat Vella. Primer li treuen importància **"potser aquell dia estaven enfadats"**, i després, li donen una altra explicació **"Ciutat Vella és un barri molt car, aquells nens són rics, i els seus pares no els hi compren tot el que volen"**, per després afirmar que **"set persones de deu estan molt contentes, podem pensar els altres tres, que es fotin... però no és veritat, potser aquestes tres es converteixen en moltes més, aquestes tres han de ser zero"**, diu un nen a la classe.

LO MÁS VISTO

Els finalistes de "Balla com Yerry Mina"

Passem el "Què t'hi jugues!" per La Sotana

Quique Setién: "Messi es el mejor en todo. Sabes que cada vez vas a amortizar la entrada por muy cara que sea"

El negocio de vender braguitas usadas

"Aplaudí a Messi porque creo que es el mejor jugador que he"

visto jugar en toda mi vida"

Entre els llandars del benestar, hi ha diferència de gènere. Les nenes són menys felices que els nens, un o dos punts menys. De les seves respostes es desprén que la bretxa ja existeix als 10 anys. **"Els nens molesten més a les nenes, i les nenes no molesten tant perquè tenen més por i alguns nens se'n aprofiten"**, diu un nen. Elles, els hi donen la raó: **"Tenim més vergonya i ens costa més fer les coses"**, **"tenim més por, no som tan atrevides ni espontànies com els nens, surten més i tenim més vergonya"**. Però un nen aixeca la mà, i els hi llança **"no m'agrada que les nenes estiguin més infelices. Elles fan més coses bones, haurien d'estar orgulloses d'elles mateixes"**.

I toca parlar de l'entorn. Més de la meitat dels nens de Barcelona se senten insegurs i no els hi agrada el seu barri. Primer, pluja d'idees: pocs cotxes, més boscos, més biblioteques i més parcs. I aquí, un dels nens avisa als adults que són a l'aula: **"espero que no us afecti, però abans els grans quan eren nens tenien menys llibertat, no tenien play, no podieu veure tanta televisió.."** i una companya de classe li respón **"però podien jugar al carrer"**. I la classe se suma **"hi ha moltes ciutats amb molts cotxes, abans eren pobles i els nens podien jugar al carrer, anar tranquils"**. **"Tenim molta contaminació"**, diu un altre. **"No pots sortir al carrer a jugar a pilota perquè hi ha cotxes"**, afegeix un altre company. I la tecnologia entra al debat **"moltes vegades volem sortir al carrer, però els pares no ens deixen, i jugo amb la tablet, però és més aborrit, i t'oblides que volies anar fóra"**.

També comenten que el 25% dels nens, un de cada 4, no se sent segur a l'escola. I per explicar-ho, una idea que la classe compra per unanimitat **"si comences a fer errors, tens por a preguntar, els teus companys et critiquen, et diuen que ets tonto, i tu cada vegada t'enfones més"**.

Quan acaba el debat, comencen les propostes. Un nen escriu **"que facin més centres per a pares per ajudar-se i saber com ajudar als nens"** o **"que els pares es fixin si els nens tenen problemes, perquè potser els necessiten"**. Un altre demana **"que els professors no tinguin cap preferit"** o **"que ens ensenyin el perquè de les coses, no que em facin multiplicar perquè és així i ja està"**. Però també hi ha deures per l'administració **"que fiquin més mestres, perquè a les escoles no n'hi ha prou per resoldre els problemes"**.

Imprescindible donar veu als nens

"Necessitem que ens informin però a ells els fa sentir importants" diu Maria Truñó, directora de l'Institut Infància i Adolescència. **"Els hi reconeixem que tenen capacitat de pensar, investigar i fer-se preguntes, és interessant escoltar les seves respostes i les seves preguntes"**, diu l'experta.

Comentarios

institut
infància i
adolescència

Ajuntament de Barcelona
Diputació de Barcelona
Universitat de Barcelona
Universitat Autònoma de Barcelona

Pg. de la Vall d'Hebron, 171
Campus Mundet (UB)
Edifici del Teatre
08035 Barcelona

T 93 467 54 27
Twitter: [@InstInfancia](https://twitter.com/InstInfancia)
InstitutInfancia.cat